

szan végig futottak ruháján. A fején szinte fehér fátyolt viselt, amely hátul leomlott egészen a dereka alá. Lábai mezítelenek voltak, de a ruha ráncai befödtek. Minkét lába fölött egy-egy sarga rózsza ragyogott. Jobb karján olvasót hordott, mely arany láncra fűzött fehér szemekből állott.

Tízennyolc alkalommal jelent meg a szent Szűz boldog Bernadettenek. Földöntúli meséllyel és jósággal beszélt hozzá és a tizenhatodik jelenéskor, március 25.-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony napján kijelentette: «En vagyok a szeplőtelen fogantatás». Minő csodás találkozása az eseményeknek! Azon ünnepnapon hangzott el a Szeplőtelen Fogantatás kijelentése, amelyen Gábor arkangyal köszöntötte Szűz Máriát és malasztal teljesnek nevezte.

A szent Szűz, szeretetének és nagy hatalmának jeléül, a kilencedik jelenéskor, február 25.-én Bernadette által csodálatosan vizet fakasztott a barlang belsejében és azóta e forrás a mai kor legtöbb csodáinak lett az eszköze. A Boldogasszony meghagyta a leánykának, hogy a barlangnál templomot építsenek és körmenetben vonuljanak oda a hívek.

Es erre valóban megindult a hívő seregek millióinak buszjárása a világ minden részéről, amely azóta szüntelenül folyik. A Lourdes-i Szűz tiszteletére gyönyörű bazilika épült és a Szeplőtelen Fogantatás a csodás patak vizével a menthetetlen betegek ezreit és ezreit gyógyította meg, akikről az ott működő megállapító-irodában (Bureau des Constatations) hívő és hitetlen orvosok egyaránt megállapították, hogy a gyógyulást természetes módon megmagyarázni nem lehet.

A kis Bernadette később a Lourdes-i, majd a Nevers-i vizitációs zárdába vonult, ahol 1879 április 16.-án szentül fejtezte meg kiváltságos életét.

Lourdes-i Szeplőtelen Szűz mosolygój le reánk is, Franciaországban élő magyarokra, kik hű követői akarunk lenni Mária tisztelő őseinknek!

UHL ANTAL.

★

Mult év őszén Grenoble városkába került egy súlyosan tüdőbajos debreceni fiatal ember, Böröcz László. Kezében fényképezőgéppel végigjárta az összes környéken levő magyar telepet, hogy megkeresse a mindennapit és utiköltségét Lourdes-ig. Egy francia barátja ott nyerte vissza egészségét, s móta ezt megtudta, csillapulni nem akaró vágy gyötörte, hogy elzarándokoljon ő is a Szent Szűzhöz, aki biztosan meggyógyítja őt is. A jölekké sárváriak egymás után rendeltek nála fényképeket, de a szegény fiatal ember képtelen volt a megrendelésnek eleget tenni, betegsége miatt kórházba került. Mikor erről értesültek honfitársai, gyűjtést rendeztek számára, s bár már októberben erősen megcsappant a munka s ezzel kapcsolatban a kereset, nagylelkűen összeadták az utiköltségre 412 50 frankot. Mikor ezt megtudta a beteg, sírva fakadt s csak annyit tudott mondani: a jó Isten nem hagyja el a bennebizókát. Érzem, hogy meg fogok gyógyulni. Még aznap este lázasan utrakelt.

Néhány nap mulva jött az értesítés: Honfitársaim a Szent Szűz meggyógyított, kérem a jó Istent, hogy adja vissza maguknak ezerszeresen, amit értem tettek. Sőt: még állást is kaptam, mert egy magyar tisztelendő úr közli velem, hogy Algírba egy portás helyet szerzett számomra.

Le Gérant: LÉON AUBRUN.

PÁRISI KATHOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KATH. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindenemű közleményeket a következő címekre kérünk:
Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XVe. — T: Vaugirard 08-57
Abbé UHL, 12, rue Jean-Lévesseur, Lille (Nord).
Előfizetési díj egy évre: 10 fr. Chèques Postaux: Paris c. c. 556.72

I. évfolyam, 1. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1932 február

BEKÖSZÖNTŐ

Új barát kopogtat be hozzád és kér bebocsátást Franciaországban élő magyar katolikus testvérem. Egyszerű köntösbőben, de érted dobogó szívvel mutatkozik be és régóta érzett hiányt kíván pótolni a most útnak indított *Párisi Katolikus Tudósító*, a Franciaországban élő magyar katolikusoknak havonként megjelenő hivatalos lapja.

Ma, amikor napról napra látjuk, hogy a sajtó rettentetlen ölmekatonáival népeket, országokat, világnézeteket képes könnyűszerszettel hatalmába keríteni és céljainak elérésére úgyszólván a legbiztosabb eszközökkel tud dolgozni, eszmével és gondolataival néhány óra alatt a nép legszélsőbb rétegeibe tud eljutni; különböző rendű és rangú olvasókat egy hatalmas táborba tud tömöríteni, akkor mi, akik a krisztusi igazság és szeretet birtokában vagyunk, nem késlekedhetünk egy pillanatig sem, hanem lelkes szívvel Krisztus és a magyar katolikusok szolgálatába állítjuk a sajtót, megindítjuk a *Párisi Katolikus Tudósító*-t.

A sajtót működésében és hatásában az emberi szívhez lehet hasonlítani. Miként a szív pillanatok alatt szétküldi az életet fenntartó, elengedhetetlen anyagokat a véredények hálózatán keresztül az emberi test minden részébe és mint központ az egész testet működésében irányítja, hasonlóképpen a sajtó az ő mindenfelé szétágazó és abszolút gyorsasággal száguldó számaival kezében tartja és irányítja az embert, gondolatvilágában, elhatározásában és cselekvésében.

Az itt élő magyar katolikusok szíve akar lenni e folyó-

irat. Életet akar hozni a bomlásnak indult egyedekbe: Krisztus misztikus testének magasztos életét, új erőt, pezsdülést, felfrissülést visz az életközdelemben elfáradt lelkekbe, a krisztusi igazságok örökérvényű és minden emberi szívet legfőképen boldogítani tudó tanításával. Programjába veszi és szent hitünk fényével megvilágítja a valláserkölcsei és társadalmi kérdéseket és megnyugtató választ ad rájuk, foglalkozik a katolikuság legsürgősebb feladataival, felszínen tartja a minden katolikust érdeklő eszméket, bevezeti az egyházi év egyes ünnepeinek lelki hangulatába, tájékoztat a fontosabb hazai és itteni, valamint a világegyház nevezetesebb aktuális eseményeiről, közli a párisi és északfranciaországi misszió havi programját.

Ezáltal megadtuk az új folyóirat célkitűzését, irányát, munkakörét és reméljük, a katolikus magyarság tárt karokkal fogadja az érte dolgozó, érdekeit képviselő, csakis érette megjelenő lapot.

Indulj hát szentcélu utadra *Párisi Katolikus Tudósító* és juss el minden katolikus magyar házába, vigy oda krisztusi fényt, meleget, békét, összetartást és szeretetet!

UHL ANTAL
északfranciaországi lelkész.

NAGYBŐJT

Midőn az Egyház hamvazószerdán meghinti homlokunkat a mult év Pálmavasárnapján diadallal körül vitt és elégetett barka hamujával, a bűnbánat jelével, ugyanakkor föllebbenti a fátyolt és megmutatja nekünk a szenvedő Krisztus Arcát, hogy negyven napon át szemléljük az érettünk gyötrődő, keresztet hordozó Krisztust, nem csak szemléljük, hanem belemerülünk keserves kinszenvedésének minden emberi szívet megindító titkába. A nagybójt két jellegzetes lelki hangulatba vezet bennünket. Először a szenvedő Údvözítő, az «Ecce Homo» vérverítékes Arcának bemutatásával mélységes szánalomra és együttérzésre indít és másodszer az előírt negyven napos bőjttel, a bűnbánat gyakorlati cselekedetére vezet. Két lelki élményt vált ki belőlünk a nagybójt: siratjuk Jézust és siratjuk eltékozolt, bűnnel beszenyezett életünket.

Nincs alkalmasabb út, amelyen könnyebben és hamarabb eljuthatunk a krisztusi szeretethez, mint a kereszt-út, az Úr kinszenvedésének szemlélete és elméllkedése. Jézus Passiója az isteni kegyelem és az iránta való szeretetnek kiapadhatatlan forrása. Jézus jóvendőlése: «Ha felmagasztaltatom mindeneket magamhoz vonzok» fényesen beteljesedett. 2.000 év óta könnyharmatos szemmel, vérző szívvel és fájdalomba merült lélekkel nézik a hívó keresztények a szenvedő Arcot, halált megvető bátorsággal zárandokolnak a kinszenvedés színhelyére, az Olajfák hegyére, Kálváriára és zokogó könnyes csókkal borítják el. A Krisztust szerető lélek előtt negyven napig megelevenedik a gyötrelmes Passió minden jelenete: Jézus olajfákhegyi nagy kínjai, a félelem, rettegés, borzadás a közelgő keresztaláltól, az emberiség bűntengerének vérverítéket kisajtoló súlya, Júdás rít árulócsókja s az apostolok gyáva menekülése, a poroszlók vérfagyasztó kínzása, az itélőszék rágalomhadjárata és halálos ítélete, az ostorozás és töviskoronázás gyalázata, a legrettenetesebb út, a keresztút 14 állomása és végül a keresztalál agóniája. És a fájdalmak embere a próféta szavaival szól: «Mindannyian, kik általmentek az úton figyelmezzetek és lássátok, hogy van-e olyan fájdalom, mint az én fájdalmam?» (Jer. sir. I. 12.)

Jézus szenvedő Arca szívünk mélyébe hat, mert tudjuk kiért és mivégett gyötrődött. Szent Pál apostol röviden, de mindent kifejezően írja efezusi levelében: «Krisztus szeretett minket és önmagát adta értünk Istennek kellemes illatú ajándékul és áldozatul». (Ef. 5. 2.). Végtelenül szeretett téged kedves olvasóm, mindentudásával látta a te gonoszágodat is, helyetted szenvedett, hogy te ismét az Atyáé lehess. Jézus szenvedő Arca a nagylelkűség, önfeláldozó szeretet csodás és soha felül nem mult szépsége. Minden kegyelem, lelki gyümölcsöt, örök üdvösségedet neki köszönheted. «Ó be szeretem Jézusom szenvedő arcát! Vésődj szívembe, mint Veronika kendőjébe és ne engedd, hogy fájdalmadat uj vétkekkel tetézzem!» Szent Ágostonnal felkiáltok: «Ó Istenegyszülötte, mennyire lángol szereteted! Mire visz kegyesség? Mennyire leereszkedik alázatosságod! Én vetkeztem és Te bűnhődöl; én voltam engedetlen és az engedetlenség gonoszságát, Te az engedelmes szenveded el; én a torkosságnak hódoltam, Te a bőjttel bűnhődöl; engem tiltott kívánságra csábított a fa, Téged a tökéletes szeretet vitt a fára». A keresztény lélek tudja, hogy a Passiót az ő gonoszága is

okozta, ő is hozzájárult mindenegyes vétkével Jézus megkínzásához, tudja és átérzi szegyenletes helyzetét, rút hálátlóságát és hidegségét Jézus végtelen szeretetével szemben. És bűnbánó érzületének szebb jelét nem adhatja, mint amikor hűségesen megtartja az Anyaszentegyház elrendelt bójtjeit, hamvazószerdán, minden pénteken és nagyszombaton délig, tartózkodik a hús edeltől és ha 21-ik évét betöltötte, a nagybójt hétköznapjain csak egyszer lakik jól, azután töredelmes szívvel jó husvétii szentgyónást végez.

Ez a szenvedő együttérzés és bűnbánat gyakorlati kivirágzása. Idegenbe szakadt katolikus testvéreim, legyünk a nagybójtben egy szív és egy lélek. Boruljunk le Jézus szenvedő Arca előtt és ajánljuk fel neki kesergő, bűnbánó szívünket, hogy rajtunk pihenjen a válságos napokban a szenvedő Arc áldásthöz tekintete.

UHL ANTAL.

Párisi Katolikus Misszió

Lelkész címe: Dr. Kozma Ferenc, 9, square de Vergennes, Paris XVe. Tel.: Vaugirard 08-57. Megjegyzés: amennyiben a továbbiakban a külön megjelölés kiányzik, úgy mindig a fenti cím értendő.

Hivatalos órák: Kedd, szombat 10-12; csütörtök, szombat 17-20-ig.

Istentisztelet: Hely: Eglise diocésaine des Étrangers, 33 rue de Sèvres VIe. Metro: Sèvres-Babylone.

Szentmise: minden vasárnap és ünnepnap 1/2 11 óraker. (Értsd a Franciaországbán is tartott ünnepnapokat.)

Szentbeszéd: Ugyanazon napokon, (kivéve a hónap 3-ik vasárnapját) közvetlenül a szentmise után.

Szentgyónás: Ugyanazon napokon, (kivéve a hónap 3-ik vasárnapját) a szentmise előtt 9 óratól. A gyóntatószék száma: 9, a főbejáratától jobboldali sorban a harmadik.

Egyházi énekpróba: Minden szombaton este 1/2 8-9-ig. Vezető: Nagy Ilona, tanárnő.

Leányok összejövele: Hely: Œuvre diocésaine de Midi, 3, rue Oudinot VIIe. Metro: Saint François Xavier, vagy Vaneau. Idő: Vasárnap, (kivéve a hó 3-ik vasárnapját) 15-18-ig. Vezető: dr. Tergina Irén.

Gyermekek hitoktatása: csütörtök délután 2-3-ig.

Előkészítés az első szentáldozásra és bérmlásra (a nem Patronage-beli gyermekek részére is): csütörtök délután 3-4-ig.

Beteglátogatás: rendez-vous-ra. Szeretettel kérem kath. testvéreimet, hogy jeleítsék be betegeiket akár szóbelileg, akár telefonon, akár írásbelileg és azt, hogy mikor kívánják a látogatást. A betegek nagy segítése és a lelkesnek nagy könnyítése.

Február-havi program

Tekintettel arra, hogy a lelkész csak nem régen foglalta el helyét, e hónap általános programja az ismerkedés. Kevés cím áll rendelkezésére. Szeretettel kérem magyar kath. testvéreimet, kiknél idő vagy cím hiánya miatt nem tehettem látogatást, keressenek fel, vagy közöljék címüket.

Egyházi ének. — Február 7-én: Áldozattal járul hozzád... Egek ékessége... Krisztus teste és szent vére... Február 14-én: Im arcunkra borulunk... Őh éltünk reménye... Imádlak nagy Istenség... Február 28.-án: Buzgó szívvel ünnepejlük... A keresztfához megyek... Őh égből szállott kenyér...

Figyelmeztetés. — Közlekedik március 15.-e. Számításba véve a körülményeket, a megemlékező és hazánk sorsának jobbrafordulásáért esdeklő szentmiseiket március 13.-án, vasárnap fogjuk bemutatni. Szentmise után a hymnusz énekeljük közösen.

Segítsük a munkanélküli honfitársainkat! Tudósító-nk köszönettel közvetíti és nyugtázza az e célra beérkezett legkisebb adományokat is. Ne feledjük, hogy centimes-ből lesz a frank és hogy a legkisebb jó szívvel nyújtott adománnyal is könnyeket lshet letörölni.

Lille-i Katolikus Misszió

Lelkész címe: Uhl Antal, 2, rue Jean Levasseur, Lille (Nord).

Hivatalos órák: Lille: Centrale des Œuvres « Bureau hongrois cath. », 39, rue de la Monnaie. Tel.: 83-79. Szerda és péntek 18-20-ig. — Roubaix: « Szent István Kör », 59, rue de la Posse aux Chènes, kedd, csüt. 18-20-ig.

A misszió protektora: Mlle Louise Derville, 16, rue Saint Vincent de Paul-Roubaix. Tel.: 15-44.

Istentiszteletek: szentmise és szentbeszéd: Lille: « Maison Notre-Dame », 14, rue des Jardins, a hónap második és negyedik vasárnapján: 8 óraker. Roubaix: « Carmel », 31, rue Saint-Antoine, a hónap második és negyedik vasárnapján 1/2 11 óraker és csütörtökön 8 óraker.

Lens (Pas-de-Calais) fosse 12, Chapelle de l'école maternelle, a hónap első vasárnapján 10 óraker.

Szentgyónás: a szentmise előtt félórával. *Magyarul gyóntat még:* M. l'abbé Georges Prévost, 44, rue de la Gare, Haubourdin (Nord). Tel. 214.

Leányok összejövele: Lille: « Cénacle », 33, rue Canteleu, a hónap első hétfőjén 16 óraker. Vezető Bay Dóra, tanárnő. — Roubaix: « Maison des Filles de la Charité », 117, rue Pellart, vasárnap 15 óraker. Vezető: Tiszt. Erzsébet nővér.

Egyházi ének vezetője: Dulánszky Mária, tanárnő.

Beteglátogatás: rendez-vous-ra. Olvasd a megjegyzést a párisi misszióal!

Február-havi program. — Ugyanaz, ami a párisi misszióé.

Haláleset. — Szomorú szívvel jelentjük misszióink gyászát. Kirmájér Nándor honfitársunkat (Lens) a bányában egy lezuhanó 10 mázsás szikla összezúzta. Temetése e hó 4-én du. 4 óraker volt. Adj Uram örök nyugodalmat Neki! Segítsük hátramaradt gyászoló családját!

Missziós naptárakat a 3,50 fr. még be lehet szerezni a lelkeseknél.

Imádkozál és dolgozzál...

Régi mondás. Sajnos, az ódon kolostorok faláról levájta az idő viszontagsága e felírást, a nép tudatában pedig csak a vége maradt meg... Kérem nincs időm, messze lakom, ökröt vásároltam, lakodalomba kell mennem, kirándulok, dolgoznom kell, nem tehetem, nem mehetek el a szentmisére. Nem, nem, még egy félórát sem tudok áldozni! Sietni, sietni, dolgozni kell. Reggel van. Hogy is tanultuk? «Szivem első gondolata Hozzád száll föl Istenem, Te őriztél...» Delet harangoznak. Nem hallom, csak a szirénák bugását, de tudom, hogy dél van: «Az Ur Angyala...» Estére: «Óh édes Istenem, hálát rebeg lelkem...» Igen, egy két alkalommal még átvillant agyunkon a gondolat, szivünkön az érzés: imádkozni kéne. Letorkoltuk: sietni kell, nincs rá idő, pillanat se... mert dolgozni kell, termelni kell, keresni kell...

Urísten! most aztán megérkeztünk a nagy sietéssel a munkanélküliségbe, a vasárnapi pénzkeresésből a heti nincstelenségbe. Annýt dolgoztunk, annyit termeltünk, gépeink, s géppé alacsonyított izmaink, agyunk éjjel-nappal, vasárnap-hétköznap annyit dolgoztak, annyit termeltek, hogy..... oh, beh keserű, megalázó, fájdalmas és a realitásával kínzó vallomás!... nincs már mit termelni, nincs munka, nincs munka, hétköznap se, nappal se.

Csak eszmélnénk rá, csak töltenénk ki bünbáncan munkanélküli napjainkat imádsággal, könyörgéssel és esdekelnenk le azt, ami hiányzott a múltban: az áldást.

Tájékoztató

Szülő hazánktól távol, de az Anyaszentegyházunkban itt is odahaza vagyunk. Ismerjük-e itteni főpásztoraink nevét?

Páris főpásztora Verdier János, bíboros érsek.

Lille — Roubaix — Tourcoing és vidékének főpásztora a lille-i püspök: Liénart Achilles, bíboros, kit 1928-ban még mint Tourcoing-Saint-Cristoph-i esperesplébánost ismerhettek a régebben Tourcoingba kivándorolt honfitársak. Sok szeretettel figyeli az északi magyar kolónia sorsát s e napokban áldását adta az egész kolóniára.

A Pas-de-Calais-i bányavidék főpásztora Dutoit Henrik arras-i püspök, Douai, Valenciennes és vidékének főpásztora Chollet Artur-János érsek, Colmar főpásztora Ruch Károly strasszurgi püspök.

Grenoble, Vaulx-en-Velin főpásztora Caillot Sándor grenoble-i püspök. Foglaljuk imáinkba nevüket otthoni főpásztoraink neveivel, mert szeretik a Regnum Marianum gyermekeit és szeretetüknek többször kifejezést is adnak. Gondoljunk arra, hogy mily szeretettel fogadta Páris bíboros-érseke cserkészseinket s mily megható és szép ünnepség keretében szentelte meg tavaly a párisi Kölesönösen Segélyző Egyesület zászlaját a szent Erzsébet jubileumkor. Gondoljunk arra, hogy a vidéken Lilleben, Roubaixban, Lensben, Grenobleban, Vaulx-en-Velinben, Colmarban, Ensishaimben az ottani plébánosok, patronage-ok, kath. iskolák mily nagy segítői a magyar ügynek. Ismerjük-e plébánosunkat? Ismerjük-e plébánia templomunkat? A tied is az, édes magyar kath. Testvérem, ismerd meg, ne kerül el és érezd meg a Kath. Egyház egyetemességét. Te is tagja vagy Krisztus titokzatos testének,

légy Franciaországban, vagy Kínában. Katholikus vagy. Ugyanaz a keresztvétel, ugyanaz az oltár, ugyanaz a latin nyelv, ugyanaz a szent mise áldozat az oltáron, mint odahaza. Ismerem nehézségedet. Nem érted a szentbeszédet s nem tudsz franciául meggyónni. Vedd igénybe hát a magyar lelkészek kész-séges segítését. Érted vannak itt. Ha pedig nem jöhetsz a magyarok szent-miséjére akár helyhezkööttőség, akár időhiány miatt, ne feledd el, hogy lakóhelyed plébániatemplomának harangja Téged is hív a szentmisére, a Dominus Vobiscum (az Ur Legyen Veletek) éppen úgy szól hozzád mint odahaza s ami a legfontosabb, az Urísten elfogadja jóillatú áldozat gyanánt a franciák istentiszteletén való részvételedet. Örülj Egyházad egyetemességének!

LOURDES

(február 11.)

E hó 11.-én volt 74 esztendeje, hogy Isten végtelen irgalmassága a legujabb kor embereit megajándékozta a szepőlentül fogantatott Szűz Mária megjelenésének és számtalan csodának világhírű kegyhelyével, Lourdes-dal. Mi Franciaországban élő magyarok közel vagyunk a szent Szűz szentélyéhez, legalább is kell, hogy közel érezzük magunkat, hiszen a Magyarok Nagyszonyának vagyunk a gyermekei. Az évforduló alkalmával ismerkedjünk meg röviden Lourdes-dal és az ott történt csodás eseményekkel.

Lourdes, melynek neve minden magyar Mária tisztelőnek szívében él, kicsiny városka Franciaország és Spanyolország határán. Hautes Pyrenées département-ban, a Pyreneusok lábánál festői vidéken terül el. Járási székhely, lakóinak száma alig múlja fel a 9.000-t.

Amidőn a dicső és szent emlékü IX. Pius pápa 1854-ben ünnepélyesen kihirdette a boldogságos Szűz Mária szepőlentül fogantatását, vagyis fogantatásának első pillanatától minden büntől való mentességét, ezt a mindenkor vallott hittételt, s az egész világon a Mária-gyermekek szíve repesett az örömtől, az Ég királynője lemosolygott a föld üdvözlő szavára és négy év múlva 1858 február 11.-én tábörhegyi zagavástól övezve megjelent a Lourdes-i Gave patak előtt a massabiellei barlangban Soubirous Bernadettenek, a kis pásztorleány-nak és kijelentette: «En vagyok a szepőlentül fogantatás».

A kiváltságos leánya szegény molnárszülők első gyermeke volt. 1844 január 7.-én született. Széld, mosolygó, szeretetreméltó, istenszerető lélek volt. A beteges, asztmás, vézna testben nagy és szép lélek lakozott, méltó arra, hogy a szent Szűz kiválassa és magát neki kinyilatkoztassa. Az első jelenés napján, hamvazószerdát követő csütörtökön szülei elküldték hűgával és barátósjével, hogy fát szedjen. A városkától nyugatra körülbelül 800 méterre kiment a Gave patak mellé és ezen átkelve a massabiellei barlang egyik nyílásában aranyszínű felhő mögül megjelent a szent Szűz hófehér ruhában, derekán kék szalaggal, melynek végei hosz-

szan végig futottak ruháján. A fején szinte fehér fátyolt viselt, amely hátul leomlott egészen a dereka alá. Lábai meztelenek voltak, de a ruha ráncai befödtek. Minkét lába fölött egy-egy sárga rózsza ragyogott. Jobb karján olvasót hordott, mely arany láncra fűzött fehér szemekből állott.

Tizenhete alkalommal jelent meg a szent Szűz boldog Bernadetének. Földöntúli mosollyal és jószággal beszélt hozzá és a tizenhatodik jelenéskor, március 25.-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony napján kijelentette: «Én vagyok a szeplőtelen fogantatás». Minő csodás találkozás az eseményeknek! Azon ünnepnapon hangzott el a Szeplőtelen Fogantatás kijelentése, amelyen Gábor arkangyal köszöntötte Szűz Máriát és malasztal teljesnek nevezte.

A szent Szűz, szeretetének és nagy hatalmának jelül, a kilencedik jelenéskor, február 25.-én Bernadette által csodálatosan vizet fakasztott a barlang belsejében és azóta e forrás a mai kor legtöbb csodáinak lett az eszköze. A Boldogasszony meghagyta a leánykának, hogy a barlangnál templomot építsenek és körmenetben vonuljanak oda a hívek.

Es erre valóban megindult a hívő seregek millióinak buszjárása a világ minden részéről, amely azóta szüntelenül folyik. A Lourdes-i Szűz tiszteletére gyönyörű bazilika épült és a Szeplőtelen Fogantatás a csodás patak vizével a menthetetlen betegek ezreit és ezreit gyógyította meg, akikről az ott működő megállapító-irodában (Bureau des Constatations) hívő és hitetlen orvosok egyaránt megállapították, hogy a gyógyulást természetes módon megmagyarázni nem lehet.

A kis Bernadette később a Lourdes-i, majd a Nevers-i vizitációs zárdába vonult, ahol 1879 április 16.-án szentül fejezte be kiváltságos életét.

Lourdes-i Szeplőtelen Szűz mosolygój le reánk is, Franciaországban élő magyarokra, kik hű követői akarunk lenni Mária tisztelő őseinknek!

UHL ANTAL.

★

Mult év őszén Grenoble városkába került egy súlyosan tüdőbajos debreceni fiatal ember, Böröcz László. Kezében fényképezőgéppel végigjárta az összes környéken levő magyar telepet, hogy megkeresse a mindennapit és utiköltésért Lourdes-ig. Egy francia barátja ott nyerte vissza egészségét, mióta ezt megtudta, csillapulni nem akaró vágy gyötörte, hogy elzarándokoljon ő is a Szent Szűzhöz, aki biztosan meggyógyítja őt is. A jólelkű sárváriak egymás után rendeltek nála fényképeket, de a szegény fiatal ember képtelen volt a megrendelésnek eleget tenni, betegsége miatt kórházba került. Mikor erről értesültek honfitársai, gyűjtést rendeztek számára, s bár már októberben erősen megcsappant a munka s ezzel kapcsolatban a kereset, nagylelkűen ösztönözték az utiköltésre 412 50 frankot. Mikor ezt megtudta a beteg, sírva fakadt s csak annyit tudott mondani: a jó Isten nem hagyja el a bennebizokat. Érzem, hogy meg fogok gyógyulni. Még aznap este lázasan utrakelt.

Néhány nap múlva jött az értesítés: Honfitársaim a Szent Szűz meggyógyított, kérem a jó Isten, hogy adja vissza maguknak ezerszeresen, amit értem tettem. Sőt még állást is kaptam, mert egy magyar tisztelőld úr közli velem, hogy Algírba egy portás helyet szerzett számomra.

Le Gérant: LÉON AUBRUN.

PÁRISI KATHOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KATH. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindenemű közleményeket a következő címekre kérünk:
Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XVe. — T: Vaugirard 08-57
Abbé UHL, 12, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord).
Előfizetési díj egy évre: 10 fr. Chèques Postaux: Paris c. c. 55672

I. évfolyam, 1. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1932 február

BEKÖSZÖNTŐ

Új barát kopogtat be hozzád és kér bebocsátást Franciaországban élő magyar katolikus testvérem. Egyszerű köntösben, de érted dobogó szívvel mutatkozik be és régóta érzett hiányt kíván pótolni a most útnak indított *Párisi Katolikus Tudósító*, a Franciaországban élő magyar katolikusoknak havonként megjelenő hivatalos lapja.

Ma, amikor napról napra látjuk, hogy a sajtó rettentetlen ólomkatonáival népeket, országokat, világnézeteket képes könnyűszerrel hatalmába keríteni és céljainak elérésére úgyszólván a legbiztosabb eszközökkel tud dolgozni, eszmével és gondolataival néhány óra alatt a nép legszélsőbb rétegeibe tud eljutni; különböző rendű és rangú olvasókat egy hatalmas táborba tud tömöríteni, akkor mi, akik a krisztusi igazság és szeretet birtokában vagyunk, nem késlekedhetünk egy pillanatig sem, hanem lelkes szívvel Krisztus és a magyar katolikusok szolgálatába állítjuk a sajtót, megindítjuk a *Párisi Katolikus Tudósító*-t.

A sajtót működésében és hatásában az emberi szívhez lehet hasonlítani. Miként a szív pillanatok alatt szétküldi az életet fenntartó, elengedhetetlen anyagokat a vérérdények hálózatán keresztül az emberi test minden részébe és mint központ az egész testet működésében irányítja, hasonlóképpen a sajtó az ő mindenféle szétágazó és abszolút gyorsasággal száguldó számaival kezében tartja és irányítja az embert, gondolatvilágában, elhatározásában és cselekvésében.

Az itt élő magyar katolikusok szíve akar lenni e folyó-

1911-ben, az ünnepélyes szentmisén ismételtlen résztvett a nemrégien előtte bíborossá lett Amette püspök öeminenciája. Ugyanekkor új nagykövet képviselte Magyarország királyát Párisban, tamerini gróf Széchenyi Miklós, ki mindenkor résztvett családjával a szent Erzsébet ünnepségeken. Fiának nevelője egy magyar pap, Németh József*) volt. Horn Emil megkérte a nagykövetet, hogy Németh lelkész a nagybőjtben a szent Erzsébet templomban magyarul prédikálhasson és hogy lelkiekben a magyar hallgatóság rendelkezésére állhasson. A nagykövet beleegyezett, az érseki hivatalnál megtették a szükséges lépéseket és Németh lelkész fölhatalmazták, hogy nagybőjt vasárnapjain magyarul prédikálhasson és gyónathasson a Szent Erzsébet templomban.

Igy Párisban magyar katolikus központot létesítettek, melyet Amette bíboros szeretettel szokott az «ó kis magyar egyházközségének» nevezni. 1914 virágvasárnapján még kiosztották a szentelt barkát a kápolnában, az összegyűlt magyaroknak, s azután... jött a háború...

És most 1931 november 15.-én, Szent Erzsébet halálának 700. évfordulóján felújították a francia-magyar ünnepségek tradícióját. Ez ünnepségek kezdeményezője, Horn Emil a Párisi K. S. Magyar Egylet nagynevű elnöke, karöltve a nevezett egylet buzgó alelnökével Szakos Jánossal, meghívta — mint a háború előtt — a Szent Erzsébet templomba a magyar kolónia tagjait. A kolónia élén ott volt Magyarország hivatalos képviselője, báró Villányi Frigyes követ, teljhatalmú miniszter. Az ünnepség Páris érsekének, Verdier bíborosnak a jelenlétében folyt le, ki a szöszékről megemlékezett Magyarországról; beszéde nagy hatással volt a hallgatóságra, különösen pedig a nagyszámban jelenlévő magyarságra, kik örömmel látták, hogy a Párisi K. S. Magyar Egyletnek az imént megáldott zászlaja az oltár mellett a díszhelyet foglalja el. Hálájukat fejezték ki e szép ünnepségek kezdeményezőjének.

Szent Erzsébet pártfogása alatt — ki származásánál fogva Francia- és Magyarországé — a Párisban tartózkodó magyaroknak vallási központjuk van. A magyar püspöki kar elismerte e vallási központ szükségességét és még 1927 őszén Sarlay Géza, majd Kurcz Imre Szombathely egyházmegyei belső áldozópapokat küldte ki, mint önálló lelkészeket, kik hosszabb ideig működtek Párisban, illetőleg a megszervezett Lille-Roubaix-i misszióban.

A franciaországi magyar katolikus lelkészek azt a lelki támaszt nyújtják honfitársaiknak, amely éppen olyan szükséges, mint a mindennapi kenyér.

*) Németh József jelenleg Pápai apátplébános.

Le Gérant: LÉON AUBRUN.

PÁRISI KATHOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KATH. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESTÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindenemű közleményt és postacekkszámla-küldeményt a párisi lelkész személyes címére kérünk; abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XVe.
Telefon: Vaugirard 08-57; chèques postaux: Paris c. c. 556-72
Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk; abbé UHL, 12, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord).

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

I. évfolyam, 2. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1932 március hó

Föltámadott! Alleluja!

A gyászbororult fekete nagyhét bánatos csendjében mint világraszóló diadal harsonája zendül fel a szent sír követ elhengerítő angyal győzelmi indulója: «Föltámadott! nincs itt. Ime a hely, ahová tették őt!» Krisztus föltámadott, Alleluja! Amit az emberi gonoszság és gyűlölet nagyesütörtökön és nagypénteken végbevitt, az ártatlan Bárány kegyetlen meöglését, azt az isteni jóság és mindenhatóság husvét hajnalán helyreállította.

Nagypénteken úgy látszott, mintha a bűn legyőzte volna a szentséget, a halál az életet, a gaszág az igazságot. Mintha Jézus hároméves megváltói működése a Kálvária keresztfájánál megsemmisült, volna. Amit isteni kezével épített, mintha kártyavárként egyszerre összedől volna. A gonoszság szelleme diadallakomára gyűjtötte össze Krisztus összes ellenségeit. És a kicsiny nyáj szétszéledve, lelkileg lesújtva és összetörve kétségbeesetten kezd kiábrándulni a Megváltóból. «Mi pedig reméltük, hogy ő megváltja Izraelt» szól az emmauszi tanítványok lehangoló szava, ami hűen kifejezte a tanítványok csüggeteg lelki világát. Elernyesztő pesszimizmus, sötétlátás vett erőt az apostolok lelkén.

És akkor mint a sötétségbe tört tüneményes fényesség jelenik meg a föltámadt Krisztus diadalmak, megdicsőült alakja. «Békesség veletek! Én vagyok! Ne féljete!» Mint varázsütésre visszazáll az apostolok megtört lelkébe husvét

allelujás öröme, bágyadt szemükbe a boldogító valóság csillogása; halálos pesszimizmusukat fölváltja egy életteljes optimizmus.

Menyire hasonlít a mai világ képe az akkorihoz! Ma úgy látszik mintha a gonoszág és bűn ismét szabadságlevelet, hatalmat, sőt mindenhatóságot nyert volna. A régi kigyó felütötte fejét. Az emberiség milliói Krisztus ellenségeinek táborába mentek át. Ebbe a táborba szegődik a politika, a könyörtelenül kizsákmányoló gazdasági rendszer, a bálványimádó pénzvilág, a szépség álarca alatt aljasságot hirdető kultúra és művészet.

És a hű keresztények táborában ismét felüti fejét a pesszimizmus, a kedvtelenség és kétségbeesés. Kezdünk lemondani a krisztusi igazság és szeretet eljövendő uralmáról és ölbetett kézzel várjuk a gonoszág végső diadalát. Mi reméltük, hogy Jézus győzni fog! hangzik ma is a csüggeteg ajkakra.

Ma husvét győzelmes ünnepén félre ezzel a kishitű sőtélenlátással! « Krisztus tegnap, ma és mindörökké! » Ő a mai napon legyőzte a halált és vele minden ármányt, gyűlöletet és istentelen hatalmat. A föltámadt Krisztust többé senki le nem győzheti, meg nem ölheti. Csak egyszer nyújtotta oda szelíd nyakát ellenségeinek gyilkoló kezébe, hogy érettünk áldozat legyen. Mióta szent sírja megdicsőült, azóta minden győzelem az ő kezében van; törhet reá emberi gyűlölet és erő megszámlálhatatlan légiója, mint a szél ellen támadó apró féreg megsemmisülni kényszerül. Félre a kishitűséggel, ha Krisztus táborában vagyunk! Husvét a keresztény optimizmusnak, a reménységnek az ünnepe. Ma az Egyházzal ezt kell kiáltanunk: « Surrexit Christus spes mea! » « Föltámadt Krisztus, az én reménységem! » Mindenbósz ellenséges csatakiáltást, rosszakaratot, elgáncsolást, erkölcsi szennyet, fanatikus jelszavakat túlharsogja Krisztus szótára: « Én legyőztem a világot. » Ő ma is fennen lobogtatja isteni mindenhatóságának husvét-i zászlaját. Ő ma is Ura és Királya mindennek, az én életemnek, az én jövőmnek éppen úgy, mint a nemzetek jövőjének. Ő ma is lábainak zsámolyává fogja tenni ellenségeit.

Hozzon tehát e husvét Krisztusba vetett erős reménységet, több bizalmat, bátorságot, életkedvet, optimizmust! Ne csüggedj! Ne ess kétségbe, ha mindjárt látod, hogy a bűn szennyes árja elborítással fenyeget, ha jövőd, anyagi boldogulásod elé nagy kérdőjelet irnak nehéz életkörülményeid.

Krisztussal ugyanez történt és még mennyivel keserűbb kelyhet kellett kiinnia! Csak tarts ki Krisztus és a húsvéti zászló mellett! és a gyászos nagypéntek után el kell jönnie a szebb jövő hajnalának.

A föltámadt Krisztus az idők és a történelem Ura, fenéséges nyugalommal áll a zajló élettenger feltörő habjai felett, magasra tartva allelujás zászlaját és felébreszti ellan-kadó gyermekeit: « Békesség veletek! Én vagyok, ne félyetek! » — És a mi csüggedésből fölszabadult szívünk örömkialtása csak ez lehet: « Föltámadt Krisztus, az én reménységem! Alleluja! »

UHL ANTAL.

Ezúton is kérjük az Urban összes híveinket, hogy keresztény katolikus kötelességüknek tegyenek eleget és bűnbánó szívvel járuljanak a kötelező húsvéti sz. gyónáshoz. Mód és alkalom kínálkozik reá, csak legyen szent szándékunk Istennel kibékülni és kegyelmében élni. Aki husvét előtt nem végezte el a szent gyónást, utána is elvégezheti, mert Szent Háromság vasárnapjág tart a husvét-i sz. gyónás és áldozás ideje.

Az összes honfitársainknak e lapon keresztül is igaz szívből kívánjuk a föltámadt Krisztus allelujás kegyelmét, békéjét és örömét!

Hydrequent-i misszió. Uhl Antal lelkész dr. Kozma Ferenc pársi lelkészársával febr. 20-21.-én meglátogatta a hydrequenti magyar kolóniát, ahol lelkes szeretettel fogadták őket az összes honfitársak és elvégezték húsvéti szentgyónásukat. A meleg fogadtatásra mindig örömmel gondolunk és módot fogunk keresni arra, hogy gyakrabban ellátogathassunk hozzájuk.

SZENT JÓZSEF

(március 19.)

Március 19.-én van ünnepe szent Józsefnek, az Üdvözítő nevelőapjának és Szűz Mária jegyesének; ő az a boldog férfiú, akinek szent és fölséges hivatás jutott osztályrészül: a földre szállt és emberré lett Istenfia nevelőjének méltósága. Aki előtt az angyalok is térdreborulni kényszerülnek, akit a királyok és próféták epedve látni kívántak és nem láttak, hallani és nem hallottak, azt szent József nemcsak látta és hallotta, hanem hordozta, megölelte, megcsókolta, táplálta, ruházta és nevelte. Királyi vér csörgedezett ereiben, Dávid családjából származott, de még inkább királyi lélek lakozott benne: a lelektisztaság, alázatosság és szentség oly nagysága, amely méltóvá tette a testté lett Ige gondozására.

Szent József elrejtett, csendes názáreti élete nem mutat csodálatos vértanúi hősiességet, világgraszoló eredményeket. Főképpen egyben lett ő minden időkre szóló, követendő példakép; abban, amiből az emberek legkevésbé szoktak lelki kincseket meríteni, amit nem szoktak a természetfölötti cél szolgálatába állítani: a munkában. Ezért ő a munka és a munkások védőszentje. A munkának igazi értékét és valódi célt adott, Isten szíve szerint való munkás volt ő. Róla Isten a legszebb munkakönyvet állíthatta ki: *az Urban dolgozott az Úrért.*

Ma a munkáról alkotott fogalmunk oly távol áll az Istentől, hogy joggal kérhetjük mi is az Urat, miként az apostolok kérték: Uram, taníts meg minket imádkozni! Uram taníts meg minket dolgozni!

Ha kérdezem a történelmet, mit tart az emberi munkáról, Jeremiás próféta szavaival válaszolhat: «Hiába való dolgok és nevelésre méltók; látogatásuk idején elvesznek.» (Jer. sir. 51. 18.) Amit emberek építenek és emelnek, azt szétzújom. — Évezredek és évszázadok, mint mindent legázoló tankok végig gázolnak az emberek és népek veritékes munkáján. Legutolsó eset a világháború, amely tulajdonképpen pusztító művelet volt emberi életben és alkotásokban.

Mit tart korunk a munkáról? A felső tízezrek szerint lélekletlen, tisztán gépies művelet, amellyel az arany bábeli tornyát építik. Szerintük a munka is csak élő gépezet, amelynek pénzt és folyton pénzt kell termelnie és ha megöregszik, semmit se ér, úgy hogy az amerikai Taylor-rendszer szerint öreg munkaerőt már nem is óhajtanak felfogadni.

A dolgozó nép pedig mindent lát a munkában, szükséges rosszat, kellemtelent és lealázó valamit, csak Isten áldását nem. Mily siralmas gondolkozás mindez, mily alacsony értékelése az Isten-rendelte munkának!

Istennek nagy és szent terve volt a munkával. Igaz, hogy a munka természetesen célja az emberhez méltó tisztességes élet megteremtése és fenntartása. «Méltó a munkás az ő bérére» — mondja szent Pál apostol. Nem lehet és nem is szabad éhbérért dolgoztatni, sem dolgozni. De amellett legyen a munkának természetfölötti célja és rendeltetése is. Bármennyire legyen is a munka életfenntartásunk eszköze, ebben nem merülhet ki jelentősége. Többnek, szebbnek, nemesebbnek, szentebbnek kell lennie a munkának! Olyannak, amilyen szent József munkája volt, amilyenek szent Pál apostol kívánja a munkát, ki Korinthusiakhoz intézett levelében így ír: «Azért szerelmes Atyámfiai állhatatosak legyetek és rendíthetetlenek, buzgólkodván mindenkor az Ur munkájában, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Urban.» I. Kor. 15. 58. Az Urban dolgozott szent József és ez emelte őt Nagy Sándor, Cézár, Napóleon fölé. Csakis Isten áldt nyer a munka célt, nagyságot, lelket, értéket.

Az Urban kell dolgoznom nekem is, bárhová állított az élet, akár az iródban, akár a zakatoló gép mellé, akár a katedrára, akár az ekezarva mellé. Életünk javát munkával töltjük el.

Hogyan lehet életünk Istennek tetsző és érdemszerző, ha úgyszólván az egész életünket betöltő munkából kikapcsoljuk az Uristent? Munkánkon akkor lesz Istenáldás, akkor lesz az szentjózsefi munka, akkor nyer az örök értéket és ragyogást, ha mint szent József, Istenben dolgozunk, vagyis ha kegyelemben levő lelkünk kapcsolatban van Istennel és Vele kezdjük és végezzük a munkát, s Isten *dicőségére* dolgozunk, amint szent Pál apostol figyelmeztet: «Akár esztek, akár isztok, vagy más cselekedetek, mindent Isten dicőségére tegyetek!» Mindent Éretted Jézusom! Ez a legeszebb reggeli és esti ima. Így lesz a legegyszerűbb munkából is ég felé törő imádság, szakadatlan istentisztelet, így nyer a szellemi és testi munka soha el nem múltó értéket és méltóságot. Munka nélkül még senki sem lett szent, de viszont csakis Istenben végzett munkával lett azzá.

Ha ilyen szemmel nézzük a munkát, akkor nem végezzük kellemtlenül és lelkiismeretlenül, nem fordítjuk haszontalan célokra, nem látunk benne csak pénzgyűjtést, hanem életfenntartást és Istendicsősítést.

Szent József, a munka védőszentje, taníts meg minket ilyen lelkületű munkára!

UHL ANTAL.

Párisi Katolikus Misszió

Lelkesz címe: Dr. Kozma Ferenc, 9, square de Vergennes, Paris XVe. Tel.: Vaugirard 08-57. Megjegyzés: amennyiben a továbbiakban a külön megjelölés kiányzik, úgy mindig a fenti cím értendő.

Hivatalos órák: Kedd, csütörtök 10-13; szerda, péntek 18-20.

Istentisztelet: Hely: Eglise diocésaine des Étrangers, 33, rue de Sèvres VIe, Métro: Sèvres-Babylone.

Szentmise: minden vasárnap és ünnepnap 1/2 11 órakor. (Értsd a Franciaországban is tartott ünnepnapokat).

Szentbeszéd: Ugyanazon napokon, (kivéve a hónap 3-ik vasárnapját) közvetlenül a szentmise után.

Szentgyónás: Ugyanazon napokon, (kivéve a hónap 3-ik vasárnapját) a szentmise előtt 9 órától. A gyónatószék száma: 9, a főbejáratról jobboldali sorban a harmadik.

Egyházi énekpróba: Minden szombaton este 1/2 8-9-ig. **Vezető:** Nagy Ilona tanárnő.

Leányok összejövetele: Hely: Œuvre diocésaine de Midi, 3, rue Oudinot VIIe. Métro: Saint François Xavier, vagy Vaneau. Idő: Vasárnap, (kivéve a hó 3-ik vasárnapját) 15-18-ig. **Vezető:** dr. Tergina Irén.

Gyermekek hitoktatása: csütörtök délután 2-3-ig.

Előkészítés az első szentáldozásra és bérmlásra (a nem Patronage-beli gyermekek részére is): csütörtök délután 3-4-ig.

Beteglátogatás: rendez-vou-s! Szeretettel kérem kath. testvéreimet, hogy jelentsek be betegeiket akár szóbelileg, akár telefonon, akár írásbelileg és azt, hogy mikor kívánják a látogatást. A betegnek nagy segítség ez és a lelkeseknek nagy könnyítés.

A párisi katolikus misszió hírei

Keresztelés. — Dénes László János, született II. 8-án, keresztelve az église St-Lambert-ban II. 19-én.

Egyházi énekbar. — Vezető: Nagy Ilona. Tagok: Bebéssy Lászlóné, Dr. Béres István, Blédy Géza, Bodor Antal, Chalas Béla, Czesány Józsefné, Huszár Mária, Illyés Andor, Jakab Ferenc, Jankovich Ferenc, Lengyel Paula, Schneider Erzsébet, Stróhr Adolf, Szabó Károly, Szabó Pál, Szódy Vilma, Szóke Erzsébet, Sztankó István, Vajda Mária, Wekerle József, Wetró Pál.

Egyházi ének. — Március 6-án: Bűnbánóknak menedéke... Álla a keresztves anya... Krisztus teste és szent vére... Március 13-án: Schubert: Kyrie... A keresztárhoz megyek... Schubert: Sanctus... Udvozlely oltárszentség... Bús magyarok imádkoznak... Március 20-án, 3. vasárnap, énekel a schola cantorum. Március 27-én: Schubert: Kyrie... Gloria... Feltámad Krisztus e napon. Schubert: Sanctus... Udvozlely üdvösséges ostyá... Jöj hozzám uram Jézus.

Meghívók. — Március 20-án (vasárnap) 17 órai kezdettel a misszió *Várgyűlése napján* **Ahitátára.** Hely: Magyar Ház nagyterme. Az ünnepi előadás bevezető beszédét dr. Müller Lipót mondja. Közreműködnek Bodnár Odón, Dulánszky Mária, Somody Pál, dr. Tergina Irén és a misszió énekkarának tagjai. Elmélkedést a misszió lelkésze tartja.

Március 24-én (nagycsütörtök) 20 órai kezdettel **nagybőjti konferencián**. Hely: a Magyar Ház iskolaterme. Tárgykör: a nagybőjti liturgiája. Előadó: a misszió lelkésze.

Grenoble. — **Istentisztelet:** Hely: Plébánia-templom, 146, cours Jean Jaurès. Szentmise: vasárnap 7 és 9 órakor. Litánia: vasárnap 18 órakor. Szentgyónás: francia papnál magyar gyónókönyv segítségével, minden nap

7 órakor és szombat délután. **Összejövetel:** Hely: Patronage, 174, cours

Jean Jaurès. Háztartási leányok: szerdán 14-18-ig. Vezető (valamint hitoktatásban) Kipper Berta tanárnő. Gyári leánycsoport: kedd és csütörtök 18-21-ig. Vezető (valamint az egyházi énekben) Logojda Mária közigazda. Gyermekek hitoktatása: csütörtökön 9-1/2 11-ig.

Vaulx-en-Velin. — *Istentisztelet:* Hely: cité de la Poudrette-i plébánia-templom. Szentmise: vasárnap 7 és 9 óraor. Litánia: vasárnap 14 óraor. Szentgyónás: francia papnál, magyar imakönyv segítségével, kívánatra bármikor. *Leányösszejövétel és magyar hitoktatás* a Maison Jeanne d'Arc-ban havonta kétszer.

Colmar. — *Istentisztelet:* Hely: Szent Antal plébánia templom. Szentmise: vasárnap 6 és 9 óraor és külön a magyar kolónia részére magyar egyházi énekek március 6., 13., 27-én 10 1/4 óraor. Szentgyónás: magyar gyódnkönyvvel kívánatra bármikor. Magyar hitoktatás és az egyházi énekek összejövetele helye a Szent Antal Patronageban.

Lille-i Katolikus Misszió

Lelkész címe: Uhl Antal, 2, rue Jean Levasseur, Lille (Nord).

Hivatalos órák: Lille: Centrale des Œuvres « Bureau hongrois cath. », 39, rue de la Monnaie. Tel.: 83-79. Szerda és péntek 18-20-ig. — *Roubaix:* « Szent István Kör », 59, rue de la Fosse aux Chênes, kedd, csüt. 18-20-ig.

A misszió protektora: Mlle Louise Derville, 16, rue Saint Vincent de Paul, Roubaix. Tel.: 15-44.

Istentiszteletek: szentmise és szentbeszéd: Lille: « Maison Notre-Dame », 14, rue des Jardins, a hónap második és negyedik vasárnapján: 8 óraor. *Roubaix:* « Carmel », 31, rue Saint-Antoine, a hónap második és negyedik vasárnapján 1/2 11 óraor és csütörtökön 8 óraor.

Lens (Pas-de-Calais): fosse 12, Chapelle de l'école maternelle, a hónap első vasárnapján 10 óraor.

Szentgyónás: a szentmisek előtt félórával. *Magyarul gyóntat még:* M. l'abbé Georges Prévost, 44, rue de la Gare, Haubourdin (Nord). Tel. 214.

Leányok összejövetele: Lille: « Cénacle », 33, rue Cantelau, a hónap első hétfőjén 16 óraor. Vezető Bay Dóra, tanárnő. — *Roubaix:* « Maison des Filles de la Charité », 117, rue Pellart, vasárnap 15 óraor. Vezető: Tiszt. Erzsébet nővér.

Egyházi ének vezetője: Dulánszky Mária, tanárnő.

Beteglátogatás: rendez-vous-ra. Olvasd a megjegyzést a párisi missziónál!

Az északfranciaországi misszió hírei

Születés. — Véber Lajos hydroquent-rinxent-i honfitársunknak február 13.-án fia született, ki a keresztségben János nevet kapta.

Házasság. — Fazekas János, la-longeville-i honfitársunk február 7-én vette oltárhoz Hunkeler Rozáliát.

Egyesületi élet. A roubaix-i Szent István Körben a nagybőjt folyamán, február 28.-án, Uhl Antal rk. lelkész, a kör igazgatója vetített képes előadást tartott a Szent Földről. — A kör március 13.-án 17 órai kezdettel hazafias műsorral emlékezik meg március 15.-éről. A Hymnus elnéklése után hazafias szavaltokat adnak elő: Kövári Annuska, Kónya Elli, Irén és Dancs Erzs. Az ünnepi beszédet Uhl Antal lelkész tartja. A « Talpra Magyar »-t Kónya Géza szavalja. Macenkó Erzs. Flóre Eszter, Forró Mariska, Csernák Bözsi, Szokol Mária énekelnek. Szaval még Szokol Mária, majd Tárnok Lajos és Kónya Géza hazafias dalokat adnak elő. Végül Dulánszky Mária, missziós nővér, az ő közismert művészetével melodrámat ad elő, amelyhez hatásosan simul a műsort befejező Szózat. Az előadást a fáradhatatlan missziós-nővérek Bay Dóra és Dulánszky Mária rendezik.

Husvételi előadás. — Az ifjúsági gárda a missziós nővérek vezetésével szorgalmasan készül a husvét ünnepén előadásra kerülő színdarabjára, melynek címe: A bacillusok. Irta Kincs István. Az előadást több műsorszám kíséri. Utána tánc.

Imakönyveket és hittankönyvet be lehet szerezni a lelkészeknél.

Páris katolikus magyar központja

Hogy Páris magyar, katolikus centrumának történetét megrajzolhassuk, fölösleges visszamennünk szent Genováva *) hegyének első magyar diákságáig, sőt még a mult századig is, mert sokáig Magyarország volt az egyetlen katolikus ország, amely nem biztosított Franciaországban élő fiai számára semmi vallási támogatást. Igen sajnálatra méltó mulasztás.

Amidőn az Egyház magyarországi Szent Erzsébet születésének 700. évfordulóját ünnepelte, e nagy Szentről frott mű szerzőjének, Horn Emilnek **) az volt a gondolata, hogy szent Erzsébet ünnepét Párisban, egy magyarországi püspök közreműködésével üljék meg. Tárgyalt Páris érsekével, Richard bíborossal ez ügyben, megkapta a szükséges megbízást s hozzáfogott a munkához.

1907 november 24.-én, vasárnap, a pápai, francia és magyar zászlókkal fellobogozott, fényárban úszó, virággal ékesített párisi Szent Erzsébet plébániatemplomban az azt zsúfolásig megtöltő közönség előtt, a szertartás a nagy napok pompájával folyt le Richard bíboros helyettesének Amette püspöknek jelenlétében; a szent misét a Magyarországról jött Nemes Antal püspök mutatta be; a szentélyben — ahol a Párisi Kölcsonósen Segélyző Magyar Egylet zászlaja volt elhelyezve — foglaltak helyet Richard bíboros helyettesének trónja közelében Ausztria-Magyarország nagykövete, Khevenhüller-Metsch gróf, körülvéve a magyar kolónia élkelőségeitől.

A szentelt kenyeret — melyet az ünnepségek kezdeményezőjének családja ajánlott fel — nemzeti színű szalagokkal és szent Erzsébet szimbólikus rózsáival díszített kosarakban hordták körül a közönségnek. Amette püspök megható beszédet mondott, s amikor a jelenlévők szétoszlottak, egy fenséges ünnepséggel feledhetetlen emléket vitték magukkal. Délután, a vecsernye végétével a templomból kijövő magyar püspököt a templom előcsarnokában várakozó tömeg nagy lelkesedéssel fogadta.

Szent Erzsébet centennáriumi ünnepséggének oly nagy volt a hatása, hogy kérték lelkes vezetőjét, újítaná fel ez ünnepséget a következő években is, ki készséggel eleget tett ennek a kívánságnak, annál is inkább, mert ez saját szándékával is igen megegyezett s szent Erzsébet ünnepét ezután is megülték a magyar kolónia résztvevélével.

*) Páris védőszentje szent Genováva.

**) Horn Emil fró, a becsületrend tisztje, a Magyar Tudományos Akadémia k. tagja: Sainte Elisabeth de Hongrie. (A Francia Akadémia által komorzott mű) 24. kiadás.

Magyarországi szent Erzsébet életrajza, dr Serédi Jusztinián bíboros hercegprímás, esztergomi érsek előszavával.

Sancta Elisabetha d'Ungheria, P. Gemelli, a milánói katolikus egyetem rektorának előszavával.

1911-ben, az ünnepélyes szentmisén ismételtlen résztvett a nemrégiben előtte bíborossá lett Amette püspök öeminenciája. Ugyanekkor új nagykövet képviselte Magyarország királyát Párisban, tamerini gróf Széchenyi Miklós, ki mindenkor résztvett családjával a szent Erzsébet ünnepségeken. Fiának nevelője egy magyar pap, Németh József*) volt. Horn Emil megkérte a nagykövetet, hogy Németh lelkész a nagybőjtben a szent Erzsébet templomban magyarul prédikálhasson és hogy lelkiekben a magyar hallgatóság rendelkezésére állhasson. A nagykövet beleegyezett, az érseki hivatalnál megtették a szükséges lépéseket és Németh lelkész fölhatalmazták, hogy nagybőjt vasárnapjain magyarul prédikálhasson és gyónathasson a Szent Erzsébet templomban.

Igy Párisban magyar katolikus központot létesítettek, melyet Amette bíboros szeretettel szokott az «ó kis magyar egyházközségének» nevezni. 1914 virágvasárnapján még kiosztották a szentelt barkát a kápolnában, az összegyűlt magyaroknak, s azután... jött a háború...

És most 1931 november 15.-én, Szent Erzsébet halálának 700. évfordulóján felújították a francia-magyar ünnepségek tradícióját. Ez ünnepségek kezdeményezője, Horn Emil a Párisi K. S. Magyar Egylet nagynevű elnöke, karöltve a nevezett egylet buzgó alelnökével Szakos Jánossal, meghívta — mint a háború előtt — a Szent Erzsébet templomba a magyar kolónia tagjait. A kolónia élén ott volt Magyarország hivatalos képviselője, báró Villányi Frigyes követ, teljhatalmú miniszter. Az ünnepség Páris érsekének, Verdier bíborosnak a jelenlétében folyt le, ki a szöszékről megemlékezett Magyarországról; beszéde nagy hatással volt a hallgatóságra, különösen pedig a nagyszámban jelenlévő magyarságra, kik örömmel látták, hogy a Párisi K. S. Magyar Egyletnek az imént megáldott zászlaja az oltár mellett a díszhelyet foglalja el. Hálájukat fejezték ki e szép ünnepségek kezdeményezőjének.

Szent Erzsébet pártfogása alatt — ki származásánál fogva Francia- és Magyarországé — a Párisban tartózkodó magyaroknak vallási központjuk van. A magyar püspöki kar elismerte e vallási központ szükségességét és még 1927 őszén Sarlay Géza, majd Kurcz Imre Szombathely egyházmegyei belső áldásópapokat küldte ki, mint önálló lelkészeket, kik hosszabb ideig működtek Párisban, illetőleg a megszervezett Lille-Roubaix-i misszióban.

A franciaországi magyar katolikus lelkészek azt a lelki támaszt nyújtják honfitársaiknak, amely éppen olyan szükséges, mint a mindennapi kenyér.

*) Németh József jelenleg Pápai apátplébános.

Le Gérant: LÉON AUBRUN.

PÁRISI KATHOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KATH. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESTÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindenemű közleményt és postacekkszámla-küldeményt a párisi lelkész személyes címére kérünk: abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XVe.
Telefon: Vaugirard 08-57; chèques postaux: Paris c. c. 556-72
Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: abbé UHL, 12, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord).

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

I. évfolyam, 2. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1932 március hó

Föltámadott! Alleluja!

A gyászbororult fekete nagyhét bánatos csendjében mint világraszóló diadal harsonája zendül fel a szent sír követ elhengerítő angyal győzelmi indulója: «Föltámadott! nincs itt. Ime a hely, ahová tették őt!» Krisztus föltámadott, Alleluja! Amit az emberi gonoszság és gyűlölet nagycsütörtökön és nagypénteken végbevitt, az ártatlan Bárány kegyetlen meöglését, azt az isteni jószág és mindenhatóság husvét hajnalán helyreállította.

Nagypénteken úgy látszott, mintha a bűn legyőzte volna a szentséget, a halál az életet, a gazság az igazságot. Mintha Jézus hároméves megváltói működése a Kálvária keresztfájánál megsemmisült, volna. Amit isteni kezével épített, mintha kártyavárként egyszerre összedől volna. A gonoszság szelleme diadallakomára gyűjtötte össze Krisztus összes ellenségeit. És a kicsiny nyáj szétszéledve, lelkileg lesújtva és összetörve kétségbeesetten kezd kiábrándulni a Megváltóból. «Mi pedig reméltük, hogy ő megváltja Izraelt» szól az emmauszi tanítványok lehangoló szava, ami hűen kifejezte a tanítványok csüggeteg lelki világát. Elernyesztő pesszimizmus, sötétlátás vett erőt az apostolok lelkén.

És akkor mint a sötétségbe tört tüneményes fényesség jelenik meg a föltámadt Krisztus diadalmas, megdicsőült alakja. «Békesség veletek! Én vagyok! Ne féljetek!» Mint varázsütésre visszazáll az apostolok megtört lelkébe husvét

4) Páris külvárosában, Drancyban voltam keresztelés végett nagyszombaton. Ott éppen egy szép helyi szokásos szertartást végezték a plébános úr, csecsmeg megáldását. Ermeckét és cukorkát is kaptak a gyerekek. Nevetve mondta a plébános úr: « 500 érem fogyott el s még mindig van gyerek » Értjük meg, Páris külvárosáról és csak karontúló és csak kézenvezetett csecsemőkről van szó!

5) Issy-les-Moulineaux (Páris külvárosa), vagy a textilgyárváros Roubaix. Piszkos utcák, szíriének bűgása. Az utcán maszatos kis francia gyerekek, kik örömmel szaladnak oda, a M. l'Abbéhez, hogy köszöntsek és bizalommal tegegek bele kis kacsójukat a markos tenyerébe. Ők hisznek és szívesen járnak a katekizmusra.

6) Pár napja. Újra a metróban. Kis inasgyerek emeli kezét berretjéhez felém fordulva. « M. l'Abbé » csak ennyit hallok s mosolyogva nyújtja olajos kezét. Soha se láttam, de megérték mindent. Ott csillog kék munkászubbonyanak hajtókáján az aranykalász jelvény. Tehát jociista! Ma, már tizezérvével vannak! Balkarján villanydrót köteg. Inasapostolok. Szentek.

7) Lilleben, a Sacré Cœurben misézek. Nincs ministráns gyereke. Egy idősebb úr jön tehát az oltárhoz ministrálni, közben odahoz egy kis osztát a patenárra, saját részére. Szentmise végén meghív reggelizni. Egyetemi tanár.

8) Űlök a gyónatószekben s várom a magyar híveket husvétii szentgyónásra. Jönnek, jönnek egymásután — de franciák. Oh, és hogyan gyónnak! Mily pontosan, mily lelkiismeretesen, mily példásan!

9) A multkor a saint-cloudi erdőben láttuk. Katona volt, aki a delutánii szabadságát arra használta fel, hogy kirándult a plébánia patronázsának gyerekeivel és szórakoztatta őket. Oh, hány ilyen lelkes laikus apostollal találkoztam már! Hányszor értesít egy-egy ismeretlen hölgy vagy férfi, hogy itt és itt magyar beteg fekszik, ne maradjon el a vallás vigasza. El bennük a hit.

10) És van összetartás, segíteniakarás bennük. Póstás kisasszony, s valahányzor elintézni valóm van a póstán, tüntetőleg figyelmes és szolgálatkés. Ott láttam az Ur asztalánál. Katholikus akció szelleme.!

Istentiszteletek, mindennapos esetek, de ezekből talán még jobban meg lehet ismerni a francia katolikusok vallásosságát, mint a katolikus elemi és középiskolák, egyetemek és egyesületek statisztikáiból, szent Vince konferenciákból, a nagyszerű szociális megszervezettségéből, katolikus kongresszusokból, papságukról. Mert ezeket az eseményeket kinek-kinek az élet öltözteti bele hétköznapijaiba és ünnepeibe.

Okuljunk belőlük, tanuljunk tőlük.

GRENOBLE. — *Istentisztelet:* Hely: Plébániatemplom, 146, cours Jean Jaurès. Szent mise vasárnap 7 és 9 óra. Litánia: vasárnap 18 óra. Szentgyónás: francia papnál magyar gyónókönyv segítségével, mindennap 7 óra és szombat delután. *Osszejevetel:* Hely: Patronage, 174, cours Jean Jaurès. Háztartási leányok: szerdán 14-18-ig. Vezető (valamint hitoktatásban) Kipper Berta tanárnő. Gyári leánycsoport: kedd és csüt. 18-21-ig. Vezető (valamint az egyházi éneken) Logoja Mária közgazda. Gyermekek hitoktatása: csütörtökön 9-12 11-ig.

VAULX-EN-VELIN. — *Istentisztelet:* Hely: Cité de la poudrette-i plébániatemplom. Szentmise: vasárnap 7 és 9 óra. Litánia: vasárnap 14 óra. Szentgyónás: francia papnál, magyar imakönyv segítségével, kívánatra bármikor. *Leányösszejevetel és magyar hitoktatás* a Maison Jeanne d'Arc-ban havonta kétszer.

COLMAR. — *Istentisztelet:* Hely: Szent Antal plébániatemplom. Szentmise: vasárnap 6 és 9 óra és külön a magyar kolónia részére magyar egyházi énekekkel április 10-, 24.-én, május 8-, 22.-én negyed 11 óra. Szentgyónás: magyar gyónókönyvvel kívánatra bármikor. Magyar hitoktatás és az egyházi énekek összejeveteli helye a Szent Antal Patronage-ban. Április 8-14-ig a párisi lelkész missziót tart.

Le Gérant: V. POLGAR.

Imprimerie Centrale Espérantiste (V. POLGAR), 33, rue Lacépède, Paris

PÁRISI KATHOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KATH. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindenemű közleményt és postacsekkszám-kiüldeményt a párisi lelkész személyes címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XV.
Telefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 55672.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24 85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

I. évfolyam, 3. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1932 április hó

A jó pásztor

Kedves képe, amint odaadó szeretettel tereli nyáját a helyes úton és mindenben gondját viseli és ha egy bárány eltévedt, fáradságot nem ismerő buzgalommal keresi, míg meg nem találja és azután örömmel vállaira veszi, — az Űdvözítőnek ezt a megható nagy szeretetét és az emberiséghez való bensőséges viszonyát kifejező kép — mindig megindította és viszontszerre gyullasztotta a keresztényeket. Ha lemegyünk az űldözött őskeresztények katakombájába, már ott is megtaláljuk a falon a jó pásztor vonzó képét.

« Én vagyok a jó Pásztor. A jó Pásztor életét adja az ő juhaiért » (Ján. 10, 11.), hangzik Jézus isteni ajkáról hozzánk szózata. Igéretét beteljesítette; valóban odaadta életét a keresztfán, hogy nyáját kiszabadítsa a sátán, a bűn és szenvedély rabságából, hogy azután már az ő főpásztori vezetésének szabadságában járhasson. « Űgy voltok — írja sz. Péter — mint a tévelygő juhok, de megtértetek most a ti lelketek pásztorához és gondviselőjéhez. » (Péter I. lev. 2, 26.) Mily boldog is az, aki a jó Pásztor nyájában van és reá bizza életének irányítását!

Jézus, a jó Pásztor ma is itt van az emberiség nagy országútján és mialatt parancsolatainak biztos útján tereli a hozzá hű lelkek nyáját, mialatt kegyelmeinek dús legelőjén bőséges táplálékot nyújt, sőt önmaga szent testének és vérének titokzatos eledelében részesíti, mialatt így isteni tekintetével minden egyes bárányát, annak baját, gondját, keservét, szükségét és örömet ismeri és átérzi, ugyanakkor széttekint a jó Pásztor és látja azt a nagy, azt a megdöbbenően sivár lelkületű nyáját, amely hű-

lenül elhagyta, és most csatangol étlen-szomjan, látja a farkasoktól, az istentelen vezérektől félrevezetett, elragadott és szétszélesztett juhokat, amint gyűlölettel elvakulva ellene egyesülnek. Látja ezeket a hideg, közömbös, templomkerülő, imádkozni elfelejtő, Istent és Egyházat gyűlölő gyászkeresztényeket, látja a pogányság sötétségében vergődő és krisztusi világhossz után vágyódó juhokat is és így szól: «Azokat is el kell hoznom, melyek nem ez akölből valók, és hallgatni fogják szómat, és egy akol lesz és egy pásztor.» (Ján. 10, 17.)

Ó vajha meghallaná és megértené Franciaországban élő minden olyan magyar lélek, amely elhagyta Krisztust, a jó Pásztor kiáltását, hívó, esengő szózatát: Jőjj vissza elvesztett juhom! Bárcsak megindulna vissza Krisztushoz, az ő nyájához, hol egyedül talál megnyugvást, örömet és üdvösséget.
UHL Antal.

Mikes gróf pásztorlevele a világválságról

Gróf Mikes János szombethelyi megyéspüspök nagybőjti pásztorlevele a világválságról, mely — adná Isten! — az egyházmegye határain kívül is minden magyar szívnél meghallgatásra találjon.

— Mi ma egy világkrízis közepén vagyunk — mondja. — Egy oly válságot élünk át, amelyet ősünk nem láttak, egy válságot, mely hasonló a vízőzönhöz, a népvándorláshoz, a törökpusztításhoz; válságot, mely az emberiség erkölcsi és anyagi javait pusztulással fenyegeti; válságot, melyet, ha Isten segítségével átélünk, egy szebb, tisztább és nemesebb korszakba fogunk jutni.

— Ezt az egész katasztrófát, — fejtegeti a pásztorlevél — maguk az emberek akarták azáltal, hogy eltértek Istentől. De nemcsak Istentől feledkeztek meg, hanem az élet céljáról is. Ha szem előtt tartanák, hogy az élet célja nem ezen a földön érhető el, megoszthatnák a népek békésen a földi hatalmat és a föld javából juthatna mindenkinek, a gazdag irtalmas és a szegény türelmes lenne. Majd a nemzetek között való vetélykedésről beszél:

— A fajok és nemzetek megfélekeztek arról, hogy, ha a jóságos Isten különböző színű és vérű és bőrű emberfajtaikat teremtett, ezek mind az ő szeretett kreatúrái, mind az ő gyermekei és egymásnak testvérei és egy fajnak sem adott elsőszülötti jogokat, és egy nemzetet sem hatalmazott fel arra, hogy más nemzetet gyűlöljön és megvessen. A nagy világválságnak egyik fő oka a nacionalizmus, mely sohasem öltött olyan ijesztő arányokat, mint napjainkban. Szükségesnek tartom, hogy figyelmeztesselek Titeket, szeretett Híveim, hogy nagy különbség van a honszeretet és nacionalizmus között! Kérve-kérlek Titeket, szeressétek hazátokat, teljes erővel, de ne frázisokkal és költői szózatokkal, ne pohárköszöntőkkel és újságcikkekkel, hanem cselekedetekkel: önzetlenséggel, áldozatkészséggel, törvénytisztelettel, becsülettel. Tudjátok meg, hogy egy fajt sem szerethettek úgy, mint a saját fajtoikat, és hogy egy föld adatott Nektek, mely ápol s eltakar; hogy ezen fajnak és ezen földnek jogait meg kell, hogy védjétek és elvesztett jogait vissza kell, hogy követeljétek, de — gyűlölködés nélkül! Gőg ne homá-

lyoítsa el önmaguk megítélését, gyűlölet ne vakítson el minket más népekkel és fajokkal szemben és hazafiúi érényeink nacionalista igazságtalansággá ne fajúljanak.

Majd azt fejtegeti a püspök, hogy az emberek megfélekeztek arról, hogy nekik a társadalomban, mint testvérekkel kell együtt élniök. Ez ellen vétkezik a kapitalizmus és a szocializmus egyaránt. Az államnak, a nemzeteknek, az egyeseknek megint el kell ismerniök a Mindenható világuralmát. Minél több lelket meg tudunk nyerni Krisztus királyságának, minél több szeretettel tudunk érezni és terjeszteni, annál tökéletesebben teszünk eleget Krisztus parancsának, annál jobban szolgáljuk a társadalmat, hazát és népünket és annál biztosabban fogjuk elérni életünk célját, az örök üdvösséget.

Légy büszke hitedre!

Érthetetlen és rejtélyes, hogy az emberek mit becsülnék nagyra, mire büszkék. Büszkék származásukra, pedig abban csepp érdemük nincs, büszkék szellemi és testi képességükre, nagy munkateljesítményükre, pedig de gyenge lábón áll minden emberi erő és képesség; egy szélfüvaltat, egy érpattanás és szétesik a büszke alkotmány. Büszke nagy vagyónára, pedig a halál rozsdája mihamar megemésztí. Büszke jó és nagy hírnevére, pedig ez a leingatagabb földi valóság. Akit ma ünnepelnek, holnap sárba tiporják.

Ezek a talmi és tisztavirágeltű kincsek nagy becsben vannak az emberek előtt, de hallottad-e már kedves olvasóm felebarátod ajkáról, hogy büszke lett volna hitére, vallásosságára? Nemmel fogsz felelni. Lám, amire igazán büszkék lehetnének, ami valódi érték és való nem pusztítható kincs, ami megmarad az örök életre, a hit és vallásosság nem indítja meg keblüket, nem hangzik ajkukon. Óh, a hit, mint egy fölfoghatatlan drága kincs! Ha hited van és aszerint élsz, legnemesebb származásod van, Istennek vagy teljes jogú és örökü gyermeke. Ha hited van, a legnagyobbra vagy képes, mert megnyered Isten barátságát, az ő végtelen hatalmát, jóságát, szeretetét. Ha hited van, lenézheted a multimilliomosokat, mert a bőség Istene oly gazdagságot ad, melyet meg nem emészthet a moly, sem meg nem mar a rozsdá. Ha hited van, jóhírnevedet örökre megalapoztad, magánál a jó Istennél és angyalainál. Ha hited van és aszerint élsz, akkor bejutottál a nagy emberek és jellemek díszes társaságába, mert csak az erkölcsileg és szellemileg gyenge ember hitetlen, míg az emberiség igazi nagyjai hívők.

Ha hívő vagy, nem vagy rossz társaságban; ellenkezőleg, büszke lehetsz hitesorsaidra. Veled vannak a legnagyobb tudósok, művészek, államférfiak, lángelmék. Veled vannak a csillagászat fejedelmei, a hívő Newton, Kepler, Kopernikus, Galilei, a természettudomány nagyságai, Volta, ki naponkint sz. misét hallgatott, Ampère, ki Kempis «Krisztus

Követését» kívülről tudta, veled van Pasteur, a legnagyobb orvosfeltaláló, kinek hite oly erős volt, mint a vallásos bretoné. Veled vannak a világ legnagyobb művészei, a festők: Raffael, Michel Angelo, Leonardo da Vinci, a magyar Dürer, Munkácsy, kik Isten dicsőítésére készítették leg-szebb alkotásait. Veled vannak a legnagyobb zeneszerzők: Beethoven, Haydn, Mozart, Liszt Ferenc, Schubert, kik remek mise-zene-darabokat írtak. Veled vannak a legnagyobb költők: Petőfi, Arany, Vörösmarty. Veled vannak a legnagyobb államférfiak: szent István, sz. László, Nagy Lajos, Hunyady, Zrínyi, II. Rákóczy Ferenc, Széchenyi, Deák, Apponyi Albert gróf. És még mennyi elszámolatlan híresség!

Valóban, ha hited van, akkor több vagy mint por, csillogó arany, több mint ember, — akkor Isten nagy családjának vagy szerencsés tagja, ahová a megdicsőültek seregei éppen úgy tartoznak, mint az emberiség nagy szellemei.

Igen, légy büszke hitedre, és azt ne csak szivedbe rejtse el, hanem valld meg nyíltan és bátran az emberek előtt — hit szerint való életted, és azt soha meg nem tagadhatod, még életed árán sem. Az Úr Jézus mondotta: « Mindenki, aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom az Atya előtt, ki a mennyekben van; aki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom azt az Atyám előtt, ki a mennyekben van. » (Máté 10, 32-33.)

UHL Antal.

Párisi Katolikus Misszió

Lelkész címe: Dr. Kozma Ferenc, 9, square de Vergennes, Paris-XV. Tel. Vaugirard 08-57. *Megjegyzés:* amennyiben a továbbiakban a külön megjelenés hiányzik, úgy mindig a fenti cím értendő. *Hivatalos órák:* Kedd, csütörtök 10-13; szerda, péntek 18-20. *Istenisztelet:* Hely: Eglise diocésaine des Etrangers, 33, rue de Sévres, Métro: Sévres-Babylone. Szentmise minden vasárnap és ünnepnap 1/2 11 órákor. (Értsd a Franciaországban is megtartott ünnepnapokat.) Szentbeszéd ugyanazon a napokon, (kivéve a hónap 3-ik vasárnapját) közvetlenül a szentmise után. Szentgyónás ugyanazon napokon. (kivéve a hónap 3-ik vasárnapját) a szentmise előtt 9 órától. A gyóntatószék száma 9, a főbejárattól jobboldali sorban a harmadik.

Egyházi énekpróba: Minden szombaton este 1/2 9 órai kezdettel. Vezető: Nagy Ilona tanárnő. *Leányok összejövetele:* Hely: Œuvre diocésaine de Midi, 3, rue Oudinot VII. Métro: Saint François Xavier, vagy Vaneau. Idő: vasárnap, (kivéve a hó 3-ik vasárnapját) 15-18-ig. Vezető dr. Tergina Irén.

Gyermekek hitoktatása: csütörtök délután 2-3-ig. *Előkészítés* az első szent-áldozásra és bérmlásra (a nem Patronage-beli gyermekek részére is) csütörtök délután 3-4-ig. *Beteglátogatás:* rendez-vous-ra. Szeretettel kérem kath. testvéreimet, hogy jelentsék be betegeiket, akár szóbelileg, akár telefonon, akár írásbelileg, és azt, hogy mikor kívánják a látogatást. A betegnek nagy segítséget és a lelkésznek nagy könnyítést.

Katolikus hitem megér minden áldozatot.

A párisi katolikus misszió hírei

Házasság. — A közelmúltban egyházi házasságot kötöttek: Március 5-én Kriszt Antal és Csiba Erzsébet az Issy-les-Moulineaux-i plébániatemplomban; március hó 17-én Szegszárdi Erzsébet és Szabó Margit Teréz, a Saint Lambert plébániatemplomban; március 23-án Urbán János és Szabó Mária, a Saint-Martin-des-Champs plébániatemplomban. Frigyükre az Ursten áldását és Nekik boldog, békés családi életet kívánunk!

Keresztelés. — Magdika Éva, keresztelve a drancy-i plébániatemplomban február 11-én. — Jódi Gaszton György, keresztelve a Saint Lambert plébániatemplomban március 31-én. — Flittinger Margit, keresztelve a N. D. de Clignancourt-i plébániatemplomban.

Első szentgyónás és szentáldozás. — A párisi magyar katolikus gyermekek első szentgyónása és szentáldozása május 8-án (vasárnap) lesz. A délután folyamán vetített képek előadást tartunk szent Tarzicius életéről.

Egyházi ének. — Egyházi énekkarunk vezetője és időben, anyagiakban is a próbának való szorgalmas megjelenés által sok áldozatot hozó énekkari tagok szerénységükben nem fogják rossz néven venni, ha elhelyült is hálás köszönetet mondunk a megjelentek nevében azért a sok gyönyörű énekért, s a Schubert-miséért, amelyet a március 15-i és a husvétii szentmisén mindnyájunk épülésére és emelésére bemutatnak. Köszönet és hála érte! — Egyházi ének: Április 10-én: Egybegyűltünk oh nagy Isten... Salve Regina... Oh égőből szállott kenyer... Április 24-én: Bemegyek szent templomodba... Oh életünk reménye... Üdvözlégy, áldott légy... Május 8-án: Szetelettel jönnek hozzád... Szeretek szép szűz Mária... Imádlak nagy Istenség...

Műsoros-előadás május 8-án. — A párisi magyar lányok köré május 8-án, vasárnap délután 5 órai kezdettel műsoros előadást rendez a Magyar Ház (9, square Vergennes, métro: Vaugirard) dísztermében a katolikus sajtó javára, amelyen színre kerül az «Apróhirdetés» című kétfelvonásos vígjáték. Honfitársainkat szeretettel meghívjuk. Jegyek elővételben a Magyar Házban kaphatók: 4 és 2 frankos árban. Felülfizetéseket a katolikus sajtó javára köszönettel fogadunk és hirlapilag nyugtazzunk.

Virágvasárnapi Ahitatunk — hála a közreműködők áldozatos fáradságának — nagyon szépen sikerült. Célnak nem volt teatrális. Nagybőjti áhitatba meríteni a résztvevőket és önmagukat, ezt az egyetlen célt szolgálták a bevezető beszéd, az előadott versek, lamentációk, passió, énekek és elmélkedés. Nem beszélünk szereplőkről, hiszen az előadók nem szerepleni akartak, s nem beszélünk hallgatókról. Az előadó is résztvevő volt mint a megjelent vendégek, s az együtt-lét, az együttérzés, az együttes akció, a keresztút megjárása gyönyörűen kidom-borodott abban, hogy befejezésképpen valamennyien együtt énekeltek «A kereszt-fához megyek...». Hisszük, hogy minden résztvevő valóban közelebb került Virágvasárnapi Ahitatunk által a keresztfához és a keresztén fűgő Ur Jézus Krisztus-hoz. Ez legyen minden áldozatos közreműködőnek és résztvevőnek a legszebb köszönet!

A tiszta bevétellel — 106 frankkal — ilymódon a katolikus misszió is hozzá tudott járulni a munkanélküli honfitársak felszégelyezéséhez. Kicsiny, de jó szízzel adott adomány.

A nagyheti liturgiáról — tartott előadást nagycsütörtök este a misszió lelkésze. Családiás körben sorra vettük a nagyheti liturgiáját történelmi kifejlődésében, szimbólikus magyarázatában. Bevezetéssel és befejezéssel nagybőjti énekeket énekelünk. Szívvel, áhitattal.

“Miért csatangolsz ó ember oly sokfelé lelked és tested javát keresvén? Szeresd azt az egy Jót, akiben minden jó megvan és az elég”.
Szent Ágoston.

Kirándulás. — E hónap folyamán két kedves és felrészítő kirándulást regisztrálhatunk. — **Rouen.** — Husvéthétfőjén (március 28.-án) a *misszió énekkara* szervezett nagyon sikerült kirándulást Rouenba *Nagy Ilona* fáradszatól tanítónő vezetésével. Mindazok, akik személyesen ismerik a misszió énekkara vezetőjének aranyos kedélyét és tudását, nagy örömmel indultak utának. A Gondviselés is kedvezett a tervek, mert naposugaras időnk volt. Az út oda és vissza a legjobb hangulatban telt el s különösen mély nyomokat hagyott lelkünkben a Katedrális Jeanne d'Arc oltáránál bemutatott szentmise, melyen a résztvevők a szép Schubert énekek között énekeltek a «Bús magyarok imádkoznak...» kezdetű gyönyörű nemzeti és egyházi énekünket is. Megnéztük a modern vallásos művészetek kiállítását és Normandiának építészeti és történelmi emlékeiben gazdag fővárosát. Azzal becsüztünk, hogy mielőbb még egy ilyen kirándulást! Ha a jó Isten segít, megyünk is! Aldozócsütörtökön (május 5.-én) Lisieux-be. Kis szent Teréz városába! Utiköltség 35 frank oda-vissza. — **St.-Cloud.** — Március 29.-én délután a st.-cloud-i erdőben, a francia királyok egykori vadászterdjében 15 magyar kislány énekétől, hangos játékaiktól visszhangzott a környék. Elénekeltek a cserkészinduló is s a kis magyarok abban a boldog reményben oszlottak szét, hogy fogják azt még énekelni cserkészkalapban is a háromágú liliumhoz és magyar szent koronához tisztelegve. Itt. Isten segítségével nemskóra.

Lille-i Katholikus Misszió

Lelkész címe: Uhl Antal, 2, rue Jean Levasseur, Lille (Nord). *Hivatalos órák:* Lille: Centrale des Œuvres «Bureau Hongrois cath.», 39, rue de la Monnaie, Tel.: 83-79. Szerda és péntek 18-20-ig. — *Roubaix:* «Szent István Kör», 59, rue de la Fosse aux Chênes, kedd, csütörtök 18-20-ig. A *misszió projektora:* Mlle Louise Derville, 16, rue St-Vincent de Paul, Roubaix. Tel. 15-44. *Istentiszteletek:* szentmise és szentbeszéd: Lille: «Maison Notre-Dame», 14 rue des Jardins, a hónap második és negyedik vasárnapján: 8 órákor. *Roubaix:* «Carmel», 31, rue Saint-Antoine, a hónap 2-ik és 4-ik vasárnapján fél 11 órákor, és csütörtökön 8 órákor. *Lens* (Pas de Calais): fosse 12, Chapelle de l'école maternelle, a hónap első vasárnapján 10 órákor. *Szentgyónás:* a szentmise előtt fél órával. *Magyarul gyónat még:* M. l'abbé Georges Prévost, 44, rue de la Gare, Haubourdin (Nord). Tel. 214. *Leányok összejövetele:* Lille: «Cénacle», 33, rue Canteleu, a hónap első hétfőjén 16 órákor. Vezető Bay Dóra tanárnő. — *Roubaix:* «Maison des Filles de la Charité», 117, rue Pellart, vasárnap 15 órákor. Vezető: Tisz. Erzsébet nővér. *Egyházi ének vezetése:* Dulánszky Mária tanárnő. *Beteglátogatás:* rendez-vous-ra. Olvasd a megjegyzést a párisi missziónál!

Az északfranciaországi katolikus misszió hírei

Születés. — Egyed Béla Lens-i (Pas-de-Calais) honfitársunknak március 8.-án fia születet, kinek szent Mihály a védőszentje.

Egyesületi élet. — A roubaix-i «Szent István Kör» husvét vasárnap sikeresen előadott szindarabbal egybekötött táncmulatságot tartott. — Március 4.-én volt a Cénacleban Bay Dóra tanárnő vezetésével a lille-környéki leányok rendes havi összejövetele, amelynek kedélyes hangulatú lefolyása jó hatással van a francia családoknál élő leányokra. A megjeleneteknél Uhl Antal lelkes előadást tartott a keresztény leánytípusról. — Bizonyára nagy lelki felrészülést fog szerezni a leányoknak, május végén tartandó lelki gyakorlatra, melyet ugyancsak Uhl Antal lelkes fog tartani.

A roubaix-i gyermekek — között megalakulóban van a Szivgárda, ez a speciálisan magyar hitbuzgalmi társulat. A gyermekek első szentgyónása és áldozása május 8.-án lesz.

Imakönyveket és hittankönyvet be lehet szerezni a lelkeseknél.

FRANCIA LECKE

Vallásosság.

Franciák között élünk, csoda-e hát, hogyha sok szokásuk átragad ránk is? És, baj-e? Nem csoda, sőt egész természetes. A második kérdésre azonban kettős a felelet. Baj, ha a rossz szokások tapadnak hozzánk, de örvedetes, ha a jó szokásait sajátítjuk el. Az eddig tapasztaltak azt mutatják, hogy készségesebbek vagyunk — sajnos — a rossz és az elítélendő átvételére, mint a jóra. Isten tudja miért, de így van. Százados szép szokásokkal feláldozunk, hogy néhány helytelen franciásít átvegyünk. A szemrehányásra és lelkiismeretfurdalásra a kibúvó oly könnyen adódik azután: «Hát kérem, a franciák mind így csinálnak.» Pedig akárhányszor nem is nézünk utána, hogy mit és hogyan csinálnak a franciák, vagy pedig kifejezetten behunyjuk a szemünket, hogy saját mulasztásainkat legyen mivel menteni.

A metróban beszélgetek egy honfitársral s azt panaszolja nekem, hogy mily pogány nép ez a francia; ünnepet nem ül, pénteket nem tart, sz. misére soha nem jár. Botránkodik. Nagyban. Megkérdem őt: «Hát bátyám, maga melyik templomba jár, hány órai szentmisére?» Mint a világ legermeszetesebb dolgát, adja a feleletet: «Nem járok biz' én.» «Hát aztán miért nem?» «Mert nem értem.» Megkérdem, mikor volt utoljára templomban s megtudtam, hogy nyolc éve; mert kerek nyolc esztendeje annak, hogy eljött hazulról. Meghívom, hogy jöjjön el hát a magyarok szentmiséjére, van magyar ének, magyar szentbeszéd. Így hívhatták öt elődeim is. Igéri, hogy eljön. Azután telik az idő. Két hét, négy hét, három, három, de nem jön. Husvétra sem. Kétlem, eljön-e egyáltalán valaha is. Azt azonban tudom, hogy ha holnap vagy holnapután haza fog menni a honfitárs, mint jó katolikus, szomorú képpel fog szörnyülködni azon, hogy, milyen istentelen nép ez a francia, még templomba se jár...

Tavol áll tőlem, hogy ezzel szemben azt állítsam, hogy a franciák mind jó templombjárók. Annvit azonban mondhatok, s a tapasztalatból merítem, hogy, amely francia katolikusnak valjja magát, az ott is van a vasárnapi szentmisén és egész élete keresztényi élet. Mert a francia vagy hívő és valóságos, vagy istentelen és vallástalan. Középut, alig langyos katolikus kevés van. Ha nem vagyunk előítélletekkel telítve, ha nem hunyjuk be szemünket, akkor a saját tapasztalataink apró mozaikjaiból a francia léleknek egységes jótulajdonságait, szokásait, kereszténységét, a jelen alkalommal *vallásosságát* is meg fogjuk látni.

1) Ajánlanám, hogy menj el magyar testvérem a roubaix-i (tehát legiparibb város) szent Márton templomba vasárnap délelőtt fél 11-kor a szentmisére. Úgy igyekezz, hogy befejr! Fogsz ott látni imádkozó tömeget! Vagy nézz be bármelyik templomba első pénteken. Nemcsak égő gyertyákat, de égő sziveket fogsz ott találni! Tévedésben vagy, ha azt gondold, hogy a francia hitnek csak a Notre Dame, La Madeleine és a Sacré Coeur a megnyilatkozásai! Bármelyik egyszerű templomban fölséges megnyilatkozásokkal találkozol. A multkor bizonyos körülmény felhívta figyelmemet arra, hogy a párisi St. Lambert plébániateplomban és alul a kriptában ugyanarra egymásután vannak a szentmisek, hogy nem lehetett közbeiktatni egy félórás szentmisét sem. Templom és krypta állandóan szufova van.

2) Kifogásold, hogy a francia katolikus dec. 24.-én keso estig dolgozik, a szentkarácsony éjjet pedig a kávéházban tölti. Igazad is, és megjelhetően gyakori eset, de nem mernék ebből általánosítani. A hívő francia, ha teheti, dec. 24.-én délután meggyónik, esti 11 óráig társaságban van, utána temlomba megy. Voltál már éjjeli misén Franciaországban? Akkor úgy is tudod, hogy mennyien vannak azon. Párisban előre kell váltani jegyet a keresztységnek, csakhogy bejuthass. Lehetetlen, hogy elfeleded azt a szivből jövő éneket: «Peuple, à genoux, attends ta délivrance, Noël, Noël, voici le Rédempteur!» Láttad, hogy megindul az egész templom, mindenki az áldozattórácshoz, hogy az Ur testét vegye! Megható! Követésre méltó!

3) Részt vettél-e már az első szentáldozási szertartáson? Ott is láthatod, van-e hit a franciákban.

4) Páris külvárosában, Drancyban voltam keresztelés végett nagyszombaton. Ott éppen egy szép helyi szokásos szertartást végezt a plébános úr, csecsemők megáldását. Ermeceket és cukorkát is kaptak a gyerekek. Nevetve mondta a plébános úr: «500 érem fogyott el s még mindig van gyerek» Ertsük meg, Páris külvárosáról és csak karontúl és csak kézenvezetett csecsemőkről van szó!

5) Issy-les-Moulineaux (Páris külvárosa), vagy a textilgyárváros Roubaix. Piszkos utcák, szírenák bűgása. Az utcán maszatos kis francia gyerekek, kik örömmel szaladnak oda, a M. l'Abbéhez, hogy köszöntsek és bizalommal tegyek bele kis kacsójukat a markos tenyerébe. Ők hisznek és szívesen járnak a katekizmusra.

6) Pár napja. Újra a metróban. Kis inasgyerek emeli kezét berretjéhez felém fordulva. «M. l'Abbé» csak ennyit hallok s mosolyogva nyújtja olajos kezét. Soha se láttam, de megérték mindent. Ott csillog két munkászubbonyanak hajtókáján az aranykalász jelvény. Tehát jócista! Ma, már tízezerrel vannak! Balkarján villanydrót köteg. Inasapostolók. Szentek.

7) Lilleben, a Sacré Cœurben misézek. Nincs ministráns gyerekek. Egy idősebb úr jön tehát az oltárhoz ministrálni, közben odahoz egy kis otyást a patenárra, saját részére. Szentmise végén meghív reggelizni. Egyetemi tanár.

8) Űlök a gyóntatószékben s várom a magyar híveket husvéti szentgyónásra. Jönnek, jönnek egymásután — de franciák. Oh, és hogyan gyónnak! Mily pontosan, mily lelkiismeretesen, mily példásan!

9) A multkor a saint-clouidi erdőben láttuk. Katona volt, aki a délutáni szabadságát arra használta fel, hogy kirándult a plébánia patronaszának gyerekeivel és szórakoztatta őket. Oh, hány ilyen lelkes laikus apostollal találkozom már! Hányszor értesít egy-egy ismeretlen hölgy vagy férfi, hogy itt és itt magyar beteg fekszik, ne maradjon el a vallás vigasza. El bennük a hit.

10) És van összetartás, segíteniakaras bennük. Póstás kisasszony, s vállalhányszor elintézni valóm van a postán, tüntetőleg figyelmes és szolgálatkés. Ott láttam az Ur asztalánál. Katolikus akció szelleme!

Istentiszteletek, mindennapos esetek, de ezekből talán még jobban meg lehet ismerni a francia katolikusok vallásosságát, mint a katolikus elemi és középiskolák, egyetemek és egyesületek statisztikáiból, szent Vince konferenciákból, a nagyszerű szociális megszervezettségéből, katolikus kongresszusokból, papságukról. Mert ezeket az eseményeket kinek-kinek az élet öltözteti bele hétköznapijaiba és ünnepeibe.

Okuljunk belőlük, tanuljunk tőlük.

GRENOBLE. — *Istentisztelet:* Hely: Plébániatemplom, 146, cours Jean Jaurés. Szent mise vasárnap 7 és 9 óraker. Litánia: vasárnap 18 óraker. Szentgyónás: francia papnál magyar gyóntókönyv segítségével, mindennap 7 óraker és szombat délután. *Osszejevetel:* Hely: Patronage, 174, cours Jean Jaurés. Háztartási leányok: szerdán 14-18-ig. Vezető (valamint hitoktatásban) Kipper Berta tanárnő. Gyári leánycsoport: kedd és csüt. 18-21-ig. Vezető (valamint az egyházi éneken) Logojda Mária közigazda. Gyermekek hitoktatása: csütörtökön 9-1/2 11-ig.

VAULX-EN-VELIN. — *Istentisztelet:* Hely: Cité de la poudreite-i plébániatemplom. Szentmise: vasárnap 7 és 9 óraker. Litánia: vasárnap 14 óraker. Szentgyónás: francia papnál, magyar imakönyv segítségével, kívánatra bármikor. *Leányösszejevetel és magyar hitoktatás* a Maison Jeanne d'Arc-ban havonta kétszer.

COLMAR. — *Istentisztelet:* Hely: Szent Antal plébániatemplom. Szentmise: vasárnap 6 és 9 óraker és külön a magyar kolónia részére magyar egyházi énekekkel április 10-, 24-én, május 8-, 22-én negyed 11 óraker. Szentgyónás: magyar gyóntókönyvvel kívánatra bármikor. Magyar hitoktatás: az egyházi énekkar összejöveteli helye a Szent Antal Patronage-ban. Április 8-14-ig a párisi lelkész missziót tart.

Le Gérant: V. POLGAR.

Imprimerie Centrale Espérantiste (V. POLGAR), 33, rue Lacepède, Paris 8e 127

PÁRISI KATHOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KATH. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESTŐJÉ (BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindennemű közleményt és postacsek számla-küldeményt a párisi lelkész *személyes* címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XVe.

Telefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24.85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

I. évfolyam, 3. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1932 április hó

A jó pásztor

Kedves képe, amint odaadó szeretettel tereli nyáját a helyes úton és mindenben gondját viseli és ha egy bárány eltévedt, fáradtságot nem ismerő buzgalommal keresi, míg meg nem találja és azután örömmel vállaira veszi, — az Údvözítőnek ezt a megható nagy szeretetét és az emberiséghez való bensőséges viszonyát kifejező kép — mindig megindította és viszontszerre gyullasztotta a keresztényeket. Ha lemegyünk az üldözött őskeresztények katakombájába, már ott is megtaláljuk a falon a jó pásztor vonzó képét.

« Én vagyok a jó Pásztor. A jó Pásztor életét adja az ő juhaiért » (Ján. 10, 11.), hangzik Jézus isteni ajkáról hozzánk szózata. Igéretét beteljesítette; valóban odaadta életét a keresztfán, hogy nyáját kiszabadítsa a sátán, a bűn és szenvedély rabságából, hogy azután már az ő főpásztori vezetésének szabadságában járhasson. « Úgy voltok — írja sz. Péter — mint a tévelygő juhok, de megtértetek most a ti lelketek pásztorához és gondviselőjéhez. » (Péter I. lev. 2, 26.) Mily boldog is az, aki a jó Pásztor nyájában van és reá bizza életének irányítását!

Jézus, a jó Pásztor ma is itt van az emberiség nagy országútján és mialatt parancsolatainak biztos útján tereli a hozzá hű lelkek nyáját, mialatt kegyelmeinek dús legelőjén bőséges táplálékot nyújt, sőt önmaga szent testének és vérének titokzatos eledelében részesíti, mialatt így isteni tekintetével minden egyes bárányt, annak baját, gondját, keservét, szükségét és örömet ismeri és átéri, ugyanakkor széttekint a jó Pásztor és látja azt a nagy, azt a megdöbbentően sivár lelkiületű nyáját, amely hűt-

élnie, mert élete üres és célnélkülivé lett. Előkelő házaspárok hozzák a virágot, a nő illatos csokrot szorongat kezében, a férfi öntözőkannát visz. És szemüket törölve siratják kutyáikat, macskáikat, papagájukat.

S míg ők dögtestekre pénz és szeretetet pazarolnak, néhány száz lépéssel odább, túl a Szajna parton, családok és gyerekek szeméthulladékon élnek, hidak alatt hálnak, ólakban laknak és cafatokban lóg sovány testükről a rongy.

Ahol nincs hit, ott nincs szeretet, részvét, irgalom és áldozatos kötelesség sem. És hiányzik a családi élet, annak nemzetfenntartó szerepe és tisztá boldogsága.

De ne vessünk senkire követ, mert az éremnek egy másik oldala is van. Ismerjük el, hogy egy gyökerestől hibás és egy szörnyű helytelen társadalmi életrendszer miatt, a gazdasági lehetetlenség miatt nagyon sokan nem tudnak házasodni és becsületes családi életet élni. Sokan azt mondják, hogy a mai képtelen erkölcsi nihilizmusnak éppen a házasodási probléma megoldatlansága a főorrása.

Hibás a társadalom, amely ezt észre nem veszi és nem látja, hogy millió gyermek szenved, éhezik és fázik, a csillogó játékszer csak hirtől ismeri, szép ruhának még sohasem örült, nem egy közülük hét éves korában már öreg és koldul, tízéves korában izzadva dolgozik, a bűnnel örök barátságot köt és nem tudja, mi a mosolygás, mi az öröm.

A katolikus politikusokra vár a feladat, hogy a legradikálisabb család- és gyermekvédelem felé irányítsák a kormány rúdját. Megalkuvást nem ismerve, ha kell ököllel követeljük ki a keresztény szociálpolitika jogait, addig, míg nem késő. Lépjenek a tettek útjára, a rongyosak és éhezők védelmére, elméletek léghajózásából a gyakorlati karitás területére.

Egy amerikai pénzkirály mondja, hogy az elkecseregett nagy tömeg szárnyaszegett serege nem tudja, merre forduljon. Nem annyira törvényre, mint inkább szeretetre és vallásos hitre van ma szükség. Nyersanyag, munka és tüke mindig volt, de ezek csak akkor váltak az emberiség javára, ha a vallásos élet öntött erőt beléjük; — azért a jölet most is akkor térhet csak vissza, ha a lelkiélet újra megbecsülésben részesül. Mindezt egy pénzember hangoztatja?

És a japán kultuszminiszter: eddigi irányunk anyagelvű volt s hadat üzent a hitnek. Ez a kísérlet száználmas eremcenyekkel járt: lehanyatlott a köz- és magánérkölc, felvirult az anarchia. Nélkülözhetetlen szükség van tehát a vallásos nevelőkre és a természetfeletti hit ébresztőire. S a miniszter teljes őszinteséggel kérve a katolikus misszionáriusok fokozottabb hitelesítő tevékenységét, a jövő évben hatékonyabb támogatást helyez számukra kilátásba.

Aki a hitet, családot és gyermeket megtagadja, az Krisztust tagadta meg. Ezernyi támadással szemben is valljuk, hogy csak Ő mentheti meg a düledező társadalmat és gyöttrődő népmilliókat.

Ebben hiszünk, ezért küzdünk és nem engedjük sem a kutyatemetőt, sem a legujabb pogányság által Debrecenbe importált krematóriumot. Nekünk élet kell, hit és Isten!

Csintalan József.
diósgyórvasgyári plébános, szentszéki tanácsos.

Le Gérant: V. POLGAR.

PÁRISI KATHOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KATH. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindennemű közleményt és postacsek számla-küldeményt a párisi lelkész személyes címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XVe.
Télefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Télefon: 24-85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

Egyes szám ára 1 fr.

I. évfolyam, 4. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1932 május hó

Jöjj el Szent Lélek!

Amióta az utolsó vacsora termében tíz napon át imádkozó és váró apostolokra viharzó szélvész között tízes nyelvek alakjában leszállott az ígért vigasztaló Szent Lélek azon a tavaszi szép Pünkösöd ünnepen, azóta ez az isteni égő Láng soha ki nem aludt, hanem két évezred óta szüntelenül világít, melegít, tüzel és lelkesít. Jézus ígérte: « Én kérem az Atyát és más Vigasztalót ad nektek, hogy örökké veletek maradjon, az igazság Lelké » fényesen beteljesedett mind a mai napig.

Jöjj el Szent Lélek, az igazság Lelke, deríts világosságot homályos értelmünkre! A Jézus iskolájába három évig járó apostolokat, kik még kezdő tanulók voltak, Pünkösöd napján megtanította a Szent Lélek, hogy aznap, mint felvértezett mesterek hirdessék egyszerre több nyelven Isten országát. Óréa, az értelemlélekre van szükségünk, és nem az egymást követő és túllícitáló modern bölcséleti rendszerek khaoszára, nem a demagógok elvakult, üres szólamaira, hogy életünk igazi célját és értelmét megismerjük s ezáltal helyes életemléltre tegyünk szert.

Jöjj el Szent Lélek, az erős akarat és bátorság Lelke! A te érintésedre a gyáván megfutott és zárt ajtók mögött rettegő és ingadozó apostolok rettenthetetlen bátorsággal hirdetik Jeruzsálem utcáin több ezernyi tömeg előtt: « Ti megöltétek az Isten Fiát! Tartatok bűnbánatot! » Mennyi emberfelelem és gyávaság jellemzi nyilvános életünket! Ó hogy elzárja az emberi tekintet és kicsinyes érdek lelkünk ajtaját és nem engedi, hogy hitünket nyitlan megvalljuk. Mintha valami vétség lenne hitünk megvallásában, annyira félünk tőle. Jaj, mit szólna szomszédom, ha megtudná, hogy templomba járok! Mintha az illetőtől várnánk földi és örök üdvösségünket. Ó, ha Istentől is úgy félnénk, mint az ilyen emberi ítéletektől! Ezek a kicsinyes emberi tekintetek sirásói

élő és cselekedetekben megnyilatkozó hitünknek. Jöjj el Pünkösdi Szent Láng és égesd ki lelkünkől a minden jócselekedetet megakadályozó gyávaságot és emberfélelmet és önts belénk hitvallói bátorságot és erőlelkűséget, hogy nyilvános életünkben elmondhassuk a szent zsolnáros szavát: « Az Úr az én világosságom és erősségem, kitől féljek? »

Jöjj el Szent Lélek, a szeretet Lelke! Pünkösöd napján kiárad az apostolok szívéből a szeretet kiapadhatatlan folyama és előtötte Jeruzsálemet, Palesztinát, Kisásziát, Görögországot, Itáliát, Hispániát, Ázsiát, Afrikát és Krisztus szeretetét és békéjét vitte mindenüvé. Ma a népek, osztályok, családok, világnézetek harcában szálljon le reánk a Szeretet tüzes Lelke és teremtsen belénk természetfölötti, erős és áldozatkész szeretetet, amely minden emberben a közös Atyának gyermekét, tehát édes testvérünket lássa.

Kérjük a Szent Lélektől buzdogn ezt a hármas ajándékot ebben a hónapban.

UHL Antal.

LEVÉL HAZULRÓL

Uhl Antal főtisztelendő úr, ki 1930-ban egy magyar zarándoklat élén mint lelkivezető megjárta a szentföldet, a következő kedves levelet kapta hazulról:

Kedves főtisztelendő úr!

Nagy örömmel üdvözlöttük a «Párisi Katolikus Tudósítót» és el tudjuk képzelni franciaországi magyar testvéreink örömét, a mely szívüket befölti, mert a kedves lap az ő tulajdonuk. Az első, mióta idegenbe szakadtak. Azért szerkesztik önök, nagy áldozattal, szeretettel, hogy az ő érdekeiket szolgálják, hogy nekik szórakozást, jó tanácsot, vigasztalást, együttérzést vigyenek otthonukba, szívükbe, lelkükbe.

Adja a jó Isten, hogy, a mint kedves főtisztelendő úr a mi kis magyar csapatunkat lelkileg oly szépen vezette a Szentföldre, ahogyan lelkünkbe csepegtette a hit élő érzését, ott, a helyszínen megértette velünk az Evangélium szavait, velünk és értünk imádkozott, nem kímélt fáradságot, hogy Krisztus nyomdokain vezessen bennünket, végig járva a Golgotát, velünk együtt sirva az egyes stációknál, velünk örvendezve a kedves Emmauszban, hova Krisztus Urunk föltámadása után ment, épp úgy vezethesse im' reá bízott nyáját, magyar véreinket, arra az útra, mely az Úr Jézus valóságos színe elé vezet.

Mi, itthonlevők mással nem vehetjük ki részünket abból a gyönyörű, magasztos munkából, minthogy buzdogn imádkozva kérjük a jó Istent, hogy abból a sok áldás és kegyelemből, melyben nekünk az áldott Szentföldön részünk volt, juttasson úgy kedves főtisztelendő uraknak, valamint a «Párisi Katolikus Tudósító» minden egyes olvasójának hozzátartozóikkal együtt bőségesen, hogy a jelenlegi nehéz idők könynyebben átléphetők és részük legyen a jobb idők föltámadásában, melynek reménye úgy őket, mint bennünket erősítsen és lelkesítsen.

Szeretettel köszöntjük a kedves magyar olvasó-tábor

mi itthonlevő magyar testvérek.

« Ó mekkora boldogság! nagyot kapni a kicsinyért, örökkévalót a rövid ideig tartóért, mindig élő a mulékonyért és adsóul bírni az Istent ».

Szent Jeromos.

Ünnepvárás

A bencés oblátáknak egy szent Benedek szellemében élő matronája, Jan-kovics Anna Erzsébet grófnő írja achensee-i magányából a következő felelő sorokat.

Ünnepvárás, ünnepvárás! Mily vidáman s vigasztalóan hangzik ez szó! Teljes jelentőségét csak akkor ismertem meg, midőn Isten keze egy bencés apátság közelébe vezetett s ott szombati napokon a kolostor-beliek fokozatosan élénk és tevékeny életét szemlélhettem, kiknek arcon-asán visszatükröződött az eljövendő ünnepe föltölt való öröm. Azóta szeretem a szombatot, még jobban, mint eddig.

Most pedig 72 éves vagyok s az élet ünnepestéje közel s ha kézi-munkával csendben a kék tő partján ülök, gyakran fog el a hő vágyakozás az ünnepeste után, hol lelkemre a menny és Atya vár s az előttem elköltözött kedveseim « Isten hozott »-tal fogadnak. Amidőn forrón szeretett gyermekkorri hazánkat el kellett hagynunk, anyácskám egy csodaszép költeményt írt, mely így kezdődött: « Ne nézz vissza! »

Én szeretném életem végén e szavakat így leszögezni: « Nézz vissza s adj hálát! » Az isteni szeretet dicsfényében a kereszt és szenvedés úgy tűnik fel, mint mértföldkövek az örökös otthon felé vezető úton: « Minden jól végzett » mondja a lélek imádó megértéssel.

S mit lát a tekintet?

Gyermekkort, boldog gyermekkort, a szeretet nagy fényében, az isten-atta haza földjén. Deo gratias.

Ifjúkort, a földi boldogság után való vágyakozás és sóhajtozás korát, a mélységes szerelem s lemondását. Deo gratias.

A későbbi éveket, a megismerés idejét, hogy az életben még több tennivaló is van, mint a szerelem májusában, hol a munkavágy kielégülést talál a « Caritas » szolgálatában. Deo gratias.

A betegség, a megtört erő, a megszeretett munkáséletből való kikapcsolódás idejét, hól egyik földi terv után a másik hiúsult meg, míg a balga szív végre felismerte, hogy csak Egy van, aki itt marad s aki szeretetemlő; s a földi szenvedés pedig a legdrágább kincs, melyet itt lenn bírunk és értékesíthetünk. Deo gratias.

S akkor béke tölti el szívünket, édes, isteni béke, mely nem ismer nyugtalanságot és félelmet s melyet a világ nem adhat meg. A lélek Istenben megpihen az eljövendő ünnepeste előérzetében, mely minden évvel közelebb lesz hozzánk. Minél nagyobb a külső magány, annál elevebb a nyugalom ezen előérzete s a határtalan öröm a Rabboni szívén, akiben hittünk s akit szívünk egész erejével szeretünk s szeretni fogunk mindörökké. Deo gratias.

Ünnepvárás, ünnepvárás.

VAULX-EN-VELIN. — Plébános: M l'abbé Victor Bois, curé de la Poudrette. *Istentisztelet:* Hely: Cité de la poudrettei plébánia-templom. Szentmise: vasárnap 7 és 9 órákor. Litánia: vasárnap 11 órákor. Szentgyónás: a plébános úrnál, magyar gyónókönyv segítségével, kívánatra bármikor. *Leányösszejövétel és magyar hitoktatás* a Maison Jeanned'Arcban havonta kétszer. Francia katekizmus a Maison Jeanne d'Arcban hétfőn és pénteken 10 órákor, csütörtökön fél nyolc órákor.

Imakönyveket és hittankönyvet be lehet szerezni a lelkészknél.

Örvendetes és szomorú hírek a párisi misszióiból.

Házasság. — Swandra Ferenc és Josefa Nedoroszt egyházi házasságot kötöttek 1932. IV. 26-án a Saint-Jean-de-Montmartre plébániatemplomban. — A közelmúltban vezette oltárhoz a vaulx-en-velin-i plébániatemplomban Tondola Marcel olasz állampolgár Varga Rozáliát. — Fogadják szívből jövő jókívánatainkat.

Keresztelés. — 1932. év folyamán a grenoble-roudeau-i kisegítő helyi lelkészes templomában a következő újszülött magyar gyermekeket tartották keresztvív alá: Balogh Anna jan. 17., Tischler Erzsébet és Sós Antal jan. 24.-én, Kovács Irén és Farkas Mária Ilona febr. 28., Porkoláb Sándor márc. 13., Tóth Gyula márc. 23., Szenes Gizella ápr. 17.-én. — A vaulx-en-velin-i pl.-templomban: Polgár János január 4.-én, Tóth Teréz március 1.-én.

Haláleset. — Április 25-én temettük el a grenoble-échirolles-i temetőben az egyhónapos Tóth Gyuluskát. Adjon vigasztalást a gyászolóknak az a tudat, hogy új közbenjárójuk van általa a jó Istennél.

Baleset. — Súlyos baleset érte április 26-án délután Grenobleban Horváth György honfitársunkat, ki a P. L. M.-Társaság vasúti rakodóján két összecsapódó vagon ütközési közé került. A sérültet a grenoble-i kórház civil-ben ápolják és reméljük, hogy szívós természetű legyőzi az elszüvedett sérüléseket és kérjük a jó Istenőtől mielőbbi felgyógyulását. Ez esettel kapcsolatban külön dicsérettel említjük meg Vilovics István, Kis Mátyás és Deutsch Endre nevét, kik az igazi jóbarátok szeretetével vették gondozásukba a sérültet és egy munkás nap fáradsalmi ellenére is késő este felkeresték az éppen Grenobleban missziózó párisi magyar lelkészt és elkísérték a távoli kórházba, hogy szerencsétlenül járt barátjuk részére a lelki vigaszról gondoskodjanak. Ez a barátság tetten!

Első szentáldozás. — Május elsején járult első szentáldozáshoz Szakos János és Bozi Margit a vaulx-en-velin-i plébániatemplomban.

Misszió Grenobleban. — Április 25-29. Beosztás: naponta reggel fél 6 órától, 27.-én reggel 4 órától gyóntatás és áldoztatás, 8 órakor szentmise, délután 5 órától gyóntatás, este 8 órakor litánia, szentbeszéd és gyóntatás. A háztartási lányok részére 26-án délután 4 órakor litánia. 28-án egész napos kirándulás a gyermekekkel Sassenage-ba. Bár a misszióra előre meghívott kapott mindenki s a különböző és valóban igen sokféle igényeket egyeztetve mindenkinek bőséges alkalom adatott a husvéti kötelesség elvégzésére, fájdalommal kell megállapítani, hogy a Grenobleba került sárvári magyarok, kik egyébként nagyon szeretik magukat jó katolikusoknak tartani, ez alkalommal kevés kivétellel teljesen megfeledeztek Huszár Mihály sárvári apátplébános urak figyelmeztető szaváról és kíváncsiuláskor tett ígéretükről, hogy hitükhöz hívek maradnak és vallási kötelességüket tartani fogják. Az alkalom megadatott! Csak a jóakarát hiányzott és az a kis áldozat, amit kinek-kinek a templombanemtellem meg kellett volna hoznia. A lelkész 1266 km. (Paris-Grenoble oda-vissza) fáradság, idő és anyagi áldoztatát vállalta értük. A misszió alatt gyónók áldozók száma összesen 58.

Misszió Vaulx-en-Velin-ben. — Április 29.-május 1. Beosztás! szombaton reggel fél 6, vasárnap reggel 8 órakor, szentmise. Előtte, utána gyóntatás. Este nyolc órakor énekes litánia szentségkítétellel és szentbeszéd, gyóntatás. A vaulx-en-Velin-i honfitársak száma nagyon megfogyott hitükben azonban nem fogyatkozta meg. A husvéti kötelességüket elvégzők száma 47. Örömmel jöttek az istentiszteletré férfiak, nők, gyermekek egyaránt és a párisi lelkész biztosítja őket, hogy nagy örömmel tartózkodott körükben és szívből kéri munkájukhoz

minden igyekezetükhöz a fourvierei Miasszonyunk hathatós közbenjárását és a jó Isten bőséges áldását.

Lisieux-i zarándoklat. — Május 5. Az egyházi énekkar rendezésében immár második kirándulást tette meg 28 párisi katolikus magyar testvér. Ezúttal Kis szent Teréz szentségének helyét választottuk célpontul s eszerint kirándulásunknak zarándoklat jellege volt. Úgy tudjuk, hogy ez a második magyar zarándoklat Lisieuxbe. Már a megérkezéskor nagyon kellemes meglepetésben volt részünk, mert az állomáson ott várt ránk Medek János és Döe Antal hydroquanti magyar testvér, kik 320 km.-es utat (csak odaút!) tettek meg motorkerékpáron, hogy kis szent Teréz tiszteletének velink együtt adózzanak. A zarándoklaton résztvevők száma így harmincra emelkedett. Megható volt a sok szép magyar egyházi ének a karmeliták templomában és főképp a gyönyörű szentbeszéd, melyet Uhl főtisztelendő úr tartott a csoportnak. Kis szent Teréz romantikus normandiai városában mindent felkerestünk, ami a kedves szenttel vonatkozásban van és buzgón kértük Őt, hogy hullassa rózsaszőjét szándékainkra, szeretteinkre, édes magyar Hazánkra. Az énekkar vezetőjének, Nagy Ilonának, mint a zarándoklat szervezőjének, hálás köszönetet mondunk a fáradságos és gondos előkészítésért. Az összes résztvevőknek pedig szívből kívánjuk annak teljesülését, amiért imádkoztak.

Felhívás a magyar katolikus fiatalokhoz. — A Compagnons de St. François de Sales ifjúsági egyesület, mely programjába Krisztus békéjét és a tiszta lelkiismeret örömét vette fel, felszólítja a 17. életévüket betöltött magyar fiatalembereket, egyetemi hallgatókat és kézimunkásokat, hogy lépjenek be az egyesület kötelékébe, mely tagja a Franciaországi Kath. Ifj. Egyesületek Szövetségének, s tegyenek meg mindent cselekedeteikkel, szavaikkal a krisztusi, nemzetek közötti, társadalmi és lelki békéért és az Egyesület un. kis és nagy zarándoklatain való részvételükkel keressék azokat a tiszta örömeket, melyeket a jó társaságban való együttléte, a szabad természet és a százszerű káth. élet nyújt egy ifjú léleknek. Az egylet kerese az internacionalista kapcsolatokat, s igen nagy szeretettel fogadna kebelébe egyes ifjú magyarokat, akár egy kisebb magyar csoportot is. A nyári nagy zarándoklat aug. 10-22-ig tart. Célpont: Vezelay kegyhely. A zarándoklat a német Jugendbewegung és a francia káth. akció szellemében történik. Páristól Autunig vonattal. Autuntól Vezelayig 127 km-es távolságot gyalog teszi meg a társaság több csoportban. Ott találkozás és visszautazás Párisba. Az útnak külön szabályai vannak, elszállásolásról, ellátásról a vezetőség gondoskodik. Reggelenként közös szentmise, este tabortűz és ének. A zarándoklaton több nemzet fia vesznek részt, társalgási nyelv a francia. Összköltés augusztus 10-22 időközre, utazási és ellátási, szállás stb. költségekkel együtt 200-220 frank között mozog. Amennyiben valakinek az anyagi ereje nem bírná el ezt a költséget sem, bejelenti, hogy mennyivel tudna hozzájárulni. Mindenkinek az anyagi helyzete méltánylásra és megértésre talál. Utí felszerelést, lehetőleg hátizsákban, mindenki hoz magával. Lilleből külön csoport indul, mely Párisban csatlakozik a főcsoporthoz. Felvilágosítással, kész programmal szívesen rendelkezésre áll a párisi magyar lelkész. Úgy nyelvtanulási, mint a káth. élet szempontjából kívánatos, hogy minél több ifjú magyar katolikus vegyen részt ezen a zarándoklaton. A zarándoklat befejeztével a Compiègnesi erdőben, Cuise-la Motte falu közelében a Compagnons de Saint François-nak a második nemzetközi nyolcnapos taborozására is meghívást kaptunk.

Az északfranciaországi katolikus misszió hírei

Születés. — Balogh Károly lens-i honfitársunknak leánya született, ki a május 1.-i kereszteléskor Julianna nevet kapott.

A roubaix-i gyermekek első szentaldosása május 8.-án volt. Hydro-quentban május 16.-án Pünkösdvasárnap lesz megtartva az első szentaldozás. A bérnálás szentségét Roubaixban a Notre Dame pleb.-templomban május 23.-án fogja kiszolgáltatni Mgr Jansoone lillei segédpüspök.

Egyesületi élet. — A roubaixi Szent István Körben Uhl Antal, a kör igazgatója április 3-án alfadást tartott egyiptomi úttjáról. A műkedvelő gárda színműelőadásra készül Pünkösdtől innépére. A Kör tagjait ezúton is szeretettel meghívjuk ezen műsoros táncmulatságraunkra.

Örömmel jelentjük, hogy az agilis és közszeretnek örvendő Dulánszky Mária missziós nővér betegszabadságáról gyógyultán visszatért Roubaixba.

Lille-i magyar leányok (Április 4.)

Az áprilisi nap dúsan ontja sugarait és bearanyozza a boulevardokat, amelyen siető, kipírultarcú leánykakkal találkozik az ember. Vajjon hova igyekeznek oly örömteljesen? Ha kérdezed tőlük, boldogan felelik — a Cénacle-zárdába, a kis otthonunkba. A Cénacle-zárda nagyterme, ahol mi, Lille-ben és vidékén élő magyar lányok összejövünk, egy kis oázis, egy elvarázsolt valami a részünkre; az eltöltött néhány óra erőt ad, kitartást a további küzdelemre.

Már együtt is vagyunk mindannyian, kb. harmincan — és amikor Bay Dóra kisasszony alakja feltűnik az ajtóban, mindenki igyekszik közelébe jutni, hogy kikérje tanácsát, kiöntse baját, ami néha talán túlzott is. Dóra kisasszony, a mi lelkes vezetőnk, tökéletes «kis mamánk», soha nem fog ki szeretetéből, türelméből, amellyel kivétel nélkül mindegyikünket eláraszt, vigasztal, bátorít, ahol arra szükség van.

Azután megérkezik Uhl főtisztelendő úr, lelki vezetőnk. Szentgyónás következik a zárda kápolnájában, utána beszélni kezd a mi lelkiatyánk. Hozzánk szól szívből jövő szavakkal, a szívjóságról, gyengédségről és a szemérmességről. E három főerény teszi széppé, nemessé a női lelket és adja mások előtt az értékét. A szívjóság mindig másokért hoz áldozatot, úgyszólván másokért él; egyengeti, simává teszi a harcolók útját a gyengédség, mely sok ember lelkéből hiányzik és amely nem tévesztendő össze a gyengeséggel. A szemérmesség nőiségünk őrtárlója, mely buzárl minden gorbombaság, durva erőszak előtt. Különösen nektünk, idegenben élőknek kétszeresen szükségesünk van e három főerény gyakorlására, mert mi talán most jobban próbára vagyunk téve, mint a szülői házban. A szép beszéd után litánia következik és mi énekelünk magyar egyházi énekeket, többek között a Boldogasszony Anyánk-at. Amikor e sorokhoz érünk — «ne feledkezzél meg szegény magyarokról» — erősek akarunk lenni a belső felindulással szemben, nehogy zokogva boruljunk imázsamolynkra, édesházánkra gondolva.

Majd egy kedves, familiáris, szerény uszonna következik, amelyet szeretetteljesen osztnak ki a tiszt. nővérek. Ez idő alatt azután megindult a csevegés, a leánykák kicserélik egymás között gondolataikat, elmondják élményeiket, örömeiket, bajukat és mintha a szülői otthonban lennének, úgy töltjük el ezt a pár órát, hogy azután lélekben felrisszülve, újra felvehessük a harcot, legyőzve a fölmérülő esetleges nehézségeket.

Megkondul a zárda kis harangja, mintegy figyelmeztetve, hogy a mi időnk lejárt, búcsúznunk kell megint egy hónapi viszontlátásig.

Egy vidám leányka így kiált fel zúzóban: Szervusztok, bon courage! — Igen, ez az ami néha — úgy érezzük — hiányzik — hiányzik. Adja Isten, hogy ez mindannyiunkban meg legyen!

Kovács Gizella

A család és temető

A mai ember erősen hajlamos arra, hogy a lélek örömeit lekicsinyelve, semmibeveve, elhanyagolja. Testkultusz folyik s csaknem minden az érzékek gyönyörűségeit törekszik kielégíteni, sőt raffináltan szolgálni. Egóizmust, könnyörtelen önzést ír a férfi zászalajára, mert fertőző materialista tanokat lélekkeltet be s örökösen a testi örökökhöz való jogról szavaltak kora ifjúsága óta előtte. Kötelességről, másokért való lemondásról, a magasabb érdekekre tekintettel elhordozott szenvedésről, a lélek uralmát kiemelő önmegtagadásról hallani sem akar. Az ő mennyországa a földön található.

Innen van, hogy idegen és ellenszenves gondolat előtte a legszebb isteni és emberi kötelességnek, a családalapításnak és családfenntartásnak tudata is. És vak önzésében nem veszi észre, hogy megtagadva a családot és gyermeket, magvonja magától a legtisztább és legfelségesebb boldogságot, amit csak adhat a föld. Azt mondják az egyházatyák, hogy a paradicsomkert boldogsága a bűnbeesés után megsemmisült, de az elvesztett gyönyörűség egy kis része megmenekült és meghúzta magát valahol: a családi életben.

Mit tudja azt az egyedülálló, a nyakig begombolkozó, másoktól ridegen elzárkózó ember, mi az a névnap, születésnap, keresztelő, első szentaldozás, testvér, bérnálás, esküvő, karácsony, halottak estéje? Mi az otthon, ki ir neki, ki félti őt távolból, ki siratja, ha szenved, ki imádkozik érte, ha meghal?

Ha kilép a házból, ruha, étel, zene, a kiszolgálás, a mosolygás is pénzbe kerül. A szállodában folyton kérdegetik tőle, hogy mi tetszik s mégsem tudnak sohasem kedvére tenni. Otthon sohasem kérdezik s mégis tudják, lesik a gondolatát.

S ha van családja, ez csak asszonyt jelent, de nem gyermeket. Pedig e nélkül a legforróbb szeretet is kiég, mint a téglakemence. És a női léleknek, mely úgy van teremtve, hogy inkább akar szeretni, mint szeretve lenni, nem tudván anyáskodni, dédelgetni valakit, visszafojtott szeretete kifiamodik, szexuális és pszichológiai eltévelyedésekbe fullad, hogy kielégítést nyerjen, papagájra, kutyára, macskára, majomra pocsékolódik.

Bizonysunk? Eredj el, testvérem, a párisi kutyatemetőbe, amelyet a kanyargós Szajna nagy fordulójánál, Saint-Ouen és Bois-Colombes külvároskák alatt Asnières-Clichy szigetén találsz. Ott meglátod az Istentől elfordult és az állatimadás bálványozásába merült «művelt ember» arculatát.

Nem nagyobb, de elegánsabb és gondozottabb ez a kutyasírkert, mint a Père-Lachaise, a leghíresebb párisi temető, királyok, tudósok, művészek, írók, hadvezérek és diplomaták nyugóhelye. Márványobeliszkek, kripták, szobrok, virágok tanuskodnak az ölelek és vadászutyák iránti nekibúsult kegyeletről. És a gránitoszlopokon, kutyaszobrok talapatán felírásokat olvasunk: «Ta mère. Ta seur. Ton père.» Tehát az emléket állítottatta a dög drága jó anyja, nővére, atyja stb.

Egyik siremléken ez áll: «Itt nyugszik Zizette, az imádnivaló.» S tudni kell, hogy Zizette olyan közönséges kutyánév ott, mint nálunk a Bodri, avagy Bundás. Egyik gyászoló hölgy komolyan panaszkolja, hogy kutyájának távozása őt mély bánatba döntötte, nem hisz többé semmiben, nem érdemes

élnie, mert élete üres és célnélkülivé lett. Előkelő házaspárok hozzák a virágot, a nő illatos csokrot szorongat kezében, a férfi öntözőkannát visz. És szemüket törőlvén siratják kutyáikat, macskáikat, papagájukat.

S míg ők dögtestekre pénzt és szeretetet pazarolnak, néhány szál lépésel odább, túl a Szajna parton, családok és gyerekek szemétt hulladékon élnek, hídak alatt hálnak, ólakban laknak és cefatokban lóg sovány testükről a rongy.

Ahol nincs hit, ott nincs szeretet, részvétel, irgalom és áldozatos kötelesség sem. És hiányzik a családi élet, annak nemzetfenntartó szerepe és tisztasága.

De ne vessünk senkire követ, mert az éremnek egy másik oldala is van. Ismerjük el, hogy egy gyökerestől hibás és egy szörnyű helytelen társadalmi életrendszer miatt, a gazdasági lehetetlenség miatt nagyon sokan nem tudnak házasodni és becsületos családi életet élni. Sokan azt mondják, hogy a mai képtelen erkölcsi nihilizmusnak éppen a házasodási probléma megoldatlansága a főorrása.

Hibás a társadalom, amely ezt észre nem veszi és nem látja, hogy millió gyermek szenved, éheznek és fáznak, a csillogó játékszert csak hirtől ismeri, szép ruhának még sohasem örült, nem egy közülük hét éves korában már öreg és koldul, tízéves korában izzadva dolgozik, a bűnnel örök barátságát köt és nem tudja, mi a mosolygás, mi az öröm.

A katolikus politikusokra vár a feladat, hogy a legradikálisabb család- és gyermekvédelem felé irányítsák a kormány rúdját. Megalkuvást nem ismerve, ha kell ököllel követeljük ki a keresztény szociálpolitika jogait, addig, míg nem késő. Lépjenek a tettek útjára, a rongyosak és éhezők védelmére, elméletek léghajózásából a gyakorlati karitász területére.

Egy amerikai pénzkirály mondja, hogy az elkecseregett nagy tömeg szárnyaszegett serege nem tudja, merre forduljon. Nem annyira törvényre, mint inkább szeretetre és vallásos hitre van ma szükség. Nyersyavag, munka és tüke mindig volt, de ezek csak akkor váltak az emberiség javára, ha a vallásos élet öntött erőt beléjük; — azért a jót most is akkor térhet csak vissza, ha a lelkiélet újra megbecsülésben részesül. Mindezt egy pénzember hangoztatja?

És a japán kultuszminiszter: eddigi irányunk anyagelvű volt s hadat üzent a hitnek. Ez a kísérlet száználmas eremcenyekkel járt: lehanyatlott a köz- és magánérkölc, felvirult az anarchia. Nélkülözhetetlen szükség van tehát a vallásos nevelőkre és a természetfeletti hit ébresztőire. S a miniszter teljes őszinteséggel kérve a katolikus misszionáriusok fokozottabb hitelesítő tevékenységét, a jövőben hatékonyabb támogatást helyez számukra kilátásba.

Aki a hitet, családot és gyermeket megtagadja, az Krisztust tagadta meg. Ezernyi támadással szemben is valljuk, hogy csak Ő mentheti meg a düledező társadalmat és gyötrődő népmilliókat.

Ebben hiszünk, ezért küzdünk és nem engedjük sem a kutyatemetőt, sem a legujabb pogányság által Debrecenbe importált krematóriumot. Nekünk élet kell, hit és Isten!

Csintalan József.

diósgyőrvasgyári plébános, szentszéki tanácsos.

Le Gérant: V. POLGAR.

Imprimerie Centrale Espérantiste (V. POLGAR), 33, rue Lacépède, Paris

PÁRISI KATHOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KATH. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindenemű közleményt és postacsekészámra-küldeményt a párisi lelkész személyesen címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XV°.
Téléphone: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Lévesqueur, Lille (Nord). Téléphone: 24-85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

I. évfolyam, 4. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1932 május hó

Jöjj el Szent Lélek!

Amióta az utolsó vacsora termében tíz napon át imádkozó és váró apostolokra viharzó szélvész között tüzes nyelvek alakjában leszállott az ígért vigasztaló Szent Lélek azon a tavaszi szép Pünkösöd ünnepen, azóta ez az isteni égő Láng soha ki nem aludt, hanem két évezred óta szüntelenül világít, melegít, tüzel és lelkesít. Jézus ígérete: « És én kérem az Atyát és más Vigasztalót ad nektek, hogy örökké veletek maradjon, az igazság Lelkét » fényesen beteljesedett mind a mai napig.

Jöjj el Szent Lélek, az igazság Lelke, deríts világosságot homályos értelmünkre! A Jézus iskolájába három évig járó apostolokat, kik még kezdő tanulók voltak, Pünkösöd napján megtanította a Szent Lélek, hogy aznap, mint felvértezett mesterek hirdessék egyszerre több nyelven Isten országát. Órea, az értelem Lelkére van szükségünk, és nem az egymást követő és túllícitáló modern bölcséleti rendszerek khaoszára, nem a demagógok elvakult, üres szólamaira, hogy életünk igazi célját és értelmét megismerjük s ezáltal helyes életszemléletre tegyünk szert.

Jöjj el Szent Lélek, az erős akarat és bátorság Lelke! A te érintésedre a gyáván megfutott és zárt ajtók mögött rettegő és ingadozó apostolok rettenthetetlen bátorsággal hirdetik Jeruzsálem utcáin több ezernyi tömeg előtt: « Ti megöltétek az Isten Fiát! Tartsatok bünbánatot! » Mennyi emberfélelem és gyávaóság jellemzi nyilvános életünket! Ó hogy elzárja az emberi tekintet és kicsinyes érdek lelkünk ajtaját és nem engedi, hogy hitünket nyíltan megvalljuk. Mintha valami vétség lenne hitünk megvallásában, annyira félünk tőle. Jaj, mit szólna szomszédom, ha megtudná, hogy templomba járok! Mintha az illetőtől várnánk földi és örök üdvösségünket. Ó, ha Istentől is úgy félnénk, mint az ilyen emberi ítéletektől! Ezek a kicsinyes emberi tekintetek írásói

Az északfranciaországi római katolikus magyar misszió hézagos története

A misszió a francia Flandriának és Picardiának a területét öleli fel, szabatosan mondva Nord és Pas-de-Calais megyéket. Kialakulásának története alig számol pár évet, hiszen az északfranciaországi magyar textil- és bányamunkásság letelepülésének ideje a háborút követő esztendőkre esik. A lelkiéletben teljesen magukra hagyott honfitársaknak valóban égető szükségük volt a vallás vigaszára és pedig magyar nyelven, hiszen franciául beszélni csak az egészen fiatalok tanultak meg. A misszió kialakulása Roubaixban veszi kezdetét mégpedig egy vallásos nagybefolyású francia hölgynek, Mademoiselle Louise Dervillenek a kezdeményezésével, ki Beller Ipoly averbodeni premontrai kanonokkal s több derék magyar családdal együttesen megalapítja a « Szent István Kör »-t 1926. augusztus 14.-én. Az ünnepi szent-istvánnapi mise a Veni Sancte-ja annak a vallásos, hazafias, szociális munkának, mely az « Egy szív, egy lélek » jegyében indul meg, s amely oly sok honfitársnak egyedüli vigasztalása, nemes öröme volt. A kör védnöknője először egy katolikus patronageházban szerzett összejöveteli helyiséget a kör tagjai számára rue de la Fosse-aux-Chênes 44 szám alatt. A régi tagok még emlékeznek azokra a kellemes összejövetelekre, amelyeket itt rendeztek. A hely azonban kicsinek bizonyult idővel, hiszen már a kezdetben is 40 család látogatta. Csakhamar új hely:ség után kellett nézni, hogy a felszaporodott tagok elérjenek az összejöveteleken. Még az alakulás évében kibérelik a kör első saját helyiségét a Place d'Amiens 1 szám alatt. Egy év múlva pedig a Franciaországi Magyar Egyesületek Szövetsége segítségével — mint tagegyesület — kibérel egy teljesen különálló kétemeletes székházat s ebben marad a kör egész 1930. év júniusáig, mikor újra visszatér a rue de la Fosse-aux-Chênes-be, egy kisebb, de különálló apartamentba, ma is ott székél 59. szám alatt. Van könyvtára és olvasóhelyisége, tanácskozóterme, kis konyhája és előadóterme.

« A « Szent István Kör » valóban nagy missziót teljesített a multban és teljesít ma is Északon. Ha valakinek ügyes-bajos dolga, elintéznivalója volt, nem lévén Északon konzulátusunk, csak a körhöz fordult, melynek derék vezetőinél, gondoljunk csak Balek, Forró, Skribek, Takács urakra, valamint a kör összes volt és jelenlegi vezetőire, mindig áldozatkész megértésre talált. Beller Ipoly György kanonok urat, a kör alapító díszelnökét, ki a kör tagjainak érdekében sok áldozatot hozott, a Gondviselés a gödöllői premontrai gimnáziumba szólította.

(Folytatjuk.)

Le Gérant: V. POLGAR.

PÁRISI KATHOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KATH. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindennemű közleményt és postacsekzámla-küldeményt a párisi lelkész személyes címére kérünk : Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XV°.

Telefon : Vaugirard 08-57 ; Chèques postaux : Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk : Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon : 24-85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

I. évfolyam, 5. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1932 június hó

Jézus Szíve

Június havában felmutatja az Egyház gyermekei előtt az öröktől fogva és vég nélkül lángoló tűzhelyet, ahol a bizalmatlanságtól, közömbösségtől, haragtól és gyűlölségtől hideg és meggémberedett emberiség boldog felmelegedést, szeretetre gyulladást, új életet, kegyelmi bőséget és gazdagságot, valódi gyönyörűséget talál és ez a végtelen lobogással égő tűzhely : Jézus Szent Szíve, a szeretet lángoló tűzhelye.

Végtelen szeretetének kiaknázhatalan mélységébe téged is belefoglalt és mielőtt még valaki is reád gondolt és szeretett volna, Ó ismert, látott, reád tekintett, megszeretett és üdvözítő programot dolgozott ki, hogy lelkedet kegyelmének vonzóerejével magához fűzze és örökké boldoggá tegye. Legnagyobb jötevőd, legedesebb kedvelőd, leghűbb barátod, leg-hatalmasabb segítőd, felbecsülhetetlen és mindent túlszárnyaló kincsöd : az Üdvözítőnek éretted átszűrt Szíve.

Nem mondhatod, hogy nem kaptál e tűzhely melegségéből. Még ellenségei sem mondhatták. Hitetlen szaddaczeusok, megátalkodott farizeusok, áruló Júdás, bűnös Jeruzsálem épen úgy részesültek Jézus Szíve melegségében, mint a mai kor Krisztusgyűlölettel lihegő agresszív athesta serege. Krisztus jóságos Szívéből kisugárzó meleg varázslat, az isteni szemén, arcán, mézédés ajkain, drágalatos szavain végigrezgő szeretetullám hozzájuk is eljutott, csakhogy az Ő egyedül boldogító szeretete nem kellett nekik, hanem helyette a bűn családka álörömei.

Ó ha reád is állnának az Úr szemrehányó szavai, miket a bűnös Jeruzsálemhez és egyben minden idők minden keményszívű emberéhez intézett : « Jeruzsálem ! Jeruzsálem ! hányszor akartam egybegyűjteni fiaidat, mint a tyúk egybegyűjti csirkéit szárnyai alá és te nem akartad ! »

(Sz. Máté 23, 37.) A tyúk melengető szeretetével és oltalmazó szárnyaival kívánt maga köré vonni és te talán ellene szegültél?

Jézus Szívét nagyobb sérelem nem érheti, mint mikor végtelen szeretetét félreértik, sőt mi több, tudatosan ellenezseregülnek, a jó barát helyett ellenséget látnak benne és ezért sérelmekkel, gyalázatokkal illetik. Az emberi gonoszságokkal megdobált Szív kijelentette, Alacoque Szent Margitnak itt Franciaországban Paray-le-Monialban, hogy a sérelmekért várja a jó szívek engesztelését. Ez az engesztelés a Jézus Szíve tiszteletnek leglényegesebb megnyilatkozása. Minél több gyalázat éri a Szívet, annál több dicséret és szeretet szálljon reá a mi engesztelő szívünkben.

A mi ragaszkodásunk, hűségünk és hálás viszonyszeretetünk Veronikakendőjét akarjuk reáborítani a gyalázatokkal tetézett Szent Szívre, hogy letörüljünk róla minden sérelem. UHL Antal.

Párii katolikus egyháztanács alakulása

Sokszor felvetődött a gondolat, hogy a franciaországi katolikus magyarságot egyházközségekbe kellene tömöríteni. A gondolat szép és a tömörítés szükséges, ám egyházi akadályai vannak az egyházközség megvalósításának. A katolikus egyházaknak csak plébániák — tehát elhatárolt területek — szerint lehetnek hitközségei. Magyar plébániák nincsenek, tehát nem lehet magyar katolikus hitközségünk sem. Az amerikai magyar hitközségekre való hivatkozáskor nem szabad felelni, hogy Amerikában magyar plébániák vannak. A francia földön élő katolikus magyarságnak egyházi előjárói azok a francia plébánosok és püspökök, akiknek a plébániája, ill. egyházmegyéje területén a honfitárs lakik. Ezért hívtuk fel Tudósítónk első számában arra kath. honfitársaink figyelmét, hogy ismerjék meg francia egyházi előjáróikat. Azonban mindenylevén imádkozni, gyónni, megbeszélni a lelkiügyeket, hallgatni Isten igéjét mindenkinek kedves, sokaknál egyedül lehetőség is. Éppen ezért küldtetek ki a magyar püspöki kar és az illetékes francia püspökök akaratából Párisba és Lillebe magyar lelkesek s e célból és pusztán e célból szükséges a missziók megszervezése is, ami alatt nem azt értjük, hogy tegyük a misszió egyházi alannyá, ami ab ovo abszurdum, hanem, hogy mélyítsük ki a kapcsolatokat egymás között, s zárkózzunk mi Franciaországba szakadt magyarok katolikus hitéletünk érdekében. Ez nem társadalmi, nem politikai, nem magyar gyermeknevelési, nem magyar munkaelhelyezési és segítézési akció, hiszen mindennek megvannak az illetékes szervezeti és szervei és mindenki maradjon a saját kötelességénél, ez magyar katolikus akció! Ezt akarjuk és e cél érdekében indítottuk meg a kis Tudósítót, s e célból kívánjuk megalakítani a párisi róm. kath. magyar misszió egyháztanácsát.

Az egyháztanács alakulását a legdemokratikusabban úgy véljük megoldhatónak, ha a misszió tagjai, értem azokat a kath. honfitársakat, kik akár a Tudósító útján, akár személyes érintkezés s az istentiszteleten való részvétel útján keresték az összeköttetést s jelét adták érdeklődésüknek, egy gyűlés alkalmával saját maguk választják a Tanács tagjait és elnökét. A gyűlés ideje előreláthatólag jun. 26. vasárnap d. u. 4 órákor lesz, helye 3, rue Oudinot, VII. Az összejövetel általános programja: választás, ünnepélyes Veni Sancte és áldás a kápolnában, tea. Részletes programot a meghívókon adunk.

Krisztus a Szeretet Útja

Gelb Ferencné honfitársunk, ki 40 esztendő korbán április 9-én vette fel a keresztység szentségét, az alábbi sorokat küldötte hozzánk.

Engedjék meg Krisztusban Testvéreim, hogy most, kevésel áttérem és megkereszteltetésem után visszatérő boldogság-érzetét közöljem Önökkel, ismerősökkel és ismeretlenekkel. Igen boldog vagyok! A boldogságot kerestem mindig. Gyermekkoromban, a férjhezmenetelemkor, akkor is, amikor a zsidó vallás parancsolatait tartottam. Vágytam, egész szívvel-lélekkel a boldogság után, mint minden ember... de csak most találtam meg; úgy érzem a legmagasabb mértékben, amilyenell földi halandó azt itt elérheti. Hosszú utat kellett addig megtennem, sok megpróbáltatáson vezetett át az Úr, kinek áldásák a szent neve, míg most végleges tanulságot meggyőződhettem, hogy csak egy boldogság van a földön, az, amit az áldozatos szeretet ad, s egy Út, amely ehhez elvezet, a mi Urunk Jézus Krisztus s az Ő lángoló, áldozatos szeretettel túlláradó szentséges Szíve.

Hogyan is történt az én megtérésem? Ha most erre felelni akarok, nem azt mondom, hogy az a körülmény hozott az Anyaszentegyházba, hogy családomnak több tagja katolikus, nem anyagiak, hanem az, hogy itt Párisban, ebben a nagy Babylonban olyan áldozatos szeretetű katolikusokkal hozott össze a Gondviselés, amilyenek az őskeresztények lehettek. Francia katolikusokkal, hiszen úgyszólván kizárólag franciákkal érintkeztem. Gondolkoztam, miért oly sugárzó a tekintetük, megbékült a lényük, s a választ valóságukban, áldozatos szeretetükben találtam meg. Egy alkalommal, midőn az Église des Étrangers kapuján jöttem ki, hová lelkennek kielégülést nem találó boldogság vágya vitt be, megszóltott egy teljesen ismeretlen francia hölgy németül, mert észrevehette, hogy idegen vagyok, s ellátott sok jó tanáccsal, adott egy címet, hová bátran fordulhatok, ha bajba kerültem vagy nagyon egyedülvalónak érzem magam és úgy beszélt velem, annyi szeretettel, gyöngédséggel, jóakarattal, mintha tulajdon testvérével beszélt volna. Soha sem felejttem el. Ismergetni kezdtem, koros fejjel tanulni a katékizmust s közben elérkezett életem legszebb ideje, a megkeresztelkedés napja... Mit mondhatok...? Igen boldog vagyok! Egész szívemből kívánom ezt a boldogságot mindenkinek. Két üzenetem van. Az első azokhoz szól, akik odahaza vannak az Anyaszentegyházban. Szeressék azokat is, akik féltvelegnek, akik az igaz hit világosságát még nem látták meg. *Forduljanak feléjük szeretettel*, mert a szeretet vonz, világosítsák fel őket, vezessék az Útra, gyöngédséggel, türellemmel. Azoknak pedig, akik még nem találtak haza, azt üzenem, hogy várjuk őket, lépjenek az Útra, kövessék Krisztus Urunknak az áldozatos szeretetről adott tanítását! Amen, amen.

Felhívom-e ismerősöm figyelmét arra, hogy mikor vannak magyar istentiszteletek?

VAULX-BN-VELIN. — Plébánias: M l'abbé Victor Bois, curé de la Poudrette. *Istentisztelet:* Hely: Cité de la poudrette plébánia-templom. Szentmise: vasárnap 7 és 9 órákor. Litánia: vasárnap 11 órákor. Szentgyónás: a plébánias úrnál, magyar gyónókönyv segítségével, kivánatra bármikor. *Leányösszejövetel és magyar hitközlés* a Maison Jeanned'Arcban havonta kétszer. Francia katékizmus a Maison Jeanne d'Arcban hétfőn és pénteken 10 órákor, csütörtökön fél nyolc órákor.

« Ó mekkora boldogság! nagyot kapni a kicsinyért, örökkévalót a rövid ideig tartóért, mindig élni a mulékonyért és adósul birni az Istent ».
Szent Jeromos.

Örvendetes és szomorú hírek a párisi misszióból

Keresztelés. Az utóbbi időben a következőket tartottuk keresztvív alá: Onuska András, május 21.-én a fontenay-sous-bois-i Sainte Marguerite plébániatemplomban, Pecho István, június 2.-án, Süle Ilona, június 3.-án, a Saint Lambert plébániatemplomban, Kozma Károly, május 8.-án az échirollési plébániatemplomban.

Áttérés. Gelb Ferencné április 9.-én tette le ünnepélyesen hitvallását és keresztelkedett meg 40 éves korában a Notre Dame de Sion kápolnában; a szent keresztiségben Mária Magdolna nevet kapott, másnap volt ünnepélyes első szentáldozása és május 8.-án bérálta meg az újonnan megkereszteltet Chaptal Emmanuel püspök a házikápolnájában. Fogadja mindnyájunk jókívánatait és Isten Hozott köszöntésünket!

Haláleset. Özv. Palcovicsné, szül. Galba Mária a Szent Kenet felvétele után Jézus szent Testével erősítve Párisban május 31.-én az Úrban elhunyt. Nyugodjék békében!

Első szentáldozás. Május 8.-án járult első szentáldozáshoz Kothencz Jenő és József, Olasz Ernő és Rádl László. A szép szertartás az Église des Étrangersban kb. 300 francia és magyar résztvevő jelenlétében folyt le a magyarok szentmiséjén, mely alatt az Egyházi énekkar gyönyörűen énekelt. Különösen megható volt, mikor áldozás előtt a gyermekek az énekkarral együtt énekeltek a « Jőjj hozzám Uram Jézus... » kezdetű áldozási ének. Az első áldozókkal egyidejűleg az összes magyar gyerekek magukhoz vették az Úr szent Testét. Szép szokás, ha ez alkalommal a szülők gyermekeikkel együtt a szentáldozáshoz járulnak, mint ahogy ezt a « hitetlen » franciák teszik is. (Engedjék meg, hogy közbeszúrjak egy példát: a Saint Lambert plébánián ez idén legalább 600 gyermek járult az első ünnepélyes szentáldozáshoz 7 turnusban és a szülők s testvérek is mind az Úr asztalához járultak!) A szentmise után a misszió gazdagon terített asztala várta reggelire s az első áldozók megemlékezésül képet és plakettet kaptak.

Bérmálás. Július 17.-én, vasárnap d. u. 3 órakor fogja házikápolnájában 22, bd. de la Tour-Maubourg, kiszolgáltatni a bérmálás szentségét magyar bérmálándóinknak Chaptal Emmanuel püspök. Kérem azokat a felnőtt kath. honfitársaimat is, kik még nincsenek megbérmálva, hogy éljenek az alkalommal és vegyék fel a bérmálás szentségét. A Szentlélek Úristen erősítésére a nehéz időkből fokozottan szükség van. Szándékukat jelentsék be a misszió irodájában.

Gyermekek kirándulása. Április 17.-én a szentmise után egésznapos kirándulást tett a Saint-Cloud-i erdőbe 11 kis magyar, pünkösd hétfőjén és keddjén pedig kétnapos táborozáson vettek részt Schmitt Tisztelendő úr vezetésével Boissy-la-Rivièreben.

A «Párisi Kath. Leánykör» május 15.-én mutatkozott be a Magyar Ház dísztermében egy nagyszerűen sikerült előadás keretében, melyen sok francia vendég is résztvett. A lányok fáradságot nem ismerve, vezetőjükkel, dr. Tergina Irénnel minden szabad percüket, sokszor éjszakájukat is föláldozták, csakhogy a próbákon megjelenhessenek. Fáradságuk valóban nem volt hiábavaló. Az «Apróhirdetés» c. vigjátékot oly rutinnal játszották, hogy hivatásos színészeknek is dicsére válnék. Külön ki kell emelnünk Weisz Mariciát, aki az öreg, süket eselédet alakította, Vámos Lilit, aki a kíváncsi,

tipikus vénkisasszony Milka néni szerepében volt kitűnő, Langschandl Annut, aki született «kegyelmes asszony» volt. A többiek, Vámos Margit, a feminista nő, Szőke Bözsi, a barátnő, Nagy Júlia, az anya, Pokomándy Anna, Kleopatra és Perényi Baba, Mancsi szerepében igen ügyesen mozogtak a színpadon. A műsor többi száma, Vámos Margit francia monológja, Vámos Lili kellemes hangon előadott magyar nótái, Heckl Lili orchestrikai előadása, Weisz Marica szavalata, a karének, a magyar tánc, s főképpen Bodony Margit szölvője a közönség legnagyobb meglegedését váltották ki. A misszió lelkesze magyar, majd francia nyelven üdvözölte a megjelenteket s köszönetet mondott dr. Tergina Irénnek és a szereplő leányoknak áldozatkészégükért, valamint azért a propagandáért, melyet a jó sajtó érdekében kifejtettek. Szünet közben teát szervíroztak, előadás után pedig a fiatalok tánca perdülték s Nagy Ilona szíves kíséretével magyar dalokat énekeltek este 10 óráig. Bevétel 618 frank, melyből mint tiszta bevétel 519 frank jutott a Kath. Tudósító javára. Köszöntémet érte!

Az Egyházi Énekkar soraicsorája, melyen 22-en vettek részt, május 25.-én «zajlott le» igen jó hangulatban. Igen kellemes meglepetés volt a résztvevőknek a hamisítatlan magyar sókifli és azok az óriás kiflik, melyekkel a «kiválasztottakat» lepték meg Szabó Károly és Halász Béla urak. A nagy kiflik és mákos zsemlek ugyanis különféle «irodalmi értékeket» és emléktárgyakat rejtettek gyengéd célzással a mit sem sejtő új tulajdonosaik részére. Úgy a megajándékozottak, mint az énekkar összes tagjai nevében fogadják az adakozók és a rendezők hálás köszönetünket. — Június 5.-én vasárnap egész napos kirándulásra indult az énekkar *Versaillesba és Trianonba* Nagy Ilona vezetésével. Az egy utat járók száma 28, voltak azonban egyéni akciókat kezvelők is. Szentmisénket 8 órakor a rue Oudinotban mutattuk be s a nap folyamán megtekintettük a kastélyokat, nagy és kis Trianont, a parkot, élveztük a szökőkutak működését s az éjjeli tűzijátékot. A hangulat vidám volt, csak Hrianonban komolyodott el, hogy imádsággal magasztosuljunk a himnusz hangjai mellett. — Június 18-19-re az énekkar kirándulást tervez *Boissy-la-Rivière*-be. Július folyamán pedig zárandoklatot, ha legalább 15 résztvevő jelentkezik, *Lourdes*-ba. Feltételek nagyon kedvezőek. Részletes felvilágosítást ad a misszió irodája.

Egyházi énekek: Június 12.-én: Egybegyűltünk... Jézus Szíve szeretlek téged... Üdvözlégy, áldott légy... Június 19.-én: Kegyeccsel hívsz... Ha e világ... Üdvözlégy Oltáriszentség... Június 26.-án: Im arcunkra borulunk... Jézus Szíve szeretlek én... Most az Úr Jézusnak... Június 26.-án délután: O salutaris... Regina caeli... Tantum ergo... Hol szent Péter... Július 3.-án: Szeretettel jönnek Hozzád... Salve Regina... Imádlak nagy Istenség... Július 10.-én: Bemegezik szent templomdba... Égi szűz virág... Zalogát adtat óh...

Csereviszony és ajándékkönyvek. Örömmel értesítjük k. olvasóinkat, hogy a Szabadkán dr. Takács Ferenc szerkesztésében megjelenő Hírnök-kel és a Kolozsvárot Veress Ernő szerkesztésében megjelenő Erdélyi Tudósítóval csereviszonyba léptünk. Könyvekkel ajándékoztak meg misszionáinkat Dr. Schmied Béla «Isten Atlétái» c. saját művével, a budapesti egyetemi hallgatónk Mária kongregációja, Sœur Carola és Sœur Ferdinanda több értékes olvasnivalóval. Ilymódon, hála az ajándékozóknak, alapját vehetjük a párisi kath. misszió könyvtárának.

Az északfranciaországi katolikus misszió hírei

Első szentáldozások. Megható ünnepélyességgel ment végbe a *roubaixi* Carmelban négy magyar gyermek első szentáldozása május 8.-án. Az oltári-szentségi Jézus főhérlékli kedvencei voltak e napon Konya Elza, Pálínkás János, Márián Menyhért és Prokop Nándor. A szentáldozás után fehér terített asztal várta a gyermekeket a Szent István Körben. A jelenlévők szívében bizonyára felejthetetlen marad az ünnepség megható bensősége. — Lélek-emelő ünnepnapot hozott *Hydrequent* dérek magyaráinak a pünkösdhétfői első szentáldozás. Hat ártatlan magyar gyermek térdelt e napon az Úr hyd-requenti plébániatemplom oltára elé, hogy először vegye szívébe az Élet kenyerét. Megindító volt látni a gyermekek mellett kedves szüleit az Úr asztalánál, kik szintén résztvettek az isteni vendégségen. Az első áldozók névsora: Hromoda Károly és Teréz, Tatai Mariska, Fekete János, Táborossy Elek és László.

Bérmálás. Achille Liénart lillei bitoros-püspök május 23.-án a bérmálás szentségében részesítette a roubaixi Notre Dame plébániatemplomban Pöcze Adát, Egyed Magdolnát, Pálínkás Jánost és Prokop Nándort.

Lelki-gyakorlat. Május 28-29 és 30.-án folyt le a lillei Cénacle exercitiiumos házban a lillekörnyeki magyar lányok zárt lelkigyakorlata, amelyet a magyar lelkész tartott számukra. A lányok példás buzgósággal hallgatták a szentbeszédeket, végezték a napi ájtatosságokat és bizonyára nagy lelki felüdülést, felejthetetlen bensőséges órákat szereztek nekik ez a ritka kegyelem: a Franciaországban végzett magyar lelkigyakorlat. Elismerésül szolgáln, hogy a zárda apáciái épültek a leányok lelkigyakorlatos érzületén és komoly viselkedésén. Köszönet és hála illeti Bay Dóra missziós nővért, ki előkészítette a lelkigyakorlatot és kiszolgált az egyes családoknál, hogy a leányok háromnapos szabadságot nyerjenek és Dulánszky Máriát, ki oly szépen vezette az énekkart. A résztvevők névsora: Bay Dóra és Dulánszky Mária missziós hölgyek vezetésével Hochberger Margit, Czibulka Juliska, Kirsch Sarolta, Bessenyei Ilonka, Kishéger Teréz, Sztár Ilona, Mészáros Ilona, Bauer Klára, Sóti Franciska, Habján Margit, Kovács Gizella, Bodonyi Margit, Kőszegi Kázmérené, Pöcze Ada, Csapó Júlia, Sóti Franciska, Kőry Adél, Meleg Emma, Egyed Magda.

Egyesületi élet. A roubaixi Szent István Kör június 12.-én zindaraball egybekötött táncmulatságot rendez.

Calonne-Riouarti honfitársainknak azzal küldjük azra üdvözlétünket, hogy remélhetőleg a közel jövőben ismét módot találunk arra, hogy meglátogassuk őket.

GRENOBLE. — *Istentisztelet:* Hely: Plébániatemplom, 146, cours Jean Jaurés. Szent mise vasárnap 7 és 9 órákor. Litánia: vasárnap 18 órákor. Szentgyónás: francia papnál magyar gyónókönyv segítségével, mindennap 7 órákor és szombat délután. *Osszefüvetel:* Hely: Patronage, 174, cours Jean Jaurés. Háztartási leányok: szerdán 14-18-ig. Vezető (valamint hitoktatásban) Kipper Berta tanárnő. Gyári leánycsoport: kedd és csüt. 18-21-ig. Vezető (valamint az egyházi éneken) Logoja Mária közigazda. Gyermekek hitoktatása: csütörtökön 9-12 11-ig.

Junius hónapja Jézus Szive hónap. Röpimánk: Jézusom legszentebb Szive, könyörülj rajtam! vagy: Szeléd és alázatosszívű Jézus, alakítsd szivemet téniszved szerint.

A párisi katolikus misszió anyagi helyzete

Amikor hálás köszönetet mondunk előfizetőinknek s az adományozók-nak a támogatásért, sok oldalról elhangzott kívánságnak és érdeklődésnek felelünk meg, ha bepillantást nyújtunk a misszió jelenlegi anyagi helyzetébe. Nincs takarni, vagy szégyelni valónk. Négy hónappal ezelőtt a misszióknak nem volt egy centimese sem. Kicsinyesen gyűjtünk, megadóztatjuk önmagunkat, perselyeket helyezünk el, mert tudjuk, hogy ott az igazi megbecsülés, amihez fáradság, veszélyesség tapad.

Adományok és felülfizetések a Tudósító javára a párisi körzetben

Osszó Emil 40 fr., Ambró Ferenc 136 fr., Dr. Müller Lipót 40 fr., Logoja Mária 40 fr., Mlle Schaeffer 10 fr., Dr. Tergina Irén 210 fr., Nagy Ilona 90 fr., Lengyel Paula 40 fr., Zechmeister Viktor 40 fr., Kipper Berta 10 fr., özv. Medek Jakabné 10 fr., vaulx-en-velini hívek 12 fr., Déé Antal 5 fr., Gelb Ferencné 15 fr.

A Tudósító előfizetőinek névsora a párisi körzetben

Urbán János, Binder Károly, Bodnár Ödön, Móric Margit, Bodor Antal, Szabó Pál, Césány József, Stróhr Adolf, Dr. Béres István, Szugyezky Anna, Szugyezky Erzsébet, Bodonyi Margit, Törő Gizella, Heckl Lili, Soeur Carola, Soeur Ferdinanda, Boldog János, Sugár Géza, Delacasse Ferenc, Farkas Béla, Vavra Alajos, Vukovics Mátyás, Szőke Erzsébet, Szabó Károly, özv. Rajcsányiné, Sztankó István, Vincze Rózi, Pokomándy Anna, Nagy Júlia, Járvas Ida, Páger Sándor, Bebéssy Lászlóné, Gebur Edéné, Hegedűs Sándorné, Dr. Benze Jenőné, Dr. Révész Tibor, Ambró Ferenc, Benkey Ferenc, Perényi Baba, Sándor Ilona, Huber Alize, Dolcsek Irma, Sztuj M., Osszó Emil, Törtell János, Petrányi Ferenc, Kőlesy Mária, Barath Júlia, Lovász Erzsébet, Adorján Béla, Honfi Ferenc, Dr. Müller Lipót, Szegszárdi Ferencné, Farkas Ignác, Logoja Mária, Mlle Schaeffer, Kurcz Imre, Veingard Gyuláné, Mme Nyiry, Bois Viktor, Dances Rozália, Vörös Katalin, Dr. Pápai János, Szakos János, Zilahy Józsefné, Dobó, Markovics Sándor, Márk Béla, Várnay Magda, Szabó Irén, Péter Teréz, Zsuzsanna Margit, Kisipál Józsefné, Kraut Gáspárné, özv. Salamon Emillné, Andrásy János, Bajkó Erzsébet, Wesselowsky Árpád, özv. Molnár Józsefné, Gelb Ferenné, Szabó Gizzi, Keitskes Erzsébet. (*Folytatjuk.*)

Számadás — 1932. február-május

BEVÉTEL	KIADÁS		
Tudósító	4231.40 fr.	Tudósító	2023.58 fr.
Egyházi énekkar	587.25	Egyházi énekkar	532.35
Ifjúsági alap	347.10	Ifjúsági alap	203.15
összes bevétel	5165.75	összes kiadás	2759.08
	2759.08		
pénztári maradvány	2406.67		

Páris, 1932. május 31.-én.

Lengyel Paula, pénztáros.

Lelkészi címe: Dr. Kozma Ferenc, 9, square de Vergennes, Paris-XV. Tel. Vaugirard 08-57. Megjegyzés: amennyiben a továbbiakban a külön megjelölés hiányzik, úgy mindig a fenti cím értendő. *Hivatalos órák:* Kedd, csütörtök 10-13; szerda, péntek 18-20. *Istentisztelet:* Hely: Eglise diocésaine des Etrangers, 33, rue de Sèvres, Métro: Sèvres-Babylone. Szentmise minden vasárnap és ünnepnap 1/2 11 órákor. (Értsd a Franciaországban is megtartott ünnepnapokat.) Szentbeszéd ugyanazon a napokon, (kivéve a hónap 3-ik vasárnapját) közvetlenül a szentmise után. Szentgyónás ugyanazon a napokon. (kivéve a hónap 3-ik vasárnapját) a szentmise előtt 9 órától. A gyóntatószék száma 9, a főbejárattól jobboldali sorban a harmadik.

Az északfranciaországi római katolikus magyar misszió hézagos története

A misszió a francia Flandriának és Picardiának a területét öleli fel, szabatosan mondva Nord és Pas-de-Calais megyéket. Kialakulásának története alig számol pár évet, hiszen az északfranciaországi magyar textil- és bányamunkásság letelepülésének ideje a háborút követő esztendőkre esik. A lelkiéletben teljesen magukra hagyott honfitársaknak valóban égető szükségük volt a vallás vigaszára és pedig magyar nyelven, hiszen franciául beszélni csak az egészen fiatalok tanultak meg. A misszió kialakulása Roubaixban veszi kezdetét mégpedig egy vallásos nagybefolyású francia hölgynek, Mademoiselle Louise Dervillenek a kezdeményezésével, ki Beller Ipoly averbodeni premontrai kanonokkal s több derék magyar családdal együttesen megalapítja a «Szent István Kör»-t 1926. augusztus 14.-én. Az ünnepi szent-istvánnapi mise a Veni Sancte-ja annak a vallásos, hazafias, szociális munkának, mely az «Egy szív, egy lélek» jegyében indul meg, s amely oly sok honfitársnak egyedüli vigasztalása, nemes öröme volt. A kör védnöknője először egy katolikus patronageházban szerzett összejöveteli helyiséget a kör tagjai számára rue de la Fosse-aux-Chênes 44 szám alatt. A régi tagok még emlékeznek azokra a kellemes összejövetelekre, amelyeket itt rendeztek. A hely azonban kicsinek bizonyult idővel, hiszen már a kezdetben is 40 család látogatta. Csakhamar új hely:ség után kellett nézni, hogy a felszaporodott tagok elférjenek az összejöveteleken. Még az alakulás évében kibérelik a kör első saját helyiségét a Place d'Amiens 1 szám alatt. Egy év múlva pedig a Franciaországi Magyar Egyesületek Szövetsége segítségével — mint tagegyesület — kibérel egy teljesen különálló kétemeletes székhatár s ebben marad a kör egész 1930. év júniusáig, mikor újra visszatér a rue de la Fosse-aux-Chênes-be, egy kisebb, de különálló appartementba, ma is ott székel 59. szám alatt. Van könyvtára és olvasóhelyisége, tanácskozóterme, kis konyhája és előadóterme.

A «Szent István Kör» valóban nagy missziót teljesített a multban és teljesít ma is Északon. Ha valakinek ügyes-bajos dolga, elintéznivalója volt, nem lévén Északon konzulátusunk, csak a körhöz fordult, melynek derék vezetőinél, gondoljunk csak Balek, Forró, Skribek, Takács urakra, valamint a kör összes volt és jelenlegi vezetőire, mindig áldozatkész megértésre talált. Beller Ipoly György kanonok urat, a kör alapító díszelnökét, ki a kör tagjainak érdekében sok áldozatot hozott, a Gondviselés a gödöllői premontrai gimnáziumba szólította.

(Folytatjuk.)

Le Gérant: V. POLGAR.

Imprimerie Centrale Espérantiste (V. POLGAR), 33, rue Lacépède, Paris

PÁRISI KATHOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KATH. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESTIŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindenemű közleményt és postacekcszám-kiüldeményt a párisi lelkész *személyes* címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XVe.
Telefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24-85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

I. évfolyam, 5. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1932 június hó

Jézus Szive

Június havában felmutatja az Egyház gyermekei előtt az öröktől fogva és vég nélkül lángoló tűzhelyet, ahol a bizalmatlanságtól, közömbösségtől, haragtól és gyűlöléstől hideg és meggémbereedett emberiség boldog felmelegedést, szeretetre gyulladást, új életet, kegyelmi bőséget és gazdagságot, valódi gyönyörűséget talál és ez a végtelen lobogással égő tűzhely: Jézus Szent Szive, a szeretet lángoló tűzhelye.

Végtelen szeretetének kiaknázhatalan mélységébe téged is belefoglalt és mielőtt még valaki is reád gondolt és szeretett volna, Ő ismert, látott, reád tekintett, megszeretett és üdvözítő programot dolgozott ki, hogy lelkedet kegyelmének vonzóerejével magához fűzze és örökké boldoggá tegye. Legnagyobb jötevőd, legedesebb kedvelőd, leghibb barátod, leg-hatalmasabb segítőd, felbecsülhetetlen és mindent túlszárnyaló kincsöd: az Üdvözítőnek éretted átszúrt Szive.

Nem mondhatod, hogy nem kaptál e tűzhely melegségéből. Még ellenségei sem mondhatták. Hitetlen szaddaczeusok, megátalkodott farizeusok, áruló Júdás, bűnös Jeruzsálem épen úgy részesültek Jézus Szive melegségében, mint a mai kor Krisztusgyűlölettel lihegő agresszív athista serege. Krisztus jóságos Szivéből kisugárzó meleg varázslat, az isteni szemén, arcán, mézédés ajkain, drágalátos szavain végigrezgő szeretethullám hozzájuk is eljutott, csakhogy az Ő egyedül boldogító szeretete nem kellett nekik, hanem helyette a bűn csalóka álörömei.

Ó ha reád is állnának az Úr szemrehányó szavai, miket a bűnös Jeruzsálemhez és egyben minden idők minden kemény szívű emberéhez intézték: «Jeruzsálem! Jeruzsálem! hányszor akartam egybegyűjteni fiaidat, mint a tyúk egybegyűjti csirkéit szárnyai alá és te nem akartad!»

a 14, rue des Jardins-i meghitt kápolnában havonta kétszer volt szent-miséjük magyar énekkel s szentbeszéddel. A gazdasági krízis következtében ma csökkenőben van számuk.

Hydrequant-ban, Calonne-Ricouartban, melynek magyar lakói úgy-szólván mind igen jó katolikusok, magyar szentmiséket nem rendszerez-síthettünk részben azért, mert számuk aránylag csekély, részben a fizikai lehetetlenség miatt. Egy ember egyszerre csak egyfelé mehet. Bár hozzá-juk nagyon szívesen menne a lelkész akár minden vasárnap is!

Nem akartunk egyebet adni rövid, hézagos történetnél. Ha részletezni akarnók az északfranciaországi kath. misszió tevékenységét, azt úgyis «szürkének» találnák egyesek, talán nem eléggé «lelkiné» és nem eléggé intranzigensen «katholikusnak». Bár a felelet arra is megadónánk: ott, ahol gyárkémények százával ontják a füstöt és kokszegetők gázosít-ják a levegőt, az élet valóban szürke, mi több: kormos. Azután: kenyér kell ám előbb annak, aki a prédikáló szóra Amen helyett csak azt feleli: «Éhes vagyok!» és hid kell oda és kézfogás, nem felekezeti árokverés, ahol egy kráter minduntalan nyíladozik!

Felhívam-e ismerősöm figyelmét arra, hogy mikor vannak magyar istentiszteletek?

Párisi Misszió:

Lelkész címe: Dr. Kozma Ferenc, 9, square de Vergennes, Paris-XV. Tel. Vaugirard 08-57. Megjegyzés: amennyiben a továbbiakban a külön megjelölés hiányzik, úgy mindig a fenti cím értendő. *Hivatalos órák:* Kedd, csütörtök 10-13; szerda, péntek 18-20. *Istentisztelet:* Hely: Eglise diocésaine des Étrangers, 33, rue de Sèvres, Métro: Sèvres-Babylone. Szentmise minden vasárnap és ünnepnap 1/2 11 órakor. (Értesít a Franciaországban is megtartott ünnepnapokat.) Szentbeszéd ugyanazon a napokon, (kivéve a hónap 3-ik vasárnapját) közvetlenül a szentmise után. Szentgyónás ugyanazon napokon. (kivéve a hónap 3-ik vasárnapját) a szentmise előtt 9 órától. A gyóntatószék száma 9, a főbejárattól jobboldali sorban a harmadik.

Néhány statisztikai adat az elmúlt féltévről: Főbb missziós utak km.-ben 6817. — Gyónások száma 556. — Betegek gyóntatása 21. — Házasság 4. — Házasságrendezés 5. — Keresztelés 21. — Temetés 2. — Áttérés 2. — Bérmlás 16. — Katekizmusban részesülő gyermekek: magyarul: Párisban 45. — Drancyban 7. — Grenobleban 32. — Vaulx-en-Velinben 15. — Franciadul: Colmarban 40. — Volmerangeban 13.

Lillei Misszió:

Lelkész címe: Uhl Antal, 2, rue Jean Levasseur, Lille (Nord). *Hivatalos órák:* Lille: Centrale des Œuvres «Bureau Hongrois cath.», 39, rue de la Monnaie, Tel.: 83-79. Szerda és péntek 18-20-ig. — *Roubaix:* «Szent István Kör», 59, rue de la Fosse aux Chênes, kedd, csütörtök 18-20-ig. *A misszió protektora:* Mlle Louise Derville, 16, rue St-Vincent de Paul, Roubaix. Tel. 15-44. *Istentiszteletek:* szentmise és szentbeszéd: Lille: «Maison Notre-Dame», 14 rue des Jardins, a hónap második és negyedik vasárnapján: 8 órakor.

Szeretél-e már legalább egy előfizetőt?

Le Gérant: V. POLGAR.

Imprimerie Centrale Espérantiste (V. POLGAR), 33, rue Lacépède, Paris

PÁRSI KATHOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRSI ÉS LILLE-I MAGYAR KATH. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindennemű közleményt és postacsek számla-kiüldeményt a párisi lelkész személyes címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XV.
Telefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24-85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

I. évfolyam, 6. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1952 július hó

Krisztus szeretetétől hajtva...

(Caritate Christi Compulsi.)

E szavakkal kezdődik a Szentatyja legújabb enciklikája, melyet lehetetlen mely megindulás és legkomolyabb fölértelmezés nélkül végig olvasni s amelyben már nemcsak mint a kereszténységnek, hanem mint az egész emberiségnek aggóató Atyja szólaltatja meg a vészharangot, hogy a föld mind a négy sarkán visszhangozzék és minden embert halálosan komoly elhatározásra, erélyes cselekvésre, egy nagy táborba való tömörítésre késztesse. Az éhező sereg fölött szánakozó Üdvözítő szavait «Szánom a sereget» halljuk felszendülni szünetlenül földi helytartójának üzenetében. Még nem került ki a római pápa tollából ennél aggodóbb, részesebb és komolyabb körlevél. A mindent elborítással fenyegető katasztrófális tengeri vihar halálos küzdelemben viaskodó és őrtálló «halász» mentőszózata hangzik fel Szent Péter hajója népéhez.

A Szent Atya Szentlélektől ihletett élelással mutatja be a mai kor három szörnyűséges és a vízőzőn óta méreteiben felülnemmult világcsapást, a gazdasági válságot, az erkölcsi eltévelyedést és a hit ellen folyó harcot és ezeknek forrását.

Az elsőnek okozója az, ami Szent Pál szerint minden baj forrása: a pénz. Nincs veszedelmesebb szenvedély, mint a pénzvág, az «auri sacra fames», a földi javaknak túlhajtott kívánsága, amely féktelenségében nem ismer jogot, méltányosságot, igazságosságot, felebarát szeretetet, még lsten sem, csak könyörtelen egoizmust és féktelen kapzsiságával, irigységével, fukarságával, mint igazi pogány szellem szemrebbetés nélkül képes anyagi előnyért erkölcsi és szellemi értékeket, egyéneket és nemzeteket feláldozni.

A világgazdaság mindig kevesebb egyének kezében összpontosul, kik mialatt egoista számításiakat végzik, sátni egykedvűséggel és hidegséggel nézik milliók nyomorát.

A gazdasági örvény mellett ott az erkölcsi szakadék. A szeretetet és emberi testvériséget felváltotta a bizalmatlanság és gyűlölet szelleme. A béke és jólét

A «Tudósító» előfizetése a misszióhoz való csatlakozást jelenti.
Bövitsük körünket! Szerezzünk előfizetőket!

biztos alapjait: az Istenbe vetett hitet és törvényeihez való hűséget feldöntötték. Az egoizmus perverz gonoszságában még arra is vetemedett, hogy a hazaszeretet jogos érzelmének és a nacionalizmusnak leple alatt mindent megengedhetőknek és dicséretesnek tart.

Betetőzi e bajokat a közös frontba tömörült hitelenek nyílt harca Isten ellen. Ez is egyedülálló a világtörténelemben. Eddig csak egyesek tagadták Isten létét és küzdöttek ellene, ma megszervezett sereg visel háborút Isten ellen és szolgálatába állítja a kor minden vívmányát, a sajtót, mozit, rádiót, stb. és kimondott célja, hogy a szívekből kiöjlőn minden vallásos érzést, hogy ezután azt tegye velük, amit akar. A mai kenyér és munkaküzdelmet összekapcsolják az Isten ellen való küzdelemmel. Ördögi gyűlöletükben kijelentik, hogy minden baj forrása Isten. A munkás legjogosabb igényeit, az emberhez méltó életmódot úgy állítják be, mintha ezek nem tudnának megférni a hittel, mintha ellentétben állnának az Egyház tanításával, mintha Isten örök törvényei szembeelyezkednének az emberiség javával.

A szinte elviselhetetlen súllyal reánk nehezedő csapás közepette a legyőzhetetlen Istenbe vetett bizalommal és a szépen megindult katolikus akció reményességével fölív a Szentatya minden embert a nagy és döntő választásra: Istenért vagy Isten ellen. Határozott választ kér a politikában, a gazdasági, erkölcsi és tudományos életben, a művészetben, az államban, társadalomban, családban, Keleten és Nyugaton. A nagy veszedelem elhárítására egy tábort kell tömörílnie mindenkinek, ki hisz az egy Istenben.

A vallás védelmében meginduló küzdelemben nem elégségesek a természetes eszközök, így főképpen a földi javak igazságosabb elosztása. A « gonoszság misztériuma » ellen természetfölötti eszközökre is szükség van, miket maga az Úr jelöl meg: « Ez a faj csak az imádság és bőjt által irtatik ki ». Imádság és bűnbánat, ez a két eszköz, amely megnyitja az eget és győzedelmeskedik minden baj felett.

Az alázatos, bizalmas és áthatatos imádsággal megnyerjük a hitet, a fizikai, gazdasági, erkölcsi egyensúlyt, önmagunk és a társadalom békéjét, amik legjobban hiányoznak. Az imádság átalakítja az embereket egy közös Atya gyermekeivé és a földi, valamint az égi javak helyes értékelőivé változtatja.

A nagy világbékéért való imádságotól nem választható el a bűnbánat szelleme és gyakorlatja. Sajnos korunk az akarat autonómiájának ürügye alatt irtózik ettől és szolgásgót lát benne, pedig csak ez állítja helyre az élő Istenre és az ő örök törvényeire épített erkölcsi rendet a világban és az egyes emberek lelkében. A bűnbánat és cselekedetei, kiváltképpen az önmegtágadás meggyógyítja a bajok gyökerét: a rendetlen pénzvagyat, élvezetvagyat és ezáltal edes titka lesz a békének. Csak az imádság és bűnbánat szelleme tudja elvezetni az emberiséget a világ gazdasági és lelki egyensúlyának helyreállítására.

Megrázó erővel kéri a Szent Atya ezt a szegény világot, amely annyi vért ontott, annyi sirt nyitott meg, annyi javat pusztított el, annyi embert fosztott meg kenyertől és munkájától: « Térj vissza Uradhoz, Istenedhez ! »

VAULX-EN-VELIN. — Plébános: M l'abbé Victor Bois, curé de la Poudrette. *Istentisztelet:* Hely: Cité de la poudrettei plébánia-templom. Szentmise: vasárnap 7 és 9 órákor. Litánia: vasárnap 14 órákor. Szentgyónás: a plébános úrnál, magyar gyónókönyv segítségével, kívánatra bármikor. *Leányösszejövetel és magyar hitoktatás* a Maison Jeanne d'Arcban havonta kétszer. Francia katekizmus a Maison Jeanne d'Arcban hétfőn és pénteken 16 órákor, csütörtökön fél nyolc órákor.

Szabadba !

Bazin René ír egy öreg házmesternéről, ki valahol a Champs Élysées környékén lakott s szívének rejtett, de leghőbb vágya az volt, hogy sötét, földszinti lakásában virág nyíljék, ami azonban csaknem akart bekövetkezni, hiába a folytonos cserepes-virág-vásárlásnak és gondos ápolásnak, mert nem jutott el a lakásba soha, de soha az éltető nap sugara. Egyszer aztán megis csak teljesedett a vágya; szellemes megoldással a szemben levő ház ötödik emeletének lakója tükör segítségével levetítette a sugározónt a házmesterlakásba s lett nagy öröm, mert kivirágozott a muskáli a napsugár drága, életadó, magkeltő, rügybontó és virágfakasztó csokolására.

A napsugár tavaszt, ifjúságot, életet jelent növénynek, embernek egyaránt. Neked is szükségem van a napsugárra, a természet tisztító és Istenhez emelő hatására, Neked magyar Testvérem, ki Páris háztengerében, zajában, mesterkelt cifraságában és gazdagságának koldusnyomorában, a metrő fojtott levegőjében kabult fölvel éled le napjaidat. Nektek is Testvéreim, kik Páris vadonának piszkos, barakkos, konzervhobozos, füstös, kiégett pázsitos világából sőhajtoztok egy friss lélekzetvételt után. Nektek, kik a textil- és selyemgyárak gőz-gázos légkörében, gépforgatagában, vasgyárak porölyei és emelői között, bányák sötétségében, kokszegetők és kazánok égető hőségében dolgoztok, szükségetek van a napsugárra. Vagy, mondjam-e fordított sorrendben? *A napsugárra van szükségetek!* Vágyódik a test a szabad természet után, mint a lélek vágyódik annak Teremtője, a végtelen Szépség és mindenható Cselekvőképesség, Isten után. A természet Őhozza vezet. Ne estaminekben, dohányfüstös levegőben, izgató mérgek narkózisában keressük a felüldülést. Ez csak bódít és hervaszt és kóksztat. Ha már egyszer a mai szerencsétlen, agyonracionálizált gazdasági berendezettség elmelhianizálja az életet, hát ne engedjük azért géppé alacsonyítani magunkban a természet koronáját és szabad perceinkben meneküljünk ebből a szíriás, zakatoló, bábeli zürzavarból kifelé, kifelé, oda, ahol Isten lábnyoma, a Természet, a napsugár, az örök törvények elénktárolása öntudatra éleszti, virágba fakasztja emberi méltóságunk, istengyermekségünk csiráit, nemisít, széppel tölti el a lelket és figyelmeztetést ad örök törvényekre és célokra. A mai életkörülmények által halálraítelt, természetellenes és az örök törvényeknek derékszögben nekimenni kényszerülő (gondoljunk csak a vasárnapi munkára, az asszonyok mai életére) életünket ott, ahol az tollunk függ, mentsük és vetítsük bele, ha tükörrel is, a napsugarat.

Kifelé a szabad órákban! Páris környékén bőven vannak egész könnyen megközelíthető kirándulóhelyek: a Bois-de-Boulogne, Bois-de-Vincennes, Bois-de-Saint-Cloud, Fontainebleau, Chamarande, a Juine völgye, Boissy-la-Rivière stb. Roubaix, Lille egészen kietlen környékén is van azért egy phalempini erdő, egy parc de Barbieux, a kanális partja, a közeli belga városkák környéke és szép emberi alkotásai, nincs túl-

messze a tengerpart sem. Calais-t, Ostende-t, Dunquerque-t, Cap-Gris-Nez-t, vagy Cap-Blanc-Nez-t, Wissant-t, Boulogne-sur-Mer kikötőjét, világítótornyait, a természet és emberkéz nagyszerű összejátszásának a fölséges eredményét megnézni valóban felemelő élmény. Lenshoz közel a harnes-i erdő, a loretói domboldal, a douai-i park. Fourmies, Calonne-Ricouart, Sains-du-Nord szép vidéke sok lehetőséget kínál a testi és lelki szépségfűrdőre. Colmar, Grenoble, Lyon mesés szépségű vidékéről, a Vogézoknak és az Alpoknak az egész világon ismert és irigyelt nagyszerű tájairól nem is kell külön beszélni...

Elmozdítást a hátizsákba s induljunk kifelé szabad időnkben! Lélegzétvételre, szépségfűrdőre, tiszta örömkeresésre. És hozzunk haza magunkkal sok jókedvet a szürke és gondterhelt hétköznapiokba és Istenhez emelkedett szívet!

A Párisi Katolikus Leányok Köre

programmába vette, hogy vasárnap délutánonként rendszeresen megnézi a francia főváros nevezetességeit. *Az első alkalommal*, június 12.-én a place Concordra mentek. Kétségtelenül ez a világ legnagyobb és legszebb tere. Bármerre nézünk, festői kép tárul szemünk elé, jobbról a Champs-Élysées, balról a Tuillériák. Ezen történelmi nevezetességi helyen végeztek ki 1793-ban XIV. Lajost, Mária Antoinette-t, Corday Saroltát és számos nevezetes embert. Azelőtt place de la Revolutionnak hívták, mai nevét 1795-ben kapta és jelenlegi formája Hiitortf építész nevéhez fűződik. Középen emelkedik a híres obalisk, melyet egykor II. Ramses emeltetett a louqor-i templom elé s amelyet Lajos Fülöp kapott ajándékba az egyiptomi pasától. Két oldalt gyönyörű szökőkút, míg körös-körül a nyolc legnagyobb francia város van egy-egy 8 méter talapzatra emelt szoborral képviselve.

Hatalmas kapun át, melynek oszlopait lovas szobrok díszítik, jutunk be a Tuillériák kertjébe; teljesen megőrizte egykori formáját, melyet még XIV. Lajos, a « Napkirály » adott neki. Két oldalán tezasz, ezek közül a délin a régi időben egy cisztercita kolostor volt, míg az északon a király gyermekei játszóudvart, e helyen van most az Orangerie, ahol az időszaki kiállításokat rendezik. Az egykori királyi palota helyén, (18,8-ban rombolták le) melyből csak a Louvre két oldalszárnyát kepező pavillon maradt meg, ma a rue Tuilerie húzódik. A régi főbejárat helyére emelték a Napoleoni csaták emlékére a Caroussel diadalkaput.

A *második séta* a Hôtel des Invalides-bez (Rokkantak palotája) vezetett. A kupolás dóm, csak később lett a templomhoz építve, de mintegy koronázni képezi mégis az egész palotának. A belseje görög kereszt formájú, középen egy kripta, mely I. Napoleon gránitból készült koporsóját zárja magába. A kripta bejárata fölött utolsó szavai olvashatók: « Az a kívánságom, hogy hamvaim a Szajna partján, a francia nép között pihenjenek, akiket annyira szerettem. » (1840-ben hozták át Szent Ilona szigetéről.)

A két oldalsó kápolnában XIV. Lajos híres marsalljainak síremléke látható, míg a kupolás, kerek kápolnában Napoleon családjának szarkofágjai vannak. Mögötte van a Szent Lajos templom, amely azonban zárva van és csak az üvegajtókon át szemlélhető a csatáiban szerzett és körös-körül kitűzött zászlók tömege, valamint az u. n. Napoleon-kápolnában őrzött réz koporsó, melyben sz. Ilona szigetén a nagy hadvezért eltemették.

Maga a palota hatalmas két szárnyas épület, melyet XIV. Lajos emeltetett a rokkant katonák számára, eredetileg 5.000-nek, de később mindinkább katonai muzeummá alakul, jelenleg is ezt a célt szolgálja. A diszudvarban oszlopos folyosók futnak körül, melynek falait kezdetleges festők freskói díszítik. Az első emelet oszlopai között van I. Napoleon gipsz-szobra, melyet 1911-ben helyeztek ide. (Az eredeti bronz szobor, mely jelenleg a Vendôme oszlop tetőjén van, 50 évig díszítette az épületet.)

A Párisi katolikus misszió hírei

Bérmálás Grenobleban. — Május 22.-én vették fel Grenobleban a bérmálás szentségét: Biczó Ilona, Kovács Róza, Molnár Róza, Szemes Mária, Pirooska és Sarolta, Tóth Anna, Tóth Erzsébet, Varga Anna, Molnár Ferenc és István, Baudics József, Fekete József, Kovács Károly, Molnár Ferenc, Varga József, János és Imre.

Haláleset. — Hosszas, de példás türelemmel viselt betegség után június hó 18.-án életének tavaszán adta vissza lelkét Teremtőjének Rajcsányi Mária. Temetése június 21.-én volt, engesztelő szentmisét pedig június 25.-én mutatunk be érte a Saint-Lambertben jöttünk el. Nyugodjék békében! Fogadjá az özvegy édesanya egyetlen gyermekének elhunytá alkalmával az egész Misszió osztatlan részvétét.

Áttérés. — Június 30.-án volt az ünnepélyes áttérése Rosenthal Erzsébet kisasszonynak, ki a szentkeresztsgben Mária Mónika nevet kapta. Első szentáldozása július 1-én történt a Notre Dame de Sion templomban. Szívből köszöntjük mindnyájan « Isten Hozott »-at és kérjük az Úr Jézust, hogy vezesse őt az áldozatos szeretet útján.

A Párisi Kath. Egyháztanács alakulása — Istennek legyen hála — szép rendben ment vége június 26.-án d. u. 4 órai kezdettel 3, rue Oudinot-ban. Meghívásunkra ötvenketen jöttek el. A lelkes bevezető, üdvözlés és a Tanács eljárást a szervezetét körvonalázó beszéde után szavazó-lapokon demokratikusan ejtettük meg a szavazást, melynek eredménye a következő: Müller Lipót dr. előnk; tagok: Andrásy János, Béres István dr., Bodor Antal, Hesz Kálmán, Stróhr Adolf, Szabó Karoly, póttagok: Vámos János, Szabó Pál urak. A választást ünnepélyes Veni sancte és áldás követte a kápolnában, majd a nagyteremben izlésesen terített asztalok mellett a Leánykör kitűnő rendezésében Agape volt, mely alatt dr. Müller Lipót úgy a maga, mint az Egyháztanács megválasztott tagjai nevében köszönetet mondott a bizalomért és kifejtette, hogy katolikus hitéleti és nemzeti szempontból mily sok és fontos teljesíteni való vár az új alakulatra, melynek bár egyelőre nincsen még jogi definíciója, értéke és jelentősége máris igen nagy.

Misszió Colmárban. — Június 7-17. A szent Antal plébánia területén laknak Sárvárról kivándorolt honfitársaink espedig meglehetősen zárt egységben. Plébánosukat, Wending főtitkár urat nagy tiszteletben tartják és mindnyájan szeretik. E szeretet viszonzászereteten alapul és valóban nincs az a kérés az ottani magyar kolóniának, melyet a plébános úr ne teljesítene a legnagyobb jóindulattal. Megértő szívé, jóaság és tettel segít. Hogy a magyar gyermekek az elmúlt esztendő alatt magyar oktatásban részesülhettek, honfitársaink összejöhettek, azt az ő áldozatkészségének köszönhetik, mellyel a St.-Antoine-Patronage helyiségét a rendelkezésükre bocsátotta. Ily körülmények között a magyar felkésznek is öröm ott tartózkodni... Beszámítás: Naponta reggel 6 órától gyónatás, 7-kor szentmise, 11.-én, szombaton este 8 órakor litánia, vasárnap negyed 11-kor szentmise és szentbeszéd, melyen 120 hívő vett részt. Gyónók száma 70. Nem maradt el a szokásos kirándulás sem s június 16.-án, csütörtökön este egy igen jókedvű gyereksereg vonta magára az utasok figyelmét a ribeaufville-i állomás várótermében: hangos szóval korteskedve és « titkos » szavazással megvitatta, hogy ki a legérdemesebb a dusenbach kirándulás « nagydíjára », a turista-batra. Nyertes: Róza Feri, míg a trois-épi kirándulás nyertese: Szovák Józsi.

Az északfranciaországi misszió hírei

Házasság. — Sógor József és Flóre Anna június 11.-én igértek egymásnak örök hűséget a tourcoingi Saint-Louis plébániatemplomban. — Maczenkő Ferenc és Szokol Mária július 9.-én kötöttek házasságot a roubaix-i Saint-Joseph plébániatemplomban. — Frigyükre Isten bőséges áldását kívánjuk.

Temetés. — Június 19.-én meghalt és 21.-én egyházi temetésben részvélő Egged Albert lens-i honfitársunk Mihály nevű újszülött gyermeke. Az ég új ik kis lakója legyen szülője szüleinek és testvéreinek.

Látogatás. — Az északfranciaországi lelkész Erzsébet irtalmas nővérrel, Dulánszky Mária missziós nővérrel és Bauer Klárával folyó hó 3.-án meglátogatta a hydroquenti honfitársakat, kik nagy örömmel és szeretettel várták és fogadták őket.

Leányösszejövétel. — Folyó hó első hétfőjén volt a lille-környéki leányok havi összejövetele a Cénacle-ban. Derűs hangulat és jókedv uralkodott a leányok közt.

Egyesületi élet. — Szépszámú hallgatóság nézte végig június 12.-én a Szent István Kör kitűnően sikerült műsoros előadását. Színrre kerültek: « Mintalecke », « Mái néni nem megy férjhez », « Feleségem napernyője » című humoros darabok. Nagy sikerrel alakította szerepét a Kónya házaspár, Maczenkő Erzsi, Forró Mariska, Flóre Eszti, Nokta Teri, Tarnok Lajos, Oláh Miklós, Maczenkő Ferenc és a Kónya leánykák. Mészáros Ilonka hatóság szavalatot adott elő mély átérzéssel és kitűnő technikával. — A kör június negyedik vasárnapján kirándulást tervez Dunkerque-be.

A lille-i szociális hét. — Ezúton is felhívjuk összes honfitársaink figyelmét a Lille-ben folyó hó 25-31-ig tartandó országos szociális hétre (La semaine sociale de Lille), amelyben az ország legnevesebb közigazdasági tudósai naponta több alkalommal is előadásokat tartanak. « A nemzetközi községi zavar és, a keresztény gondolat » (Le Désordre de l'Economie internationale et la Pensée chrétienne) című nagyon is aktuális témakörrel. Felvilágosítással készüléssel szolgál az északfranciaországi lelkész.

Erzsébet-Cecília nővér távozása. — Az egész északfranciaországi magyarság és főképpen a katolikus misszió mély sajnálattal és fájdalommal veszt bűcsút a távozó kedves nővértől, kit fölöttes hatósága elszólított tőlünk és áldozatos és buzgó munkásságát másutt kívánja igénybe venni. Több mint egy évi itt tartózkodása és fáradtságot nem ismerő működése alatt jószágos lelkületével, az önfeláldozó felebaráti szeretet nemességségével mindenki előtt egyaránt tiszteletet, megbecsülést és halás szeretetet érdemelt ki magának, és ez kisérni fogja őt életének további útján. Miltán rászolgált az « irtalmas nővér » szép címre. Minden érdem nagy jutalmazója, a jó Isten fizesse meg nagylelkű fáradozását és kísérje továbbra is bőséges kegyelmével.

A « Párisi Katolikus Tudósító » előfizetőinek névsora az északfranciaországi körzetben. — Mlle Louise Derville, Forró Gáspár, Kónya Béla, Romhányi János, Stenicska József, Szekeres József, Farkas János, Czibulka Juliska, Krausz Béla, Medek János, Hromda Károly, Söki Mihály, Kulak József, Táborossy Elek, Mercz Ferenc, Burgmeister Mihály, Kalmár Mihály, Szabó Sándor, Wéber Lajos, Tóth János, Horváth Ferenc, Meleg Emma, Mészáros Ilona, Csapó Júlia, Rác Margit. (Folytatjuk.)

Az északfranciaországi római katolikus magyar misszió hézagos története

(2.-ik, befejező folytatás.)

Eljártak Roubaix-ba azonban már 1925-től más segítők, igehirdetők, tanácsadók is. Önzetlen, áldozatos magyar Jezsuita atyák Löwenből, Engienből. Ezt kevesen tudják, mert alig hallattak magukról valamit, hiszen nem ez volt a céljuk, csak és csupán csak segíteni akartak. P. Herpy Károly S. J., kiről ma mint kínai misszionáriusról hallunk hírt, P. Vargha László S. J., P. Pezenhofier József S. J., P. Dombi József S. J., P. Napholtz Pál S. J., kiknek, hogy mennyit köszönhet az északfranciaországi magyarság, annak csak a jó Isten a megmondhatója. Többször meglátogatta a telepeket P. Kipper Károly S. J., majd Párisból jött el Sarlay Géza magyar lelkész, hogy megszervezze az északi lelkészi állást. Az első északi lelkész, Kurcz Imre, Szombathely-egyházmezei áldozópap 1928 nyarán érkezik és két évig marad, 1930 őszén dr. Kozma Ferenc váltja fel, kit végül 1932 januárjában Uhl Antal főtisztelendő úr követ. Áldozatos és soha eléggé fel nem becsülhető munkát végeznek, mint mindenütt, a szociális missziós hölgyek. Hivatásuk és megkülönböztetést nem tűrő igazságszeretetük egyaránt szólítja és elviszi őket minden magyar testvérhez, katolikushoz, protestánszhoz, izraelitához, tekintet nélkül nézeteikre, politikai pártállásukra, foglalkozásukra. Mindenütt segítenek, találnak bőven eligazítani valót és tanítják az összes gyermekeket. Időrendi sorrendben a következők: dr. Koblenz Vera, dr. Tergina Irén, Dulánszky Mária, Logojda Mária, Lengyel Paula, Szirmai Erzsébet, jelenleg Bay Dóra és újra Dulánszky Mária. 1931 őszétől Mlle Derville jóvoltából és egy magyar szentvincerendű nővér áldozatkészségéből magyar apáca is ott van mindenütt, ahol segítség kell Északon: Soeur Elisabeth.

Eddig úgyszólván csak Roubaix-t emeltük ki, pedig vannak az északi misszióknak más gócpontjai is. A bányavidék fővárosa: Lens. Különösen sok erdélyi katolikus honfitárs van azon a vidéken. Jó nép, bár a lelketlen igaztás sokat közülök elszakított a vallástól. Még Herpy és Varga atyák is eljártak ide elég gyakran s előadásait iránt nagy érdeklődés nyilvánult meg. A rendszeres misézést 1930-ban kezdte meg az északi lelkész a XV. akna templomában havonta kétszer. Jelenleg a hó első vasárnapján van látogatott szentmise magyar egyházi énekkel. Ugyanott a katolikus óvoda egyik termében van a gyermekek rendszeres magyar oktatása minden csütörtökön. Itt is, mint Franciaországnak úgyszólván valamennyi magyar telepén a magyar nyelvű oktatás a katolikus egyház segítségével oldható meg.

Az északi misszió középponti irodája Lille-ben van, 39, rue de la Monnaie. Nord fővárosában még tavaly is elég sok kath. magyar élt, s

a 14, rue des Jardins-i meghitt kápolnában havonta kétszer volt szentmiséjük magyar énekkel s szentbeszéddel. A gazdasági krízis következtében ma csökkenőben van számuk.

Hydreant-ban, Calonne-Ricouartban, melynek magyar lakói úgy szólván mind igen jó katolikusok, magyar szentmiséket nem rendszerezhetünk részben azért, mert számuk aránylag csekély, részben a fizikai lehetetlenség miatt. Egy ember egyszerre csak egyfelé mehet. Bár hozzájuk nagyon szívesen menne a lelkes akár minden vasárnap is!

Nem akartunk egyebet adni rövid, hézagos történetnél. Ha részletezni akarnók az északfranciaországi kath. misszió tevékenységét, azt úgyis «szürkének» találják egyesek, talán nem eléggé «lelkinek» és nem eléggé intranzigensen «katolikusnak». Bár a felelet arra is megadódik: ott, ahol gyárkérmények százával ontják a füstöt és kokszegetők gázosítják a levegőt, az élet valóban szürke, mi több: kormos. Azután: kenyér kell ám előbb annak, aki a prédikáló szóra Amen helyett csak azt feleli: «Éhes vagyok!» és híd kell oda és kézfogás, nem felekezeti árokverés, ahol egy kráter minduntalan nyiladozik!

Felhívom-e ismerősöm figyelmét arra, hogy mikor vannak magyar istentiszteletek?

Párisi Misszió:

Lelkész címe: Dr. Kozma Ferenc, 9, square de Vergennes, Paris-XV. Tel. Vaugirard 08-57. Megjegyzés: amennyiben a továbbiakban a külön megjelölt hiányzik, úgy mindig a telti cím értendő. *Hivatalos órák:* Kedd, csütörtök 10-13; szerda, péntek 18-20. *Istentisztelet:* Hely: Eglise diocésaine des Etrangers, 53, rue de Sévres, Métro: Sévres-Babylone. Szentmise minden vasárnap és ünnepnap 1/2 11 órakor. (Értesít a Franciaországban is megtartott ünnepnapokat.) Szentbeszéd ugyanazon a napokon, (kivéve a hónap 3-ik vasárnapját) közvetlenül a szentmise után. Szentgyónás ugyanazon napokon. (kivéve a hónap 3-ik vasárnapját) a szentmise előtt 9 órától. A gyónatószék száma 9, a főbejáratnál jobboldali sorban a harmadik.

Néhány statisztikai adat az elmúlt félévéről: Főbb missziós utak km.-ben 6817. — Gyónások száma 556. — Betegek gyónatása 21. — Házasság 4. — Házasságrendezés 5. — Keresztelés 21. — Temetés 2. — Atterés 2. — Bérmlás 16. — Katekizmusban részesülő gyermekek: magyarul: Párisban 45. — Drancyban 7. — Grenobleban 32. — Vaulx-en-Velinben 15. — Franciadul: Colmarban 40. — Volmerangeban 13.

Lillei Misszió:

Lelkész címe: Uhl Antal, 2, rue Jean Levasseur, Lille (Nord). *Hivatalos órák:* Lille: Centrale des Œuvres «Bureau Hongrois cath.», 39, rue de la Monnaie, Tel.: 83-79. Szerda és péntek 18-20-ig. — Roubaix: «Szent István Kör», 59, rue de la Fosse aux Chênes, kedd, csütörtök 18-20-ig. *A misszió protektora:* Mile Louise Derville, 16, rue St-Vincent de Paul, Roubaix. Tel. 15-44. *Istentiszteletek:* szentmise és szentbeszéd: Lille: «Maison Notre-Dame», 14 rue des Jardins, a hónap második és negyedik vasárnapján: 8 órakor.

Házzertél-e már legalább egy előfizetőt?

Le Gérant: V. POLGAR.

Imprimerie Centrale Espérantiste (V. POLGAR), 33, rue Lacépède, Paris

PÁRISI KATHOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KATH. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindenmely közleményt és postacsek számla-küldeményt a párisi lelkes személyes címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XV.
Telefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24-85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

I. évfolyam, 6. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1952 július hó

Krisztus szeretetétől hajtvva...

(Caritate Christi Compulsi.)

E szavakkal kezdődik a Szentatyja legújabb enciklikája, melyet lehetetlen mély megindulás és legkomolyabb főlészlés nélkül végig olvasni s amelyben már nemcsak mint a kereszténységnek, hanem mint az egész emberiségnek aggodó Atyja szólaltatja meg a vészharangot, hogy a föld mind a négy sarkán visszhangozzék és minden embert halálosan komoly elhatározásra, erélyes cselekvésre, egy nagy tábora való tömörülésre késztesse. Az éhező sereg fölött szánakozó Üdvözítő szavait «Szánom a sereget» halljuk felcsendülni szüntelenül földi helytartójának üzenetében. Még nem került ki a római pápa tollából ennél aggodóbb, részvevőbb és komolyabb körlevél. A mindent elborítással fenyegető katasztrófális tengeri vihar halálos küzdelmében viaskodó és őrtálló «halász» mentőszózata hangzik fel Szent Péter hajója népéhez.

A Szent Atya Szentlélektől ihletett éleslátással mutatja be a mai kor három szörnyűségét és a vízőnőn óta méreteiben felülmúlhatatlan világcsapást, a gazdasági válságot, az erkölcsi eltévelyedést és a hit ellen folyó harcot és ezeknek forrását.

Az elsőnek okozója az, ami Szent Pál szerint minden baj forrása: a pénz. Nincs veszedelmesebb szenvedély, mint a pénzvág, az «auri sacra fames», a földi javaknak túlhajtott kívánsága, amely féltelenségében nem ismer jogot, méltányosságot, igazságosságot, felebarát szeretetet, még istent sem, csak kőnyörtelen egoizmust és féktelen kapzsiságával, irigységével, fukarságával, mint igazi pogány szellem szemrebbenés nélkül képes anyagi előnyért erkölcsi és szellemi értékeket, egyéneket és nemzeteket feláldozni.

A világgazdaság mindig kevesebb egyének kezében összpontosul, kik mialatt egoista számításait végzik, sátni egykedvűséggel és hidegséggel nézik milliók nyomorát.

A gazdasági örvény mellett ott az erkölcsi szakadék. A szeretetet és emberi testvériséget felváltotta a bizalmatlanság és gyűlölet szelleme. A béke és jólét

A «Tudósító» előfizetése a misszióhoz való csatlakozást jelenti.
Bövítsük körünket! Szerezzünk előfizetőket!

a « Quadragesimo Anno »-val: Igazságot és Szeretetet! E kettőnek a törvénye fölötté áll a római jognak, erkölctelennek bélyegzi a tulajdonjoggal való visszaéléseket, határt szab a birvágnak s a családi bír jogos követelését szentesíti. Ha igaz az, hogy az állam a közért van (elvetendő az étatizmus), még igazabb az, hogy az egyén abszolút célja sem önmagában keresendő (önző individualizmus), hanem Istenben, önön és felebarátjában a javában. Isten megdicsőítésére és felebarátunk javának előmozdítására vagyunk. Szociális lények, egy Atyának egyenjögű gyermekei vagyunk. Aki ezt nem feleli, annak felebarátjához való viszonyát a Szeretet és Igazságosság fogják vezetni. Mi, tagok Krisztus misztikus testében, akarjuk, hogy a közös fő, Krisztus irányítsa egymáshoz való viszonyunkat a Szeretet és Igazságosság parancsolata szerint. Hangoztatni, fülébe kiáltani akarjuk mindenkinek, hogy a szociális kérdés csakis a Krisztusi parancs diadalra-jutásával, a *Szentanya szavának meghallgatásával* oldódik meg, amennyire az a rosszrahajló emberi természet szerint megoldható. Ezt hirdetni akadémikus eszközökkel... ime a « Szociális Hét » célja!

Újra ezer és ezer hallgató viszi szíjjel e gondolatot, de nem jámbor elgondolással, nem privát vélemény gyanánt, hanem harcos észargumentumokkal felegyervekzve, hódítva, immár huszonegyezer... Adja Isten, hogy a jövő esztendőben a jelenlegi négy magyar résztvevő száma, kik részesültünk abban a megtiszteltetésben, hogy az idegenek részere rendezett banketten az egyházfejedelemmel s megjelent összes előkelőségekkel a place d'honneur-ön ülhattunk, s kiknek szenvedő hazáját az apostoli nuncius köszöntött fel, megsokszorozódjunk, hogy minél előbb beteljesedjék: Ut omnes unum sint, hogy a világ minden népe, összes osztályai mielőbb eggyé legyenek in charitati Christi, Krisztus szeretetében!

Felhívom-e ismerősem figyelmét arra, hogy mikor vannak magyar istentiszteletek?

Látogatás — bucsuzás

A Párisi Magyar Egyházi Énekkar július 12-én tagjai részére barátságos összejövetelt rendezett fehér asztalnál, melyen igen szívesen fogadott vendégül látta Magyar József főtisztelendő urat, ki New-York felé útutazóban tartózkodott körünkben. Az estnek szomorú pontját képezte a távozó Hesz Kálmán úrtól, énekkarunknak és az Egyháztanácsnak a tagjától való bucsuzás. Nagy tudása, vidám egyénisége nagy értéke volt misszióknak és ezért utolsó szavunk is csak reménykedő: — « A viszontlátásra! »

Látogatásukkal örvendeztettek meg a missziót: P. Hinn Damaszcén O.S.B., Hunn és dr. Toth tanár urak s két világhíró magyar cserkésztestvérünk, Hetesy Géza és Schmidt Bertalan tanító urak, Galla és Décey főtisztelendő urak.

Lillei Misszió:

Leikész címe: Uhl Antal, 2, rue Jean Levasseur, Lille (Nord). *Hivatalos órák:* Lille: Centrale des Œuvres «Bureau Hongrois cath.», 39, rue de la Monnaie, Tél.: 83-79. Szerda és péntek 18-20-ig. — *Roubaix:* «Szent István Kör», 59, rue de la Fosse aux Chiénes, kedd, csütörtök 18-20-ig. *A misszió protokollora:* Mile Louise Derville, 16, rue St-Vincent de Paul, Roubaix. Tél. 15-44. *Istentiszteletek:* szentmise és szentbeszéd: Lille: «Maison Notre-Dame», 14 rue des Jardins, a hónap második és negyedik vasárnapján: 8 óraker.

Le Gérant: V. POLGAR.

Imprimerie Centrale Espérantiste (V. POLGAR), 33, rue Lacépède, Paris

PÁRISI KATHOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KATH. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindennemű közleményt és postacsek számla-küldeményt a párisi lelkész *személyes* címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XV°.
Telefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24-85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

I. évfolyam, 7. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1932 augusztus hó

Ah hol vagy magyarok tündöklő csillaga ?..

Első szent királyunk, Szent István dicsőséges képe sohasem volt oly közel a magyarok szívéhez, mint éppen ezekben a gyászos és gondterhes időkben. A magyar nép, ezer éves történelmének folyamán, minden nehéz küzdelemében legelső, legnagyobb és legszentebb királyához fordult, hogy az ő országmentő magasztos és szent eszméi, minden időknek szóló glóriás pélbaképe, uralkodói és keresztény hívői cselekedetei útmutató világossággal szolgáljanak bizonytalanságában, fölemelő vigasztalást nyújtsanak keserűségében, erőt, kitartást hozzanak jobb jövőért való küzdelemében.

A súlyos megpróbáltatás kínos napjait élő otthoni és külföldi magyar-ság Szent István ünnepén, mint egy szív kiáltja a százados sóhaj feléje: Ah hol vagy magyarok tündöklő csillaga? Hol van a te apostoli szent tüzed, amellyel Istentől kijelölt missziódat, magyar néped keresztény hitre való térítését oly lángoló buzgalommal és oly csodálatos eredménnyel végeztél, hogy a szent Koronát küldő Szilveszter pápa e magasztalással illeget: «Én csak az apostol utódja vagyok, de ő igazi apostol.» A te apostoli tüzed kellene, hogy a mai magyarságnak gondoktól, nyomorúságtól és istentelen korszellemtől elkereszténytelenedett, közömbös és hideg lelkebe visszatérjen a te krisztusi szellemed, a hitből fakadó istenes cselekedetekben megnyilatkozó hitvalló keresztény élet. Hol van a tökéletes istenszereteted lobogó lángja, amely üzött, hajtott minden szavadban és intézkedésben, hogy Istennek tetsző virágoskertet varázsolj Pannónia földjéből? Hol van a te legszentebb felebaráti szereteted, amellyel a legdrágább kincset adtad magyar népednek, az igaz hit világosságát és boldogságát, amellyel titokban áruhában végezte az irgalmasság temérdek cselekedeteit dicsőséges Jobbod? A te Jobbod ereje és irgalmassága hiányzik a mi karunknak, elárvult késői magyar népednek, amely a nagy megpróbáltatás vérszélhajtóit beborult sötét napjaiban megtérő lélekkel tekint föl rád, égi szószólójára és kitarja vérvő szivét elöltet e fájdalom, epekedő és esdeklő sóhajattal:

Ah hol vagy magyarok tündöklő csillaga,
Ki voltál valaha országunk istápjá?

KORUNK SZAVA

Ez a címe annak a nagyszerű aktív katolikus orgánumnak, mely immár közel két esztendeje honi nyelven hirdeti azt, hogy akkor, amikor «milliók munka nélkül állnak a világon, milliók éheznek, milliók szellemi és testi proletárok, fiatalok és öregek soha nem érik el életükben a kenyér és a lakás gondtalanságát, mikor millió métermáza élelmiszer hajtul el «világválság» címén, mikor milliók néznek Moszkvára, mint hazájuk csillagjukra, mikor milliók keresik a megoldást sötét tervek zsákutcáiban, mikor milliók tagadják az Istent, gyűlölik egymást és építik a népek közé a válaszfalakat, egyedül a meg nem hamisított kereszténység a világ egyetlen mentődészkája, mert a kereszténység: harc az emberi gonosz-ságok ellen, milliók jogáért, életéért, lelkéért.» (Lásd: K. Sz. 1932. V. 1.)

Aktív orgánum s célja az, hogy a tespedőket felrázza, cselekvésre ösztönözze, felelősségtudatra hozza a legnagyobb szükség idején, ha gúnyyal és szatírával, ha titkolt bűnök napvilágra hozatalával, ha kontrasztok kiélezésével, ha nógatóssal, de őszintén és mindig igazságosan. A legnagyobb szociális szükség idejében, a nemzeti gyűlölködés és rövidlátás idején. Említem a felelősségtudatra hozatalt s ha nem tévedek, éppen az az intenciója a Korunk Szavának, hogy a felelősséget legalább is a jövővel szemben tudatosá tegye mindgyűlkünkben. Mert: bármily harcokat is kelljen megvívunk a jobb jövő elérése érdekében, tőlünk, mindnyájunktól függ az, rajtunk múlik, a felelősség mindgyűlkünket terhel. Ha nagyon akarjuk a demokratikus, igazságos keresztényi életet, elérhetjük, ha mindgyűlkünk élni kezdi, mint ahogy a római császárság idején is az őskeresztények elérték a Krisztus tanításának a diadalmaskodását, mert e tanítás szerint *éltek*. Azután: Katolikus organum a Korunk Szava, de nem a miniszteri *rendeletek* szerint hajladozó katolikusok orgánuma, nem a «pénznek nincs szaga» elvet valló katolikusok organuma, hanem az egy, egyetemes és szent katolicizmusnak az orgánuma, amely egy irányadó elvet ismer: Péter szavát. A *Rerum Novarum*, a *Quadragesimo anno*, a *Charitate Christi compulsi* neki világos *norma* és nem kimagyarázkodásokra, értelmezésekre szoruló homályos objektum. A Korunk Szava aktív és katolikus orgánum. Alcímének teljesen megfelel. Harcol a katolikus hitéletért és harcol a Krisztus tanításán alapuló, szociális társadalmi rendért és Krisztus Békéjéért. Ismerd meg, hozasd meg, és terjeszd!

Korunk Szava. Szerkesztésért és kiadásért felelős: Gróf Széchenyi György. Szerkesztik: Aradi Zsolt és Balla Borisz. Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én. Kiadóhiv.: Budapest, IX. Lónyal-t. 36. II. udvar, fszint 6. Evi előfizetési díj 6 P. Ugyanezeker különösen Erdélyből kivándorolt honfitársainknak nagyon ajánljuk a XV. évfolyamát betöltő *Erdélyi Tudósító*-t, mely Veress Ernő szerkesztésében jelenik meg havonta kétszer. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Cluj-Kolozsvár, Manastur 12. Egész évi előf. díj 150 leu. Jugoszláviai testvéreinknek pedig ajánljuk a III. évfolyamban levő *Hírnök*-öt. Szerkeszti dr. Takács Ferenc, St. Becej-Obecse, Katolikus Plébánia; kiadja a Globus nyomda Subotica-Szabadján. Előfizetési díj egy évre 36 dinár.

A párisi katolikus misszió hírei

Keresztelés. — Július 18.-án tartották keresztvíz alá Heimann János Bernádot a Saint-Lambert templomban.

Házasság. — Június 24.-én vette oltárhoz egyházi énekkarunk szeretelt tagja, Bodor Antal mérnök, Scheinhardt Mária Katalint az obcsei plébánia templomban, június 25.-én pedig Csizik Nóra festőművésznő esküdött örök hűséget Juhász Viktor Kálmán festőművésznak a párisi Saint-Sulpice plébánia-templomban. Fogadják a fiatal házaspár ezúton is az egész misszió jókívánságait.

Szentistvánnapi — ünnepélyes szentmisénket augusztus 21.-én (vasárnap) tartjuk meg az Église des Étrangers-ban fél 11 órai kezdettel.

Kirándulás. — Július 24.-én a misszió jól sikerült kirándulást rendezett a szentmise után a Saint-Cloudi erdőbe, melynek kedves folytatása lesz — reméljük — az augusztus 6-7-re tervezett boissy-la-rivière-i kétnapos kirándulásunk.

Bérmálás. — Lélekemelő és valóban nem mindennapos ünnepe volt a párisi magyar katolikus misszióknak július 17.-én, vasárnap. Tizenkilenc magyar testvérünk bérmálta meg Chaptal püspök úr a Protection de la Jeune Fille kápolnájában (70, rue Dentfert-Rochereau). Az egyébként eléggé tágas kápolna is kicsinek bizonyult a sok ünnepelő magyar testvér befogadására, kik meghívásunkra kijöttek. A szép ünnepség a püspök úr fogadásával kezdődött, kit az ajtóban az Egyháztanács elnöke, dr. Müller Lipót és a Tanács tagjai fogdtak a misszió lelkesével s kit egy bájos kisleány, Türk Anna francia szavakkal csokorátnyújtásával üdvözölt. A püspöki szentmise alatt egyházi énekkarunk magyarul énekelt, mely után Ónagymáltóság kb. 20 perces beszédet intézett a jelenlevő hűvekhez. Mindnyájan ünnepelelünk, — mondotta — a bérmálódók, bérmászülők és a már megbérmáltak is. Mindnyájan megújítjuk a keresztégi fogadalmat és vesszük a Szentlélek Úristen különös segítségét a rossz ellen való harcunkhoz, cselekedeteinkhez, katolikus hitvallásunkhoz, egész életünkhöz. Utalt arra, hogy mily meghatározó szerepet találja a magyarság áhitatát, hűségét vallásosságához, mely a Szent Imre jubileumkor is oly nagyszerűen megnyilvánult. Jó és bálorsban kintartásra buzdította a franciaországi magyarságot és a Szentlélek Úristen hét aján-dékát kérte reánk. A nagyhatású beszédet a bérmálás szentségének kiszolgáltatása, majd közös hálaadás követte. A közös reggeli, illetőleg fényképezés alkalmával a Püspök úr, kinek dr. Tergina Irén a misszió nevében matyókézimunka miseruhát ajánlott fel, keresetlen szavakkal megelégedését s köszönetét fejezte ki az ajándékért s főleg azért az áhitatos magartásért, melyet a szertartás alatt a magyar hűvek részéről megnyilvánulni látott s amelyen, mint ezt többször is ismételte, csak épülni tudott. « Szeretemet jeléül csak azzal tudok felelni: éljen Magyarország! » Köszönetben ezután mi voltunk a soron és kérjük a jó Istent most is imádságinkban, hogy fizesse meg számszorosan a Püspök úrnak azt a jóságát, amit e szép ünnepség szerzésével a magyar kolóniával szemben tanusított.

Bérmáltak, bérmászülők és hozzártatózók nagy része ezután együtt töltötte az egész napot egy kellemes kirándulás folyamán a meudoni erdőben.

A megbérmáltak névsora. — Rádi László, Rádi József, Seiffert Erzsébet, Welsh Mária, Zdvonka Irén, Pavlik Gizella, Lengre Tibor, Germán Róbert, Olasz Ernő, Kovály Margit, Stégmár Boldizsár, Nemes Ilona, Kálors Vilma, Vónusz Margit, Perényi Vilma, Eleven Margit, Dénes Terez, Hetesy Géza, özv. Rajcsányi Ferencné szül. Tolvaj Etelka.

Szeretél-e már legalább egy előfizetőt?

Hittanvizsgák. — Július 16-án délután tartották a párisi magyar katolikus gyermekek hittanvizsgáját, majd augusztus 21-én a drancy-i katolikus magyar gyermekek mutatták be előhaladásukat a hittanban. A vizsgán megjelentek az egyháztanbelszobájai s nagyon sok kedves szülő. Hálás köszönetet kell mondanunk e helyüiti is dr. Tergina Irén missziós hölgynek azért, hogy sok fáradságos munkája és nehéz körülmények ellenére is oly sok szeretettel igyekezett elüitetni a drancy-i kath. gyermekek fogékony lelkébe a krisztusi tanítást. A gyermekek hittanoktatására különös gondot kell fordítanunk, hiszen a francia állami iskolákban nincs hitoktatás. Ezt a célt szolgálja viszont a szabad csütörtöki nap. Mármost, ha a magyar gyermekeket elvonjuk a magyar patronage-zsal a szabad francia hitoktatás lehetőségétől csütörtöki napon, úgy kötelességünk magyar hitoktatással pótolni. Ehhez jogunk van és ez a legszentebb kötelességünk!

Az északfranciaországi misszió hírei

Kereszttség. — Július 24-én tartották keresztviz alá a Longinghenben született Szabó Jánost. Isten éltesse az új szülöttet!

A leányösszejevetel. — Augusztus havában elmaradt, minthogy legtöbb leány a francia családokkal tengerparton tölti a hónapot. A legközelebbi összejevetel szeptember 12-én lesz a lillei Cénacleban.

Egyesületi élet. — A roubaixi Szent István Kör július 10-én tartotta évi tisztújító közgyűlését, amelyen a következő tisztikart választotta meg titkos szavazással: elnök Uhl Antal a misszió felkészés, és a körnek egyben igazgatója. Alenők: Kónya Géza. Titkár: Skribek György. Jegyző: Szekeres József. Pénztáros: Dulánszky Mária. Könyvtáros: Bay Dóra. Ellenőrök: Pálinkás Ferenc, Tóth József.

Kirándulás. — Nagyon jól sikerült kirándulást tartottak a lensi hívek a lillei lelkész vezetésével július 17-én a villágháború flandriai hadszínterének leggyászosabb pontján, Loreften, ahol százezer francia, német, angol és amerikai katona esett el azon kimagasló fensik birtokáért vívott küzdelemben. A 30 ezer francia elesett katona temetőjében nemrég épült impozáns méretű bazilika és világitó torony emelkedik. A bazilikában a magyar lelkész szent misét mondott és a hívek Dulánszky Mária harmónium kíséretével szép magyar énekekkel kísérték. Imáikban megemlékeztek az elesett magyar hősekről. — A roubaixi és lillei magyarok július 31-én a Szent István Kör rendezésével ugyancsak egész napos kirándulást tartottak a belgiumi világhírű Ostende tengeri fürdőhelyen. A szép számban résztvett kirándulók egy felelhetetlen nap emlékével meggazdagodva tértek vissza a nagyszerűen sikerült kirándulásból.

Előfizetők névsora. — *Folytatás.* Nikolauz János, Lens Nándor, Kónya Sándor, Juhász András, Weingertner József, Eschbacher Pál, Somogyi István, Dömény János, Kovács József, Slesszer Márton, Vass József, Andreikovics Gyula, Peringer István, Rájcsék István, Ambrus János, Odeknál József, Egged Albert, Strancki Katica, Balogh Károly, Schwarcz Pál.

VAULX-EN-VELIN. — Plébános: M l'abbé Victor Bois, curé de la Poudrette. *Istentisztelet:* Hely: Cité de la poudrettei plébánia-templom! Szentmise: vasárnap 7 és 9 órákor. Litánia: vasárnap 14 órákor. Szentgyónás: a plébános úrnál, magyar gyónókönyv segítségével, kívánatra bármikor. *Leányösszejevetel és magyar hitoktatás* a Maison Jeanne d'Archan havonta kétszer. Francia katekizmus a Maison Jeanne d'Archan hetfőn és pénteken 10 órákor, csütörtökön fél nyolc órákor.

Egy hét tagból álló lisieux-i zarándoklat

E hó 10.-én dr. Tergina Irén vezetésével a párisi kath. leánykörből heten indultunk el Lisieux-be. Azt hiszem mindnyájan kimondhatatlan boldogsággal, sok reménnyel és kíváncsisággal indultunk el a gare Saint-Lazár-ról, hol Irén kisasszony már várt bennünket, ki őszinte szeretettel fáradságot nem ismerve állította össze s dolgozta ki a programot e kis csoport részére.

A mindennapi életben az ember hozzá szokott az apróbb csalódásokhoz már, mert rendszerint nem azt kapja, amit vár, amit akar, amit elénk fantáziánk szül, de a kis szent Terézke városával másként jártunk. Megfordítva történt; többet kaptunk, mint amennyit vártunk!

Elsősorban is, ahogy a vonatról kipirult, izgatott arccal leszálltunk már megcsapott bennünket az ózónus normandiai tiszta levegő. A kis városka uccáin rengeteg zászlócska lobogott. Állítólag a köztársasági elnök úr tette e napon szintén tiszteletét Lisieux-be. Első utunk a Chapelle de Carmel-be, vagyis a Karmelita kápolnába vezetett, hol részt vettünk a szentmisén. Itt láttuk szent Terézke sírját is s lelkünk tele volt áhitattal, csodálattal.

Azután a Catedrale-t néztük meg, amely szépségével, impozáns, régi stílusával valóban remek mű. Mindenhol ahol megjelentünk, megrendülve gondoltunk arra, hogy a kedves kis szent ott járt valaha és szelleme velünk van. Innen szent Terézke otthonához mentünk. Egy kedves kertben ragyogóan tiszta, magános családi ház. Mikor beléptünk, úgy éreztük, meghívott vendégek vagyunk. — Egy kedvesnővér magyarázott a hívő közönségnek. Megkapóan kedves volt hallani: «Itt a kandalló, hová a kis Terézke gyermeki hittel a Mikulás estén cipőcskáját helyezte, ott az emeleten a szobája, hol kis oltárka van és a boldogságos szűz Mária fehér szobra. Amott az édes szülei szobája. Azután a gyermekszoba a játékaival, a kis bábuja, az ágyacska menyetzetes, csipkés huzattal, mesekönyve, apró edénykei, kis takaréktűzhelye, picit imazsamolya, kis oltárkája, csöppnyi zongorája, íróasztala, bibliája és sok apró emléktárgya.» Minden felett ott lebeg a szeretet feltő kegyelete.

A kertben a kis Betlehem, hol karácsonykor időzni szokott és a szobra, amint édesapját kéri, egyezzen bele zárdába való vonulásába.

Ismét visszatértünk a karmelita kápolnába, hol délután 3 órákor meg lehet tekinteni ereklyéit. Láttuk a gyönyörű, aranyszínű gyűrűbe leomló dús haját, az első szentáldozási fehér ruháscskáját, az egyházi ruhákat, varrőkészletét, cipőit és festék palackját az esetekkel.

Felmentünk az épülő bazilikához, kriptája kész már. Ott soká imádkoztunk. Gyönyörű mozaik kövekkel kirakott színes falak. A főhajó oltárán a szent kedves szobra kitárt karokkal.

A temetőbe is szeretünk volna még kimenni, de arra már időnk nem volt. Emléktárgyakat vásároltunk és szeretneinknek irtunk e kedves örök-emlékű kis zarándoklatról.

A visszaúton sokat beszélünk még a nagy «kis» Szentnek csodálatos vonzó hatásáról, ereinyéről, áldozatos életéről s örömmel fogadtuk meg jó vezetőknek, — ki oly sok szabadidejét áldozza nekünk — hogy hasonlóképpen az Úr Jézus apostolai leszünk főképp szociális téren. Áldozattal!

Czeiner Margit.

Augusztusi Szentek

Hisszük, hogy az Anyaszentegyház lelkéből szólunk kedves olvasóinkhoz, amidőn szeretettel kérjük őket, hogy a mai számmal meginduló Szentek sorozatát, illetve az egyes hónapok nevezetesebb szentjeiről szóló rövid ismertetéseinket szíves örömmel olvassák. Mindannyian valljuk a Szentek egységét, vagyis az Egyház megdicsőült és a jó Istentől már megjutalmazott és itt a földön még küzdő-harcoló, valamint a tisztítóztubban szenvedő tagjainak egy családba való összetartozandóságát, testvéri egységét és egymáson való segítségét. Kell, hogy közel érezzük magunkat a szentekhez, testvéreinket lássuk bennük, kiket hónapról hónapra és napról napra azért mutat be nekünk az Anyaszentegyház, hogy istentetszően vonzó példájuk követésükre lelkesítsen és az Úr trónja előtt hathatós közbenjárásukat örök üdvösségünk érdekében igénybe vegyük. Nézzük a augusztus havában előttünk glóriás fényben elvonuló szent testvéreink díszes csapatát.

Aug. 1. Vasas Sz. Péter. E napon a Heródes által börtönbe vetett, de a hívek imádságára angyal által kimentett apostolfejedelmet tiszteljük, kinek rabláncát még ma is nagy kegyelettel őrzik Rómában.

Aug. 2. Liguori Szent Alfonz, az ügyvédből pappá, majd püspökké lett Egyháztanító és a redemptorista rend alapítója ünnepe. A XVIII. században élt Oroszországban, mindenkinek mindene volt. Gyönyörű lelki könyveket írt.

Aug. 4. Sz. Domonkos, a fehérhúbas dominikánus prédikátorrend alapítója, az eretnekek nagy lértitje, a Szent Szűz által előtte kinyilatkoztatott szent rózsafüzér terjesztője spanyol származású volt és a XIII. században tündöklött.

Aug. 5. Havi boldog Asszony. A római Santa Maria Maggiore bazilika csodás eredete. A Szent Szűz egy nagylelkű római gyermektelen házaspárnak forró nyári napon kijelölte a helyet, ahol tiszteletre é bázilikát építtették.

Aug. 6. Urunk színeváltozása. Jézus táborhegyi ragyogásának ünnepe.

Aug. 10. Sz. Lőrinc vértanu szerep, ki hitéért a keresztényülődöző rómaiak által vértanuságot szenvedett. Az Egyház kincseit követelő biráinak bemutatta a kincseket: a szegényeket. Izzó-égő rostélyon süttöttek és mosolygva halt meg.

Aug. 12. Sz. Klára, az asszisi-i szűz, Szent Ferenc második rendjének, a klarisszák alapítója, a szegénység nagy kedvelője.

Aug. 15. Nagyboldogasszony. Szűz Mária bolgh halálának, dicsőséges és test szerint is történo mennybemenetelének ünnepe.

Aug. 16. Sz. Joachim, a boldogságos Szűz édesatyjának ünnepe. akire áll Jézus szava: « Gyömoelseikről ismerik meg őket ».

Aug. 20. Sz. István első királyunk, a keresztény Magyarország alapítója, legnagyobb szentünk és patronatusunk. Ugyane napon üljük Sz. Bernát, a középkor egyik legnagyobb szentjének és Egyháztanítónak, a cisztercita rend második alapítójának ünnepét. Iratainak égi kenete és szépsége miatt mézzelfolyó doktornak nevezik. Franciaországban élt.

Aug. 24. Sz. Bertalan apostol Indiában és Örményországban hirdette az evangéliumot és hitéért elevenen megnyúlták, majd lefejezték.

Aug. 25. Sz. Lajos francia király, kinek gyermekkorában anyja, Blanka azt mondta: Inkább szeretnék halva látni, mint hogy egy halálos bünt elkövesse. A Szentföldért kereszties hadjáratot vezetett.

Aug. 27. Kalazanti Sz. József, a nálunk is elterjedt kegyes tanítórend alapítója, a szegény gyermekek nagy barátja, a Sz. Szűz egyik legragyogóbb tisztelője. A XVII. században élt Oroszországban.

Aug. 28. Sz. Agoston, püspök és legmélyebb tudású Egyházatya, Sz. Mónika fia. Bűnös ifjúság után 33 éves korában megtért, az Egyház és az emberiség legragyogóbb lángelméje, nagy bűnbánó és szent. Ismeretesei szavai: Nyugtalan a mi szívünk mindaddig, míg meg nem nyugszik tebened Istenünk.

Aug. 29. Ker. Sz. János fővétele. Az Úr előhírnökének, a rettentetelen bátorságú, de mélyen alázas Sz. Jánosnak Heródes által történt lefejeztetése.

A « Tudósító » előfizetése a misszióhoz való csatlakozást jelenti. Bővítsük körünket! Szerezzünk előfizeteket!

A lillei Szociális Hét (1932. július 25-31.)

A « Szociális Hét », mit évről-évre más és más városban tartanak, a francia katolikus egyház egyik legnagyobb szociális intézménye. Lényegében, mondhatnók, mozgó egyetem, melynek heti előadás sorozata meghaladja a harmincat. Előadói Franciaország legkiválóbb jogi, szociálpolitikai szakemberei és nemzetgazdászai. A fej, a Semaine Sociale de France elnöke: Duthoit Jenő, a lillei kath. egyetem jogi fakultásának dékánja, európai híru jogi tekintély (1). Az előadók között ott szerepelt ezidén Lilienek rajongva szeretett püspöke, korunk egyik legkiválóbb szociális embere, Liénart kardinális (2), s hogy csak néhány nevet említsünk, előadók voltak: Bodin Károly, a rennesi kath. egyetem jogi fakultásának dékánja, Gillet atya, a domonkosok általános rendfőnöke, Garrigou-Lagrange, a bordeaux-i egyetem híres jogtanára, Pernet György v. miniszter, Nicole Alajos, Boissard Adédatus, Lerolle János, Desgranges képviselő, Rutten belga szenátor, Garric Robert, a Revue des Jeunes igazgatója, Desbuquois atya, az Action Populaire igazgatója, Gardyn kanonok, a J. O. C. alapítója, kinek lenyugzó, meggyőző ékesszólását talán, ki hallotta, sohasem tudja elfeledni, Delos, Danel egyetemi tanárok, Zamanski, Zirnheld, stb., stb., a francia közelet és tudományos világ ismert nagyjai.

A hallgatók között ott találunk számos egyházfőt, köztük Malabar (India) érsekét, Mgr Ivanost, előkelő francia szakembereket, kiket nem a kíváncsiság, nem dilettantizmus hozott össze, hanem tennivágyás szociális téren és tudományozomj. Mert ma már irányadó eszméket ad a Szociális Hét! Irányadó eszméket, de a gyakorlati megvalósíthatás formájában a küszalt, gaba-lyodott szociális kérdésben. Irányadó eszméket, melyek végeredményben az Igazságosság és Szeretet parancsában gyökereznek. Emberek vagyunk, az Önzés parancsolata lett ürre. Prédikálni kell hát a főparancsolatot és rá kell mutatni tudományos érveléssel a világtasztrófa igazi okaira. És hangoztatni kell, harsogni kell a szegény, igazságot kereső, de saját önzése által csak mindig maga felé hajló és szélsőségből szélsőségre eső ember-magunknak azt, amit Krisztus Urunk parancsolt és amit földi helytartói annyiszor ismételnék s aminek a gyakorlati életben való keresztülvitelére immár negyven esztendeje oly világosan rámutatott XIII. Leó, a szociális pápa a « Rerum Novarum »-mal, amit megerősített XI. Pius Öszentsége

(1). Egyetlen fia pap.

(2). Olvassuk a Chronique Sociale de France 1932. májusi számában: « ... De toutes les régions de France, les caravanes se montrent en route vers notre Flandre où régné le Cardinal LIENART. Lumen in caelo. » Aki őt ismeri, tapsol e szavakhoz.

a «Quadragesimo Anno»-val: Igazságot és Szeretetet! E kettőnek a törvénye fölötté áll a római jognak, erkölcsellennek bélyegzi a tulajdonjoggal való visszaéléseket, határt szab a családi bér jogos követelését szentesíti. Ha igaz az, hogy az állam a közért van (elvetendő az étatismus), még igazabb az, hogy az egyén abszolút célja sem önmagában keresendő (önző individualizmus), hanem Istenben, önön és felebarátjának a javában. Isten megdicsőítésére és felebarátunk javának előmozdítására vagyunk. Szociális lények, egy Atyának egyenjogú gyermekei vagyunk. Aki ezt nem feleli, annak felebarátjához való viszonyát a Szeretet és Igazságosság fogják vezetni. Mi, tagok Krisztus misztikus testében, akarjuk, hogy a közös fő, Krisztus irányítsa egymáshoz való viszonyunkat a Szeretet és Igazságosság parancsolata szerint. Hangoztatni, fülbe kiáltani akarjuk mindenkinek, hogy a szociális kérdés csakis a Krisztusi parancs diadalrajutásával, a *Szentatya szavának meghallgatásával* oldódik meg, amennyire az a rosszrahajló emberi természet szerint megoldható. Ezt hirdetni akadémikus eszközökkel... ime a «Szociális Hét» célja!

Újra ezer és ezer hallgató viszi szíjjel e gondolatot, de nem jámbor elgondolással, nem privát vélemény gyanánt, hanem harcos észargumentumokkal felfegyverkezve, hódítva, immár huszonegyedszer... Adja Isten, hogy a jövő esztendőben a jelenlegi négy magyar résztvevő száma, kik részvételünk abban a megtiszteltetésben, hogy az idegenek részére rendezett banketten az egyházfejedelemmel s megjelent összes előkelőségekkel a place d'honneur-ön ülhetünk, s kiknek szenvadó hazáját az apostoli nuncius köszöntötte fel, megsokszorozódjunk, hogy minél előbb beteljesedjék: Ut omnes unum sint, hogy a világ minden népei, összes osztályai mielőbb eggyé legyenek in charitati Christi, Krisztus szeretetében!

Felhívam-e ismerősöm figyelmét arra, hogy mikor vannak magyar istentiszteletek?

Látogatás — bucsúzás

A Párisi Magyar Egyházi Énekkar július 12.-én tagjai részére barátságos összejövetelt rendezett fehér asztalnál, melyen igen szívesen fogadott vendégül látta Magyar József főtisztelendő urat, ki New-York felé útutazóban tartózkodott körünkben. Az estnek szomorú pontját képezte a távozó Hesz Kálmán úrtól, énekkarunknak és az Egyháztanácsnak a tagjától való bucsúzás. Nagy tudása, vidám egyénisége nagy értéke volt misszionáknak és ezért utolsó szavunk is csak reménykedő: — «A viszontlátásra!»

Látogatásukkal örvendeztették meg a missziót: P. Hinn Damaszcén O.S.B., Hunn és dr. Tóth tanár urak s két világhíró magyar cserkésztestvérünk, Hetesy Géza és Schmidt Bertalan tanító urak, Galla és Décsey főtisztelendő urak.

Lillei Misszió:

Lelkész címe: Uhl Antal, 2, rue Jean Levasseur, Lille (Nord). *Hivatalos órák:* Lille: Centrale des Œuvres «Bureau Hongrois cath.», 39, rue de la Monnaie, Tel.: 83-79. Szerda és péntek 18-20-ig. — *Roubaix:* «Szent István Kör», 59, rue de la Fosse aux Chênes, kedd, csütörtök 18-20-ig. *A misszió projektora:* Mlle Louise Derville, 16, rue St-Vincent de Paul, Roubaix. Tel. 15-44. *Istentiszteletek:* szentmise és szentbeszéd: Lille: «Maison Notre-Dame», 14 rue des Jardins, a hónap második és negyedik vasárnapján: 8 óraker.

Le Gérant: V. POLGAR.

Imprimerie Centrale Espérantiste (V. POLGAR), 33, rue Laccépède, Paris

PÁRISI KATHOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KATH. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindenemű közleményt és postacekszámla-küldeményt a párisi lelkész személyes címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XV.
Telefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24-85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

I. évfolyam, 7. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1932 augusztus hó

Ah hol vagy magyarok tündöklő csillaga ?..

Első szent királyunk, Szent István dicsőséges képe sohasem volt oly közel a magyarok szívéhez, mint éppen ezekben a gyászos és gonderhes időkben. A magyar nép, ezer éves történelmének folyamán, minden nehéz küzdelmében legelső, legnagyobb és legszentebb királyához fordult, hogy az ő országméltó magasztos és szent eszméi, minden időknek szóló glóriás pélbaképe, uralkodói és keresztény hívei cselekedetei útmutató világgosságlul szolgáljanak bizonytalanságában, főlemelő vígasztalást nyújtának keserűségében, erőt, kitartást hozzanak jobb jövőért való küzdelmében.

A súlyos megpróbáltatás kínos napjait élő otthoni és külföldi magyarság Szent István ünnepén, mint egy szív kiáltja a százados sóhaj feléje: Ah hol vagy magyarok tündöklő csillaga? Hol van a te apostoli szent tüzed, amellyel Istentől kijelölt missziódat, magyar néped keresztény hitre való térítését oly lángoló buzgalommal és oly csodálatos eredménnyel végeztet, hogy a szent Koronát küldő Szilveszter pápa e magasztalással illetett: «Én csak az apostol utódja vagyok, de ő igazi apostol.» A te apostoli tüzed kellene, hogy a mai magyarságnak gondoktól, nyomorúságtól és istentelen korszellemtől elkereszténytelenedett, közömbös és hideg lékébe visszatérjen a te krisztusi szellemed, a hitből fakadó istenes cselekedetekben megnyilatkozó hitvalló keresztény élet. Hol van a tökéletes istenszereteted lobogó lángja, amely üzött, hajtott minden szavadban és intézkedésben, hogy Istennek tetsző virágoskertet varázsolj Pannónia földjébe? Hol van a te legszentebb felebaráti szereteted, amellyel a legdrágább kincset adtad magyar népednek, az igaz hit világgosságát és boldogságát, amellyel titokban áruhában végezte az irtalmasság temérdek cselekedeteit dicsőséges Jobbod? A te Jobbod ereje és irtalmassága hiányzik a mi karunknak, elárult késői magyar népednek, amely a nagy megpróbáltatás vérszelhőtől beborult sötét napjaiban megtérő lélekkel tekint fel rád, égi szószólójára és kitárja véroz szívet előtте és fájdalmas, epekedő és esdeklő sóhajjással:

Ah hol vagy magyarok tündöklő csillaga,
Ki voltál valaha országunk istápjája?

4). Csalódik az, aki a francián csak selymet tud elképzelni. Polgári hoteltulajdonosnak a feleségét sokszor láttam már lépesőt vagy padlót felmosni — nem éppen selyemben. Elég szép értéket képviselő párisi háznak a tulajdonosát házimesternek nézném, mikor az órára bérbeadott teniszpályát javíttatja. Nem a ruha leszi az embert! Beh szeretném, ha sok otthoni divathősünk és hősnőnk megismerne az átlag francia ruházatkodási módot. Az egyszerűséget! Nőknél is! Igaz, csinnal öltözködnék, de a csint nem a dekoltázs és nem pont a revnebakak majmolása adja. Gyermekükön, kis fiúkon is mindig ott van az egész gyereket betakaró kis kilt, vagy mosóanyagból készült kabátka. Kapható pár frankért, de használati értéke igen nagy.

5). Lakásommal szemben levő magánházban lakik egy francia család. Ugy gondolom, elég jómódú, mert garázsukban autót is látok. A multkor reggel látom, hogy férj és feleség viszik a hatalmas szemetes-bödönt ki a square elejére, a... szemetes koscihoz.

6). Francia esküvő. Tagadhatatlan, a francia szereti a pompát és legtermészetesebbnek veszi, hogy temetési, esküvői pompát meg is fizeti. Mais c'est tout! Esküvő után megisznak egy pohár vin d'honneur-t s esetleg a legszűkebb családi kör részére nagyon izlésesen terített asztal mellett van még sokféle keveske semmi.

7). Skót cserkészekre mondták, hogy a birkenheadi jamboree alkalmával a tábor sáros föutját letakarították velük azzal a suskussal, hogy néhány pennyt ejtettek el a sárban. Azé lesz, aki megtalálja! A skót fiúk lapátal, seprővel nekiestek a keresésnek s közben megisztult az út... Oh, a francia sem hagy odaveszni még csak pár centime-t se! Ha a legelősebb boltokat, magazinokat óhajtod tudni, ahol csak egy-két sous-val is, de őselősebb kaphatsz mindent mint másutt, bátran fordulhatsz francia jóbarátodhoz. Ismerni fogja.

8). Beszéljek a francia Egyház takarékoságáról? Valaki azt mondná, hogy kényszerítve van rá. Igaz, de hiszen a lehetőségeket tekintve, amelyeket valaki a takarékoság által elérhet, mindenkinek érdekében áll a takarékoság. Gazdag legyen vagy szegény. Nincs az a Darius kincse, ami pazarlással ne lenne elkölthető s nincs az a sous, amiből takarékosággal kettőt ne lehetne csinálni. Az, hogy a francia Egyházunk oly áldásos működést kifejtő patronázai, kat. iskolái, egyetemei, szeminariumai, száz és száz oeuvre-jei, jótékony egyesületei vannak, hogy templomait fenntarthatja és hogy nagy nagy szegénysége mellett legalább is a templomoknak belseje, sekrestyéi valóban Isten házához méltóak, hogy ma Páris környékén több mint száz templom épül egyszerre, hogy van Sacré Cœur-je, Lourdes-e, hogy épül a liseux-i bazilika, hogy fizetni bírja az államnak a plébánialakok bérét (ahelyett, hogy az Egyház részesülne támogatásban az államtól) valóban, nemcsak a hívek aldozatköszönetéről, hanem a francia Egyháznak takarékoságáról is ékes bizonyíték. Talán szokatlan is a magyar hívőknek az, hogy a francia templomokban állandóan gyűjtenek, de éppoly szokatlan az is, amikor azt tapasztalják, hogy bizonyos alkalommal az adott 1 frankból 80 centime-t visszaadnak. Érvényesül az az elv, hogy ha mindenki megadja kis obolusát, takarékosággal már nagyon sokat jelent az. Centimeből lesz a frank és a frankból az imádság méltó hajléka! Ime a francia Egyház takarékosági elve!

Le Gérant: V. POLGAR.

Imprimerie Centrale Espérantiste (V. POLGAR), 33, rue Lacépède, Paris

PÁRISI KATHOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KATH. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESTÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindenemű közleményt és postacsek számla-kiildeményt a párisi lelkész személyre címre kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XV.

Telefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24-85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

I. évfolyam, 8. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1932 szeptember hó

A lélek erői

Az egész világ hangos a csodálkozás és ünnepeltetés zajától, amely körülveszi a sztratoszféra legendás utasát, Piccardot. Heteken át uralkodott utjságok, társaságok, eszmecserék fölött a losangelesi olimpiász bajnokainak névlistája. Az emberi erő és képesség legfelsőbb teljesítményét ünnepli ma négy világrész. Piccard professzor zseniális teljesítményének babékoszorújából nem akarunk egyetlen levelet sem lépni, az olimpiai bajnokok is a testi erő és ügyesség legragyogóbb kivirágzását mutatták fel a világnak és az érte járó ünnepeltetés fénye rávilágít azon nemzetre, amelynek a színeit viselték szívük fölött; mindazonáltal ez alkalommal rá kell mutatnunk az emberi nagyság sokkalta fensőbb tetteire, amelyekért sajnos nem jár megfelelő elismerés és értékelés.

A világmindenséget föltétlen hatalmába hajtó és a nemes versenyből győztesen kikerülő emberi képességek nagyszerű eredményei megnyitják előttünk az emberi erő másik birodalmának beláthatatlan nagy és felmérhetetlen értékű perspektíváját. Ha az egész világ mint egy kórus tapsol és lelkesül a szellem és testi erő nagysága előtt és ezáltal elismeri abszolút értékét, akkor milyen elismerés és ünnepeltetés kíséri az ember nagyobbik énjének, a léleknek erőpróbáit és szárnyalását? Mert itt, az emberi lélek természetfölötti birodalmában bontakoznak ki igazában a sztratoszféra-röpülések és bajnoki küzdelmek fenséges teljesítményei. A léleknek erői, nyilatkozzanak meg azok szeretetben, bánatban, reményben, imádságban, az érénygyakorlatok hosszú skálájában, nem ismernek 16 ezer méter magas repülést; ez előttük kicsiny leveli béka ugrása.

A « Tudósító » előfizetése a misszióhoz való csatlakozást jelenti. Bővítsük körünket! Szerezzünk előfizetőket!

A léleknek erői oly szárnyakkal rendelkeznek, amelyek lecsinylek a világiúr távolságát, mert merész sasként pillanat alatt ott teremnek egyenesen a világot kezében tartó Teremtőnél.

Azért többre becsülöm és ha lehetne, megszólaltatnám az emberiség világkórusát egy harsongó diadalénekre azon kis gyermek halhatatlan cselekedetétért, aki kora reggel felébredve lelkének szárnyával az eget egébe röpül, midőn elrebegi: Szívem első gondolata hozzád száll fel Istenem!

Losangeles valamennyi bajnokánál nagyobbba értékelem azt az öreg anyókat, aki egyik szentmisém alatt oltárszolgá hiányában a Legfőlségebb közelségétől való megindultság remegő hangjával választott misemádságomra és ezekben a válaszaiba belevitte egész lelkét.

Szépen írja Pascal, a nagy francia gondolkodó: «Valamennyi test, az égboltozat, a csillagok, a föld és orszárai nem érnek föl a legcsekélyebb szellemmel, mert ez ismeri nindezeket és önmagát, viszont a testek semmit sem ismernek. Minden test és minden szellem, valamint összes teljesítményük együttvéve nem ér fel a szeretet legkisebb cselekedetével». Pascal összehasonlítását még tovább fokozhatjuk. A lélek valamennyi természetes szeretetmegnyilatkozása nem ér fel egyetlen természetfölötti, vagyis Isten kezelymében felindított szeretetaktussal. A léleknek végtelenszer magasabb rendje ez, amelynek gyökerei már az istenség örök erőibe kapaszkodnak.

Ó mikor jön el az az idő, amikor tárgyilagosságot viszünk be értékelésünkbe és az őt megillető helyére állítjuk az összes emberi képességek legelsőjét, a léleknek mindent túlszárnyaló örök erőit?

Mily könnyen felszállhatunk a lélek erőivel a sztratoszférán, a horizonton túli végtelen magasságokba, mily egyszerűen, a léleknek egyetlen kegyelemben megfogant szeretetcselekedetével felállíthatjuk a legfenségebb gyakorlatok olimpiai rekordját.

Párisi Misszió:

Leikész címe: Dr. Kozma Ferenc, 9, square de Vergennes, Paris-XV. Tel. Vaugirard 08-57. Megjegyzés: amennyiben a továbbiakban a külön megjelölés hiányzik, úgy mindig a fenti cím értendő. *Hivatalos órák:* Kedd, csütörtök 10-13; szerda, péntek 18-20. *Istentisztelet:* Hely: Eglise diocésaine des Etrangers, 53, rue de Sévres, Métro: Sévres-Babylone. Szentmise minden vasárnap és ünnepnap 1/2 11 órakor. (Értsd a Franciaországban is megtartott ünnepnapokat.) Szentbeszéd ugyanazon a napokon, (kivéve a hónap 3-ik vasárnapját) közvetlenül a szentmise után. Szentgyónás ugyanazon napokon. (kivéve a hónap 3-ik vasárnapját) a szentmise előtt 9 órától. A gyónatószék száma 9, a főbejárattól jobboldali sorban a harmadik.

Lillei Misszió:

Leikész címe: Uhl Antal, 2, rue Jean Levasseur, Lille (Nord). *Hivatalos órák:* Lille: Centrale des Œuvres «Bureau Hongrois cath.», 39, rue de la Monnaie, Tel.: 83-79. Szerda és péntek 18-20-ig. — *Roubaix:* «Szent István Kör», 59, rue de la Fosse aux Chênes, kedd, csütörtök 18-20-ig. *A misszió projektora:* Mlle Louise Derville. 16, rue St-Vincent de Paul, Roubaix. Tel. 15-44. *Istentiszteletek:* szentmise és szentbeszéd: Lille: «Maison Notre-Dame», 14 rue des Jardins, a hónap második és negyedik vasárnapján: 8 órakor.

Katholikus Akció

«A pápa politizál», kiáltja fülünkbe a szovjet rádió. A Rerum Novarum, a Quadragesimo Anno, a Charitate Christi Compulsi, a Bertram kardinálshoz írt levél, s az «Observatore Romano» a szovjetnek politika. Nekünk nem. Mi tudjuk, hogy nem más ez, mint Krisztus kivánása megmenteni az ember lelkét, Krisztus szava: «Fel a fejlet Isten bárányai!» A pápa látta a munkásság kínos anyagi helyzetét s az anyagimádást, felemelte hát atyai szavát s világra küldte atyai intését, hogy ostorozza az egoista kapitalistákat s az egyént letipró kollektivistákat, hogy spiritualizálja a materialista tömegeket. Vajjon hallgathatna-e a pápa, mikor látja, hogy mennyi visszaélés történik Isten legnagyobb adományával, mikor a földi javak felhasználásából és birtoklásából, a tulajdonjogból harácsolás és kizsákmányolás lesz, mikor az ész adományát istenkáromló filozófiára és úzerkedésre használják fel s mikor a szabadakaratot hatalmi önkényre és mások elnyomására fordítják. Hallgathat-e a pápa, mikor látja, hogy mennyi veszély van a gyarakban dolgozó fiatalokra, hogy az ember bűnös vágyai mennyire megnövekednek a gyomor korgása mellett, hogy mennyire félremagyarázzak az isteni gondviselést csak azért, hogy diadalra vigyék a sátánt, «Anyagot a Lélek fölött», a politika furlangos zenebonója mellett!

A pápa S. O. S.-t küldött a világhoz. Enciklikáiból és leveleiből éledt fel a «Katholikus Akció», mely nem más, mint «a katolikus hívek közreműködése a hierarchikus apostolokadásban, hogy megvédjék a vallási és erkölcsi törvényeket, hogy egészséges szociális akcióit fejtsenek ki az egyházi hierarchia vezetése alatt, minden politikai pártion kívül és fölött, hogy visszaállítsák a katolikus életet a családban és társadalomban.» (XI. Pius.) — A pápa tehát meghívott minden katolikus, ki felelősséget tud vállalni, a világ rekrisztianizálásához. Szól a világiakhoz, hiszen már sz. Pálnak is volt segítőtársa *dolgozván Krisztus evangéliumának elterjesztésén.* Szükség van laikus apostolokra, mert sokkal könnyebb érinteni egy környezetet annak, ki benne lakik és él, mint egy kirendelt egyházi személynék. — Azok, akik megértették és megfogadták a pápa szavát, munkába kezdtek, intézményeket, szervezeteket létesítettek. «A «Katholikus Akció» összessége minden olyan kat. intézménynek, melynek fenntartói és előharcosai a kat. laikusok.» (XI. Pius.)

A Szociális Akció (napközi otthon, ker. szindikátusok, J.O.C. stb.) szorosan kapcsolódni látszik a Katolikus Akcióhoz, *hisz kenyér kell ám annak, ki Amen helyett azt feleli, hogy Ehes vagyok.* Ez a szoros összefüggés érvényesül Német- és Olaszországban, hol a katolikusok szindikátusokat létesítettek a Katolikus Akcióért és kenyeret adnak, hogy spiritualizáljanak. Franciaországban és Belgiumban különösen sok eredményt érnek el ezek az alakulatok, melyeknek élén világiak és szakemberek állnak, de mindig alárendelve az egyházi hierarchiának és mindig pápi taacsadással az oldalukon. E szervezetek, azok tagjai beszélgetéseikkel, leveleikkel viszik az evangéliumot környezetüknek.

A mi lelki szemünk előtt szent István király példája lebeg, kirol elmondhatjuk, hogy már ezer esztendővel ezelőtt megindította a laikus katolikus akcióit. Nem apostoli, hanem apostol volt! Úgy kellene, hogy nálunk magyaroknál ez már tradíció legyen. Imádkozunk tehát szent Királyunkhoz, kit méltán tekintethetünk a magyar kat. akció védőszentjének, hogy adjon nekünk és sok-sok honfitársunknak inspirációt a gyönyörű munkára, a Magyar Katolikus Akcióra, hogy visszavezethessük az «Anyag»-tól félrevezetetteket az Úthoz, Igazsághoz, **Elethez!**

(Lille.)

Pogány Géza, egyetemi hallgató.

Szeptemberi Szentek

Szept. 1. Szent Egyed apát. Athéni előkelő szülők gyermeke. Örökségét szétosztja a szegények között és Franciaországban remete életet él. Fagyókerekéből és meghatározott időben mindenkor hozzáérkező szarvas tejéből táplálkozik. A francia király később barlangja fölé monostort épít és annak apátja lesz.

Szept. 5. Jusztinián Sz. Lőrinc püspök és hitvalló. Velencei híres család sarja. A világ csalogató örömei, fényes házasság és a szerzetesi élet szigorúsága között az utóbbit választja e szavakkal: Te vagy Uram reménységem, ide helyezted legbiztosabb menedékeket. Velence püspöke és első pátriárkája lesz később. Nagy volt az irgalmasság gyakorlatában, és hogy ezt kiért cselekedte, megmondja: Uramért, ki érettem készüléssel szétosztotta magát. Utolsó szavai ezek voltak: Jövök hozzád ó jó Jézus.

Szept. 7. A három kassai vértanu, boldog Kőrösi Márk, Pongrácz István és Grodecz Menyhért ünnepe. Az első esztergomi kanonok, a másik kettő jezsuita atya volt. A katolikus hittől elpártolt eretnekek közül sokat visszavertettek. Rákóczi György katonái Kassán elfogták őket és a katolikus hit három hős bajnokát válogatott kínzások között kivégezték. A boldog vértanuk hamvai Nagyszombatban pihennek.

Szept. 8. Kisboldogasszony (Kisasszony) napja, Szűz Mária születésének ünnepe. Mint szent Joachim és szent Anna gyermeke jött a világra az, ki méltó volt arra, hogy a Megváltónak anyja lehessen.

Szept. 9. Gorgóniusz vértanu. Diocletian római császár szolgája. Amidőn a keresztényüldöző császár előtt látott egy vértanút gyötrődni, felébredt benne és Dorotheus terében a vágy ily palma után és így szólta a császárhoz: Mért bünteted őt egyedül, holott az ő halális ítélete mireánk is vonatkozik, mert egy a mi hitünk és szándékunk. Ők is elnyerték a vértanuság palmáját.

Szept. 10. Tolentínói szent Miklós. Olaszországban született és élt. Szent Ágoston rendjébe lépett a szigorú önmegtartóztatás, önsanyargatás, a szeretet, türelem, alázatosság és imádság gyakorlatában tündökölt. Halála napját megjövendölte és előtte többször megismételte szent Pál apostol szavait: Kívánok elválni és Krisztussal lenni.

Szept. 12. Szűz Mária nevenapja. Mária szent neve tengerszillagát jelent. Magyar őseink nevének hallatára tiszteletből fejet hajtottak. El ne távozzék ajkunkról és szívünkben.

Szept. 14. Szent kereszt felmagasztaltatása. Üdvösségünk drága fáját, melyet szent Ilona császárné talált meg, Chosroas perzsa király jeruzsálemi hadjáratában elrabolta. Tizenenny év múlva Heraclius római császár visszaszerezte a szentkeresztet és ékes ruházatban önmaga kívánta felvinni a Kálváriára, de semmiképpen sem tudta megcselekedni. Csupán akkor tudta felvinni, miután levette saruját és egyszerű ruhát öltött magára.

Szept. 15. A hétfájdalmú Szent Szűz ünnepe. Simon jövendölése: «A te lelkedet is tör járja át» beteljesedett, midőn Szent Szűz együtt szenvedett isteni Fiával és ezáltal méltó lett a Vértanu Királynéja címre.

(Folytatása a 65-ik oldalon.)

Csupán egy nap 140 percében mennyi idő és mód kínálkozik arra, hogy Istenre gondoljunk és jót cselekedjünk.

A párisi katolikus misszió hírei

Házasság. — Augustus 22.-én házasságot kötött Weisz József Nagy Mária-val Maison-Lafitteben. Isten áldását kérjük frigyükre.

Boissy-la-Rivière-ben, — hol Nagy Ilona sok áldozatot kívánó, kitünő háziasszonyi vezetésével a magyar gyermek-kolónia nyaral, Uhl Antal liliei lelkész augusztus második felében naponta szentmisét mutatott be a kolónia részére. Ott tartottuk a szentistváni szentmisét is, augusztus 21.-én, gyermekekkel és kirándulókkal megtelt kápolnában. Az Egyház egyetemességét gyönyörűen kifejezésre juttatta a különböző nemzetiségűekkel való együttléttel az Isten házában, valamint a Nagyboldogasszony nap délutáni szentséges körmenet, melyet a franciákkal együttesen rendeztünk a kápolnától egy a parkban föllállított oltárhoz, hol magyar litániát és áldást tartottunk. Sokaknak emlékezetes lesz ez a körmenet, melynek elején magyar kislányok haladtak, virágot szórva, nemzeti ruhában. A legmértősságosabb oltári szentséget egy orleansi kanonok vitte, egy német, két magyar és két francia pap asszisztenciájával. Mily aktualis volt a lorettói litánia könyörgése: «Béke királynője k. é.», mily szívből jövő, itt Franciaország szívében térdre borulva imádkozó franciák között, az ima: «Patrona Hungariae o.p.n.» és mennyire jelentőségteljesek az útközben elénekelt Credo e szavai: «...et unam sanctam catholicam et apostolicam ecclesiam...» — Hálás köszönetet mondunk azoknak, kik a gyönyörű tábori oltár elkészítésén fáradoztak: Bebessy Lászlóné-nak, Nagy Ilonának, dr. Tergina Irénnek, Stróhr Adolfnak, Szabó Károlynak. Utóbbiaknak, valamint Fodor Antalnak a quète szives vállalásáért is.

Colmar-ban — aug. 28.-án, a szentmise után a patronage helyiségében összejövetelt tartottak a honfitársak azzal a szándékkal, hogy egyöntetű elhatározással magyar lelkész kiküldetését kéri egyidejűleg a strassburgi és szombathelyi püspökséghez benyújtott kérvénnyel. Gratulálunk az elhatározáshoz, hiszen az elzárt magyarok lelki gondozására már rég időszerű volt egy magyar lelkész kiküldése. Ott, ahol csak egy plébánia területén 300 magyar katolikus lélek van, közülük 63 iskolaköteles gyermek s ahol a plébános oly sok jóakarattal viseltetik a magyar kolóniával szemben, valóban áldásos volna egy magyar lelkész kiküldése, ki egyúttal a közeli ensishemi s környékbeli magyarokat is pasztorálhatná, valamint a magyar gyermekeket is taníthatná heti négy órával az iskolában, mire joga van. — Aug. 28.-án délután zárandoklat Dusenbachba, hol magyar litániát tartottunk, majd a várakat tekintettük meg. — Aug. 29-30.-án gyermekekkel kirándulás Gérardmerbe. Útvonal: Münster, La Schlucht, Retournermer, Longemer, Gérardmer (megszállás), Hohneck, Geschnay, Sattel, Münster, Colmar. A Vogézek legszebb vidékén tett vonat-, autobus-, villamos-út, a kórházozás a gérardmeri tavon, a gyönyörű vidék élvezése — a szülők hozzájárulásán kívül, azoknak a jóságú adományoknak az eredménye, melyeket apránként misszióknak jószerű lelkek eljuttattak. Külön köszönetet mondunk e helyen Mme Gelnekb, adományaiért.

A lelkész távolléte — miatt szeptember hónap folyamán sürgős egyházi ügyekben tessék Uhl Antal liliei lelkészhez fordulni.

Fortin párisi gyáros vasúti szremséllenség áldozata lett. Haldokolva ezek voltak utolsó szavai: «Borzasztó, hogy nem biztosítottam be az életemet». Mily esztelen bánat. Inkább lelkének biztosítására gondolt volna, amit egy gyónással, vagy végső szükségben tökéletes bánattal elért volna.

Az északfranciaországi misszió hírei

A hydrequenti kis magyar egyházközség július 3.-án

Leányösszejövétel. — A lille-környéki lányok folyó hó 12.-én tartják rendezet havi összejöveteleiket a Cénacleban.

Látogatás. — A misszió lelkesze augusztus 26.-án párisi lelkészársáival látogatást tett a colmari honfitársaknál és körükben jödzik szeptember 8.-áig. Ezért a lensei hívek első vasárnapi szentmiséje elmarad és helyette a hó harmadik vasárnapján fog megtartani. Roubaixban a második vasárnapi szentmise rendezés időben lesz megtartva.

Szabadság. — Dulánszky Mária missziós nővér augusztus végével egyhónapi szabadságra ment és ezen idő alatt Bay Dóra missziós nővér helyettesíti.

Egyesületi élet. — A roubaixi Szent István Kör augusztus 21.-én hagyományos fényel ünnepelte védőszentjének Szent István királynak ünnepét.

Dél előtt szentmise volt, amelyre zászló alatt vonult fel a Kör.

Délután 6 órai kezdettel kitünően sikerült és igen látogatott műsoros előadást tartott a kör Dulánszky Mária missziós nővér fíradhatatlan rendezésével.

Színre kerültek «Lusta leány nem jár a kúthoz vizért» és «Levente rózsája» című szindarabok, amelyek a hallgatóság előtt nagy tetszést arattak. Kitünően alakították szerepüket Kónya Gézané, Maczenkó Erzsi, Flore Eszti, Pálinkás Ferenc, Szekeres József, Sógör József. Kónya Géza, a kör alelnöke határos szavaltat adott elő Szent István imája címmel. Mészáros Ilonka nagy művészettel előadott versével szintén nagy sikert aratott. Pogány Géza, lillei egyetemi hallgató Vörösmarty «Szép Ilonka» című epikai költeményét szavalta mély átérzéssel és kiforrott művészettel. A nemzeti színekben pompázó és szépen feldíszített nagy terem Pálinkás Ferenc és Tóth József ellenőrk munkáját dicséri.

A kört megjelenésével tüntette ki Mademoiselle Louise Derville, a roubaixi magyarság áldott lelkü nagy jötevője, a misszió protektora és alapítója. Beller Ipoly premontrai kanonok, a kör másik alapítója és egyben díszelnöke ez évben nem jöhetett ki szeretett körének nagy ünnepére, hanem helyette levélben küldte el lélekben való együttérzését.

LITURGIA ⁽¹⁾

Az egyházi év

A liturgikus kérdéstről szóló rovatunkat az egyházi év ismertetésével kezdjük meg.

Egymásután peregnék le életünk napjai és évei, telve gondokkal, fáradtsággal, szenvedéssel, vagy talán örömmel; kísérve imával, jócselekedetekkel, vagy — fájdalom — vétkekkel. Az Anyaszentegyház, mint jó anyánk gondoskodott arról, hogy a tovaröppenő évek nyomot hagyjanak lelkünkben, segítségünkre legyenek életünk helyes megjárásához, örök üdvösségünk elnyeréséhez. És ezt az egyházi év bölcs és célirányos beosztásával igyekszik elérni.

Mi, akik a január elsejével kezdődő és december 31.-ével végződő 365 napos polgári év keretei között töltjük el életünk egy szakaszát, ugyanakkor az egyházi év felemelő és tanulságos beosztása szerint életünk.

Az egyházi évnek mélységes jelentősége és tartalma van. Az egyházi év tulajdonképpen bemutatja nekünk a főbb ünnepek során Jézus földi életét, hogy ezáltal követendő isteni alakja, példája időről-időre magához vonzzon és hűséges követésre lelkesítsen minket és egyszersmind megismertessen a megváltás és megszentelés nagy művével.

Az egyházi évet három főünnep köre, illetve ünnepkör alkotja. E három főünnep: Karácsony, Húsvét és Pünkösd. Mind a három megváltásunk három nagy eseményét jelenti. A karácsonyi ünnepkör a Megváltó világraszólását, a húsvéti ünnepkör a megváltás isteni tényét és a pünkösdői ünnepkör a megváltás által nyert kegyelmeknek a Szentlélek által történő kiáradását, vagyis az emberek megszentelését hirdeti.

Az egyházi év advent első vasárnapján kezdődik, amely november utolsó vasárnapjára, vagy december első vasárnapjára esik. Az Advent négy vasárnapból álló készületi idő az egyházi év első főünnepére: Karácsonyra. A bűnbessett és megváltásra váro emberiség hosszú és szomorú korát jelenti. Karácsony, az Úr Jézus betlehemi születésének ünnepe, a szeretet nagy napja mindenkor december 25.-ére esik. E főünnep köré csoportosul Kiskarácsony napja, vagy Újév, Jézus körülméletetésének és névadásának napja; Vízkereszt, vagy Három Királyok ünnepe január 6.-án (a napkeleti bölcsek hódolata a Kisdédnél.) és Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe, Jézusnak születése után 40 napra történő bemutatása a jeruzsálemi templomban. Ezekben a hetekben a kisdéd Jézus legkedvesebb alakja áll lelkünk előtt és szeretetének, gyermeki bájjának isteni vonzásával magához fűz minket. A gyermeki örömkö edes időszaka a karácsonyi ünnepkör.

Az egyházi év második főrésze, a húsvéti ünnepkör drága áron való megváltásunkat és annak legfényesebb bizonyítékának, Jézus dicsőséges feltámadásának ragyogó tényét állítja elénk. Előkészületi ideje a Nagyböjt, amely Hamvazószerdán kezdődik és negyven napig tart, miként Urunk is negyven napig böjtölt. Ekkor megváltásunk nagy árának, Jézus keserves kinszenvedésének üdvös emlékezete hatja át lelkünket és telve vagyunk fájdalommal részvétellel, mélységes együttérzéssel szenvedő Üdvözítőnk iránt és egyáltalán bűnbánó keserűséggel elkövetett bűneink miatt, amelyek szintén hozzájárultak gyötrelmeihez. Nagyböjt negyedik vasárnapjával, az u. n. Feketevasárnapjal,

(1). E gyűjtőnév alá tartozik minden tartás, amely az ünnepeket, a szentmisét, a szentségek kiszolgáltatását és szentelményeket kíséri.

fokozódik az Egyház és gyermekeinek fájdalma és gyászja, amely a Jézus jeruzsálemi bevonulására emlékeztető virágvasárnapi körmenettel egyelőre megszakad, hogy azután annál mélyebb legyen a Nagyhét utolsó napjainak bensőséges és megindító gyászszertartásaiban. Nagycsütörtök az utolsó vasóra oltáriszentséget alapító Jézusát, Nagypéntek a kereszthordozó és éretünk a kereszten meghalt Údvözítőt, Nagyszombat a sirban fekvő drága Krisztust állítja szemünk elé.

Fájdalmunkat diadalmas öröm váltja fel az egyházi év legnagyobb ünnepén, Husvét vasárnapján, Jézus győzelmes feltámadásának napján. A foltámadás boldog Allelujája túlharsogja minden küdelmünket és szenvedésünket, rendíthetetlen bizalommal tölt el, hogy mi is követni fogjuk Urunkat megdicsőülésünkkel és test szerint való dicső feltámadásunkkal, ha követjük a kereszten hordozó Urunkat életünk kálváriáján. Az allelujás husvétü öröm negyven napig tart — emlékeztetésül, hogy Jézus, feltámadása után még negyven napig maradt a földön. A husvétü ünnepkör befejeződik a 40-ik nappal, Áldozócsütörtökkel, amikor az ő mennybemenetelét ünnepejük.

Az egyházi év harmadik főünnepé és egyszerűs mind harmadik ünnekkörének központja: Pünkösöd, az ígért Vigasztalónak, a Szentléleknek eljövetele. Tíz napi előkészület előzi meg, amely mindjárt Áldozócsütörtökkel indul meg, miként az apostolok is Jézus meghagyása szerint mennybemenetele után tíz napon át készültek a Szentlélek eljövetele. A zűgő szélvészben tüzes nyelvek alakjában apostolokra alászállt Szentlélek Jézus megváltásának gyümölcset, kegyelmi megszentelésünket hozta. Pünkösöd ünnepén a harmadik isteni szemely, a Szentlélek kegyelmi munkájáért adunk hálát, ki láthatatlanul dolgozik lelkünk megszentelésén és szépitésén és buzgón kérjük az ő elengedhetetlen kegyelmi segítségét. Pünkösödöt követő vasárnap, azaz Szentháromság vasárnap leborulva imádjuk hitünk legszentebb titkát, a teljes Szentháromságot, Atyát, Fiút és Szentleket. E vasárnap után következő csütörtökön, Árnapiján a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt hódolunk és az Úrnap körmenetben nyíltan megvalljuk hitünket. Tulajdonképpen Nagycsütörtökön kellene ünnepeelnünk az Oltáriszentség szerzését, csakohgy a Nagyhét gyászja nem teszi megfelelővé az örömteljes ünneplést. A pünkösdi ünnepkörhöz tartozik az ezután következő időszak, egészen Adventig. Ezen időszakban Urunknak csak egy ünnepét üljük, az október utolsó vasárnapján levő Krisztus királyságának ünnepét, amikor az egész katolikus világ Krisztust, mint az egyes emberek, családok, a társadalom és az egész emberiség legfőbb királyát és teljes jogú uralkodóját imádjá, kinek törvényei kell, hogy uralkodjanak úgy az egyes emberek, mint a családok, intézmények és országok életében.

A Pünkösöd utáni hosszú időszak vasárnapjainak evangéliumában ismét Jézus élete, működése és szent tanítása szólal meg, hogy szüntelenül ő legyen a mi utunk, igazságunk és életünk.

Olvasóinkat e sorokkal csak vázlatában ismertettük meg az egyházi évből. Adandó alkalommal, az egyes időszakokban módunkban lesz hosszabban is bepillantást nyújtani az egyházi évbe, hogy az Egyház szándéka szerint átéljük minden ünnep hangulatát, hogy ezáltal lelkünk olyan legyen, mint egy sokváltozató orgona, amely az egyes ünnepekkor a megfelelő hangszereket tudja megszólaltatni és kifejezni azon ünnep különös jelentőségét és szépségét.

Imakönyveket és hittankönyvet be lehet szerezni a lelkészeknél.

Szeptemberi szentek. (Folytatás a 60-ik oldalról.)

Szept. 16. Szent Kornél római pápa és szent Cyprián kárthágói püspök, kik mindketten hitükért vértanúságot szenvedtek.

Szept. 17. Asszisi Szent Ferenc sebheleyének ünnepe. A ferencendi szerzetesek alapítója és Krisztusnak leghebb követője az olaszországi Alverna hegyén abban a kitüntetésben részesült, hogy kezein, lábain és oldalán Jézushoz hasonlóan sebeket kapott az Úrtól és azokat haláláig viselte.

Szept. 18. Kupertinói szent József hitvalló. Olaszországban született az 1630. évben. A ferencrend egyik ágának, a Minorita rendnek tagjai sorába lépett és mint a szegénység és alázatosság hőse szentségének illatát mindenütt szétárasztotta, amiért az Úr gyakori elragadtatásokkal tüntette ki.

Szept. 19. Szent Január vértanu. Beneventi püspök, kit Diocletian császár idejében hitéért először tüzes kemencébe vetnek, de még haja szála is sértetlen marad, majd a színházban vadállatok elé vetik és azok szeliden lábait elé borolnak, végre karddal levágják fejét. Vért és fejet Nápolyban őrzik és még ma is csoda történik velük, mikor ünnepén megaludt vérté fejé elé helyezik, a vér csodálatos módon folyékonyvá lesz és pezsgeni kezd.

Szept. 20. Szent Euszták vértanu. Traján császár alatt győzelmes hadvezér volt. Egy vadászat alkalmával hatalmas szarvas után futva hirtelen megpillantja annak agancsa között a kereszten függő Krisztus képet és hallja hívó szavát a keresztyén életre. Családjával együtt megtér és egyik győzelme után diadallal vonul be Rómába, de győzelméért nem akar pogány isteneknek áldozni s ezért a vértanúság örök győzelmi pálmáját kapja.

Szept. 21. Szent Máté apostol és evangélista. Lévi néven vámos volt, majd Kafarnaumban Jézus hívására tanítvány és apostol lett. Héber nyelven megírta Jézus evangéliumát és ugyanazt szóval is hirdette Ethiopiában és Indiában, míg végül vérelvel meg nem pecsételte.

Szept. 22. Villanovai szent Tamás, püspök és hitvalló. Spanyolországban Toledó környékén született 1488-ban. Már mint kis gyermeknek kedvencei a szegények voltak. Szent Ágoston rendbe lépett. Megrázó szónoklataival megszámlálhatatlan bűnöst térített meg. Később valenciai püspök lett és a leggondosabb pásztor mintaképe volt.

Szept. 23. Szent Linus pápa és vértanu. Az Egyház második pápája, ki szent Péter apostolt követte méltóságában s 11 év múlva vértanúságban is.

Szept. 24. A foglyok kiváltásáról nevezett Szent Szűz ünnepe. Mikor Spanyolország jórésze a mórok kegyetlen uralma alatt nyögött, a Szent Szűz megjelent Nolaszkai sz. Péternek, Pennaforti sz. Rajmundnak és Jakabnak, Aragonia királyának és felhívta őket, hogy a mórok és törökök fogságában

Anyáknak. (A pozsonyi «Uj Szív»-ből.)

Sohase sajnáld azt az időt, amit gyermeked nevelésére fordítasz, mert az igazán bőségesen meghozza fáradságod gyümölcset.

Ragaskodj otthonodhoz és gyermeked is ragaskodni fog otthonához.

Tégy sok-sok áldozatot gyermekeidért, de azért ne tömjézd őket!

Fogd meg gyermeked kezét és vezesd a szegények közé, hogy tanuljon könyörületességet.

sínylődd keresztények kiszabadítására rendet alapítsanak. A rend megalakult és a boldogságos Szűzet választotta pártfogójának.

Szept. 25. Szent Gellért csanádi püspök és vértanu. A velencei Sagredo család sarja és ugyanott bencés apát. A Szentföldre akar menni, de ellenkező szél hajóját Magyarország felé hajtja. Boldog Mór pécsi püspök bemutatja őt Szent István királynak, ki megbizta fiának, Szent Imrénének vezetésével. Majd csanádi püspök lesz és a szent István halála utáni zavaros időkben pogány magyarok Budánál elfogják és a mostani róla elnevezett hegyről a mélységbe taszítják 1047-ben.

Szept. 27. Szent Kozma és Demjén vértanuk. Arab orvosstestvérek, kik hitükért Diocletian és Maximilian római császárok uralkodása alatt vértanúságot szenvedtek. Tenger mélyébe dobják őket, de minden baj nélkül felszínre jutnak, tűzbe dobják őket, de a lángok megkímélik őket, végül is lefejeztetnek.

Szept. 28. Szent Vencel cseh király és vértanu. Mint király, a szegények és nyomorultak atya volt. Mélyen tisztelte az Úr papjait, önmaga örölte a buzát és sajtolta a bort, hogy a szentmisére felhasználhassék. Téli éjszakán havas úton meztelül látogatta a templomokat és mögötte lépkedő szolgálja meleg lábnyomában haladt. Istentelen öccse, pogány anyjától felbújtva megölette a templomban imádkozó királyt.

Szept. 29. Szent Mihály főangyal. Az Isten szolgálatára rendelt angyali seregek fedelme, a pártúto gonosz angyalok legyőzője, kit a szentmisé végen kérünk, hogy a gonosz lélek kísértései ellen legyen ortalmozónk.

Szept. 30. Szent Jeromos Egyházatya. Dalmáciában született. Szent Ágoston kortársa, a szentírás legnagyobb ismerője, latinra fordította és magyarra fordította. Évtizedeket töltött a betlehemi születési barlangnál épült kolostorban a szentírás tudományával foglalkozva. Nagy lelke innen szállt föl az égbe 88 éves korában 420-ban.

Magyar apáca Lilleben

Még mindig élénk fájdalommal gondolunk Erzsébet-Cecília nővér távozására, de a jó Isten gondoskodott arról, hogy az északi magyarság között mégis csak legyen egy magyar kedves nővér, aki ha aktíve nem is vehet részt a misszió munkájában, de ami sokszor ennél is fontosabb, buzgó imájával naponként kíséri működésünket. E jóságos lelkű apáca: Soeur Germaine, ki Magyarországon született és már több mint husz éve lakik Lilleben, mint a Hópital des Cinquante Plaines gyógyíthatatlan betegei között önfeláldozóan működő ferences harmadrendű apáca. Örömmel írjuk, hogy betegeivel gyakran imádkozik ideszakadt honfitársaiért. Kis «Tudósító»-nk útján is szeretettel köszöntjük őt és kifejezzük hálánkat az ő imaasztalkodásáért. Kaptuk ígéretét, hogy a liliei havi leányösszejeveteleken, amennyiben hivatása megengedi, részt fog venni, hogy megismerkedjen a magyar leányokkal és őket további buzgóságra lelkesítse.

Sajtópostolkodás

Bizonyára örömmel észrevették kedves olvasóink, hogy szerény kis lapunk négy oldalal megnövekedett. Nem jelent ez az előfizetőknek és példányszámunkintevőknek újabb anyagi megterhelést. Ez a növekedés azt akarja mondani, hogy élünk és haladunk előre, bízva a jó Istenben és azokban, kik eddig is segítő kezet nyújtottak.

Kis Tudósítóknak megvan a maga nemes célja és hivatása, hogy egy időben minden kolónián ott legyen — amit a lelkészek nem tehetnek meg — és lelki eledelt nyújtson a szélsőortán levő katolikus magyarságnak. A megnövekedett lappal csak azt kérjük, hogy legyenek sajtópostolok, vagyis szeressék a Tudósító-t és másokkal is ismertessék és szeretlessék meg. Terjesszék, szerezzenek újabb előfizetőket. Ezzel a kövös katolikus ügy munkásai lesznek.

FRANCIA LECKE

(Takarékoság.)

Megvallom, hogy mikor Franciaországba jöttem, hamis fogalmaim voltak a franciákról. Fényűző, pazarló, jólétben élő népként gondoltam a franciát. A gazdagságot megtaláltam, pazarlást azonban annál kevésbé! Mondhatnám: épp azért találtam a gazdagságot, mert pazarlást nem ismernek, takarékosak. Ebben jó tanítómester a francia. Ha az egyén takarékos és vagyont gyűjt, tehetőssé lesz a család s az állam is. Az anyagi eszközök emberhez méltó életet biztosítanak. Ez pedig szükséges ahhoz, hogy a kegyelem működhesse az emberben, amit a teologia úgy fejez ki: gratia supponit naturam. Ép testben ép lélek. Csak heroikus erővel lehet kegyelmi életet élni ott, ahol a test részére nem történik gondoskodás a szükséges erőtőlásról, felüldülésről és ahol nem adatik mód arra, hogy a lélek is «szabad időhöz», pihenéshez, Istenhez emelkedéshez, imádsághoz jusson. Más szóval: a kegyelmi élet előfeltétele az emberhez méltó életmód. Ezért harcol az Egyház, az emberi erők féktelen kizsákmányolása és gépies munkára való állandó igénybe vétele ellen, a munkások gazdasági életszínvonalának megjavításáért, kívánva a családi bért, azért tartja éretnyek a takarékoságot, mellyel lelkileg is bizonyos függetlenséghez, jóléthez juthat a nemesak az Isten igazbűlő élő testi-lelki ember. Nem vagyunk anyag s kárhoztatjuk a mammonimádat, az arany borjúnak nem tömjénezünk, harcolunk a lelketlen materializmus ellen, de ugyanakkor nem feledhetjük, hogy nem vagyunk tisztán csak lelkek sem s kapcsolódva vagyunk anyaghoz. Ez emberi sors. Harcolunk az emberhez méltó megélhetésért, védjük gazdasági jogainkat s mindent megteszünk az életmó javításáért. Test és lélek szerint élünk. Emberek vagyunk. A test igényeivel előre is számolunk, nemesak a jelen pillanatra gondolunk, törődünk a holnappal is, hogy lesz-e betevő-falat. Imádkozunk a mindennapi kenyérért, de dolgozunk is, takarékoskodunk is, hogy imádkozhassunk...

Azt mondtam, hogy a francia jó tanítómester a takarékoságban. A példa mindig megvilágítja a tárgyalt dolgot. Ime néhány kis példa a takarékoságra a mindennapi francia életből.

1). Elég gyakran megyek haza késő este s tanuja lehetek sokszor annak, hogy fényes autók jómódú tulajdonosai a kivilágított kirakatok előtt mint jegyzik be noteszukba az árakat. Kirakattól kirakathoz menve elintézik a másnapi vásárlás sorsát. Hol, hogyan, mennyiért?

2). Ha a vásárlás megtörtént, a kiadott összeget feljegyzik. Annyira megszoktak, hogy fel se tűnik már, hogy a villamoson vagy rázós autóbuzson⁽¹⁾ egy-egy velem szemközti ülő hölgy előveszi kis füzetkáját, számtani feladatokat végez s befejezván, az elégedett önbizalom mosolyával újra elteszi. Tudja, hogy hányadán van mindig!

3). Valaki azt mondta, hogy a francia nem tud számolni. Még hogy számolni ne tudna? Tessék csak egy magyar szakácsnért megkérdezni, hogy mily tájékozottsággal fejjere olvassa francia úrnője a konyhai elszámolásnál a tojás, a vaj stb. legújabb árát! És tessék csak megkérdezni előkelő francia házak magyar alkalmazottait (tudom, hogy tanácsom egy kis indiszkréció), hogy mily egyszerű asztala van a gyáros úrnak, vagy a Madame la Marquisenak... A magyar koszt bőséges, az magyar vendégszeretet túlárado, a francia józan.

(1). Rázások, mert a francia városok utcái nagyrészt kövel vannak burkolva. Kőbányák van elég s előnyben részesítik a «hazait» a külföldi anyagokkal szemben.

4). Csalódik az, aki a francián csak selymet tud elképzelni. Polgári hoteltulajdonosnak a feleségét sokszor láttam már lépcsőt vagy padlót felmosni — nem éppen selyemben. Elég szép értéket képviselő párisi háznak a tulajdonosát házimesternek nézéd, mikor az órára bérbeadott telenpizlát javíttatja. Nem a ruha teszi az embert! Beh szeretném, ha sok otthoni divathősünk és hősnőnk megismerné az átlag francia ruházatkodási módot. Az egyszerűséget! Nőknél is! Igaz, csinálnak öltözőknek, de a csint nem a dekoltázs és nem pont a revuebábok majmolása adja. Gyermekükön, kis fiúkon is mindig ott van az egész gyereket betakaró kis klot, vagy mosóanyagból készült kabátka. Kapható pár frankért, de használati értéke igen nagy.

5). Lakásommal szemben levő magánházban lakik egy francia család. Úgy gondolom, elég jómódú, mert garázsukban autót is látok. A multkor reggel látom, hogy férj és feleség viszik a hatalmas szemetes-bödönt ki a square elejére, a... szemetes kocsizhoz.

6). Francia esküvő. Tagadhatatlan, a francia szereti a pompát és legtermészetesebbnek veszi, hogy temetési, esküvői pompát meg is fizeti. Mais c'est tout! Esküvő után megisznak egy pohár vin d'honneur-t s esetleg a legszűkebb családi kör részére nagyon izlésesen terített asztal mellett van még sokféle keveske semmi.

7). Skót cserkészekre mondták, hogy a birkenheadi jamboree alkalmával a tábor sáros főútját letakarították velük azzal a suskussal, hogy néhány pennyt ejtettek el a sárban. Azé lesz, aki megtalálja! A skót fiúk lapáttal, seprővel nekiestek a keresésnek s közben megtisztult az út... Oh, a francia sem hagy odateszni még csak pár centime-t se! Ha a legelősebb boltokat, magazinokat óhajtot tudni, ahol csak egy-két sous-val is, de olcsóbban kaphatsz mindent mint másutt, bátran fordulhatsz francia jóbarátodhoz. Ismerni fogja.

8). Beszéljek a francia Egyház takarékoságáról? Valaki azt mondhatná, hogy kényszerítve van rá. Igaz, de hiszen a lehetőségeket tekintve, amelyeket valaki a takarékoság által elérhet, mindenkinek érdekében áll a takarékoság. Gazdag legyen vagy szegény. Nincs az a Dárius kincse, ami pazarlással ne lenne elkölthető s nincs az a sous, amiből takarékosággal kettőt ne lehetne csinálni. Az, hogy a francia Egyházunk oly áldásos működést kifejthet patronázsai, kat. iskolái, egyetemei, szemináriumi, száz és száz oeuvre-jei, jótékony egyesületei vannak, hogy templomait fenntarthassa és hogy nagy nagy szegénysége mellett legalább is a templomoknak belseje, sekrestyéi valóban Isten házához méltóak, hogy ma Páris környékén több mint száz templom épül egyszerre, hogy van Sacré Cœur-je, Lourdes-e, hogy épül a lisieux-i bazilika, hogy fizetni bírja az államnak a plébánialakok bérét (ahelyett, hogy az Egyház részesülne támogatásban az államtól) valóban, nemcsak a hívek áldozatkészségéről, hanem a francia Egyháznak takarékoságáról is ékes bizonyíték. Talán szokatlan is a magyar hívőknek az, hogy a francia templomokban állandóan gyűjtenek, de éppoly szokatlan az is, amikor azt tapasztalják, hogy bizonyos alkalommal az adott 4 frankból 80 centime-t visszaadnak. Érvényesül az az elv, hogy ha mindenki megadja kis obulusát, takarékosággal már nagyon sokat jelent az. Centimeből lesz a frank és a frankból az imádság méltó hajléka! Inne a francia Egyház takarékosági elve!

Le Gérant: V. POLGAR.

PÁRISI KATHOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KATH. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindennemű közleményt és postacekzámla-küldeményt a párisi lelkész személyes címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XV.
Telefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24-85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

I. évfolyam, 8. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1932 szeptember hó

A lélek erői

Az egész világ hangos a csodálkozás és ünnepeltetés zajától, amely körülveszi a sztratoszféra legendás utasát, Piccardot. Heteken át uralkodott újságok, társaságok, eszmecserék fölött a losangelesi olimpiász bajnokainak névlistája. Az emberi erő és képesség legfelsőbb teljesítményét ünnepli ma négy világgrész. Piccard professzor zseniális teljesítményének babérkoszorújából nem akarunk egyetlen levelet sem letépni, az olimpiai bajnokok is a testi erő és ügyesség legragyozóbb kivirágzását mutatták fel a világnak és az érte járó ünnepeltetés fénye rávilágít azon nemzetre, amelynek a színeit viselték szívük fölött; mindazonáltal ez alkalommal rá kell mutatnunk az emberi nagyság sokkalta fensőbb tetteire, amelyekért sajnos nem jár megfelelő elismerés és értékelés.

A világmindenséget föltétlen hatalmába hajtó és a nemes versenyből győztesen kikerülő emberi képességek nagyszerű eredményei megnyitják előttünk az emberi erő másik birodalmának beláthatatlan nagy és felmerhetetlen értékű perspektíváját. Ha az egész világ mint egy kórus tapsol és lelkesül a szellem és testi erő nagysága előtt és ezáltal elismeri abszolút értékét, akkor milyen elismerés és ünnepeltetés kíséri az ember nagyobbik énjének, a léleknek erőpróbáit és szárnyalását? Mert itt, az emberi lélek természetfölötti birodalmában bontakoznak ki igazában a sztratoszféra-röpülések és bajnoki küzdelmek fenséges teljesítményei. A léleknek erői, nyilatkoznak meg azok szeretetben, bánatban, reményben, imádságban, az erénygyakorlatok hosszú skálájában, nem ismernek 16 ezer méter magas repülést; ez előttük kicsiny leveli béka ugrása.

A «Tudósító» előfizetése a misszióhoz való csatlakozást jelenti.
Bővítjük körünket! Szerezzünk előfizetőket!

talán valóban szívből. Az emberi kegyelet összezsongorodhatik egy marék virágra, a jó Isten másképpen mér. Ez a gondolat ragad meg, mikor belépek a nagykapun s csendesen fohászokdom: «Öh, ti ismeretlen szentek, csendes karthausi barátok, kik a szűk és felfelé haladó ösvényen már eljutottatok az ő boldogító látására, emlékeztetek meg rólam és mindnyájunkról, kik ma a ti magányos életek színhelyét járjuk megindult lélekkel és emlékeztetek meg mindazokról, akik megundorodva a mai zürzavaros élet sok szennyétől örökötökbe szeretnének lépni és követőitek akarnak lenni Chartreuse felfelvezető útjain. Öh, esdjétek ki ennek e lehetőségét, járjátok közbe a Mindenek Uránál, hogy Karthaus újra a karthausiaké legyen!»

«Chartreuse-t a karthausiaknak!» Ez az én imám, de ez a kívánsága az egész francia egyháznak, különösen a grenoblei egyházmegyének s ezt a kívánságukat hirdeti a sok plakát és felírás is, amit buzgó hívők szorgos kezei Grande Chartreuse környékén falakra, fákra felragasztottak hogy minden látogató szemébe tűnjék. Karthaus akkor lesz újra nagy, ha nagy lelkek lakják és az imádság és önmegtartóztatás dinamikus ereje fog újra ott dolgozni.

Főnn aranyba öltözött énekelnek a Grand Som, Petit Som, Charmant Som s Pinéa sziklái és csücsai. Fölfelé indulok elkanyarodva a szent Bruno kápolna mellett. A tágas mezőn napsugár olvaszta csókolgatva a zuzmarába dermedt fák jégeseppjeit s csakhamar feltűnik és csodálatos széppé formálódik előttem a kép: a mező, a hegygerincek, a kolostor apró tetői s mindezek felett messze, Grenoble irányában uralkodik a Chamechaude. Oly szép kép, hogy legszebb álmaimban is vissza fogok rá gondolni. Órahosszat elnézem, míg az alulról felfelé gomolygó ködök le nem zárják előttem a remek panorámát. Gyorsan lefelé! le a mélyen zuhogó patakig, hol énekelnek a vizek, csakúgy mint a hegyek, falevelek s minden ének felfelé száll...

Csupán egy nap 1440 percében mennyi idő és mód kínálkozik arra, hogy Istenre gondoljunk és jót cselekedjünk.

Esperantó és a katolikusok

Augusztus 7.-11.-én rendezett zárandoklatot Lourdesba a katolikus esperantisták nemzetközi szövetsége, melyen 13 nemzet képviseltette magát. Első alkalommal történt, hogy Lourdesban egy zárandoklat összes imáit, szentbeszédeit, énékeit esperantó nyelven mondotta. A zárandoklatot megelőzőleg tartotta az Esperantó Világszövetség a XXIV. kongresszusát Párizsban, melynek Veni Sancte-ját a katolikus esperantisták részére a Notre Dameban tartották július 31.-én. A szentmisét a vak P. Mellat jezsuita esperantista mutatta be, a szentbeszédet pedig abbé Christianell osztrák esperantista atya mondotta.

Le Gérant: V. POLGAR.

Imprimerie Centrale Espérantiste (V. POLGAR), 33, rue Lacépède, Paris

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindenemű közleményt és postacekszámla-küldeményt a párisi lelkész személyes címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XV*.
Telefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24-85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

I. évfolyam, 9. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1952. október hó

Ami ma legjobban hiányzik

Ha ma tíz emberrel találkozunk, kilenc bizonyosan panaszra várja ki előttünk ajkát. A föld színe még nem változott át ennyire keményre, mint a mostani nehéz próbaidőben. Pedig sohasem lett volna az emberi élet ilyen nehéz és panaszos, ha a világ és nemzetek sorsának intézői, azután a kartellek és bankok urai, továbbá a néptömegek vezetői és hangos követői szándékosan tespedni nem hagyták volna azt a nagyszerű emberi erőt, amely egy csapásra meg tudná változtatni a föld színét, vagyis a jóságot. Ez az a csodás képesség, amely a világot egyedül tudja boldogítani. Leginkább azért vagyunk oly szerencsétlenek, mert a világ nem jóságos, mert mi magunk nem igyekszünk jóságosak lenni. A legtöbb tanácskozást, legyen az politikai, gazdasági, társadalmi, majdnem minden esetben gyűlölet, taktika, ármány, hazugság, rút öncél, fagyos keménység, rideg számítás, hajthatatlan irgalmatlanság vezeti, csak éppen az nem, ami leginkább kellene, hogy vezesse, a jóság. A tárgyaló-termekre fel kellene írni: hozzatok minél több jóságot! Hogyan lehet abban a gyárosban jóság, aki érzéketlen kezlegyintéssel a munkások ezreit küldi a munkanélküliség nyomorába, mert hát van már olyan ügyes gép, amely pótolja őket. Ismeri-e a jóságot az az ember, aki előtt csak a haszon, a részesedés az érték, míg az ember pusztá szám, mit le lehet törölni. Ma igen sok köszívű fáraó él, aki érzéketlenül nézi ezrek pusztulását.

Azért a világ egyensúlyának helyreállítása végett latba kell vetni a jóságot. A jóság evangéliumát kell ma hirdetni minden nemzetnek.

A « Tudósító » előfizetése a misszióhoz való csatlakozást jelenti. Bővítsük körünket! Szerezzünk előfizetőket!

A jószág lényünk legnemesebb része, az Isten képeére való hasonlatosság egyik legszebb vonása, tulajdonképpen nem más, mint az egyénnek másba áramlása. A jószág kicseréli önmagunkat embertársunkkal és azt cselekedésük mással, amit magunkkal tettünk volna. Isten minden embernek megadta a jószág varázsvesszejét, amellyel Mózesként vizet fakaszthat a sziklából, vagy mást felüdítsen. Csakhogy legtöbb ember nem veszi kezébe ezt a varázsvesszőt, nem fordít gondot arra, hogy nemes tulajdonságai a maguk teljes pompájukban kifejlődjenek és gyümölcsöt teremjenek. Az utolsó ítéleten kintző váddal fog fellépni az elhanyagolt jószág, amelynek kiárasztására annyi alkalmat elmulasztottunk. Az Úr Jézus az utolsó ítéletről szóló nyilatkozatában nem mondja, hogy majd ezen és ezen vétekekért fog elítélni, hiszen, ha megbántuk és meggyóntuk azokat, már fel vagyunk mentve. De viszont azt meg nagyon lelkünkre köti az Úr, hogy a jószág talentumát vagy giráját kamatoztassuk, mert különben elveszi tőlünk az egész adományt.

Talán még meg lehetne érteni, hogy miért oly kevés ember kezében van a jószág varázsvesszeje, ha használata igen körülményes és nehéz lenne. Ő pedig nincs egyszerűbb és könnyebb cselekedet a jószág cselekedeténél. Nem kíván az hősiességet, sok alamizsnát, csupán azt, hogy engedjük szóhoz jutni — akkor, amidőn felebarátunkkal érintkezünk. Legyen ő a mozgató erő minden gondolatunkban, társalgásunkban és tetteinkben; a többi már magától jön.

Kiséreljük meg és lépünk egy teljes napon át szövetségre a jószággal, legyen ő kísérőnk és csillogó lesz tekintetünk (a jószágos ember szeme mindig csillog), meleg lesz szavunk, az emberek kívánni fogják jelenlétünket és fájjalni távozásunkat; szívünk annál fiatalabb lesz, minél inkább fehéredik a hajunk, a legkönnyebb úton haladunk az Istenhasonlóság, a szentség felé.

Csak egy napig lenne minden ember jószágos és visszajönné az Éden.

Anyáknak. (A pozsonyi «Uj Szív»-ből.)

Gyakran gyónj és áldozz, mert akkor Jézussal együtt neveled gyermekedet.

* * *

Sohase nézd, hogy a szomszéd hogy neveli gyermekét. Nézd Szűz Anyánk példáját!.

* * *

Minden vagyonnál többet ér a jó nevelés, azért azt meg a legszegényebb ember is megadhatja gyermekének.

ÉTELSZÓNY

☞ Ha valaki iszonyodik az ételtől, több, mint valószínű, hogy valami baja van. Ha még a kenyértől is undorodik, akkor biztosan beteg az illető. Ha a vallási dolgoktól idegenkedik valaki, valószínű, hogy nincs rendben a lelki egészsége. Ha pedig az élet kenyerétől is iszonyodik, akkor egészen bizonyos, hogy beteg az ilyen lélek.

BOISSY-LA-RIVIÈRE: a béke otthona

Az elmúlt nyáron hat héten keresztül lengett ott a magyar zászló a «La Solitude» farm udvarán s 45 magyar gyermek s rengeteg magyar látogató énekétől volt hangos a vidék.

Kis falu Seine-et-Oise megyében. Neve ismert immár évtizedek óta, mert innét indult ki Marc Sangniernek a *Sillon-, Demokrácia- és Nemzetközi Béke*-mozgalma. Páristól alig van 65 kilométernyire s mégis az ember akár a Vogézekbe képzelhetné magát. Fenyődős dombok szelíd ölen a Juine völgyében fekszik a falu, a kastély: Bierville s a gyönyörű nagy park. A bőkezű és iniciatívákban különösen gazdag tulajdonos, Marc Sangnier nagyszerűi júsági otthon is létesített az egyik domboldalon, az «Épi d'or»-t, melyet, ha messziről tekint az ember, várkastélynak gondolna, oly tetszetősen erős és tornyos. A park s a domboldalak kitűnő s nagyon változatos sétahelyeket nyújtanak. Meglepően szép hely az a rész, hol szent Katalin tornya és Asszisi szent Ferenc barlangjai vannak. Ezek is, mint Marc Sangniernek minden műve, a békét szolgálják.

Karácsony éjjelén, a béke órájában a főbarlangban épített oltáron szentmisét mutatnak be évről-évre a békéért s a béke apostolai, Marc Sangnier békeönkentesei s a nép fákllyakkal a kezükben asszisztálnak a szent misénél. Márványlapra vésett fölirat a következőket mondja: «Ces grottes de saint François d'Assise ont été bénites par Mgr. Gibier évêque de Versailles le dimanche 16 novembre 1924.» «Bénédiction de sa Sainteté le Pape Pie XI. A l'occasion de l'inauguration du Calvaire érigé pour la paix du Christ et des Grottes de Saint François d'Assise, le Saint Père, formant le vœu, que la Paix du Christ, la Charité et la Fraternité franciscaine rayonnent sur les individus, les familles et la société, envoie de cœur sa bénédiction apostolique.» A túldoldali kálváriahegy emlékművei ugyancsak a békét hirdetik. Hatalmas mozaik betűkkel már messziről szembe ragyog a nagy kereszt alatt épített tábortól oltár PAX felirata. A tábortüzek mezején szent János apostol szobra, az evangéliumos könyvvel, amelyen az Úr Jézus szavai olvashatók, azt *parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást.* A szobor aljában mozaik betűkkel mintegy válaszul: *És mi hittünk a Szeretetnek!*

Valóban megható és jölesős érzés, ami itt elfog bennünket magyarokat, hiszen a béke olajága csakis az igazságosság talaján sarjadhatsz s ha itt azt növelik, emezzel is bizonyosan számolnak, mert Krisztus békéjét akarják, amely összekapcsolja az összes népeket. «Hogy mindnyájan egygye legyenek», mint a kápolna apszisának a felirata is mondja. Eggye Krisztusban, eggye a közsiklén. Hogy Marc Sangnier mily szívből e gondolatért dolgozik, igazolja az a nagy áldozat, melyet akkor hozott, mikor X. Piusz pápa az általa indított Sillon-mozgalmat elítélte s amely ítéletnek gyönyörű példával «avant toutes catholique...» kijelentéssel alávetette magát. A rojalista s arisztokratikus «Action Française» akkor tapsolt az ítéletnek, mert az demokratikus és republikánus mozgalmat jelentett s az Egyház hű fia szerepét játszotta. Istenem, hová jutott azóta emez? Mert nem volt hite, az Egyház csak eszköz volt kezében. És lám, Marc Sangniernek keresztényszocialista és demokratikus gondolata ma diadalmaskodik. Hogy nem Sangnier útján, hanem hierarchikus felügyelet alatt? Mindegy, hisz — épp ez mutatja az ő nagyságát — nem az én, hanem a cél a fontos: a béke, egyének, osztályok, nemzetek között, az egység Krisztusban!

A francia bucsujárhelyek litániája

Az év legszebb hónapja: május, amikor a természet legszebb pompájában virul, amikor a rét tarka virágai versenyre kelnek a kert és fák illatozó szirmaival, hogy dicsérjék a Teremtő szépségét, a boldogság Szűzanyát. De Övé a természetakarító s haladó ősz szimpompas hava: október is. A hívő Mária-lelkek koszorúba kötik május virágait, csokorba szedik az őszirózsákat, a piros-sárgalevelű faágakat és oda-teszik május és az októberi szentolvasó-ajátosságok királynéjának lábához hódolatul és halás szeretetük jeléül. Ót dicsérje ez az irás is.

A magyar nép mindig híres volt Máriaiszteletről. A Nagyasszony szeretete ott élt századokon keresztül a magyarság szívében. Mutatja a sok szép ének, vers, ima, műemlék és számos bucsujárhely. A francia nép nem marad mögöttünk a Máriaisztelelben. Szűz Mária-nak, a Notre Dame-nak talán sehol a világon nincs annyi bucsujárhelye, mint itt. Fényes bizonyítékaul a francia nép hagyományos Máriaiszteletének. Fűzzük csak koszorúba ezeket, nézzük csak mily változatos litánia kerül ki belőlük? «Notre Dame de la Garde protégez-nous!» kialsja Marseille hajósnepe, ha a tengerről meglátja a város fölött uralkodó hatalmas kegytemplomot és tornyán a szobrot. La Seyne népe már «Notre Dame de Bonne Garde» (jól őrködő) jelzővel dicséri. «Notre Dame de Toutes-Aides, nous laissons-vous dans le souci?» «Minden segítség Nagyasszonya gondokban hagysz minket?» kérdik tőle Bretagne és Maine lakói. «Notre Dame de Bon-Secours, votre secours nous attendons.» «Jó segítség Nagyasszonya segítségre várunk a Rouen környéki normandok és Quingamp bretonjai. Az ország közepén a N. D. de Pitié, a könyörület Miasszonyunk felel a hívők kérésére. Limousinban N. D. de Toute-Bonté, a minden jószág Miasszonyának van kegyhelye, Bourges a N. D. des Enfants, a gyermekek Nagyasszonya oltalmába ajánlja magát. Simandre és Lorian a N. D. de Paix, a béke Nagyasszonyához könyörög.

Gyönyörű skáláját találjuk a Szent szűz nagy kegyelmi működésének a következő dicsérő jelzővel ékeskedő kegyhelyekben: N. D. de Bonne-Nouvelle (jó hír), de Clarté (világosság), des Lumières (fényesség), de Vie (élet). A N. D. de Consolation (vizsgálatás), des Malades (betegek), de Guérison (gyógyulás), de l'Aumône (alimizsna), de miséricorde (irgalom), de Sainte-Espérance (szent reménység), des Miracles (csoda) siet anyai jószágát kimutatni. Az életközdelemben Ő a N. D. de la Victoire (győzelem), halálunk óráján a N. D. de Bien-Mourir, du Paradis, du Salut: a jó halál, a Paradicsom, az üdvösség Nagyasszonya. A keresztet hordozó lelkek fölkeresik a N. D. de la Croix (kereszt) és a N. D. des Sept-Douleurs (hét fájdalmú) szentélyeit.

Sok helyütt természetből vett képekkel dicsérik a Miasszonyunkat a kegyhelyek. Pontrieuxben a N. D. de la Fontainehez (források Nagyasszonya), Auvergneben a du Font-Sainthez (sz. forrás), Savoieban a Bénite-Fontainehez (áldott forrás) sietnek a kegyelmek forrásából inni.

A francia nép naiv és bájos Máriaiszteletetét fejezik ki a következő nevű bucsujárhelyek: N. D. des Neiges (hó), sur l'Eau (vizen), des Flots (hullám), de l'Île (sziget), des Champs (mező), aux-Bois (erdő).

A N. D. de la Route (Útról nevezett Miasszonyunk) kegyképt helyezik el az utakon a buzgó francia eserkészek. Mindezen neveknek jelképes értelmük van, de viszont ki is fejezik a kegyhely történetének kiindulópontját, keletkezésének körülményeit.

Főslorolásunkkal nem merítettük ki a franciaországi Máriakegyhelyek számát. Mindannyiuk fölött uralkodik a legfiatalabb, de csodákban és kegyelmekben e leggazdagabb bucsujárhely: Lourdes.

Oktoberi Szentek

Október havát Szűz Mária-nak, a Rózsafüzér Királynéjának szenteljük és tisztelére minden nap elmondjuk a szentolvasót, vagy legalább is egy tizedét.

Október 1. Szent Remig püspök és hitvalló. Reimsi püspök, ugyanott megkeresztelte Klodvig frank királyt és Krisztus hitére térítette a francia népet.

Ok. 2. A szent Órangyalok ünnepe. A jó Isten mindgyűnk számára rendelt egy őrangyalt, ki láthatatlanul őrizzen minden testi és lelki bajtól és vezessen az örök életre. Köszönd meg neki és hallgass szavára!

Ok. 3. Kis szent Teréz. A legismertebb és legkedvesebb modern szentek egyike, kinek még élnek apáca nővérei. 1873-ban született ALENÇONBAN. Anyja halála után 5 éves korában LISIEUXBE kerül és ott tölti a bájos Buissonnes házában Isten előtt kedves éveit 15 éves koráig, amidőn a Karmelita apácák zárdájába lép. Lelkének kertjében minden erny virága kinyíltott, főképpen istenszeretete és gyermekedülköllete. Alig 24 éves korában halt meg. Utolsó szavai: Istenem, szeretlek téged! Őnéletrajza gyönyörűséges lelkiolvasmány. Igérete szerint halála után rózsacsőt fog hullatni a földre és máris számtalan lélek részesült csodás kegyelmi imameghallgatásban.

Ok. 4. Asszisi szent Ferenc. A róla elnevezett rend alapítója, Krisztus leghűségesebb követője Olaszországban, Asszisziban született. Az evangéliumi tanács szerint minden vagyonát elosztotta és a szent szegénység Úrnőjét választotta jegyesének. Egő Istenszeretetéért Szeráfi jelzővel illetjük. Rendjének tagjai a nálunk közkedvelt ferencendi kolduló barátok. Jézus sebhelyeinek kegyelmében részesült. Utolsó szavai a 141. zsoltár volt és annak ezen végső könyörgése: «Vidd ki a tömlőzöblő lelkemet, hogy dicsérjem a te nevedet, az igazak várnak rám, míg jött teszes velem.»

Ok. 5. Szent Placid vértanu. Rómában született és ifjan szent Benedek tanítványa lett. Sziciliában bencés monostort alapított és ugyanott 439-ben vértanaságot szenvedett hitéért.

Ok. 6. Szent Brúno. A szigorú Karthauzi rend alapítója Kölnben született. A párisi egyetemen hittudományi doktor lett, majd nemskora érényei miatt reimsi kanonok. Az Alpok lábánál levő Chartreuseben alapította 1084-ben az első karthauzi monostort. ¹⁾

Ok. 7. A Szent Rózsafüzér Királynéjának ünnepe. Ezen ünnepet V. Sz. Piusz pápa az 1571. október 7-én Lepanto mellett lefolyt tengeri ütközet emlékére alapította, ahol a keresztény sereg döntő győzelmet aratott a törökök felett, mialatt a pápa és a keresztény hívek a sz. olvasó imádkozták.

Ok. 8. Szent Brigitta. Svédországban született. Már 10 éves korában Jézus szenvedéseire való emlékre könyvekre fakasztotta. Ulfo herceghez ment nőül és mint anya, gyermekeit példás nevelésben részesítette. Közös elhatározással férje ciszterci szerzetes, ő pedig a Salvatoriana apácák rend-alapítója lett. Jeruzsálembé zárandokolt, majd visszatérve, Rómában befejezte szent életét. Magyarországon e napon üljük a Magyarok Nagyasszonyának ünnepét, kinek oltalmába ajánlotta szent István koronáját és népet.

Ok. 9. Szent Dénes vértanu. Athéni görög tudós, ki midőn még pogány volt, azon napon, mikor Jézus keresztre feszítették és a nap elhomályosodott, így kiáltott fel: «Vagy Isten szenved, vagy a világ gépezete meg széjjel.» Szent Pál apostol térítette meg. Szent Kelemen pápa Franciaországba kül-

1.) Lásd «Grand Chartreuse» című cikkünket!

dötte, hogy ott az evangéliumot, hirdesse. Párisban hitéért megostorozták, maj lefejezték. ¹⁾

Okt. 10. Borgiai szent Ferenc. A spanyol Gandia hercege ártatlan ifjú éveit V. Károly német római császár udvarában töltötte, majd Katalaunia kormányzója lett. Midőn a szépséges Izabella császárné koporsóját Granadába kísérte, még egyszer megtekintette a gyönyörű császárné holttestét, de látva az enyészettől gyorsan elrúitott arcot, megvetett minden földi mulandóságot és elhatározta, hogy egyedül a királyok Királyának akar szolgálni. Felesége halála után belépett a Jézus társaságba és itt életszentségével és bölcseségével annyira kitűnt, hogy a rendalapító Lojalai Szent Ignác spanyolországi tartományfőnökké tette, majd ő lett a rend harmadik általános főnöke és azt több országban elterjesztette. 1572-ben halt meg Rómában.

Okt. 13. Szent Eduárd király, szent Eduárd angol szász vértanukirály unokája. Az Angliába betört dánok elől Normandiába menekült, majd ezek kiverése után, mint király visszatért hazájába. A szelid uralkodók mintaképe volt. Ő mondta, hogy inkább nem kell az uralom, mintsem hogy gyikossággal, vagy vérrrel kelljen megszerezni. Nagy szeretetért és irgalmaért az árvek és szükölködők atyjának nevezték. Koporsóját 36 év múlva felnyitva, holttestét sértetlenül és épen találták. 1066-ban halt meg.

Okt. 14. Szent Kallixtus pápa és vértanu. Antoniusz római császár uralkodása alatt kormányozta az üldözésektől sanyargatott Egyházat.

Okt. 15. Szent Teréz. Spanyolországban született. Mint gyermek, a vértanuk könyvét olvasva, maga is ilyen halált kívánva Afrikába megy, hogy hitéért meghaljon. Atyja visszahozza. Felnövekedve elveszi édesanyját és helyette a Szűz Anyát kéri fel anyjának. Húsz éves korában belép a Karmelita rendbe és annak úgy férfi, mint női ágát megreformálja. A szenvedések szeretete annyira hevítette, hogy e szavakra fakadt: «Uram, vagy szenvedni, vagy meghalni.» 1582-ben halt meg 67 éves korában.

Okt. 17. Szent Hedvig. Magyarországi szent Erzsébet unokája és Berthold morva ögróf leánya. Henrik lengyel herceghez ment férjhez és ennek korai halála után cisztercita apáca lett. Áldozatoság, imádság és önsanyargatás tündöklő példáját mutatta. Lengyelország védőszentje.

Okt. 18. Szent Lukács evangélista. Antiochiai származású orvos volt és mint ilyen az orvosok védőszentje. Szent Pál apostol tanítványa, megírta az Úr Jézus evangéliumát és benne az összes evangéliumok között legtöbbet tudunk Szűz Mária-ról. Ugyancsak megírta az apostolok cselekedeteiről szóló könyvét. 84 éves korában halt meg.

Okt. 24. Szent Ráfael arkangyal. A mennyei arkangyalok karához tartozik. Az Úr Isten az öszvetségi Tóbiáshoz küldötte, hogy fiának hosszú útjában kísérője legyen és a vak Tóbiásnak visszaadja a szemvilágát. Ismeretek szavai: «Mikor imádkoztál könnyhullajtással, én az Úr elé vittem imádságodat.»

Okt. 28. Szent Simon és Judás Tádé apostolok. Mindketten az Úr követői és apostolai. Szent Simon Mezopotámiában hirdette az Evangéliumot, míg szent Tádé Egyiptomban. Később Perzsiában találkoztak és ott is nagyszámú keresztény egyházközséget alapítottak és végül mindketten dicsőséges vértanuhallal fejezték be életüket.

A párisi katolikus misszió hírei

Magyar csoport a colmári Szent Antal plébániáról.

Születés. — A Magyar Orvosi Rendelő köztisztelőben álló főorvosának, Révész Tibor dr-nak augusztus 18-án fia született, kit János Ferencnek kereszteltek. Szeretettel gratulálunk a kedves szülőknek.

Házasság. — Aug. 14-én vette oltárhoz Chaumontban (Haute-Marne) Jolly J. Fazekas Ágnes. Házasságukra a jó Isten bőszeges áldását kérjük.

Haláleset. — Szeptember 17-én halt meg Máramaroszigeten szentségekkel megerősítve Béres János gyógyszerész, a m.-szigeti római kat. egyháztanács v. elnöke. Az elhunytban dr. Béres István orvos, a párisi magyar róm. kat. egyháztanács szeretett tagja édesatyját gyászolja. Fogadják, kérjük, a misszió tagjainak osztatlan részvétét és vigasztalását: Odafönn van viszontlátás!

Egyesületi élet. — A grenoblei francia háztartásokban elhelyezett magyar leányok Kipper Berta és Logojda Mária szociális missziós hölgyek vezetésével jól sikerült színelőadást rendeztek augusztus 21-én. Színr kerültek Zilahy: Házasságszédelőg-je, Farkas Imre: A Kis Kadét-je és Nyári Andor: A Nyugtá-ja. A leányok nagy áldozattal készültek az előadásra s bizony valamennyien az észak-kajukból vették az időt a tanulásra. A jól sikerült huszáruniformisok különösen Jén Irén ügyes kezeit dicsérik. Az előadás után éjfélig tartó táncmulatság következett.

Az északfranciaországi misszió hírei

Az északfranciaországi lelkész — ezuton is értesíti kedves katolikus testvéreit, hogy október havában szabadságon van és ezen idő alatt a párisi lelkész bármely ügyben készséggel helyettesíti.

Leányösszejövetel. — Szeptember 12-én volt a leányok rendes havi összejövetele a Cénacleban. Ismét szép számban jöttek össze a francia családoknál elhelyezett leányok és számukra a magyar katolikus lelkész előadást tartott. Az utána következő teadélután mindvégig vidám hangulatban tel el. Legközelebbi összejövetelük október első hétfőjén lesz.

¹⁾ Párisban különösképpen tisztelik Szent Dénest: a dombot, hol Kr. u. 95-ben őt Domicián császár lefejeztette, azóta Montmartre-nak (Mont des Martyrs) nevezik.

Egyesületi élet. — A roubaixi Szent István Kör szeptember 24.-én tartotta szokásos szüreti mulatságát, amelyen nagy számban vettek részt. A terem feldíszítését Kónya Géza, Pálincás Ferenc, Molnár Albert és Tóth Imre végezte, míg az izléses nagy szőlőkoronát Kónya Gézáné és Pálincás Ferencné készítette. A bál megrendezéséért Bay Dóra missziósnővérrel illeti a hála és elismerés. A ki-tünően sikerült bál a legjobb hangulatban a hajnali órákig tartott.

Október hatodikának gyászünnepsége. — A Szent István Kör október hatodikát követő vasárnapon tartja a 13 aradi vértanu emlékére rendezett gyász-ünnepséget. Ez alkalommal beszédet tart Pogány Géza, a liliei katolikus egyetem hallgatója.

Fájó szívvél — jelenlük, hogy egyik legkedvesebb magyar kolóniánk, Hydrequant derék magyar telepe elbocsátás miatt szétoszlik. A közeledő tél előtt elbocsátott kőbányamunkások remélhetőleg még idejében el tudnak másutt helyezkedni. A megróbátatásnak kitett kedves honfitársakat a misszió lelkesze szept. 17. 20.-a között meglátogatta, tiszteltget a bányatulajdonosnál és főleg a családos munkásokat jóindulatába ajánlotta. Remélhetőleg ők még maradhatnak egy ideig. A hétfőn este tartott összejövetelen a kolónia nagy része jelen volt és ígérte, hogy ha a nehéz gazdasági helyzet miatt szét is kell oszlania, de a jó Istenről és a hazáról soha sem felejtkezik meg. Ez a mindvégig egységes, összetartó és jóhírnévként örvendő kolónia mindenkor előkelő helyen fog lenni az északfranciaországi magyar katolikus misszió történetében. A jó Isten áldása vezérelje mindegyik tagját életének további útján.

Keresztény Ifju Munkás

Részlet Pére Rooul Plus S. J. «Le Chant Joëite» c. ifjúmunkás elmélkedési könyvéből

K.I.M.-nak lenni, ez három dolgot jelent: *kereszténynek* lenni, *ifjúnak* lenni és *munkásnak* lenni. K.I.M. Keresztény Ifjú Munkás.

Keresztény vagyok. Mint az ősi ének mondja, ez az én dicsőségem. Nem vagyok állat s nem csupán ember: Isten gyermeke vagyok.

Szabad (1) vagyok azoktól, akik azzal kérkednek, hogy pogányok és csak azt hiszik, hogy semmi más nincs, csak föld (2) és kívánságaikat egyedül e jelen élet határozza.

Nem így én! Nekem több kell, mint ami ideleln van! Kell a Magasság-béni! Keresztény vagyok.

Fiatal vagyok. A fiatalság a szép törekvések, a nagy vállalkozások kora, néha a döröszégeké; Guynemer kora az 1911-es háborúban, Lindbergh kora. Fiatalnak kell lenni ahhoz, hogy bizonyos kereszties háborúkat vállalhassunk. Valahányszor elindul valaki, hogy világot hódítsa, mindig akadnak nagy számmal jó és kényelemszerető táncosok, akik mindenre «nyaktörő»-t kínálnak és ajánlják a papuszes életet. Helyet! Helyet! Itt nem arról van szó, hogy meleg tűzhelynél reumánkat gyógyítsuk! Nekünk széles horizont kell és nagy térség! Fiatalok vagyunk.

Munkás vagyok.

Abban az állapotban vagyok, melyet Isten fia maga is választani mël-tőztatott, mikor szolgálatra e földre jött, hogy megnyerje részünk az eget. Tehát semmiképpen sem oly utolsó dolog ez és (3) miért ne köszönjem (4) meg a Gondviselésnek sorsomat.?

Krisztus sokkal fényesebb sorsot választott volna szülei (5) és önmaga részére; nem tette, mert nem akarta; a kézművesek sorsát akarta megosztani. Ime, ez az, ami különösképpen felemeli szeméim előtt hivatásomat: munkás vagyok a munkás Krisztussal.

Található-e enél *szébb három cím?* Semmiért a világon el nem cserél-ném őket.

1). Nem tartozom azokhoz. — 2). Anyag. — 3). Hát. — 4). Köszönmém. — 5). Nevelőszülei.

IDÉZET a Krisztus Szeretetétől Ösztönözve kezdetű pápai körlevélből

« Napjaink szomorú körképe

« Ha figyelemmel kísérjük a földi nyomorúságok hosszú és keserves sorát, amelyek az eredeti bűn örökségeként az elbukott ember földi zarandoklásának útját szegélyezik, a vízőzón' óta alig találunk rá példát, hogy az emberiséget annyi és akkora csapások olyan súlyosan és általánosan sújtották volna, mint éppen mostanában. Mert még a legborzalmasabb nyomorúságok és csapások is, amelyeknek nyomai az egyes nemzetek történelméből és emlé-kéből soha ki nem törölhető, csak hol ezt, hol amaz a népet érték. Most azonban az egész emberiséget foltogatja a pénz drágasága és a gazdasági válság, mégpedig olyannyira, hogy minél inkább igyekszik magát kiszabadí-tani, annál jobban belebonnyolódik a bajba. Már nincs egyetlen nemzet, állam, társadalom vagy család, amelyet a válság többé vagy kevésbé, közvetlenül vagy közvetve nem szorongatna. Még azok a kevesek is, akik mérhetetlen vagyonuk mellett az emberiség sorsát tartják a kezükben; azok a kevesek, akik csillapíthatatlan nyereségvágyukkal nagyrészt a bajok okozói voltak vagy most is azok, elsősorban csúfosan elmerülnek s sokaknak vagyonát magukkal rántják az enyészetbe. Megrendítő módon beigazolódik az egész egész világon, amit a Szentlélek Úristen az egyes bűnösökről mondott: «Aki mi által vétkezik, az által bűnhődik». (Bölcs. 11, 17.)

Amikor a jelenkor szörnyű nyomorúságán siránkozunk, önkéntelen is az Úr Jézus szentséges Szívének szánakozó szeretetét érezzük át a Mi cse-kélyesgünk mértéke szerint s ezekre a szavakra fakadunk: «Szánom a sereget». (Márk 8, 2.)

A bajok gyökere

Még hangosabban kell siránkozunk a szülő ok felett, amelyből a jelen-kor sötét nyomorúsága fakad. Minden időben igaznak bizonyult a Szentlélek Úristennek Szent Pál apostol szavaival kifejezett mondanása, hogy «minden bajnak gyökere a kapzsóság.» (1. Tim. 6, 10.) De különösen is beigazolódik ma-manapság. Mert, ugyebár, a földi javaknak az a mohó vágya, amelyet a pogány költő megvetőleg átkos aranyéhségnek nevezett, az a piszkos önzés, amely a magán és szociális érintkezésben gyakran az egyetlen mozgató erő, a leg-különbélebb nevek alatt és ezérfelé alakban jelentkező kapzsóság a legfőbb oka annak, hogy az emberiség ebbe a végső sanyarúságba került, amelyet könnyes szemmel nézünk? Belőle sarjadt a kölcsönös bizalmatlanság, amely elorsvaszt minden jogi és gazdasági kapcsolatot az emberek közt; az irigy-ség, amely a saját kárát látja mások javaiban; a rendetlen önszeretet, a-mely mindent a saját hasznárá fordít és a saját érdekének alárendel, mások érdekét nemcsak figyelmen kívül hagyja, hanem egyenesen eltörpíti; az igazságos jogrend fölforgatása és a javak helytelen elosztása, aminek foly-tán az államok javai kevesek kezében fölhalmozódnak, akik — mint a mult évben *Quadragesimo Anno* körlevelünkbe rámutattunk — a népek nagy ká-rára az egész világ gazdaságát kényök-kedvök szerint intézik.

Az önszeretet még a hazafíassággal is visszaél és a kellő mértékben túl-hajtja a nemzeti érzést, amelyet a keresztény szeretet helyes rendje nemcsak nem kifogásol, hanem szabályozó erejével megszentel és hatályosabbá tesz. Ha a túlzó nemzeti elfogultság és fajszeretet a nemzetközi viszonylatokban érvényesülni kezd, akkor nincs többé olyan erkölcsletenség, amelyet menteg-etni nem lehetne, mert amit általános fölfogás szerint magánemberek közt mindenki mint büntényt illeln meg, azt a hazafíasságra hivatkozva tisztes-

ségesnek és dicséretesnek tartják. Így azután a felebaráti szeretet isteni törvénye helyébe, amely az összes népeket és nemzeteket kötelezi s ezeket a mennyei Atyának egyetlen családjaként foglalja össze, föltétlenül a mindenkire vezétes gyűlölet lép. Következésképp a közéletben lábbal taposnak azokat a szent törvényeket, amelyek a társadalmi együttélés és a kultúra haladásának szabályozói; a jognak és a hitelnek szilárd alapjait fölforgatják, amelyek a közélet nyugszik; meghamisítják és megszüntetik az őseinktől ránkmaradt általános emberi meggyőződést, hogy az államok virágzásának és biztonságának végső biztosítékai a vallásosság és törvénytiszteltet.

Ördögi propaganda

Az istentelenség mozgalmanak alapítói és vezérei a mai gazdasági válságot kihasználják. Ördögi okoskodással az Istent és a vallást teszik felelőssé a nép előtt a nagy bajokért. Jézus Krisztusnak, a Megváltónak szent keresztjét, az alázatosság és szegénység jelvényét, a modern imperializmus jeleivel egy sorba állítják, mintha a vallás szövetségese volna azoknak a sötét hatalmaknak, amelyek a sok bajt az emberiségre zúdították. S ezen a módon bizony vezétes sikerrel törnek a céljuk felé, hogy a kenyérharcot, a földulajdonért, igazságos bérért, a tisztességes lakásért, az emberhez méltó létért folyó küzdelmet összekapcsolják az Isten ellen indított harcukkal. Az emberi jogos követeléseket és a legalacsonyabb ösztönöket egyaránt a legalkismeretlenebbül úgy használják ki, amint céljuknak a legjobban megfelel. Szerintük az örök isteni törvények ellentétben állnak az emberiség boldogulásával, holott annak létrehozó okai és legbiztosabb megőrzői. S bizony az emberi erők még a legmodernebb technikai eszközökkel fölszerelve sem tudnak a mindenható Isten akaratával szemben új és állítólag jobb világrendet teremteni.

Végtelenül szomorú, hogy az emberek nagy tömegei mégis fölülnek ennek a mesének s az igazság fejreállításával azt hiszik, hogy a létért és a kultúráért küzdenek az Isten és a vallás ellen fenekedvén. A támadás nem egyedül a kat. vallás ellen irányul, hanem az összes vallások ellen, amelyek az Isten, mint a látható világ teremtetőjét és kormányzóját elismerik. S a titkos társaságok, amelyek természetüknél fogva az Isten és az Egyház ellenségei, akárhogy is hívják őket, készségesen nyújtanak támogatást s még szíjják azt az örült gyűlölséget, amely egyetlen társadalmi osztálynak sem szíjhat békét és boldogságot hanem biztosan megassa az összes nemzetek sirtját.

Mikor az Istentagadóknek ez a legújabb mozgalma a legveszedelmesebb emberi ösztönöket fölszabadítja, szemérmetlen nyíltsággal hirdeti, hogy a földön nem lesz béke és boldogság, míg a vallásnak utolsó nyomát is el nem taposták és annak utolsó képviselőjét meg nem ölték. Mintha bizony örökre elhallgattatni tudnók a mindenség eszadoslatos nagy hangversenyét is, amelyben a teremtmények hirdetik Isten dicsőségét. (Zsolt. 18, 2.)

A Szentatya kitér mindeme nagy földi megpróbáltatásokkal szemben az emberi munka és isteni segítség jelentőségére, imádságot és vezeklést sürget világszerte, de mindenekelőtt már az apostoli körlevél elején kemény és halálisan komoly intést ad. «Azért ugyanannak a krisztusi szeretetnek indítására ismét szólunk hozzátok — Tisztelendő Testvérek, — valamint hivatkozottakhoz és az egész világhoz azzal az intéssel, hogy az egyesített erők végső megfeszítésével igyekezzen mindenki az emberi társadalomra súlyosodó bajokkal, sőt várható esetleg még szörnyű megpróbáltatásokkal minden rendelkezésre álló eszközzel szembeállni.

GRANDE CHARTREUSE

(Naplójegyzet, 1931. december 15.)

Még nem indult meg a téli autóbuszjárat Grenobleból Grande Chartreusebe, így hát vonattal megyek Voirnonba és onnét Saint-Laurent du Pont-on keresztül Saint-Pierre du Chartreuse felé autóbusszal. Útközben leszállok és ygalosan kapaszkodok fel a nagy Désert-be, a Karthauziak ősi kolostorához. A visszatat este hasonlóképpen tetsem meg. Most még kora reggel van. Csipős, friss levegő vágja az arcomat és bizony jól esik a kabát és az Eveline-nénikötötte meleg nyakvédő. Fenn ködök gomolyognak és csak negyedóráss felfelé menetelés után tisztul ki annyira, hogy beláthatom a hatalmas Chartreuse völgyet határolva keletről, nyugatról és északról a Grand Som gerincétől. A völgy mindinkább emelkedik és sajátságos érzés vesz erőt az emberen, ha elgondolja, hogy ezek a csendes atyák a magányuk mily szimbólikus helyét választották lakóhelyül. Aki ide elindul és nem akar visszefordulni, annak állandóan felfelé kell mennie, mert a völgynek nincsen folytatása, lefeljebb a magas hágon keresztül. Felfelé, mindig közelebb a jó Istenhez! Végre meglátom a 977 méter magasságban épített kolostor tornyait. Mintha megannyi itegette: pihenj meg itten vándor! Igen, megpihenni akarok, lélekfürdőt venni Karthaus magányában, multjában. A jelenben nem lehet. Karthaus ma múzeum, szerzeteseik előzve és hagyományos vendégszeretetük helyett jól megfizetendő hótél várja a látogatót lenn a faluban. A Chartreuseről irt prospektusok ma nem a lélekmagányt, nem a szerzetesi életszentséget ajánlják és magasztalják, hanem úgy emlegetik, mint a középkori életnek egy exotikumát, mint Dauphiné egyik legszebb kirándulóhelyét. Olvasom az egyik füzetkében: Belle Chartreuse, Eldorado du skieur! Igen, tagadhatatlanul alkalmas és ki-tünő sítterénem a Massif de la Grande Chartreuse, elvitázhatatlan, hogy a francia Alpoknak egyik legszebb kirándulóhelye, de mégsem ez vonz oda bennünket elsősorban. Vonz a kegyelet, vonz annak a sok heroikus szerzetesi életnek a mágiikus ereje, amit itten a néma barátok szent Bruno ideköltözésétől, 1084-től az evakuáció (kiürítés, magyarul kiűzés) szomorú esztendejéig leéltek. A külön-külön házikók gyanánt épített cellák és kápolnák lehelik a sok imádságot és elszorult szívvel lépegetem át a küszöböket. Aki valamikor ide belépett, többé ki nem lépett innen. Életük annyira zárkózott volt, hogy kinek-kinek még a kerteskéje, kápolnája is különzárt volt. «Memento mori!» hányszor hangzott fel a csendes köszöntés, az egyedüli beszéd közöttük, hosszú időkön keresztül. Vezetőm, a «múzeum» őre kikísér az udvarra s egy tágasabb kis kertbe s megmutatja a névtelen sirokat. Egy hervadt virágcsokor a keresztnél az ő kezéből helyeződött ide. «Minden évben ide teszek egy csokrot halottak napján, kegyelemem jeléül, hiszen én is hívő katolikus vagyok», mondja. Nem tudom miért, talán captatio benevolentiae,

talán valóban szívből. Az emberi kegyelet összecsugorodhatik egy marék virágra, a jó Isten másképpen mér. Ez a gondolat ragad meg, mikor belépek a nagykapun s csendesen fohászodom: «Öh, ti ismeretlen szentek, csendes karthausi barátok, kik a szűk és felfelé haladó ösvényen már eljutottatok az ő boldogító látására, emlékeztetek meg rólam és mindnyájunkról, kik ma a ti magányos életek színhelyét járjuk megindult lélekkel és emlékeztetek meg mindazokról, akik megundorodva a mai zürzavaros élet sok szennyétől örökötökbe szeretnének lépni és követőitek akarnak lenni Chartreuse felfelvezető útjain. Öh, esdjétek ki ennek a lehetőségét, járjátok közbe a Mindenek Uránál, hogy Karthaus újra a karthausiaké legyen!»

«Chartreuset a karthausiaknak!» Ez az én imám, de ez a kívánsága az egész francia egyháznak, különösen a grenoblei egyházmegyének s ezt a kívánságukat hirdeti a sok plakát és felírás is, amit buzgó hívők szorgos kezei Grande Chartreuse környékén falakra, fákra felragasztottak hogy minden látogató szemébe tűnjék. Karthaus akkor lesz újra nagy, ha nagy lelkek lakják és az imádság és önmegtartóztatás dinamikus ereje fog újra ott dolgozni.

Főnn aranya öltözött énekelnek a Grand Som, Petit Som, Charmant Som s Pinéa sziklái és csúcsai. Fölfelé indulok elkanyarodva a szent Bruno kápolna mellett. A tágas mezőn napsugár olvasztja csokoládéval a zuzmarába dermedt fák jégeseppjeit s csakhamar feltűnik és csodálatos széppé formálódik előttem a kép: a mező, a hegygerincek, a kolostor apró tetői s mindezek felett messze, Grenoble irányában uralkodik a Chamechaude. Oly szép kép, hogy legszebb álmaimban is vissza fogok rá gondolni. Órahosszat elnézem, míg az alulról felfelé gomolygó ködök le nem zárják előttem a remek panorámát. Gyorsan lefelé! le a mélyen zuhogó patakig, hol énekelnek a vizek, csakúgy mint a hegyek, falevelek s minden ének felfelé száll...

Csupán egy nap 1440 percében mennyi idő és mód kínálkozik arra, hogy Istenre gondoljunk és jól cselekedjünk.

Eszperantó és a katolikusok

Augusztus 7.-11.-én rendezett zárandókatat Lourdesba a katolikus esperantisták nemzetközi szövetsége, melyen 13 nemzet képviseltette magát. Első alkalommal történt, hogy Lourdesban egy zárandókatat összes imáit, szentbeszédeit, énekeit eszperantó nyelven mondotta. A zárandókatat megelőzőleg tartotta az Eszperantó Világszövetség a XXIV. kongresszusát Párizsban, melynek Veni Sancte-ját a katolikus esperantisták részére a Notre Dameban tartották július 31.-én. A szentmisét a vak P. Mellat jezsuita eszperantista mutatta be, a szentbeszédet pedig abbé Christianell osztrák eszperantista atya mondotta.

Le Gérant: V. POLGAR.

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindenemű közleményt és postacekzámla-küldeményt a párisi lelkész személyes címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XV.
Telefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24-85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

I. évfolyam, 9. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1952. október hó

Ami ma legjobban hiányzik

Ha ma tíz emberrel találkozunk, kilenc bizonyosan panasza van rá, hogy mielőtt ajkát. A föld színe még nem változott át ennyire keményre, mint a mostani nehéz próbaidőben. Pedig sohasem lett volna az emberi élet ilyen nehéz és panaszos, ha a világ és nemzetek sorsának intézői, azután a kartellek és bankok urai, továbbá a néptömegek vezetői és hangos követői szándékosan trespenni nem hagyták volna azt a nagyszerű emberi erőt, amely egy csapásra meg tudná változtatni a föld színét, vagyis a jóságot. Ez az a csodás képesség, amely a világot egyedül tudja boldogítani. Leginkább azért vagyunk oly szerencsétlenek, mert a világ nem jóságos, mert mi magunk nem igyekszünk jóságosak lenni. A legtöbb tanácskozást, legyen az politikai, gazdasági, társadalmi, majdnem minden esetben gyűlölet, taktika, ármány, hazugság, rút öncél, fagyos keménység, rideg számítás, hajthatatlan irgalmatlanság vezeti, csak éppen az nem, ami leginkább kellene, hogy vezesse, a jóság. A tárgyaló-termekre fel kellene írni: hozzatok minél több jóságot! Hogyan lehet abban a gyárosban jóság, aki érzéketlen kézlegyintéssel a munkások ezreit küldi a munkanélküliség nyomorába, mert hát van már olyan ügyes gép, amely pótolja őket. Iseri-e a jóságot az az ember, aki előtt csak a haszon, a részesedés az érték, míg az ember pusztá szám, mit le lehet törölni. Ma igen sok kőszívű fáraó él, aki érzéketlenül nézi ezrek pusztulását.

Azért a világ egyensúlyának helyreállítása végett latba kell vetni a jóságot. A jóság evangéliumát kell ma hirdetni minden nemzetnek.

A «Tudósító» előfizetése a misszióhoz való csatlakozást jelenti. Bővítsük körünket! Szerezzünk előfizetőket!

központja rue d'Assas 21. sz. alatt van (VI. ker.). Ezen kívül van Párisban egy Foyer International des Étudiants Catholiques, 36-38, avenue du Parc-de-Montsouris, XIV. ker. Célját a köveikezőkben adja meg:

Au Foyer International se groupent les Étudiants français et étrangers, résidant ou non à la Cité Universitaire, afin de pouvoir échanger leurs idées philosophiques, sociales, religieuses, et de lier entre eux une amitié durable, qui, dans l'avenir, servira autant à leurs relations personnelles qu'à celles de leurs pays respectifs.

Jól vezetett ifjúsági turista megszállóhely gyanánt ajánlatjuk az «Auberge de Guy»-t, 10, rue Amyot, metro: Monge. Itt említjük meg, hogy magyar egyetemi hallgatóknak is van egy tanulmányi központjuk Párisban, hol minden magyar egyetemi hallgató vallásra való különbség nélkül szeretettel teljes fogadásra és utbaigazításra talál dr. Müller Lipót igazgató ur és dr. Baráth Tibor tanár ur részéről. Cim: Centre d'Études Hongroises en France, 8, rue Geoffroy-St-Hilaire, Paris-V. Az iroda és könyvtár nyitva van naponta szombat és ünnepnap kivételével d. u. 14-17 óráig.

A francia katolikus szállodások — szeptember 28.-án tartották első kongresszusukat Párisban. A szövetségnek, mely a francia Katolikus Akció jegyében létesült, az a célja, hogy az utazó katolikus családoknak és egyeseknek erkölcsi garanciát nyújtson a tagok szállóiban, lehetővé tegye a pénteki bójt megtartását, szentmiséken való részvételt stb.

A békeért. — Mgr Gerier kezdeményezésére a lourdesi barlangban minden hónap első szombatján szentmisét mutatnak be a békéért, melyen résztvesznek a világ minden részéből odazarándokolt hívek. A Szentanya már nagyon sokszor atyai örömet fejezte ki e bensőséges békeapostolkodás felett.

A tonnetau-i Miasszonyunk szentélyében Gondrin mellett egy régi aranyozott fa Madonna-szobrot tisztel a nép. A Madonna balkezeán a kis Jézus ül, míg jobb kezében valószínűleg az istenanyai hatalmat jelképező jogart tartott, mely azonban az idők folyamán elveszett. A jogart helyett ezidén szeptember 1.-én a «béke önkéntesei» (a nemzetek és osztályok közötti békéért áldozatosan dolgozó ifjúsági csoport) aranyozott olajágat szenteltetett meg s tett a Madonnaszobor kezébe, melyet ezúttal, mint a Béke Királynőjét tisztelnek s minden hónap első szombatján szentmisét mutatnak be előtte a békéért.

Recrutement sacerdotal. — Október 13-16.-án tartotta a francia katolikus egyház a VIII. kongresszusát a papi hivatások elősegítése ügyében. A kongresszus gyűléseit Bretagneban felváltva Vannes-ban és Saint-Anne-d'Auray-ban voltak. Franciaország egyes helyein érezhető paphiányon akar segíteni ez a kongresszus és különösen azáltal, hogy katolikus iskolák létesítését sürgeti.

Le Gérant: V. POLGAR.

Imprimerie Centrale Esperantiste (V. POLGAR), 33, rue Lacépède, Paris

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindennemű közleményt és postacsekizsámla-küldeményt a párisi lelkész személyes címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XV°.

Telefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24 85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

I. évfolyam, 10. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1952. november hó

Novemberi jócselekedet

November elsejének gyertyafényes, virágkoszorús estjén az itt maradt emberek fekete körmenete felkeresi a halottak birodalmát, a fátylvirágtól fehér temetőt. A szeretet, a fájdalom, a gyász, vagy talán a megszokás viszi ki az embereket ekkor a kedves sírokhoz. Mily sok ember előtt a temetőlátogatás csak pusztán bevett szokás, mondhatni hivatalos látogatás, amit megkívan egyszer a halottak napja előestéjén. Meggyűjtják a síron az imbolygófényű gyertyákat, vagy fáklyákat, rövid ideig elmélkednek a mulandóságról, vagy az elhunyt szerettükről és ezzel egy évre eleget tesznek az elköltözött rokonuk iránt érzett kegyeletnek. Ő nem ez az Egyház szándéka! nem csupán ezt kívánják az eltávozott rokonoknak talán még mindig tisztító tűzben szenvedő lelkei. Az Egyház november havában különösen lelkünkbe vési Makkabeus Júdász intelmét: Szent és üdvös dolog a halottakért imádkozni, hogy vétkesüktől feloldoztassanak. Az irtalmas felebarát szeretet nagy cselekedeteit végezhetjük e hónapban, a halottak havában, amikor a szenvedő lelkek Istentől való száműzetésének idejét imádságunkkal, szentmise, vagy valami jócselekedet felajánlásával megrövidítjük, hogy mihamarabb Isten boldogító látására jussanak.

Hlyenkor látszik meg, kinek a szívében van igazi és természetfölötti szeretet az elköltözöttek iránt. Vajjon november havának minden napján a buzgó megemlékezés imádságos virágát teszi-e kedves elhunytjának sírjára? Legyen e hónap a megholtaké! Imádkozunk szívünk teljességével a megholtak lelkiüdvösségéért és ezáltal a felebarát szeretet legszebb gyakorlatát végezzük, megszelve szívünkre a leghatótabb gyógyírt alkalmazzuk, Jézus irtalmas Szívének szándéka szerint cselekszünk, a túlvilági szenvedő lelkeknek megfizethetetlen jót teszünk és magunk számára kiérdemeljük azt, hogy halálunk után Isten nekünk is ad szószólót.

Mesélnék a Boissy-i emlékek

Levél a Solitude magányából

A Solitude-ból kirepült nótás kis magyar fiaim gyertek vissza hozzám egy kicsit képzeltelen, hadd meséljenek nektek...

Képzelték csak el: én itt ülök a Solitude udvarán a «gondolkozó szekben» és álmodok azokról a szép, kedves és vidám napokról, miket együtt töltöttünk... Álmodok, ábrándozok egyedül...

Vajon igaz volt az a néhány hét?... Hiszen négy hónappal ezelőtt még egyet sem ismertem közületek s most íme négy hónap múltán amit itt csendes magamban üldögelek s a nyaralás emlékeit gyűjtogetem, érzem, hogy negyvenöt kis rész hiányzik a szivemből... Negyvenötön voltatok és negyvenöt hely vittétek a szivemet akkor, amikor utóljára hallottam ajkatektről felszendülni a nótát:

Ez a vonat most van indulóban,
Az eleje fel van koszoruzva,
A belseje sárgára,
A párisi magyar fiúk,
A párisi magyar lányok számára,
Hazafele mennek nekünk...
Hazafele mennek nekünk...

Hát átom volt ez?... Nem, ennek valóságának kellett lennie. Hisz negyvenöt kacagó, napsugártól pirosra esőkölt gyermekarc mosolyog a szivemben... Itt van melletttem körül és mohából nagy és kis Magyarország képe, mit ti építeltetek és ti öntöztetek: itt van a közepéből kiemelkedő árbc a magyar zászlóval, mely előtt reggeli és esti imátoikat rebegtetik el; itt van az udvar, mit ti sepertektek és ti gereblyeztetek naponta.

Emlékeztek még azokra az «öt percre»? Én csak annyit mondtam, hogy «öt perc», semmi mást s ti tudátok, hogy mit kell tennetek. Ugy örült a szivem, amikor azt a kis munkás hadsereget láttam néhány percg buzgalommal, kipirulva dolgozni.

Ott van az ablakban a csengő, minck szavára elfelejtettétek a játékok és sorakozóba álltatok tornára, étkezésre, fürdésre vagy kirándulásra.

A konyha mellett egy halom száraz ág, mit ti szedtetek az erdőben.

Az udvar közepét hamu és korom fesi feketére... Igen, ott volt a táborház, melynek lángjánál estéknél tüzhébamuló szemmel nótázatok, táncoltatok s melynel úgy össze-melegedtet a lelkiünk...

Az asztalomon hervadt virágcsokor. Ti adtátok bucsuzóul.

Itt vannak a nyilak, a botok, a sátrak, a hinta, a stoppszámok... amivel ti játszóttatok s amiket ti készítettetek...

Oh, mért repültetek oly messze tőlem? Ugy szeretnem, ha legalább csak egy napra is visszajönnetek. Egy stopp-játékra, egy táborházra, egy Drinápoly ostromára, egy «huj huj hajrára...»

De sajnos most már nem lehet. A szép napok elmúltak, csak az emléküek rong a lelkiünkön.

Töletek függ, hogy e napokat még szebben, még kedvesebben visszaváriszóljuk.

Igérjétek meg nekem, hogy most egy évig szorgalmasan tanulni fogtok, hogy engedelmesek és jók lesztek. Ha így lesz, akkor nem kell félni. Visszahozzuk még azokat a nótás, vig napokat. Menekülni fognak még előlünk azok a kis ijedtrebnesü madarak, nyulak és mókusok s el fog jönni ismet a nap, amikor örömtől ujjongó szivvel fogjuk megint dalolni, hogy

Ez a vonat most van indulóban,
Az eleje fel van koszoruzva,
A belseje sárgára,
A párisi magyar fiúk,
A párisi magyar lányok számára,
Boissyba mennek nyaralásra.

Addig pedig tanuljatok, dolgozzatok, s néha-néha gondoljátok arra, aki élete leg-szebb nyarát töltötte köztetek s aki szeretettel gondolt rátok és őrizi emléketeket.

Isten Veletek, fiaim. A viszontlátásra.

Lovassy bícsi.

Mi az igazság Spanyolországban?

Spanyol földön járok és keresem a spanyolokat, de nem találok. Spanyolország, Hispánia van, de Spanyol nem létezik, hanem van kasztellán, katalán, vaszk, andalúz stb. Két hónappal ezelőtt ünnepezték Barcelónában a katalán autonómia megszületését, a katalán szabadság és nagyráhatottság hajnalpirját. Ez — ha tényleg még nem, — de lélekben máris Katalániának Spanyolozgált való teljes elszakadását és a nagyráhatottságnak épp az ellenkezőjét jelenti. S ennek az autonómianak a példáját már kezdik követni a többi ősi törzsek is.

Mindenesetre örülni kell annak, ha egy nép az őt megillető jogait és szabadságát élvezheti, különösen, ha ez javára válik. Ezt azonban majd a történelem fogja megírni. Most azonban egy érdekes és tanulságos jelenséget észlelhetünk.

A mostani szabadműves kormány — miután erről az oldalról sakkba jutott és kénytelen volt engedni — nagy garral hirdeti és avval henege, hogy amit a monarchia alatt Catalonia fegyverrel és vérrel sem tudott elérni, azt most a jelenlegi kormány böles előrelátásával és politikájával, Catalonia és egész Hispánia javára, nemes gesztussal megadta. Vagyis örül annak, hogy amit egy katolikus monarchia egységben össze tudott tartani és tényleg egy-egységes nagy program szolgálatába tudott állítani, azt ő most szétforgácsolta; a «szabadság» és az «ősi törzsek» érdekében az «Unita Hispania»-t földoldozta.

Érdekes! Helven év előtt Itáliában ugyancsak a szabadműves politika az «Unita Italia» érdekében tüzzel-vassal sok mindent elpusztított és egymástól legtávolabb álló népeket hozott egy kalap alá (még most is, 10 éves vasmarkú fascizmus után azt mondja a középítáiai: «Dall'Arno in piu non c'è Italia — Az Arnón tul nincs Italia»). Akkor jó volt neki a «nemzeti egység» eszméjével érvelni és hadakozni; most itt Hispániában, ahol már meg volt a «nemzeti egység» e katolikus kézben, hát a szabadság és fölvilágosultság frázisaival dolgozik az «unitas» ellen. Ami neki tegnap fehér volt, az ma fekete és megfordítva. És tulajdonképpen vaslogika és következetesség van ebben az eljárásban: az Egyház elleni gyűlölet és saját titkos terveinek érvényre juttatása.

Jegyezzünk meg még egyet.

A monarchia megszűnéséig a spanyol pénz Európa egyik legjobb pénze volt; az államnak nem volt semmilyen háborus adóssága és nem függött pénzbelileg senkitől; nem ismerte az államháztartásban a krízist és a munkanélküliséget (habár tényleg minden spanyol szeretett az lenni). Most, másfélévi «köztársasági» böles és fölvilágosult kormányzat után, amikor a királyi birtokok az államnak jövedelmeznek, amikor a deportált katonatisztek és az előzőtt arisztokrácia birtokai az állam tulajdona, amikor a jezsuiták tulajdonából és a világi papság fizetéséből nagy százalékot spórol meg az állam, mindezen «kedvező» körül-

mények mellett az állami pénztár óriási deficitet mutat, a pesetának a világpiacra nincs értéke és mindentelér mindig nagyobb arányban fölülíti fejtét a munkanélküliség. Itt azután igazán lehetne kérdezni a jó olasz kiszólással: «Chi magna i soldi? — Ki zabálja meg a pénzt?» Persze, erről hallgat a krónika. Pedig, nem marad a pénz gazda nélkül sohasem!

De hát a jó «spanyol» nép, amelyik kitombolja magát a bikaviadalok izgalmában, nem tud nagyon izgulni a politika szemfényvesztéseiben, legfeljebb csak csendben morog. A politikai kártyajáték mindig kevesek kezén megy végbe, akik kiszámítva és felhasználva az alkalmas pillanatot egyik nap korábban ülnek be a miniszteri székbe s a későbbben érkezőket avval fogadják: «Uraim, átvettük a kormányt!» S ennek az öröme és megpecsételése egy-két elégedetlen elem, szabadkőműves pénzen fölbérelve, büntetlenül fölgújt egy pár templomot és kolostort, hogy azután a kormány mondhassa: «Lám, jobb, ha mi szépen, udvariasan kiutasítjuk a papokat és a mi ottalmunkba vesz-zük a kolostorokat, mert különben még... bajuk támad.»

Mundus vult decipi — ergo decipiatur!

DR. WERNER ALAJOS.

COLMÁRI LEVÉLRÉSZELET

Szeptemberi számunkban megírtuk, hogy a colmári magyar kat. kolónia (Egymagában Colmarban legalább 500 lélek és csak a paroisse Saint Antoine területén 63 iskolaköteles magyar katolikus gyermek van) gróf Mikes János szombathelyi megyéspüspök úrtól magyar papot kért. Hogy mily lelkesülten várják a colmáriak a kérés teljesítését, szolgáljon arra egy kis felvilágosításul az alábbi levélrészlet.

«Kedves Tisztelendő úr, azóta, hogy a tanító úr végleg elköltözött, már többektől hallottam, hogy a gyerekek nem tanulhatják meg a magyar írást és olvasást se. Elvégre, mégis csak az volna rájuk nézve a legfontosabb, mert az a 6-8-10 éves gyerek, ha haza megy 4-5 év múlva, akkor semmit se fog tudni. A jók és szorgalmasok megtanulják ugyan a franciát, de még azt sem tudják használni, illetve érvényesíteni, ha az anyanyelvüket, a magyart nem tudják. Azután pedig a hittant! ez hiányzik s bizony ezt nagyon is észre lehet venni. Ha valaki egy kicsit is figyel, úgy az ifjúságon, mint az iskolásgyermeken, de még a szülőkön is meglátja. Magától érthetődik, hogy akkor, ha a gyermek az iskolában hittant tanul, ha van katekizmusa és bibliája, azt otthon előveszi, tanulja, a szülő, vagy a nagyobbik gyerek segít neki s akkor mindegyikükben felébred egy kis jóakarata s a szülő maga is foglalkozik azzal a gondolattal, hogy hiszen én is katolikus vagyok, hogy úgy is kell élnem s hogy mi is a keresztény kötelességem és észbe jut, hogy nem elég az, hogy gyermekét az egy Miatyánkra és Üdvözlégyre megtanítsa, hanem hogy a gyermeket az igaz Isten ismeretére és parancsaira kell, hogy oktassa s maga is kell, hogy aszerint éljen. Most sajnos nagyon észlelhető ennek a hiánya. A gyermek hosszú időn keresztül nem hallgathat szentbeszédet (mert az idegen nyelvet nem érti) s így nincsen, ami felébressze és érlelje benne az erős hitet s a szülő sem bír a családi élet körében felvenni egy olyan irányt, amelyen induljon s gyermekeit nevelje a hitben, ami pedig szülői kötelesség. És én ebbe nem tudok belenyugodni...»

A párisi katolikus misszió hírei

Keresztelés. — Október 11.-én tartották keresztvív alá a Saint-Lambert plébániateromban Szekszárdi Róbertet. Midőn szeretettel gratulálunk a kedves Szülőknek és Keresztszülőknek, szívből kívánjuk, hogy a jó Isten a boldogabb időkre hazavezérelje a francia földön született kis magyar fiút.

Haláleset. — Szeptember 15.-én hunyt el váratlanul özv. Mme Veurier született Mária Deloménie, ki a magyar orvosi rendelőnek hét éven át volt közbeszülésben álló apolonője, R.I.P.

A misszió «Foyer de la Paix» — baráti köre október 16.-án (vas.) délután 5 órakor tartotta első szükkörű baráti összejövetelét, melyen kb. 40-en jelentek meg. Ströhr Adolf előadó úr »Krisztust! Kenyeret!« című lebilincselő értekezésében Elekes Boldizsárnak hasonló című könyve alapján ismertette a Budapest székesővárost körülvevő nyomorgóúrt és a katolikus Charitás gyönyörű munkáját. Megilletődéssel emlékezett meg a honi Charitás ismeretlen és szerény hőseiről, különösen a korán elhunyt Zofáhl Aladár szociális apostolról. Az előadást teázás közben eszmecsere követte. A házi-asszonyi tisztséget Bebessy Lászlóné úrasszony látta el fáradhatatlan buzgó-sággal. Örömmel határozták el az egybegyűlteket, hogy ezeket az összejöve-teleket rendszeresíteni fogják havonta. Az egyes előadások akár közvetlenül akár közvetve a nemzetek, osztályok, egyesek közötti krisztusi békét kíván-ják szolgálni.

Szent Erzsébet ünnepély-ünket november 20.-án (vasárnap) délután 5 órakor tartjuk a Magyar Ház dísztermében. Az előadásra közreműködését ígérte meg Gábor György zongoraművész, ki a párisi rádióban is hang-versenyezett már nagy sikerrel. Az egyes szamokat beszéd, szent Erzsébet legendák, szavaltatok, szavaló-kórus, ének és élőkép fogják adni. Tekintettel arra, hogy a bevételt a munkanélküli honfitársak felségélyezésére fogjuk fordítani, kérjük a szives széleskörű propagandát. Jegyek elővételben a Misszió irodájában 20, 10, 5 és 2 frankos árban kaphatók.

Új hirdetőtáblánk. — Misszióink párisi hívei bizonyonnan örömmel vették észre a két új és izléses hirdetőtáblát a Magyar Ház, illetve az Église des Étrangers kapujában. Hiányt pótolnak s reméljük, hogy szembeötölő figyel-meztetésükkel jó szolgálatot fognak tenni. A nyersanyag költségeinek fede-zését gyűjtés útján tettük lehetővé. Köszönet az adományozóknak s hálás köszönet Vass Miklósné, Bebessy László, Szabó Károly iparművészeknek a táblák szives elkészítéséért.

Megjelent — az 1933. évre a »Szent Mihály Missziós-Naptár«. Ára 4 frank. Kapható a lelkesívi hivatalban.

Egyházi ének. — November 1.-én: Áldozattal járul hozzád... Jézus Szíve szeretlek téged, Ez nagy szentség... Egek ékessége. November 6.-án: Bemegyek szent templomodba, Égi szűz virág... Krisztus teste és szent vére Bús magyarok... November 13.-án: Egybegyűltünk óh nagy Isten... Istentől megáldott... Most az Úr Krisztusnak... Óh életünk reménye... November 20.-án: Schubert: Kyrie, Gloria, Sanctus, Ének szent Erzsébethez, Most lett a kenyér, Jőjj hozzám Uram Jézus... Jézusnak élek... November 27.-én: Hozzád emelem... Salve Regina... Óh égből szállott kenyér... Boldogasszony Anyánk...

Az egyházi énekkar minden csütörtökön fél 9 és 10 között tartja meg próbáit a Magyar Ház iskolatermében. Sze.ettel hívunk minden jóhangú katolikus testvért. Devizánk: Aki szépen énekel, kétszeresen imadkozik!

Az északfranciaországi misszió hírei

Haláleset. — Október 8.-án temették el a roubaixi magyar kolónia egyik kicsiny tagját: a hétéves Nyáry Gusztit. A nagyon sokat szenvedett kis beteg a Szentkenet felvétele után erősítve a szent Útravalóval adta át ártatlan lelkét Teremtőjének.

A hiteli leányösszejeövetel-t október 3.-án tartottuk meg, amely alkalommal a távollevő Uhl Antal főosztelendő úr helyett a magyarbarát abbé Georges Prévost tartott a lányoknak szentbeszédet.

Egyesületi élet — Október 16.-án, vasárnap délután Pogány Géza egyetemi hallgató előadást tartott Gróf Széchenyi Istvánról a Szent István Kör nagytermében. Kitűnő és értékes előadónknak ezúttal is köszönetet mondunk fáradhatatlan közreműködéséért az apostoli munkában.

Mindenképpen gyanus ez a modern világ (Korunk Szava. 1932. ok. 15.)

Szeretik szakállukba morogni tekintélyes, ferencjózsefkapátos katolikus szellemeink. Tekintély, distancia, lassú megfontoltság és a méltóságteljes urak imponáló büszkesége. Distancia kell a népnek és reprezentálni. Mit értenek bizonyos dolgokhoz ezek a füresa fiatalok!? Hej, hej, hol van az a régi szellem; az a méltóságteljes békevilág, hová lettél? Stb., stb. Közben felröppen Roma aeterna felől, de még ott is a *legörökkévalóbb* részéből: a Vatikánból egy hír, amely most elámtítja a világot. A szakállakon borzongás fut végig, a halálharang mind erősebben kondul egy előregedett mentáltas fölött. Spellmann bostoni püspök kiváltotta pilótaigazolványát. *Más*: Mgr. Spellmann okleveles pilóta évekig a Vatikáni államtitkárság egyik prominens faktora és igen tevékeny vezető egyénisége volt. *Más*: Spellmann, a pilóta-püspök szimbóluma lett annak az új ritmusnak, mely az idők jeleként mind erősebben lüktet a Vatikánban. Ezek a hírek elérnek hozzánk is. A kereszténység elmaradt delizsánsz — szellemei nagyot nyirkodulnak s két fala határa közé préselt látókörük rémülten figyel a *messzi nagyvilág* horizontjára, ahol Krisztus nevében, mint a viharhadarak szállnak már az új gondolatok, a gyors eszmék, és rohan az *emberi egyszerűség, a közötlenség és segítő-vágyás*. Tudomásul kell venniük, hogy az új tempó kétszáz lóerős motorokkal dübörög. Szürke pilótasapkában, sallangok nélkül és fent, egy tisztultabb légkörben, az újjászülött katolikus lelkiismeret Katharus-viharában rohan előre Isten országa felé. A püspök repülőgépre ül. Okleveles pilóta, hivatalosan is. Még pedig, jegyezzük meg jól: *vatikáni igazolvánnyal*. Mennyivel szebb ez a régi négyesfogatnál... Mennyivel biztatóbb!

Levéll hullás

Lovassy Andortól

Fájón sóhajt

A levél,

Halkan veszti

Életét.

Sápadt szín, majd sárga-pír,

Fennmaradni alig bír.

Gyenge még az

ősz szele

Mégis huzza

Lefelé.

Csendben lehull a levél,

Vándormadár utrakél...

Odahaza

Messze-messze odahaza

Éstharangszó hallik.

Édesanyám szép csendesen

Az asztalra hajlik.

Irta: Lovassy Andor

Reáhajlja összes fejét

Reszkető kezére...

Imádságos halk fohász

Értem száll az égbe...

Erős akaratall és hittel

Akarat és hit... Óh mily jó is e szavakat energikus kézzel leírni és ezek jegyében cselekedni! Tudom, te is szereted az Akaratot, Hitet kedves Testvérem, de... igen, mindig jön egy *de*, egy akadály a te részre. Talán ma örülsz, levelet kaptál hozzátartozódtól, talán pillanatnyilag boldog is vagy, terveid legszebb perspektíváját látod... Mégis elég, ha környezeted egyik tagja ridegebben szól hozzád, feldést kapsz valami csekélységért, vagy nem mennek dolgaid úgy, ahogy szeretnéd és a Te nagy akaratod semmivé lesz, eltűnik, mint a mi drága rónaságunk délibábjá és nem marad más utána a szempilládon remegő könny-cseppnél...

Mindezt tudom én és éppen ezért vettem magamnak azt a bátorságot, hogy bekopogjak Hozzád, talán szükségét érzed egy-két bátorító szónak: szeretném, ha meglátnád a Benned élő hitbeli érzések Jákob-létráját, amely mindig azt mondja: feljebb, feljebb, közelebb Istenhez. Azután ott van lelkednek mécsese, melyben az akarat olaja lóhog, vagy talán a Te gyengeséged folytán kialvóban van. Nézz körül kedves Testvérem, figyelj meg e népet, amely között most élsz; nézd a francia nép nagy leterejét, akaratát és merítsd meg lelked mécsesét, meglátod, nem is olyan nehéz a kitartás az akaratall, csak ne félj a kudartól.

Figyelj rám, elmondok egy nagyon érdekes történetet, okulj belőle.

L. városkában, közel Párizshoz, voltam a pünkösdi ünnepekben hivatalos egy kedves francia leány ismerősöm nagyszüleihez. Az öreg háziúr ma már mint híres festőművész nyugodtan éli megelégedett életét és nagyszerű képei nem egy híres ember szalonját díszítik. Őt ennek ellenére is az egyszerűség, puritánság jellemzi. A kedves fogadtatás után engedelmet kértem a ház uratól, hogy képeit megtekinthessem. A remek képek között egy igen érdekes festmény vonta magára figyelmemet. Ifjú embert ábrázolt egy erdei kereszt előtt, ütött-kopott ruhában, oldalán valami tarisznyaféle, kezében két alma, körülötte hidegség, hóval fedve minden. E kép egy babékoszoruban volt elhelyezve és annyi realitással, oly megkapón volt ábrázolva, hogy nem tudtam elmenni kérdés nélkül mellette. A kedvesarcú úrnőlg, felesége mosolygva nézett férjére és csak annyit mondott: „Beszéljen Hubert!”

Előtte eltűnik a jelen és egy életfilm perreg a művész ajkáról. Páris egyik nagynevű emberének gyermeke, ki atyja akaratából a jogot

tanulja. Gyakran eljár a párizsi tárlatokra és a lelkében sarjadó művész növekedni kezd, míg egyszer szavakban robban ki. Nem akar atyja nyomdokain haladni, festő akar lenni mindenáron. Az atya szigorú, keményakarátú ember, e szavakkal bocsátja el: «Ezen elhatározással nem óhajtalak látni!» A fiú elmegy. Zsebpénzéből beiratkozik az akadémiára és a külvárosban keres magának lakást. Onnan jár be gyalog. És nem csügged. Pénze nincs. Szabad idejében beáll színházi kulissza-javítónak, ahol nagyon keveset kap, éppen hogy tengeti életét. De nem megy kérti sem rokant, sem szülőt, kitart nemes célja mellett. Akar, érzi magában az erőt, mely átsegíti az egész életen. Jön a tél s ő megy ütött-kopott ruhájában, vigan fűtűrészve; tanul szorgalmasan. Vásárol sült almát, az az egészsz napi élelme. E szegény ifjúban, akiben csak úgy lobog az akarat és megpróbáltatása alatt sem vesztí el hitét, senki sem sejtí annak a híres jogászembernek a gyermekét.

Egyik nap vezetó tanára felkéri egy tanulmánykép megfestésére, amelyet a vizsga-kiállításra szándékozik a tárlaton bemutatni. Amikor későn bandukolt «haza» az ösvényen, tarisznyájában szorongatva a meleg sült almát, utja a kereszt előtt vezetve megállt a Krisztus keresztje előtt, elfogta valami ki nem mondható félelem, leborult és hangosan imádkozott: «Uram, adj ihletet, adj erőt, engedj sikeresen megküzdésem gyengeségemmel, nézd, nem tudok neked mást felajánlani, mint lelke-met. Látod, e két sült almát feláldozom a még nálam is inkább éhezó erdei madaraknak.» Megkönnyebbülve folytatta útját. Azután fevelődött egy másik probléma. Honnan vegye a vásznat festendő képéhez? Abban az időben az akadémia nem tudta segíezni szegény tanulóit, mint ma. A szegény fiu tehát ágyának lepedőjét hasznalta fel és így preparált vásznat. A képet annyi odaadással, úgyszólván lélekből festette meg, hogy a kiállításon megnyerte az első díjat, ami igen nagy kitüntetés volt és a már híres művészek figyelmé ráterelődött. Egyre-másra kapta a meghívásokat és rövid idő alatt ismertté lett neve. «Ha néha visszaímodom azt a sok szenvedést, nélkülözést, amit önkényesen vettem magamra célom elérése érdekében — fejezte be elbeszélését a tiszteltreméltó művész — csak annyit mondhatok Önnek is, szenvedni fáj néha, de gondoljuk el, mily nagy értéket nyerünk általa: egy egészséges gondolkodású életet edzett akarattal, meleg hittel, mely felér a világ minden kincsével.»

Látod, kedves Testvérem, ez egy igen megható, követésmeméltó történet; akkor játszódott le, amikor nem volt munkanélküliség, nem volt oly nagy a nyomor, de volt akarat és hit. Nehéz óráidban Te sem felejtí el, hogy életünk súlypontja a hit és akarat és ha e kettő nem hagyod el, ki tudod verekedni az élettől a boldogulást.

Ugy legyen!

Kovács Gizella

Sz. ÁGOSTON: Isten ostroma miatt bankódnak az emberek, de amiért Isten őket ostromozza, azért nem bankódnak.

Novemberi Szentek

Nov. 1. Mindenszentek ünnepe. E napon ünnepejük és diesérjük az Egyház megdicsőült tagjainak megszámlálhatatlan légióját, Istennek összes szentjeit, úgy azokat, kiket az Egyházi év folyamán külön napon is tisztelünk, mind azokat, kiknek nem jut külön ünnepe.

Nov. 2. Halottak napja. A szenvedő Egyház tagjairól, vagyis a tisztítottúzen szenvedő, tőlünk elköltözött lelkekről való kegyelet megemlékezés napja.

Nov. 4. Sz. Károly. A milánói előkelő Borromei család sarja. Már alig 23 éves korában a római egyház bíborosa és nem sokkal később milánói érsek lett. Mint főpásztor nagy buzgósággal látott hozzá egyházmegyéjének lelki megújításához. A nagy milánói pestis alkalmával saját palotáját is átengedte a betegeknek, maga pedig pusztá földön hált. Az irgalmas szeretet csodáit mutatta a betegekkel és szegényekkel szemben. Lángoló apostoli életét 1587-ben fejezte be 47 éves korában.

Nov. 11. Sz. Márton püspök. Hazánk földjén, Szombathely római helyén született. 15 éves korában a római hadseregbe lépett és Franciaország Amiens nevű városának kapujánál minden időkre szolgáló irgalmasági gyakorlatát végezte. Egy meztelen koldusnak odaadta feltétlenül köntösének felét. Következő éjjel megjelent neki Krisztus a fél köntös beborítva és így szólott hozzá: Márton hitujonc ebbe a ruhába öltöztet engem. 18 éves korában felvette a szent keresztséget és elhagyván a katonai szolgálatot sz. Hilárius poitiers-i püspökhöz ment, hogy az Úr szolgálói közé álljon. Toursi püspök lett és szentségének illata mindenüvé elterjedt. Halálos ágyához a gonosz lélek is eljött, de a szent e szavakkal űzte el és lehelté ki lelkét: Mit állsz itt te véres bestia, semmi pusztulást nem fogsz nálam találni. Általános tisztelést főképpen Franciaországban és hazánkban mutatja az a tény, hogy a szent Szűz után ő a legtöbb plébánia pártfogója.

Nov. 15. Szent Gertrud. Szászországban született és 15 éves korában a bencés apácák közé lépett. Az oltárszentség és Jézus kinszenvedésének nagy tisztelője. Lángoló istentiszteletében gyakran elragadtatásba esett. Gyönyörű lelki könyveket írt. 1292-ben halt meg.

Nov. 19. Árpádházi szent Erzsébet. II. Endre magyar királyleánya és Lajos thüringiai örgróf felesége. Az irgalmasság örök időkre szóló példaképe, a betegek és szegények valóságos anyja. Férje korai halála után sz. Ferenc harmadik rendjébe lépett. Rokonságának üldözését hősi keresztény türelemmel viselte. A keresztény anyák és hitétársak mintaképe. Fiatalon, alig 24 éves korában halt meg.

Nov. 20. Valois sz. Félix. A francia Valois királyi ház sarjadéka. Pappá lesz és Mátha szent Jánossal megalakítják a Trinitárius (Szent Háromság) rendet, amelynek főcélja a pogányok rabságában sínylő keresztények kiváltása. 1212-ben halt meg.

Nov. 21. A kisdéd Szűz Mária templomban való bemutatásának ünnepe.

Nov. 22. Szent Cecilia vértanu. Előkelő római lány. Valérián vőlegényét, kihez szülei erővel hozzá akarják adni, keresztény hitre téríti. Ez azon föltétel alatt keresztelkedik meg, ha láthatja Cecilia őrangyalát, akit valóban égi fényben tündökölve meg is pillant Cecilia mellett. Hitéért először tűzhalálra ítélik, de a tűz nem érinti meg, majd a hóhér háromszor nyakára sújt kardjával, de fejét le nem vághatja. Három napi szenvedés után elnyeri a vértanuság és szüzesség koronáját. Ő az egyházi ének és zene védőszentje.

Nov. 23. Szent Kelemen pápa és vértanu. Római származású. Szent Péter apostol tanítványa és harmadik utóda a főpásztori széken. Trajan császár alatt hitéért a tengerbe vetik és holttestét a víz visszahúzódása következtében éppen megtalálták.

Nov. 24. Keresztes sz. János. Spanyol származású. A Karmelita rendbe lépett és szent Terézia mellett ő a rend nagy reformátora. Mélységes tartalmú lelki könyveket írt, amiért Egyháztanítói címet nyert.

Nov. 25. Szent Katalin, szűz és vértanu. Alexandriai előkelő család család sarja. Hitéért Maximinus prétor megkínóztatta és pogány bűlöseket küldött a 18 éves leányhoz, hogy hitbeli meggyőződésétől eltávolítsák, csakhogy a szűz leány éppen ellenkezőleg, a bűlöseket győzte meg a keresztény hit igazságáról. Kerébe akarják törni, de imájára az szétesik. Végül is lefejezték.

Nov. 30. Szent András apostol. Betszaidában született és sz. Péter apostol bátyja. Az első apostolok egyike. Skithiában és Görögországban hirdette az evangéliumot. Kereszthalálában követte isteni Mesterét.

ÜDVÖZLET AZ «ÚJ ÉLET»-NEK.

Mint Ti üdvözlőtek az erdélyieket, a vér a verinkből való «Erdélyi Tudósítót, oly meleg szeretettel és nagy-nagy büszkeséggel üdvözlünk mi Benneteket, az «Új Élet» kibontott zászlaja alá sorakozó tennivagyó, pünkösdtitűzi katolikus magyar csehszlovákiai testvéreket. Kitérő örömmel, mert Tibenneteket nemcsak az «Élünk-Vagyunk» hatalmas lánggal lobogó őrítzet látjuk, hanem a Szentléleknek a másokat is hevítő apostoli tüzet, munkás, nagy vasvaszto-kökök tüzet, mely salakot választ, rozsdát perget és acél edz, a Szeretnek a mindenneket egy tűzhelyhez, az Anvaszentgyházba összehívogató, melegítő kandallófenyét is. Aki élni, melegedni, a Ma harcará edződni, hevülni, tisztulni, jó példától lelkesedni, tisztá fegyverekkel, a szeretet és tudás felkészültséggel minden testvér emberi megelhetéseért harcolni akar, jöjjen közeink! Mintha minden sorokot ezt mondana. A Prohaszka-Körök szociális szeretetűze és ezernyi új katolikus életnek a radikális vitalitása lobog belőletek.

Vannak, tudjuk, kik gúnosolják azt az «új» és «ifjú» jelzőt s forradalmat sejtnek magotto s nem értik meg, hogy minden születés, minden kipattanó gondolat, minden elindulás is «új» anélkül, hogy forradalmi lenne, anélkül, hogy feltorgatta, rombolta, halált hozna. Az öregből fakad az új élet éppen azért, hogy az meg ne haljjon, hanem eljen. Csakhogy az új élet új relációk, államformák, új gazdasági rend, új ideológia közé születik. Ez a sok «új» nem jelent következetesen jobbat, de nem jelet sem rosszabbat sem, mint a «régit». Miért ne ismerje meg a továbbplántáló élet és miért ne tegye megvívó mindazt, ami jó a sok «új»-ban és miért ne keljen harca azzal, ami rosszabb — új eszközökkel, új módszerrel? És következőleg, miért ne vehetné magát akkor «új»-nak anélkül, hogy a régit megcsúfolná? Péter szikláját új és új hullámok nyaldossák s a védelem kiegészében ezeket nem szabad szem elől vesztetni. A szikla, amelyen állunk az egy, egyetemes és szent Anvaszentgyház Páterszkláján, ugyanazt a deponitum fideit-őrizzük lelkünkben, amit az Apostolok átvtettek, az őskeresztények krisztusi szeretetűze lobog lelkünkben, de közünkben új fegyverek, új eszközök is lehetnek lobogó alkalmomra Krisztus lettemények ezt, vagy amazt a részlet kell intenzívebben vedeni és a lelkebe plántálni aszerint, hogy melyiket támadják leginkább és melyikből oroznak el legelőttek. Tegnep ezt, ma talán emezt, de mindig a MA a fontos. Az ifjú katolicizmus ilyen értelemben az örök katolicizmus jelenti a MA miljöjében s az egy, egyetemes Egyház fiait a MA eszmearamlataiban, a MA fegyvereivel. Az idők sodrából felmerült társadalmat lejáruló liberálizmus, a feneketlen önzés kielégítésének és iszonyó nyomornak utat nyitó kapitalista gazdasági rend, valamint az egyvnt rabizomsorsba taszító kollektivistá utópia mind harca, vedekése és eszmélésre keltének bennünket. A Tegnep elűnhetik, de a katolicizmus nem! Kell, hogy mi, a Ma emberei, a Ma harcosai, a Ma embereink a megértői, a Ma ezer bajainak a gyógyítói legyünk, de katolikus talajon, krisztusi gyógyítóerővel. Kell, hogy Új Életek Ifjú Katolikusok legyünk! Sok radikálizmust a hitünk megvallásában s gyakorlati esélyében és mindenki általóló szeretetét és szociális szeretetét a kereszténységünkbe! A parancsotálom MA ez áll s a Kassai Új Élet nagyszerű példát mutat a teljesítésre. Szegődjünk a zászlaja alá minél többen!

ÚJ ÉLET, az ifjú katolicizmus folyóirata, szociális és társadalmi folyóirat, megjelentük évente tízszer. A Prohaszka Körök Szerkesztőbizottsága nevében szerkesztjük. Rády Elemér. Szerkesztésért és kiadásért Suhaj Béla dr. felel. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kossice-Kassa, Fő-útcá 30. Előfizetési díj egy évre 30 Kc, 6 pengő, 180 leu.

Hírek a világegyházból

A köteleességteljesítés áldozatai. — A közelmúltban hunyt el Cantonban két jezsuita misszionárius atya. Pére Saul és pére Mac Cullogh. Mindketten kolerában. A fertőzést a kolerás betegek gyóntatása közben szerzeték. Szép példáját adták az áldozatos köteleességteljesítésnek, amikor életüket adták a ragályos betegek lelki vigaszáért és megmentéséért.

Az egyházszűllözést — heves erővel folytatja a mexikói kormány. Nemrégiben toloncollatta ki az országból Mgr Ruiz y Flores-t, a Szent-zsék apostoli követét s az egyéni szabadsággal homlokegyenest ellenkező törvények gyártásával igyeckszik a katolikus hitéletet megbénítani az országban. Tabasco államban elrendeli például, hogy a katolikus papoknak meg kell nősilniök, természetesen csak azért, hogy aztán legyen «törvényes» alapja arra, hogy a «renitens» katolikus papokat kiutasítsa az államból. A papok számat törvényhozásilag neveltségesen kicsiny számmá limitálják. Jelenleg Mexikóban kb. 8 millió lélekre csak 300 papot engedélyeznek! Ime, a szabadkőműves «szabadság» s a «vállás maganügy» a valóságban!

A népszövetség — XIII-ik összejövetele alkalmából Mgr Besson, Lausanne, Genf és Fribourg püspöke szentmisét pontifikált a genfi Notre-Dame templomban október 2-án. Ez alkalommal tanulságos szentbeszédet intézett a templom hajóját szűnült megöltő különféle nemzetek delegáltjaihoz a liliei katolikus egyetem nemzetközi jogtanára, R. Pére Delos O.P. a keresztény politikáról. «A keresztény politika megnyugtatója a népek lelkiismeretét, — mondotta — mert az embert állítja előtérbe. A keresztény szellem megszabadítja a népeket azoktól a bálványoktól, melyek annál veszélyesebbek, minél inkább telítettek igazsággal, de mindig csak... részben. Nem isteniti az államot, a vért, a nemzetet, sem a fajt; szemében csak az Isten és az Isten képerre teremtett ember képvisel abszolút értéket.» Mit hasznal, — vehető ki beszédéből — ha egy-egy nép diadalmaskodik is, de millió és millió nyőgi ennek a következményét? Az élő ember java, az egységek összessége és nem egyes fajnak, vagy kiváltságos egyeseknek a diadalmaskodása kell, hogy a helyes politika irányelve legyen. A népek szabadsága a nemzetközi jog morális követelménye, de kell, hogy ezt a szabadságot átalakíthassa az istengyermekségből eredő testvériség, amely — és egyedül csak ez — a szabad népek között harmonikus együttműködést és békét eredményezhet.

A katolikus egyetemi mozgalom — hála Istennek — szép eredményt ért el Franciaországban. Jelenleg Párisnak, Lyonnak, Lillenek, Angersnak és Toulouseknak van katolikus egyeteme s az egyetem keretén belül Angersben és Toulouseban mezőgazdasági főiskola, Lilleben és Toulouseban szociálpolitikai főiskola, ugyancsak Lilleben újságírói és kereskedelmi főiskola. Párisban a francia katolikus egyetemi hallgatók

központja rue d'Assas 21. sz. alatt van (VI. ker.). Ezen kívül van Párisban egy Foyer International des Étudiants Catholiques, 36-38, avenue du Parc-de-Montsouris, XIV. ker. Célját a következőkben adja meg:

Au Foyer International se groupent les Étudiants français et étrangers, résidant ou non à la Cité Universitaire, afin de pouvoir échanger leurs idées philosophiques, sociales, religieuses, et de lier entre eux une amitié durable, qui, dans l'avenir, servira autant à leurs relations personnelles qu'à celles de leurs pays respectifs.

Jól vezetett ifjúsági turista megszállóhely gyanánt ajánlhatjuk az «Auberge de Guy»-t, 10, rue Amyot, metro: Monge. Itt említjük meg, hogy magyar egyetemi hallgatóknak is van egy tanulmányi központjuk Párisban, hol minden magyar egyetemi hallgató vallásra való különbség nélkül szeretettel teljes fogadásra és utbaigazításra talál dr. Müller Lipót igazgató ur és dr. Baráth Tibor tanár ur részéről. Cim: Centre d'Études Hongroises en France, 8, rue Geoffroy-St-Hilaire, Paris-V. Az iroda és könyvtár nyitva van naponta szombat és ünnepnap kivételével d. u. 14-17 óráig.

A francia katolikus szállodások — szeptember 28.-án tartották első kongresszusukat Párisban. A szövetségnek, mely a francia Katolikus Akció jegyében létesült, az a célja, hogy az utazó katolikus családoknak és egyeseknek erkölcsi garanciát nyújtson a tagok szállóiban, lehetővé tegye a pénteki bőjt megtartását, szentmiséken való részvételt stb.

A békeért. — Mgr Gerier kezdeményezésére a Lourdesi barlangban minden hónap első szombatján szentmisét mutatnak be a békéért, melyen résztvesznek a világ minden részéből odazarándokolt hívek. A Szentanya már nagyon sokszor atyai örömet fejezte ki e bensőséges békeapostolkodás felett.

A tonnetau-i Miasszonyunk szentélyében Gondrin mellett egy régi aranyozott fa Madonna-szobrot tisztel a nép. A Madonna balkezén a kis Jézus ül, míg jobb kezében valószínűleg az istenanya hatalmat jelképező jogart tartott, mely azonban az idők folyamán elveszett. A jogart helyett ezidén szeptember 1.-én a «béke önkéntesei» (a nemzetek és osztályok közötti békéért áldozatosan dolgozó ifjúsági csoport) aranyozott olajágot szenteltelelt meg s tett a Madonnaszobor kezébe, melyet ezental, mint a Béke Királynőjét tisztelnek s minden hónap első szombatján szentmisét mutatnak be előtte a békéért.

Recrutement sacerdotal. — Október 13-16.-án tartotta a francia katolikus egyház a VIII. kongresszusát a *papi hivatások elősegítése* ügyében. A kongresszus gyűléseit Bretagneban felváltva Vannes-ban és Saint-Anne-d'Auray-ban voltak. Franciaország egyes helyein érezhető paphiányon akar segíteni ez a kongresszus és különösen azáltal, hogy katolikus iskolák létesítését sürgeti.

Le Gérant: V. POLGAR.

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindenemű közleményt és postacsekizsámla-küldeményt a párisi lelkész *személyes* címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XVe.

Telefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24 85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

☆

Egyes szám ára 1 fr.

I. évfolyam, 10. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1952. november hó

Novemberi jócselekedet

November elsejének gyertyafényes, virágkoszorús estjén az itt maradt emberek fekete körmenete felkeresi a halottak birodalmát, a fátolvirágtól fehér temetőt. A szeretet, a fájdalom, a gyász, vagy talán a megszokás viszi ki az embereket ekkor a kedves sírokhoz. Mily sok ember előtt a temetőlátogatás csak pusztán bevett szokás, mondhatni hivatalos látogatás, amit megkíván egyszer a halottak napja előestéje. Meggyújtják a siron az imbolygófényű gyertyákat, vagy fáklyákat, rövid ideig elméiknek a mulandóságról, vagy az elhunyt szerettükről és ezzel egy évre eleget tesznek az elköltözött rokonuk iránt érzett kegyeletnek. Ő nem ez az Egyház szándéka! nem csupán ezt kívánják az eltávozott rokonoknak talán még mindig tisztító tűzben szenvedő lelkei. Az Egyház november havában különösen lelkünkbe vési Makkabeus Júdas intelmét: Szent és üdvös dolog a halottakért imádkozni, hogy vétkeiktől feloldoztassanak. Az irtalmas felebaráti szeretet nagy cselekedeteit végezhetjük e hónapban, a halottak havában, amikor a szenvedő lelkek Istentől való száműzetésének idejét imádságunkkal, szentmisevel, vagy valami jócselekedet felajánlásával megrövidítjük, hogy mihamarabb Isten boldogító látására jussanak.

Ilyenkor látszik meg, kinek a szívében van igazi és természetfölötti szeretet az elköltözöttek iránt. Vajjon november havának minden napján a buzgó megemlékezés imádságos virágát teszi-e kedves elhunytjának sírjára? Legyen e hónap a megholtaké! Imádkozunk szívünk teljességével a megholtak lelkiüdvösségéért és ezáltal a felebaráti szeretet legszebb gyakorlatát végezzük, megszelveit szívünkre a leghatásosabb gyógyírt alkalmazzuk, Jézus irtalmas Szívének szándéka szerint cselekszünk, a túlvilági szenvedő lelkeknek megfizethetetlen jót teszünk és magunk számára kiérdemeljük azt, hogy halálunk után Isten nekünk is ad szöszölöt.

magyar otthonaiba, hány magyar gyermek ajkáról hallanám a »Mennyből az angyal«-t? Tudják-e legalább olyan jól, mint a párisi kis magyarok? — Azután: Lyon, Vaulx-en-Velin! A Rhône partja, a N. D. de Fourvière árnycámban. Itt lakik »Tudósító«-nk lelkes kis barátja, Kräner Jóska s az ő kis barátai, magyar fiúk, magyar leánykák, magyar szülők gyermekei. Drága kis kolónia! Tudom, hogy közel állnak a jó Istenhez és a szentestén ők a legelsőek a kis Jézus látogatói közt.

A főfödte Vogézek ölen, kincses Elzász szívében, a vén Európa egyik legfelségebb városában: Colmarban, ha ez éjjel felbukkannék, ott a Szent Antal templom tájékán, vajjon nem köszöntene-e rám hamarosan egy vasmegeyi »Dicsértessék...«? A négyszáz magyar hívő közül bizonyosan sokan vannak, kik nem mulasztják el a szentmisét még akkor sem, ha dolgozik a selyemgyár. Hiszen valamennyien sárváriak, kikben él a hit. Gondolatok, képek, újabb képek... Anzin, erős Fourmies és dombos Calonne-Ricouart üveggyári derek magyarjai, Chaumont... előttem átsuhanó, véget érni nem akaró karácsonyi képek. Magyarok itt, Magyarok ott. Nincs Franciaországnak az a megyéje, hol magyarokat ne találunk. S ők mind-mind karácsonyt ülnek, kis Jézust várnak. Sokan közülök a hontalanság keserű ízével, az ünnepi kényszerű munka keserves robotjával, de sokan már itt az idegen földön is meleg családi tűzhelyt berendezve megbékélt szívvel.

Kívétel nélkül, mindenkihez bekopogtatok a karácsonyi örömhírral s meghirdetem a kis Jézus nagy ajándékát, a békességet. Szólókatok mindenkit a betlehemi jászolhoz. Ha ki szívében fájdalom ég, érezze, hogy itt a béke, ha ki jólétben él, lassa meg a betlehemi jászol koldús nyomorán át ezrek didergését és éhezését.

Jézus született a zsidóknak, született a németeknek, négereknek, franciáknak, otthoniaknak és nekünk egyaránt. Hontalanságunkban ő megtalál. Eltálál hozzám is, ha egyszer eltálált Betlehem istállójába. Beszél hontalanságomban egy örök haza ragyogásáról, ahonnet jött, ahová viend engem is. Nem szabad, hogy lekössön a betlehemi piszok, környezetem nyomorúsága és mások rosszasága. Karácsonykor a Megváltó fényességét akarom csak látni, jövődő boldogságom zálogát. Pásztor és magus akarok lenni, ki szemeit órea függeszti. S viszem a jászol elé legjobb én-cmet. Józsefnekem Isten bölcs terveivel szemben, hitemet szavaival szemben, készségemet parancsaival szemben, széles nagy emberi szívem minden emberi szeretetét, piros vérem minden liktető energiáját, ölelésre tárt két karomat, lényemet és léte-met. Akarattal, teli jóakarattal.

Franciaországi magyar Testvéreim, odavisszük az Úr Jézus jászolához a mi összes gazdagságunkat, emderi szívünket, a mi szinaranyunkat, hontalanságunk keserű mirrhakőnyeseppjeit és imádasunk tömjén-illatát. Felajánljuk Neki ajándéku akarathból, *jóakarathból*, hogy megkapjuk viszonzásul a legnagyobb kincset, mit angyalok hirdettek a csillagfényes betlehemi éjszakan, a békességet.

Le Gérant: V. POLGAR.

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindennemű közleményt és postacsekszámla-kiüldeményt a párisi lelkész-megyés címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XV.
Telefon: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 55672.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24 85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

Egyes szám ára 1 fr.

I. évfolyam, 11. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1932. december hó

Ádvent

Benne vagyunk az egyházi év kezdő időszakában, a boldog karácsony-várástól oly szép és kedves oratói-misék Ádventban. Ádvent azaz Úrjövét, az őszívetség emberiségnek a megígért és eljövendő Üdvözítőre való évezredes sóvárgó várakozásának emlékeztet. Mily stilszerű a száraz, kopár természet, a hideg, teli világ, a ködös, homályos teli napok és hosszú, sötét, csillagtalan éjszakák. Mind lelkünkbe kialsztja négy héten át azt a hosszú időt, amikor a bűnbeesett emberiség Istentől távol várta, hívta, sóhajtott a Úr eljövételét, amely nagy világvarásnak a proféta oly megható kifejezést adott ég felé törő, epekedő kiáltással: «Egek harmatoztatok onnan fölülről és felhők esőpöggjétek alá az Igazat; nyíljon meg a föld és teremje az Üdvözítőt!» (Izsaiás.)

Számunkra most már csak jelkép és emlékeztető az Ádvent, az emberiség évezredes Istenkivánsága. Nekünk Ádvent boldogító valóságot jelent, mert amit a népek őszívetségüleg kívántak, az Úrjövett, az Istenközelséget, az Isten melegséget, Isten édességet, az ember megváltását, büntől szabadulását mi megkaptuk és állandóan érezzük és élvezzük. Nekünk már nem kell szabadító, vigasztaló Isten után sóhajtozunk. Aki katolikus Egyházának szent hite és parancsolatja szerint él, az valóban Isten közelségében, Isten mellett él. Aki a vasárnap kötelező szentmisén egész lélekkel mindenkor résztvesz és az Oltári-szentség titokzatos Krisztusa előtt térdel, annak nem kell Krisztust keresni. Ott, előtte az oltár fehér asztalánál isteni erő sugárzik, krisztusi szeretet hőhüllama melegíti lelkét, drága kegyelmének varázsa megújítja gondokban, életküzdlemben elfaradt életét.

Ó Istenközelségben nincs hiány! Az édes Üdvözítő végtelen szeretetének találékonyaságával és gyengédségével gondoskodott arról, hogy a világ végezetéig közöttünk maradjon. Csakhogy a gyarló emberiség a mellette élő és őt váró Krisztust, élete végcélját, boldogítóját megtalálni nem akarja és mindenki-másban inkább lát barátot, mint Őbenne.

Ezeknek lelke az a sötét, csillagtalán száraz téli világ, az Isten örök verőfényes Napjától való távollét igazi siralmas képe.

Tekintsünk a lelkünkbe! Nem oly siralmas-e annak is a képe és helyzete, mivel talán nagyon távol estünk Istentől a bűnös, gonosz életben? Nem kell-e a mi gonoszságunk istennélküli sötétségében az Úrjövet hajnali világosságának kigyulladnia? Nem kell-e Krisztusnak végre már egyszer megszületnie úttalan utakon tévedező lelkünkben? Adjuk át lelkünket legjobb barátjának, az isteni Kisdednek, váltsa fel a mi Ádventünket is az Istenben való élet fehér csillogó Karácsonya!

ADVENTI HARANGOK

A hervadt, merev, deres mezők fölött néhány nap óta valami különös hatású misztikus zúgás ömlik el...

Megkondultak az adventi harangok...

Az adventi harangok kongása valahogyan mélyebbre hatol az emberben. Valahogyan úgy érezzük, hogy nemcsak a fülünkkel fogjuk fel ezt a harangzúgást, hanem beljebb engedjük a szívünkbe, a lelkünkbe, hogy ott visszhangozzék...

* * *

Mikor a sűrű, átlátszatlan téli köd rafekszik Németország északi vidékeire, állandó harangzúgás hívja a várostól távolabb lakó embereket a város, a templom felé.

Hasonlóképpen az orosz hómezők fatornyáiból s a szentbarnáthegyi kolostorból kiszálló harangzó is a helyes irányt akarja mutatni a hívőknek és megóvjá őket hóvihár és hózivatar idején az eltévedéstől...

* * *

Az adventi harangok zúgása a helyes útról letért lelkeket hívja az igaz cél felé.

Amint az erdei ösvényt eltakarták a lehulló rozsdás őszi lombok, lelkünk fehér ösvényét is elfödtek, elrejtették gyarlóságaink, bűneink sötét foltjai.

Ha nem hallgatunk az adventi harangok hívó szavára, akkor eltévedünk a viharokban, a ködben s a rengetegbe vesző ösvényekre, a veszedelembé jutunk.

— Rorate celi de super — hangzik már kora hajnalban. Harmatozások egek onnan felülről...

— Jöjj el édes Üdvözítőnk — bűg fel az orgona napról-napra.

Ez elvegyül a harangzúgással s így megszínésedve még jobban betalál a szívekbe.

Várjuk az Úr eljövételét! Az Úrét, aki nemcsak az útra igazít, hanem kézen fogva vezet is azon.

— Készítsük elő szívünket, lelkünket, hogy méltó, tiszta Betlehembe fogadhassunk a Megszületendőt.

Ezt zúgják felénk hívó szavukkal az adventi harangok...

LOVASSY ANDOR.

LITURGIA

Karácsonyi ünnepkör

A karácsonyi ünnepkör, miként azt már megírtuk, az egyházi évnek időrendben első ünnepköre. Középpontja a legkedvesebb ünnep, a Karácsony. Előkészületi ideje a négy vasárnapból álló Ádvent, amely mindig azon vasárnapon kezdődik, amely legközelebb esik szent András apostol napjához (nov. 30). Ezen időszakban van minden nap kora hajnalban az úgynevezett Rorate-mise, amelyet a hívő magyar nép mindig nagy örömmel látogat. Nevét (Rorate, harmatozások) az akkor mondandó szentmisék bekezdő szavától vette, amely a próféta Messiássóvárgását tartalmazza: Harmatozások Egek! Ezen mise a boldogságos Szűz Mária tisztelőre van bemutatva. Nagyszerűen illeszkedik be Ádventbe a Szent Szűznek Szeplőtelen Fogantatás ünnepe december 8.-án. Amikor Ádvent alatt visszaidézzük emlékünke a pátriárkák és próféták korát, akik vágyódtak a Messiás után, egyúttal visszaemlékezünk Isten nagy irgalmára, aki megígérte a bűnbeesés után a Messiást és annak a sáttánnal küzdő és a sáttán letipró szent Anyját.

Karácsony ünnepét vigília, azaz előkészületi nap előzi meg, amikor szigorú böjtöt tartunk. Ezt az ősi vigília böjtöt már Szent Agoston is megemlíti. A Karácsonyest gyertyafényes karácsonytűs családi ünnepe a legszebb gyermekkori örömeik estje. A karácsonyfá mellett ne hiányozzon a betlehemi jászol a Kisdeddal, hogy ily módon a Karácsony ünnepének valódi központja, a kisdéd Jézus bevésődjék a kis gyermekek szívébe.

Ősi szokás alapján Karácsony napján minden pap három szentmisét mondhat. Ami a nyilvános istentiszteletet illeti, az első szentmise éjjelkor van (mert Krisztus Urunk éjfélkor született, a második hajnalban (pásztor-mise), amikor őt a pásztorok felkeresték és a harmadik nappal.

Elterjedt szép szokás a templomokban betlehemi jászol felállításá, mely Vízkeresztig szokott kitéve lenni.

Karácsony nyolcadára esik Újév napja, az úr Jézus körülméletetésének ünnepe, amikor zsidó szokás szerint Jézus nevet kapott. A karácsonyi ünnepkör második középponti ünnepe a Vízkereszt, vagy Három Királyok napja. Három szent eseményt ünneplünk e napon: az első a napkeleti bölcsék hódolata a Kisdéd Jézus előtt, a második Krisztus megkeresztelése a Jordánban, a harmadik Krisztus első csodája a kánaai menyegzőn. Jézus megkeresztelésével kapcsolatban az Egyház ezen ünnep előtt való napon vizet szentel, innét az ünnep elnevezése: Vízkereszt. Ugyancsak szokás ekkor aranyat és tömjént is szentelni emlékeztül a három királyok aján-dékára, valamint a lakóházakat is megszentelik és az ajtókra szentelt krétával felírják a három király nevének kezdőbetűit (Gáspár, Menyhért, Boldizsár) a keresztekkel és évszámmal. Ez által a házat az ő oltalmuk alá helyezik.

Zarándoklat Lisieuxbe

November 27.-én negyventagú zarándoklat indult a párisi magyarok köréből autocaron Lisieuxbe, kis szent Teréz kegyhelyére, hogy ott adja a budapesti központi oltáregylet által készített s az egész magyar nemzet ajándékát képező gyönyörű zászlót a rózsák szentjének a tiszteletére. E hatalmas, nehéz-selyemből készült háromszínű zászlót, melyet közvetlenül nagyméltóságú báró Villani Frigyes párisi m. kir. követ úr kezeiből kaptunk azzal a megtisztelő megbizással, hogy rendeltetési helyére elvigyük, a szent Erzsébet ünnepség folyamán közszemlére tessék ki a Magyar Házban. Egyik oldalára a magyar címer van hímézve e felirással: Sancta Theresia a Jesu Infante, ora pro Hungaria (1). A zászló másik oldala egy szimbolikus képet mutat: Nagy- és Csonka-Magyarországot égből hulló rózsák borítják; körötte e felírás: Ille, imber rosarum, Tibi devote et mutilate gentis, animo ardentis, desideratur (2). A zászlórúd pazar vert rézmunka.

Ünnepségünk tervszerűen a következőképp folyt le. Megérkezés után fél 11 órákor szintmese a kármelben magyar egyházi énekkel, utána Uhl Antal lillei magyar lelkes gyönyörű magyar és francia szavakban méltatta a zászlóátadás szimbolikus jelentőségét. »Hirdeti ezen állandó követségbe küldött zászló — mondotta — nemcsak szeretetünket hódolatunkat a »Kis Szent«-tel szemben, hanem azon elhatározásunkat is, hogy példáját követni akarjuk a szent gyermekdedségben, a kis ösvényen való haladásban, Isten akaratában való megnyugvasban. De kifejezi e zászló egy megosonkított ország erős bizalmát is, hogy a rózsák szentje jóságosját az ő földjére is harmatozni fogja«. Ezután a nagy erekléteremben gyülekeztünk, hol a zászló megszentelése után Dr. Müller Lipót, a párisi magyar katolikus egyháztanács elnöke gyönyörű francia beszéd (3) keretében adta át a B.K.O.E. zászlóját a magyar nemzet nevében Germain kanonoknak, a zarándokiroda vezetőjének és a sz. helyek igazgatójának, ki meghatottan vette át s igérte, hogy ezentúl »nemcsak e zászló«, hanem ők is imádkozni fognak a magyar nép jobb jövőjéért. Táviratilag üdvözöltük a budapesti Oltáregyletet, közös ebéd, majd szent Teréz kegyhelyeinek megtekintése után Evreux-n és Manteson keresztül hozott vissza bennünket nagyszerű autocarunk.

A krónikus nem lenne hűség, ha külön is ki nem emelné a zarándoklat gondos előkészítésének munkálatait, melyeket a mi szeretett Karola anyánk, a párisi szentvincerendi apácák rue du Bac anyaházában élő v. magyar főnöknő, ki a zarándoklaton is velünk tartott, együtt végzett Nagy Ilona missziós hölgygel. Halás köszönet érte.

(1). »Kis Jézusról nevezett szent Teréz, könyörögi Magyarországról le-
(2). »Hullajtsd ide rózsacsódot a Hozzad ragaszkodó és megosonkított nép forró ké-
résére».

(3). A beszédet hozni fogja a »Les Annales de Sainte Thérèse« c. lisieuxi karm. lap

A párisi katolikus misszió hírei

Hivatások. — Október 15.-én lépett be a lillei karmelita noviciátusba gróf Nyáry Ernő, kevéssel előbb pedig Amiensben a ferencridi noviciátusba Golobics Janos honfitársunk.

Püspöki látogatás. — Október 20.-án látogatásával tüntette ki a Magyar Házat Mgr. Chaptal püspök úr, kit Dobai Székely Endre, a Szövetség elnöke és a lelkes fogadtak a hapubéjartatál. A magas látogatás épp csütörtökre esett s a püspök úr megtekintette a gyermekeket s igen kedélyesen s sok szeretettel elbeszélgetett velük. Egy bájos kislány, Türk Anna virágcsokorral és francia üdvözléssel köszöntötte a püspök urat, ki megígérte, hogy a jövőben is meglátogatja a magyar gyermekeket. — Ugyanez alkalommal volt szerencsénk hosszabbban körünkben látni dr. Werner Alajos főtisztelendő urat, ki különösen az egyházi énekkar tagjainak áldozatos, szép munkáját figyelte és értékelt s kis előadás keretében sok buzdítást és gyakorlati tanácsot adott az egyházi énekre.

A Misszió «Poyer de la Paix» — baráti köre november 6.-án tartotta második tanulmányi délutánját, melyen a résztvevők száma öröndetesen hetvenre gyarapodott. Dr. Béres István orvos »Ép testben ép lélek« c. praktikus, nagy szakudással és a betegségnek a lelki életre való kihatására következetesen rámutató előadása a vérbetegségekről szólt. Lovassy Andornak »A mai ifjúság problémája« címmel tartott értékezése, mely annyi fájó igazságot tárt fel igaz érzéssel és átéléssel a MA ifjúságának életéből, valóban nagy-nagy értékelésre talált a hallgatóság körében s hosszú ideig megbeszélés tárgyát képezte barát-ságos teázás közken. A háziasszonyi tisztséget Bodor Antalné úrasszony oly kitünően végezte, hogy a jövőben az »a la Obécse« meghatározás a legszebb dícséret és díszítő jelző lesz hasonló alkalmaknál.

Veni Sancte. — November 13.-án tartottuk iskolásgyermekeink Veni Sancte-ját az Église des Étrangersben s a gyermekek ugyanekkor végezték el éveleji tanulmányosukat és áldozásukat. Örömmel regisztrálhatjuk, hogy a kedves Szülők, tudjuk, sokan közülük nagy áldozatot hozva — nagy számban megjelentek az, iskolaelvmenyítő szentmisén. Reggelire a Misszió látta vendégül a gyermekeket. Adja a Szentlélek Úristen, hogy a patronázsba beiratkozott 66 gyerek, kik közül 37 katolikus, valamennyien előrehaladjanak tudományban, jóságban és szeretetben is az 1932-33. évben! Mit ér a tudomány, ha nem párosul lelki nemességgel? Ezt pedig csak a vallásérkölcsi alap adja meg. Kérjük a kedves szülőket, hogy ügyeljenek arra az évközben, hogy a gyermekek az imádságéletet ne hanyagolják el s ünnepnap, ha itt, ha ott, de mindenképpen résztvegyenek szentmisén.

Magyar litánia a N. D. des Victoiresben. — Meghívták kaptunk, hogy hava XIII. Lajos óta zarándokol a francia nép, hol 26 ezer votív tárgy hirdeti az Istenanyába vetett mérhetetlen bizalmát s hol naponta 6 ezer hívő párisi lélek fordul meg, az állandóan temérek gyertyafényárban úszó templomba, a Gyözelmek Nagyasszonya szentélyébe, Páris legkedvesebb bucsujárhelyére, zarándokoljon el a párisi magyar kolónia. Ide jöttek el valamikor a lengyel testvérek is imádkozni elvezített hazájukért. (Lásd erről szóló külön cikkünket.) A meghívtást örömmel fogadta el a Misszió s november 13.-án délután 4 órákor mintegy 60 főnyi magyar zarándokcsoport tartott énekes litániát a kegyoltárnál, négy kis magyar ministránszal, az egyházi énekkar szép magyar énekeivel, magyar szentbeszéddel száz és száz francia hívő jelenlétében, kiknek a »Nous vouons Dieu« éneke belevad a szertartás végén a mi »Istent akarjuk! édes Nagyasszony,

segítsd az Úrnál hő imánk!...» énekünkbe. S vajjon nem éreztük-e mindnyájan, hogy a Győzelmek Nagyszónya jószágosan tekint reánk s hogy Ő, kiről írva van: »Virgo celo, sibi, nobis, laurea donat«, két kézzel adja ránk anyai áldását, hogy győzzön az imánk?!

Egyházi ének. — December 4.-én: Hozzád emelem... Jézus Szíve szeretlek én... Üdvözlégy Oltáriszentség... Istenőt megáldott...

December 11.-én: Szeretlek szép szűz Mária... Imádlak nagy Istenség... Boldogasszony Anyánk...

December 25.-én: Schubert mise: Kyrie, Gloria, Sanctus, Benedictus, Agnes Dei... Mennyből az angyal... Dicsőség mennyben az Istennek...

KARÁCSONY

E szent ünnepet igyekszünk a legbensőségesebben megülni. Több, mint valószínű, hogy éjféle szentmisét tarthatunk a Saint-Sulpice plébániatemplom egyik kryptakápolnájában. Az erre vonatkozó értesítést idejében megadjuk. Azokat a magyar katolikus testvéreket, kik távol vannak családjuktól, szeretettel meghívjuk a szentestére a Magyar Ház iskolatermébe este 9 órai gyertyagyújtásra és egy eszes teára. A részvételnek előre való bejelentése kötelező. A magyar főiskolások részére a Centre d'Études Hongroisesban van családias karácsonyesti összejövetel. Az éjféle szentmisén mindnyájan találkozunk.

Az északfranciaországi misszió hírei

Könyvadamány. — A Misszió hálával köszöni meg Greksa Etelka pécsi pósta főellenőr, nemesszivű úrnő nagylelkű adományát, aki 25 darab imakönyvvel ajándékozta meg a Missziót. A jó Isten fizesse meg!

Mikulás-ünnepség. — A Szent István Kör tréfás számokkal készül a gyermekek jóbarátjának Mikulásnak, azaz szent Miklós püspöknek napjára. Az előadás és ajándékozás a Mikulásnapot megelőző vasárnapon, dec. 4.-én lesz.

Karácsony. — Az idén is hagyományos családias melegséggel ülünk meg az isteni Kisdéd születésének boldog éjszakáját. A Szent István Körben a szent estén karácsonyfaünnepség lesz és utána közösen részvesszünk a Notre-Dame plébániatemplom éjféle szentmiséjén. A magyarok karácsonyi ünnepi szentmiséje rendes időben fél 11 órakor lesz Roubaixban a rue St.-Antoini Carmelkápolnájában. Karácsony előtt való napon vigíliabőjt van, azaz csak egyszeri jóllakás van megengedve és húsfélt nem eszünk. Hogy a szeretetnek ezt a szent ünnepeit méltón megüljük és a Kisdéd Jézus a mi lelkünkben is megszülessen, járuljunk minél többen a szentgyónás- és áldozáshoz.

Felhívás. — Ezúton is szeretettel kérjük a kedves szülőket, hogy iskolásgyermekeiket lelkiismeretesen és pontosan küldjék minden csütörtökön a magyar iskolába, illetve a tanítást megelőző 8 órai szentmisére. Ne hagyják kárba veszni ezt a ritka jó alkalmat, amellyel gyermekeiknek lelki jövőjét és nemzeti érületét megalapozzák.

Szilveszter-bál. — A Szent István Kör ez évben is megtartja a hagyományos Szilveszter-bált, amely este 9 órakor kezdődik.

Semmit sem találok a földön, ami boldogítani tudna; vagyis nagy a szívem ahoz, hogy az úgynevezett földi boldogságok kielégíthetnének.

Sz. Terézke.

MONTSERAT

E sorokat Dr. Werner Alajostól, a szombathelyi egyházmegye kiváló tehetségű zenéért papjától kaptuk, ki tanulmányútján éveket töltött Románban, majd spanyol földön s a közelmúltban a franciaországi Solesmes bencés apátságban tanulmányozta a gregoriánt.

A Pireneusok utolsó nyulványaiban, 1.000 méter magas sziklahegy tetején. A föld porában csuszó testi ember nem vágyódott a tiszta magaslati levegő után, sem a merész hegymászó turista nem mert volna gondolni arra, hogy ijesztő mélységeit egyszer maga által lássa. A bencés szellem azonban már kilenc század előtt fölcsúzott Montserrat tetejére s mint közösi sas a meredek sziklafal oldalára rakta fészket, hogy onnan lemosolyogja a büszke spanyol lovagok alacsony várait és lesajnálja a földi lidércfenyek és sziren hangok után futó embereket.

S mióta a bencés szellem itt megvetette lábát, azóta Montserrat Spanyolországban egyik legszebb gyöngyszem, Catalania Védőasszonyának kegyhelye lett. A bencések által kitaposott úton évezreden keresztül hozták ide zarándokok és szomorúak a könnyeiket; pápák, királyok és gazdagok a kincseiket; szülők a gyermekeiket. S a bencés szellem tetőre a szegények könnyeit; a kincsekből fölépítette a bazilika hatalmas román pillérei, majd kifáragta a gót rózsákat és misztikus ablakokat; felépítette az Escolania-t (1), ahol tanította a gyermekeket, főnm, lágy esengésűvé csiszolta fűde hangukat és nemesse a lelküket. S azóta Montserrat tetején a nap első és utolsó sugarának ragyogásával fölcsendül a kis fehér eszkolániások és öreg fekete bencések ajkán a Salve éneke.

De látott Montserrat nehéz időket is. Száz évvel ezelőtt a forradalom és első köztársaság idejében Montserrat sziklái «Alpenglühé»-t játszottak, de nem a lanygva nap fényében, hanem a zárdá és templom magasra csapó lángjainak vörös tűzében. A Salve éneke helyett megriadt baglyok hűhögása, forradalmárok durva dorbézása hallatszott. Egy pár megkészt öreg bencés és egy pár kis escolániai csengő hangját az első köztársaság katonái nemitették el örökre késeikkel. Századok fáradságos munkája, milliók könnyeitől és imádságtól megszentelt kincsek és műemkek egy pár nap alatt semmivé és porrá pusztultak. Csak a Señora de Montserrat-nak a kegyzobra menekült meg és az a kotta-anyag, amit a kis escolániások a legnagyobb vesztélyben is összeszedtek és mint gyermekkoruk legdrágább emléket elvittek magukkal, hogy majd egyszer, — ki tudja mikor — ha majd megint felhangozhatik Montserrat tetején a Salve, visszaadják az Escolániának.

S a Salve újra megcsendült, de sajnos már nem az ő ajkukról. Harminc évig tartó desoláció után a bencések szorgalma, a hívők szeretete újra felépítte a templomot, zárdát, eszkolániát — igaz, hogy a templom mai gazdagsága és művészete, bármennyire is szép és megkapó, mégis csak halvány mása az első templom évszázados remekeinek és kincseinek.

S íme, állig egy század múlva ismét vihar kerekedik, távoli dörgések moraja üti meg Montserrat falait s a sziklahegy tetején Montserrat apátja könnyes szemmel néz a bizonytalan jövőbe. Lent Spanyolország mélyén már éretek ismét templomok és zárdák, ezeknek öröslő paraszai, mint őrtűzek állandóan hitetik a veszély jelenlétét.

S mi ennek hallatára bizonyára csodálkozva kérdezzük: Hogyan lehetséges ez? Spanyolországban? A legkatolikusabb országban?

Felelet helyett gondoljunk csak vissza 12-13 év előttré. Hogyan volt lehetséges, hogy Magyarország, Nyugat-bástyája, Mária országa kitűzte a vörös zászlót? Hogyan volt lehetséges, hogy történelmünket, melyre mindig és mindenütt büszkék lehetünk, feledőten elemek bepizkították, hogy Kun Bélák szabadon garázdálkodhattak, úgy, hogy a magyar névhez most idegenben mindig hozzáfűződik ez a gondolat: «Úgye ott, ahol a kommunizmus volt?» Hogyan volt mindez leghetséges? — Úgyanúgy lehetséges ez most Spanyolországban. A zsidó, a szabadkőműves, az egyházellenes elem úgyesen be tudja fogni kocsijába az elégedetlenséget és panaszkodik jogos vagy jogtalan

1). Escolania, gyermekek énekesiskolája.

panaszait és hajtja arra, amerre akarja — anélkül azonban, hogy tényleg adna nekik valamit. A zsidó és szabaddkőműves politika csak rombol, tönkretett és pusztított erkölcsileg és fizikailag, — de nem adott és nem épített meg semmit.

Kisasszony napján, Catalonia és Montserrat Védőasszonyának ünnepén ezren és ezren jöttek föl a bencés kegyhelyre. A nagymise után a bencések és férfiak gyertyás körmenetben kihozták a Señora szobrát a sziklaormok alkotta terre s az Eszkolánia élénklí Victoria »Ave Maria«-jat. Az ártatlan gyermekhangokon, a bencések mély basszusain és csillogó tenorjain keresztül drámai erővel jut kifejezésre a nagy spanyol mester remeke: »Ora pro nobis... nunc et in hora mortis.« Montserrat félelmes mélységei és sziklafalai visszhangoztak s a hívők ezrei könnyes szemekkel visszasohajtották: »nunc et in hora mortis.« S míg visszahelyezik a Señorát a trónusára, ezek ajkan folhangzik a Salve Regina, Catalonia népe Mária és a világ előtt zokogva adja bizonyágát hitének és hitéhez való ragaszkodásának. Mi pedig tudjuk a történelem példáiból és bizonyágaiból, hogy a tisztító és edző megpróbáltatások és viharok után Hispania egén is ki fog derülni a katolicizmus dialjának és békéjének a napja.

SZENT ERZSÉBET ÜNNEP PÁRISBAN

November 20.-án tartottuk a mi bucsunkat, védőszentünk ünnepét. Tíz órákor káprázatos pompával pontifikált szemtisztítést Mgr Chaptal püspök úr a zsuloflág megteelt Sainte Elisabeth templomban, melyben ott volt a párisi magyar kolónia tekintélyes része. Két oldalt, a szentély stallaumbaiban az Egyháztanács tagjai, a K. S. Magyar Egylet, Diakögyelet küldöttei gyönyörű zászlókkal. Színes látvány volt felajánlások, mikor két izmos eserkész vállon hordott saraglyán hatalmas és rózsákkal díszített kosár kenyérkét hozott a püspök elé áldásra, hogy azokat az istentisztelet alatt a résztvevők között szétoszthassák, mint Szent Erzsébet kenyérkét. Ott volt a szentély két főhelyén a m. kir. követ képviselőtében Ambró Ferenc köv. tanácsos, valamint lovag Horn Emil, árpád-házi szent Erzsébet életének a legkiválóbb ismerője, legtermékenyebb biográfusa és ez ünnepségeknek a kezdeményezője. Mindketten megtisztelték a Misszió délutáni ünnepi előadását, amely valóban a legszebb anyagi és erkölcsi siker jegyében játszódott le.

Nemcsak az Egyházi Énekhar csodásenergiájú szervező vezetőjét Nagy Iónát s a tagokat illeti hála a szívós munkamegelőzte nagy teljesítményért, hanem az összes közreműködőket. Gábor György zongoraművész főnök, művészai bemutatása általános tetszést aratott. Dr. Martonyi Jánosnak, az Orsz. Kat. Főisk. Diaközvettség v. elnökének az ünnepi beszéde, Blédy Géza »Szent Erzsébet az irodalomban« c. értekezlete, Lovassy Andor, Czeiner Margit, Vámos Margit szavalatai, dr. Terkina Irén s a Boldog Margit Leánykör kiváló teljesítményei valóban gazdaggá és értékessé tették a programot. A »Ház« egészen megtelt s mivel az összebevételt, mit a Misszió a munkanélküliek javára 1.000 frankra kiegészített, végeredményében a közönség adta össze, a fáradhatatlan rendezőkön és szereplőkön kívül, hálás köszönetet mondunk a megjelent nagyszámú közönségnek is s kérjük, hogy szent Erzsébet Charitász szikráját ápolják, élésszék, lobogtassák szívükben, hogy annak melegét igen sokan érezhessék.

Hírek a világegyházból

Herriot miniszterelnök Maglione párisi pápai nunciusról és a Vatikánról. — A mostani francia miniszterelnök, ki az 1924. évi kormány elnöksége alatt egyházelles magatartást tanusított, de azóta ezen álláspontját megváltoztatta, nemrég a »l'Aube« katolikus napilap szerkesztője előtt a következőképp nyilatkozott az »Action Française« által megtámadott pápái nunciusról, ki előtt a támadás miatt sajnálkozását fejezte ki:

— »Ismerjük, hogy mily tapintattal és mily föltétlen bölcsességgel tölti be Mgr. Maglione kényes ügykörét. Kitiűnő diplomata, sőt több, tökéletes jellemű ember és mivel tudtuk, hogy ő minden körülmények között a kötelesegtudás embere, úgy gondoltam, kötelességem nyilvános tanúságot tenni mellette. Egyébként — folytatta M. Herriot — csak gratulálni tudunk a Vatikán magatartásához. A legnagyobb elégtétellel olvastam az Osservatore Romano cikkét, amely a leszerelésre szóló szavaimmal foglalkozik.

Rooseveltnak, az Egyesült Államok leendő elnökének véleménye a Szentatya »Quadragesimo Anno« körleveléről. — Franklin Roosevelt, az Unió leendő elnöke egyik politikai beszédében idézett a Quadragesimo Anno körleveléből, amely a szociális kérdés krisztusi megoldásával oly bölcsen foglalkozik. Roosevelt kijelentette, hogy a körlevél egyike a modern kor legnagyobb szellemi megnyilatkozásainak, amely e világ legerősebb fenntartóerejétől, a római Egyházból ered. Az idézett részletben a Szentatya kárhözajta a mai gazdasági állapotot, amelyben a világ gazdasága kevés számú emberek kezében összpontosul, amellyel kényük-kedvük szerint rendelkeznek.

»La Croix« 50 éves jubileuma. — Jövő év június havában ünnepli a francia katolikus sajtó nagyszerűen szerkesztett orgánuma a »La Croix«, melyet P. Bailly Vince alapított.

Lisieuxi szent Terézke költeményeiből szabadon fordította Lovassy A.

TÜKÖR

Minden gyermek nevet, kacag,
Mosolyog, ha tükröt lát,
S a tükörnek fényes képén
Szemlélheti önmagát.
Hideg téli éjszakában
Tükrör-lelkek legyetek,
Szívetekben tükröztek
A született Gyermeket.
Boldog Ő, ha képét látja
Tiszta szívben tükörként,
Az Ő képe kis tükrökből
Áraszt rátok égi fényt.

PALOTÁKBAN

Palotákban sokan laknak,
Fényben, kéjben, gazdagon,
De még többen kis kunyhóban,
Nem bársonyos pamlagon.
Az ég Királya istállóban
Született, hogy földre szállt,
Elrejtve a nagy hatalmát,
Megalázta önmagát.
Szegénységben van a béke,
Nem a márványpalotán,
A született kised Jézus
Káracsonyi hideg éjzen
Áhítatos szegény szívben
Válassza ki otthonát.

Lengyel fogadalmi emléklap a párisi N. D. des Victoiresban

A párisi Notre Dame des Victoires kegytemplomban, Franciaország egyik legősibb és imameghallgatásban egyik leggazdagabb Mária-szentélyében a sok fogadalmi emléktábla között megindító hatással van a szemlélőre a lengyelek fogadalmi táblája. Széles, fehér márványtáblán karddal átszúrt szív alatt a következő latinnyelvű felirat van bevésvé:

»A szent Szűznek, Isten Anyjának és Lengyelország királynéjának állított ezen emléktáblát a lengyelek telve örömmel, hogy szeplőtelen fogantatást ösztönsege IX. Piusz pápa 1851. december 8-án kijelentette, kinyilvánította és meghatározta és az ő szívébe helyezik minden reményüket.«

Ezen felirat alatt látható Lengyelország címere, az alatt pedig a szoltár e szavai olvashatók: »Ezek kocsikban, azok lovakkban biznak, mi pedig Mária nevében bizakodva esedezünk.« Ezen ex-voto története megérdemli, hogy megemlítessék. Az 1885. évben már 25. éve múltott, hogy a lengyelek száműzetésben voliak. A párisi lengyel kolónia a fájdalmas jubileummal egyidőben akart megemlékezni azon évfordulóról, hogy a szent Szűz a szeplőtelen fogantatás hittételének kihirdetése által a legnagyobb földi megdicsőülésben részesült. 1855. december 13. napját jelölték ki az ünnepség megtartására. Előtte való napon beállították a falba a nagy márványtáblát; a szív még nem volt oda helyezve. Az adományozók úgy határozták, hogy azt mint az ő felajánlásuk jelképét ünnepélyes körmenetben fogják odavinni. A szívbe bele van vésvé a Czenstochowai Szűz képe, a lengyelek legkedvesebb Mária képe. Hogy karddal van átszúrva, az azt jelenti, hogy, akik felajánlják, szenvednek és könnyeznek, mint a szent Szűz a Kálvárián. A szív belsejébe Lengyelországból hozott földet helyeztek, melyről több szent pápa így szolt: »Csak össze kell szoritani az ember kezében e földet és a vértanuk vére folyik kiből.« Azután behelyeztek egy darab kenyéret, melyet több könyv mint izdászág öntözött, amely kenyérral Lengyelország anyvi nemzetet táplált, de amelyből oly régóta nem jutott száműzött fainak. Behelyeztek azonkívül 1831-ben vert pénzdarabokat, nemes lengyel nők által adományozott ékszereket és egy katonai érdemkeresztet, mely egy fiatal szabadsághős keblét díszítette.

A szertartás folyamán P. Jelowicki Sándor megragadó beszéd keretében kifejezte hazájának szenvedéseit és reményességét: »Szívünk tele van keserűséggel. Kezeink egykoron értékes fegyverekről ragyogtak, ma ezek csak arra valók, hogy a zarándoklás és száműzetés borját vigyék. Fejünket a győzelem babérkoszorúja helyett lerombolt templomaink, elpusztított földjeink, felégett városaink hamuja fedi. Azonban koronájától megfosztott, de kétségbe nem eső nép Mária körül tömörül, mert bizonyos abban, hogy ha egy nép, amely hozzá ragaszkodik, megaláztatást, megpróbáltatást, sőt, büntetést szenved, még sem pusztulhat el mindaddig, míg hozzá hű marad.«

M. Desgenettes válasza tele volt együttérzéssel és vigátszal: »Valahányszor e fájdalmas szívre fogok tekinteni, melyet önk Máriaának ajánlották, mindnyiszor arra gondolok, hogy közöttünk egy száműzött és szerencsétlen szenvedő néps család él, melynek tagjai Isten gyermekei és szívem esedezve fordul királynejük felé, hogy kegyelmeit kérje számukra, amire kemény megpróbáltatásukban annyira szükségük van. Viseljék el Testvéreim nemes lélekkel és amidőn Isten akarataiban való teljes megnyugvással kéri drága hazájuk felszabadulását, amelyek fel tekintetüket a másik hazára, a mi Urunk Jézus Krisztusnak önkét közel érintő ezen szavakkal megígért égi országára: »Boldogok, kik üldözést szenvednek az igazságért, mert övek a mennyek országa.«

Majd megáldották a szívet, bele helyezték a márványtáblába és meggyújtották a mécsset, mely éjjel-nappal ég.

Ma, amidőn Lengyelország felszabadult, nem lehet megindulás nélkül visszamelegkezni e megható szertartásra és elolvadni a bizalmas könyörgést, amelyet az irtalmasság Anyja meghallgatott.

Mily érthetetlen dolog az, hogy itt a földön sohasem, vagy oly kevéssé gondolunk arra (Istenes dologra), amire örökké gondolni fogunk. R. Plus jesusita áta.

Békességet!

Elközelg a karácsony s gondolkozom, hogy a szeretetnek, a családi élet melegségének, a tűzhelynek az ünnepére írjak-e valamit Franciaország hontalan magyarjai számára? Üzenhetek-e? A szívben mardosó fájdalom kínja, a hontalanság, nem lesz-e égetőbb, ha beköszöntök a »Mennyből az angyal...« énekel? Lehet! Viszont, ha ennek árán is, de meg kell hirdetnem az első karácsony éjszaka »Békesség« adományát 1932. év franciaországi magyarjainak. Adományt, melynél nagyobbat sem Isten, sem ember nem adhat.

Szárnyaló víziókban magam előtt látok sok-sok magyar testvért karácsony éjjelén. Nemcsak Páris és Páris környéki magyarjait, kik közül sokkal találkozni is fogok a szent ünnepen, hanem a távol vidékieket is. Lensban ime csak úgy ünnepelnek, mint tavaly, tavalyelőtt. Esti 11 órakor jönnek haza nehéz, fáradt léptekkel a családfők. Ki a bányából, ki a kokszegetőből szenesen, olajosan, izdattan, összelörtén. »Szerencsések«, mert legalább a szent este egy részét együtt tölthetik családjukkal. Mint egykor a Zsilvölgyében, vagy Tatán... Az aknák utcai egyébként kihaltak, a szilmettet tárnak salakozói és kőpiramisai, kémények egyformára épített bányászházak kemény vonalai s távoli kokszegetők kiserettesen, lilás-vörösén lobogó, fel-fellobbanó lángjai adják és festik. A rue Newtonban vajjon meggyújtották-e már a karácsonyfa gyertyáit? Éjjeli szentmisékre biztos megteklik most is a XIV. és XII. akna temploma s nem hiányoznak a magyarok sem. Fényárban, örvendő hangok szárnyán, — hallom — hogy repül szét a dal: »Peuple à genoux, voici le Redempteur... Noël, Noël...«

»Karácsony, karácsony...« ragad szárnyaival a dal s pár pillanatra hatalmas tengeri fényezőrk által bevilágított vidékeket látok, a calaisi tengerpartot. Pillanatról-pillanatra végigseppornek fényesóvjakkal a vidéken a cap-gris-nezi-i, boulogne-i világítótoronyok. Ime: ott a magasságban a hydrequenti templom, éjjeli misére hívnak éppen a harangjai. Lenn a Vallée Heureuse-ben széjjel szórta, a szemközti domboldalon meg katonás sorrendben házak, házorok. Közülök, — Istenem — hányban magyar vérek Márianosztráról, Ságbról, Ipolydamásdról. Ugyan, mi a szívük kérése a kis Jézushoz? »Megélhetést, megélhetést!« S hallom ugyanezt az esengő magyar kérést Flandria fővárosából Lilleből és Roubaixból is. Roubaixban, az 500 gyártémény fekete városában, — segít az emlékezés is — bels sok magyar testvér jön össze a »Szent István Kör« karácsonyi gyertyagyújtására. Vajjon most is a kis Jani gyerek olvassa fel az evangéliumi örömhírt a kis Jézus születéséről? Az éjjeli szentmise előtt koccintanak-e forralt vörös borral testvéri egészségre?

Futó képek. Szárnyaló víziók. Csillogó hegyek. Grenoble, az Isère mesés városa. Ha karácsony éjjelén megálnék a nyilegyenes Cours Jean Jaurès végén a Rondeau-nál s ott várakoznék, ugyan hány éjjeli misére igyekvő sárvári testvérral találkozónék s behallgatózva a szíle

magyar otthonaiba, hány magyar gyermek ajkáról hallanám a »Mennyből az angyal«-t? Tudják-e legalább olyan jól, mint a párisi kis magyarok? — Azután: Lyon, Vaulx-en-Velin! A Rhône partja, a N. D. de Fourvière árnyékában. Itt lakik »Tudósító«-nk lelkes kis barátja, Kráner Józsa s az ő kis barátai, magyar fiúk, magyar leánykák, magyar szülők gyermekei. Drága kis kolónia! Tudom, hogy közel állnak a jó Istenhez és a szentestén ők a legelsőek a kis Jézus látogatói közt.

A hófódte Vogézek ölen, kineves Elzász szívében, a vén Európa egyik legfelségebb városában: Colmarban, ha ez jéjjel felbukkannék, ott a Szent Antal templom tájékán, vajjon nem köszöntene-e rám hamarosan egy vasmegeyi »Dicsértések...«? A négyszáz magyar hívő közül bizonyosan sokan vannak, kik nem mulasztják el a szemimisét még akkor sem, ha dolgozik a selyemgyár. Hiszen valamennyien sárvariák, kikben él a hit. Gondolatok, képek, újabb képek... Anzin, erdő Fourmies és dombos Calonne-Ricouart üveggyári derék magyarjai, Chaumont... előttem átsuhanó, véget érni nem akaró karácsonyesti képek. Magyarok itt, Magyarok ott. Nincs Franciaországnak az a megyéje, hol magyarokat ne találunk. S ők mind-mind karácsonyt ünnek, kis Jézust várnak. Sokan közülök a hontalanság keserű ízével, az ünnepi kényszerű munka keserves robotjával, de sokan márt itt az idegen földön is meleg családai tűzhelyt berendezve megbékélt szívvel.

Kivétel nélkül, mindenkihez bekopogtatok a karácsonyi örömhírrrel s meghirdetem a kis Jézus nagy ajándékát, a békességet. Szólongatok mindenkit a betlehemi jászolhoz. Ha ki szívében fájdalom ég, érezze, hogy itt a béke, ha ki jöletben él, lassa meg a betlehemi jászol koldús nyomorán át ezrek didergését és éhezését.

Jézus született a zsidóknak, született a németeknek, négereknek, franciáknak, otthoniaknak és nekünk egyaránt. Hontalanságunkban ő megtalál. Eltálal hozzám is, ha egyszer eltálalt Betlehem istállójába. Beszél hontalanságomban egy örök haza ragyogásáról, ahonnét jött, ahová viend engem is. Nem szabad, hogy lekössön a betlehemi piszok, környezetem nyomorisága és mások rosszasága. Karácsonykor a Megváltó fényességét akarom csak látni, jövendő boldogságom zálogát. Pásztor és mágus akarok lenni, ki szemeit órea függeszti. S viszem a jászol elé legjobb én-emet. Jászándékomat Isten bőles terveivel szemben, hitemet szavaival szemben, készségemet parancsaival szemben, széles nagy emberi szívem minden emberi szeretetét, piros vérem minden liktető energiáját, ölelésre tárt két karomat, lényemet és léte-met. Akarattal, teli jóakarattal.

Franciaországi magyar Testvéreim, odavisszük az Úr Jézus jászolához a mi összes gazdagságunkat, emderi szívünket, a mi szinaranyunkat, hontalanságunk keserű mirrhakönyveseppejét és imadásunk tömjén-illatát. Felajánljuk Neki ajándékul akarathból, jóakarathból, hogy megkapjuk viszonzásul a legnagyobb kincsét, mint angyalok hirdettek a csillagfényes betlehemi éjszakán, a Békességet.

Le Gérant: V. POLGAR.

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A PÁRISI ÉS LILLE-I MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE PARIS ET DE LILLE)

Mindenemű közleményt és postacsek számla-küldeményt a párisi lelkész személyes címére kérünk: Abbé KOZMA, 9, square de Vergennes, Paris-XV.

Francia: Vaugirard 08-57; Chèques postaux: Paris c. c. 556.72.

Északfranciaországi híreket és közleményeket a lille-i misszió lelkészének címére kérünk: Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord). Telefon: 24 85.

Előfizetési díj egy évre 10 fr.

Egyes szám ára 1 fr.

I. évfolyam, 11. szám - Megjelenik havonta egyszer - 1932. december hó

Ádvent

Benne vagyunk az egyházi év kezdő időszakában, a boldog karácsonyvárástól oly szép és kelvles roratémisés Ádventban. Ádvent azaz Úrjövét, az ösztönzési emberiségnek a megigért és eljövendő Üdvözítőre való évezredes sóvárgó várakozására emlékeztet. Mily stilszerű a száraz, kopár természet, a hideg, téli világ, a ködös, homályos téli napok és hosszú, sötét, csillagtalan éjszakák. Mind lelkünkbe kialsztja négy héten át azt a hosszú időt, amikor a bűnbeesett emberiség Istentől távol várta, hívta, sóhajtott a Úr eljövételét, amely nagy világvárasnak a proféta oly megható kifejezést adott ég felé törő, epekedő kialtással: »Egek harmatozattok onnan fölülről és felbők csöpögjétek alá az Igazat; nyilván meg a föld és teremje az Üdvözítőt!« (Izsaiás.)

Számunkra most már csak jelkép és emlékeztető az Ádvent, az emberiség évezredes Istenkívánása. Nekünk Ádvent boldogító valóságot jelent, mert amit a népek ösztönyszerűleg kívántak, az Úrjövett, az Istenközelséget, az Isten melegségét, Isten edességét, az ember megváltását, bűntől szabadulását mi megkaptuk és állandóan érezzük és élvezzük. Nekünk már nem kell szabadító, vigasztaló Isten után sóhajtoznunk. Aki katolikus Egyházának szent hite és parancsolata szerint él, az valóban Isten közelségében, Isten mellett él. Aki a vasárnapi kötelező szentmisén egész lélekkel mindenkor résztvesz és az Oltárszentség titokzatos Krisztusa szent hite és parancsolata szerint keresni. Ott, előtte az oltár fehér asztalánál isteni erő sugárzik, krisztusi szeretet hóbullama melegíti lelkét, drága kegyelmének varázsa megújítja gondokiban, életközlemben elfáradt életét.

Ó Istenközelségben nincs hiány! Az édes Üdvözítő végtelen szeretetének találékonyságával és gyengédségével gondoskodott arról, hogy a világ végezetéig közöttünk maradjon. Csakhogy a gyarló emberiség a mellette élő és őt váró Krisztust, élete végcélját, boldogítóját meglatni nem akarja és mindenki-másban inkább lát barátot, mint őbenne.